

ศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

รุจิ สุขเสมอ

๗ ก.ค. ๒๕๒๖

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๓๙๒๑ ๕๗๕, ๓๙๑ ๕๐๕๘

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

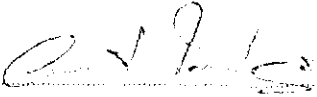
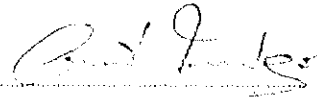
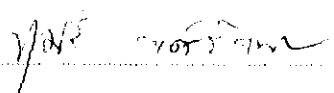
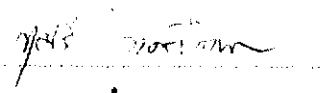
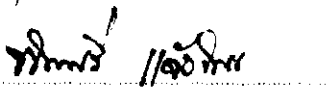
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151852

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติและคณะกรรมการสอบไต่พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

	ประธาน		ประธาน
	กรรมการ		กรรมการ
			กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์วรณ โสสมประยูร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะและอาจารย์พิศศรี แจ่มไพร ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คร. สีลา จายนีโยธินและ คร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ที่กรุณาตรวจแก้ไขเรื่องภาษาอังกฤษ ขอขอบพระคุณ คร. อุดม จารัสพันธุ์ ที่กรุณาเขียนบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ขอขอบคุณอาจารย์ใหญ่และคณะครู โรงเรียนวัดสลักเหนือ โรงเรียนคลองเกลือ โรงเรียนวัดกลางเกร็ด โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบนและโรงเรียนวัดกู่ ที่ได้ให้ความสะดวกและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอขอบคุณ คุณเสรี กุล่ากลาย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปากเกร็ดทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการอัดสำเนา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และน้อง ๆ นิสิตปริญญาโทการประถมศึกษาทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์

สารประโยชน์ที่อาจะมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ พ่อและแม่ ที่สนับสนุนและให้กำลังใจในการศึกษาแก่ผู้วิจัย

รุจิ สุขเสมอ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสาร	9
	- เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ	9
	- เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก	19
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดสะกดคำ	22
	งานวิจัยในต่างประเทศ	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก	32
	คำยาก	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำและแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ	35
	งานวิจัยในประเทศไทย	39
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ	39
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก	41

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ	44
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	47
3 วิธีดำเนินการ	48
กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ	50
วิธีดำเนินการวิจัย	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
การหาระดับความยากง่ายของคำที่ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	60
การศึกษาลักษณะคำยาก	82
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อน และหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำ	83
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	84
ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้	84
สมมติฐานของการศึกษาครั้งนี้	84
วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	84
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	85
วิธีดำเนินการวิจัย	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
ผลการวิจัย	87

บทที่

หน้า

การอภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	98

บรรณานุกรม	101
------------	-----

ภาคผนวก	110
---------	-----

บัญชีรายชื่อ

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักเรียน	49
2 แสดงแบบแผนการวิจัย	55
3 แสดงลำดับความยากง่ายของคำ	61
4 แสดงจำนวนคำและจำนวนรอยละของลักษณะคำยากและคำง่ายมาก ซึ่งเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ	82
5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่าง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำ	83

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายและความเข้าใจกันในระหว่างมนุษย์ที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการติดต่อและแสดงความคิดให้เข้าใจซึ่งกันและกัน (สมบูรณ์ พรหมภาพ ม.ป.ป. : 1) ภาษาเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรม ภาษาช่วยให้คนสามารถรวมกันเป็นกลุ่มและสังคมอย่างมีแบบแผน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2521 : 1) ในสมัยโบราณมนุษย์สื่อความหมายและความเข้าใจกันด้วยการพูด ต่อมาเมื่อมนุษย์เจริญขึ้นรู้จักคิดเรื่องหมายแทนเสียงและสามารถเขียนเป็นตัวหนังสือ จึงมีภาษาเขียนคู่กับภาษาพูด (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2514 : 1) การกำหนดตัวอักษรแทนเสียงและวิธีการเขียนสะกดการันท์จึงมีความสำคัญต่อการสื่อความหมายด้วยภาษาเขียน

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งแสดงความเป็นไทย เป็นมรดกอันล้ำค่าที่ทุกคนควรภูมิใจและหวงแหนรักษาไว้ การมีภาษาของชาติใช้ นอกจากเพื่อการติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวันแล้ว ยังจะทำให้คนในชาติสำนึกถึงความเป็นไทย (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2523 : 2) คนไทยประคองรักษาไทยขึ้น เพื่อให้สามารถแทนเสียงต่าง ๆ ที่ใช้ในภาษาไทย เมื่อสร้างสัญลักษณ์เป็นคำในภาษาเพื่อใช้เขียนจึงจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์และหลักไวยากรณ์ (วิจิตร ยอดสุวรรณ และคณะ 2519 : 124) ในฐานะที่เราเป็นคนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ให้ลึกซึ้งในเรื่องการใช้ภาษาอันได้แก่การพูดและการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ถาวรเป็นหลักฐานปรากฏคงทนกว่าการพูด (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2514 : 5) ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาจะเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในชีวิตทั้งในค่านส่วนตัวและหน้าที่การงาน ความสามารถในการใช้ภาษาจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการที่ถูกต้องมาตั้งแต่เด็ก

ภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของเด็ก เพราะเด็กใช้ทักษะทางภาษา ทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้อื่น นอกจากนี้เด็กยังใช้ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้เขารู้จักปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นด้วย นั่นคือเด็ก จะต้องรู้จักเลือกใช้คำพูดที่สุภาพต่อผู้อื่น รู้จักพูดให้ผู้อื่นเข้าใจความนึกของตนและสามารถ แลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่นได้ เมื่อฟังผู้อื่นพูดก็สามารถฟังใจรู้เรื่องและเข้าใจความหมาย ของผู้พูด เก็บใจความสำคัญได้ ในการอ่านก็ต้องอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหรืออ่าน ในใจได้รวดเร็ว รู้จักเก็บใจความสำคัญของสิ่งที่ได้อ่าน และเมื่อเขียนก็ต้องเขียนสะกดตัว ให้ถูกต้อง รู้จักลำดับความถึกลงเป็นตัวอักษรให้ผู้อื่นอ่านแล้วเข้าใจตามที่ตนประสงค์ ความ เจริญทางภาษาของเด็กจะช่วยทำให้บุคลิกภาพของเด็กเจริญขึ้นด้วย เป็นผลให้สามารถอยู่ใน สังคมร่วมกับผู้อื่นได้ดี (ศึกษานิเทศก์ 2506 : 1 - 2)

พัฒนาการทางภาษาขึ้นอยู่กับความถึรวบยอด เด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการทาง ภาษาก้าวหน้าไปได้เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ การเข้าใจความหมายเพราะเมื่อเด็กมีความถึรวบยอด เกี่ยวกับเรื่องอะไร เขาก็ต้องการคำศัพท์สำหรับความถึรวบยอดนั้น (ประเทิน มหาจันทร์ 2519 : 1) แต่เด็กจะรู้จักคำศัพท์มากขึ้นขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และ ประสบการณ์หลาย ๆ ด้าน ดังนั้นการสอนสะกดคำจึงเป็นประสบการณ์ที่สำคัญและจำเป็นใน การวางรากฐานของการเขียน เด็ก ๆ จำเป็นต้องรู้จักสะกดคำที่ถูกก่อนที่เด็กจะเขียนเป็น เรื่องเป็นราวได้ ถ้าเด็กสะกดคำได้ถูกต้องและมีทัศนคติต่อการสะกดคำแล้วต่อไปเด็กก็จะ รักการเขียนและเห็นประโยชน์ของการเขียนเพื่อนำไปใช้ในวิชาอื่นต่อไป (รองรัตน์ อัครภักดิ์ และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 165)

ปัญหาสำคัญสำหรับคนไทยทั้งผู้ใหญ่และเด็กคือปัญหาการใช้ภาษาซึ่งได้แก่ ปัญหาด้านการออกเสียงและปัญหาด้านการเขียน ปัญหาด้านการออกเสียงส่วนมากเกิดจาก ความไม่เอาใจใส่ระมัดระวังในการพูด และการอ่านให้ถูกต้องชัดเจน ส่วนปัญหาด้านการ เขียนส่วนมากเป็นเรื่องสะกดการันต์ (อนันต์ อ่วมศาสตร์ และ เนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์ 2520 : 184) โดยเฉพาะเด็กในระดับประถมศึกษาเขียนสะกดการันต์ผิดพลาดกันอยู่มาก

การเขียนหนังสือมีคนนั้นว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ควรจะได้สนใจเป็นพิเศษ เพราะการเขียนหนังสือเป็นเครื่องมือมากกว่านั้นไม่สนใจในการใช้ภาษา (สุทธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ 2506 : 248) นอกจากนี้ การเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น คือเป็นทักษะที่ต้องเรียนหลังจากเรียนทักษะ การฟัง การพูด และการอ่านแล้ว (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ฌ อยู่ชยา 2506 : 19) ดังนั้นผู้ที่จะมีทักษะการเขียนที่ดี จำเป็นต้องมีทักษะอื่นดีมาก่อนด้วย

ในปัจจุบันความบกพร่องในการสอนภาษาไทยที่สำคัญที่สุดคือครูขาดความเข้าใจและไม่พยายามที่จะค้นหาวิธีสอนที่โดนตรงรวมทั้งการผลิตวัสดุอุปกรณ์ไม่ก้าวหน้า (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2523 : 4) การเขียนมีหลายประเภทได้แก่ การคัดลายมือ การเขียนจดหมาย การเขียนเรียงความ และการเขียนสะกดคำ สำหรับการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนคำอื่น ๆ เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิด ความหมายของประโยคและเรื่องจะผิด ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านผิดพลาดจากความจริง ดังนั้นจึงควรสอนเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี แต่สภาพการเรียนการสอนเขียนของครูในปัจจุบันตามที่เข้าใจกันทั่วไป คือการที่ครูนำคำหรือข้อความมาบอกให้นักเรียนเขียน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนตาม เมื่อนักเรียนเขียนผิดก็ให้แก้คำผิดหลาย ๆ ครั้ง โดยที่ครูคิดว่าการแก้คำผิดซ้ำ ๆ กันหลายครั้งคือการเรียนรู้ เด็กจึงไม่ได้มีการเรียนรู้คำนั้นเลย ไม่รู้ทั้งความหมาย การสะกดคำตลอดจนการนำไปใช้ (ประเทิน มหาขันธ 2509 : 604 - 605) นั่นคือเด็กไม่ได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีจึงทำให้เขียนสะกดการันต์ผิดพลาดอยู่เสมอ ดังนั้นวิธีการสอนของครูจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนภาษาไทย ครูควรจะพยายามหาวิธีสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับ ควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้และสนุกสนานเพื่อช่วยให้นักเรียนรักที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย โดยเตรียมบทเรียนอุปกรณ์และแบบฝึกหัดให้เกิดทักษะอย่างรอบคอบ (ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์ 2514 : 1 - 15) การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียว นั้นว่ายังไม่เพียงพอ

การสร่างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหาไปแล้วจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งและถือได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ครูสามารถนำไปใช้ประกอบกิจกรรมการสอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะแบบฝึกหัดสะกดคำจะช่วยครูแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนได้

การเขียนสะกดการันต์ฝึก ส่วนหนึ่งเป็นความบกพร่องในการใช้ภาษาของผู้เขียน สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดไว้ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เช่น "ประณีต" เขียนเป็น "ปราณีต"
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น "จ่านง" เขียนเป็น "จ่านงค" เพราะเทียบกับคำว่า "องค"
3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เช่น "ฉมหยักศก" เขียนเป็น "ฉมหยักโสก" เพราะออกเสียงอย่างนั้น
4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด เช่น "สังเกตุ" เขียนเป็น "สังเกตุ" เพราะจำมาจากหนังสือพิมพ์
5. เขียนผิดเพราะไม่รู้จักหลักภาษา เช่น เขียนคำสมาสว่า "ขุรุกิจ" เป็น "ขุระกิจ" (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ 2506 : 248 - 288)

ครูจึงควรหาสาเหตุของการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนเพื่อแก้ไขให้ตรงกับเหตุที่เขียนผิดนั้น ๆ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดคำไว้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนทั้งหมด 4,000 คำ คณะกรรมการจัดทำแบบเรียนได้นำคำที่กำหนดเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบเรียนภาษาไทย คำแต่ละคำมีความยากง่ายแตกต่างกัน มีผู้สนใจศึกษาวิจัยความยากง่ายของคำในแบบเรียนภาษาไทย เฉพาะด้านการเขียนสะกดคำไว้คือ แก้วตา ไทรงาม ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดระนอง พบว่ามีคำง่ายมาก 7 คำ คำง่าย 26 คำ คำยากง่าย

ปานกลาง 72 คำ คำยาก 197 คำ และคำยากมาก 148 คำ (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 44 - 46) ดวงเดือน สุกฤษฎ์ ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าคำทั้งหมดในแบบเรียน ภาษาไทยจำนวน 470 คำ เป็นคำง่ายมาก 61 คำ คำง่าย 98 คำ คำยากง่ายปานกลาง 145 คำ คำยาก 132 คำ และคำยากมาก 34 คำ (ดวงเดือน สุกฤษฎ์ 2522 : 91 - 92) ทอมาบุปผา ชังพุก ได้นำคำยากและคำยากมากจำนวน 166 คำ ในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 จากผลการศึกษาของดวงเดือน สุกฤษฎ์ มาศึกษาอีกครั้งหนึ่งกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่าคำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคำง่ายมาก 55 คำ คำง่าย 95 คำ คำยากง่ายปานกลาง 14 คำ และคำยาก 2 คำ ส่วนคำในชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 มี 800 คำ เป็นคำง่ายมาก 191 คำ คำง่าย 395 คำ คำยากง่ายปานกลาง 169 คำ คำยาก 38 คำ และคำยากมาก 5 คำ (บุปผา ชังพุก 2524 : 103)

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดคำภาษาไทยให้ นักเรียนเพิ่มเติมจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อีก 1,550 คำ คำเหล่านี้ยังไม่มีใครเคยได้ ทำการศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายมาก่อน การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดสาเหตุหนึ่งอาจจะ เป็นเพราะคำเหล่านั้นยากเกินไปสำหรับนักเรียน ผู้วิจัยจึงใคร่จะศึกษาระดับความยากง่าย ของคำ 1,550 คำ ได้นำคำยากและคำยากมากมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดในรูปแบบ ต่าง ๆ แล้วนำคำยากมาสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยากสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยากอาจมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำวันดีและ ยังจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์อย่างมีความหมายและสนุกสนาน อันจะเป็นการฝึกฝน ให้เกิดเกิดทักษะในการใช้ภาษาขั้นต่อไป นอกจากนี้แบบฝึกสะกดคำยากยังจะเป็นเครื่องมือของครูในการสอนซ่อมเสริมอีกประการหนึ่งด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาในต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 ด้านการเลือกคำมาสอนตามลำดับความยากง่าย
 - 2.2 ด้านการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำและแบบฝึกหัดเสริมบทเรียนอื่น ๆ ในวิชาภาษาไทย
 - 2.3 ด้านการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำยากเป็นเครื่องมือ
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้แต่งแบบเรียนภาษาไทยและหนังสืออ่านประกอบได้เลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับลำดับความยากง่าย
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตรได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาระดับความยากง่ายของคำ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 โรงเรียน รวม 154 คน ได้แก่

1. โรงเรียนวัดสลักเหนือ 3 ห้องเรียน จำนวน 90 คน
2. โรงเรียนคลองเกลือ 2 ห้องเรียน จำนวน 44 คน
3. โรงเรียนวัดกุฎ 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแบบฝึกหัดสะกดคำยากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน จำนวน 30 คน

3. ระยะเวลาในการทดลองใช้แบบฝึกสะกดคำยาก ใช้เวลาทดลองทั้งหมด 30 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 15 คาบ ใช้เวลารวม 2 สัปดาห์

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาระดับความยากง่ายของคำได้แก่คำจำนวน 1,568 คำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียงเพิ่มเติมจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรากฏในประมวลคำท้ายหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 และเล่ม 2

5. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - การใช้แบบฝึกสะกดคำยาก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - ระดับความยากของคำ
 - ลักษณะคำยาก
 - ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

คำนิยามศัพท์

คำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้เรียน หมายถึงคำที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียน จำนวน 1,568 คำ เป็นคำซึ่งปรากฏอยู่ในคู่มือครูและแบบเรียนภาษาไทยเล่ม 1 และเล่ม 2

การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ภายในคำนั้นได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493

ระดับความยากง่ายของคำ หมายถึงการจัดระดับคำจำนวน 1,568 คำ จากการทดสอบการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ออกเป็น 5 ระดับ คือ คำที่ง่ายมาก คำที่ง่าย คำที่ยากง่ายปานกลาง คำที่ยากและคำที่ยากมาก ดังนี้

1. คำที่ง่ายมาก หมายถึงคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน ร้อยละ 81 - 100 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
2. คำที่ง่าย หมายถึงคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน ร้อยละ 61 - 80 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
3. คำที่ยากง่ายปานกลาง หมายถึงคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน ร้อยละ 41 - 60 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
4. คำที่ยาก หมายถึงคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน ร้อยละ 21 - 40 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
5. คำที่ยากมาก หมายถึงคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน ร้อยละ 1 - 20 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง

คำยาก หมายถึงคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนร้อยละ 1 - 40 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง ในที่นี้หมายถึงคำที่ยากและคำที่ยากมาก ที่ได้จากการเขียนสะกดคำ

ลักษณะคำยัก หมายถึงประเภทของคำที่มีนักเรียนจำนวนมากเขียนสะกดค่านั้น ๆ
 ผิด ซึ่งมีรูปแบบการเขียนผิดต่าง ๆ กัน คือ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่สระสั้น-ยาว
 ผิดที่เสียงวรรณยุกต์ ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดทั้งคำ ผิดที่มีตัว ร ล
 และ วรรณ (ร หัน) ผิดที่การกักเติมพยัญชนะ ผิดที่สระ ไ- ใ- -ย ไ-ย และ -ำ -ม

แบบฝึกสะกดคำยัก หมายถึงแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยักสำหรับนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากลักษณะคำยักที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดในรูปแบบต่าง ๆ

ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ หมายถึงคะแนนที่บอกถึงปริมาณการเรียนรู้เกี่ยวกับการ
 การเขียนสะกดคำ ซึ่งได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับคำขวัญท้องถิ่น

1. เอกสาร

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดสะกดคำ

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำและแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

3. งานวิจัยในประเทศไทย

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความยากง่ายของคำ และลักษณะคำยาก

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

1. เอกสาร

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

การสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว การสะกดคำจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็ก

อ่านออกเขียนได้ สะกดคำถูกต้อง เด็กก็สามารถนำประโยชน์จากการเขียนนี้ไปใช้กับวิชาอื่นได้ดี (ประยุทธ์ วัชรวิชญ์ 2516 : 98) การสอนให้นักเรียนรู้จักสะกดคำ จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นยิ่งที่ครูจะต้องฝึกฝนให้แก่เด็กเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนในชั้นใด โดยเฉพาะครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นผู้วางพื้นฐานให้กับนักเรียน เพื่อจะให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการศึกษาวิชาอื่น ๆ หรือการสีกษาในระดับสูงต่อไป การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้รวดเร็ว และถูกต้องอีกด้วย ทั้งจะช่วยสร้างให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนด้วย นอกจากนั้นการสะกดตัวได้ถูกต้องยังช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพจนานุกรมทุกครั้งที่ยื่น ความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องอย่างคล่องแคล่วจะช่วยให้เขียนอธิบายความคิดเห็นตามที่ต้องการด้วยถ้อยคำที่ถูกต้องและสละสลวย (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 402 - 403)

การสอนสะกดคำ คือการช่วยให้เด็กรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง (ยง อิงคเวทย์ 2508 : 35) การสอนสะกดคำจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก เพราะช่วยให้เด็กอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง ครูไม่ควรจะละทิ้งการสอนแบบสะกดคำ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียน เด็กจึงจำเป็นต้องเรียนรู้คำที่เป็นมาตรฐานในการเขียนเบื้องต้น และฝึกเขียนให้ถูกต้องเสียตั้งแต่เริ่มเขียน (รองรัตน์ อิศรภักดีและเฟื่องกุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 146) การสอนสะกดคำมีความหมายมากกว่าการที่ครูบอกให้เด็กเขียนเท่านั้น แต่จะรวมถึงการเห็นคำและสามารถอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงได้ด้วย การที่เด็กจะสะกดคำได้โดยการเขียนเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนแก่เด็กมาก เพราะเด็กจะต้องรู้ทั้งการอ่านการเข้าใจความหมายและการเขียน (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 402) การสอนสะกดคำจะได้ผลก็ต่อเมื่อครูสอนให้ออกเสียง การผันอักษรจะเป็นประโยชน์ต่อการสะกดคำ เพราะนักเรียนจะได้ฟังเสียง แปลงเสียงด้วยตนเอง ได้มองเห็นภาพของตัวอักษรที่คู่กับเสียงนั้น ทำให้สะกดคำได้ดียิ่งด้วย (ประเทิน มหาชนธ์ 2519 : 60) การสอนสะกดคำใน

ชั้นประถมศึกษาที่มีความมุ่งหมายดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้เขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้

2. ช่วยให้นักเรียนรู้จักสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

3. ช่วยส่งเสริมให้รู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้กว้างขวาง

4. ช่วยให้นักเรียนค้นคว้าและหาคำใหม่ ๆ ได้ตามต้องการ

การสอนสะกดคำแบ่งออกเป็นสองลักษณะคือ การสะกดคำด้วยปากเปล่ากับการสะกดคำด้วยการเขียน การสะกดคำด้วยปากเปล่านั้นโดยมากมักสอนในระยะที่เด็กยังเขียนหนังสือไม่ได้ ครูจึงให้นักเรียนสะกดคำออกมาดัง ๆ เพื่อจะได้วัดผลว่าเด็กสะกดคำได้ถูกต้องเพียงใด เมื่อถึงขั้นที่เด็กพอจะเขียนหนังสือได้แล้ว ครูจะสอนให้ฝึกสะกดคำในใจไปพร้อม ๆ กับการเขียนหรือการให้เด็กเขียนตามคำบอกนั่นเอง การสอนเขียนตามคำบอกมีคุณค่ามากกว่าการสอนเขียนตามวิธีของแบบปณัยหลายประการ คือ

1. เน้นการฝึกฟังอย่างมีสมาธิก่อนที่จะเขียน
2. เน้นการจำข้อความหรือประโยคที่เขียนให้ได้
3. ฝึกความละเอียดรอบคอบในการเขียนคำต่าง ๆ
4. ให้สนใจที่จะตรวจสอบ แก้ไขความผิดพลาดของนักเรียนเอง
5. ช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองมากกว่าการชี้หรือ

การทำเครื่องหมายคำที่ถูกหรือคำที่ผิด (บันทึก พงศธรวัน 2521 : 76 - 77)

การสะกดคำเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่จุดหมายของการเขียน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูดและการอ่านที่ดี การสะกดคำเพื่อการเขียนนั้นมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ความเข้าใจความหมายของคำและการอ่านที่ถูกต้องชัดเจน ประเทิน มหาจันทร์ ได้เสนอวิธีการสอนสะกดคำไว้ห้าขั้น ดังนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำมองดูคำ พร้อมกับออกเสียงคำ ๆ นั้น และสามารถที่จะพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้คำนั้นให้ถูกต้องด้วย

2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกดและเห็นส่วนประกอบต่าง ๆ ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ ๆ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ ๆ ไปแล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง

เรื่องการเห็นรูปคำนี้ช่วยในการสะกดได้มาก เมื่อเด็กได้เห็นคำในข้อความจะเป็นพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ตาม ควรให้เด็กเห็นทั้งหมดเสียก่อน แล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย ๆ ภายหลัง

3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำแล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้น เสร็จแล้วลองตรวจดูว่าการสะกดตัวของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดก็ให้กลับไปทำชั้นที่หนึ่งถึงชั้นที่สามอีกครั้งหนึ่ง

4. การเขียนคำ ในขั้นนี้เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย

5. การทบทวนให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนถูกต้องสามครั้ง ก็แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น ก็ควรให้เด็กลองนำไปใช้ดู เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความและเขียนจดหมาย เป็นต้น (ประเทิน มหาจันทร์ 2516 : 65)

การสะกดคำเป็นพัฒนาการทางภาษาอย่างหนึ่ง เด็กอาจจะไม่ได้รับผลสมบูรณ์ตามความคาดหวังไว้ในทันทีทันใด แต่เด็กจะค่อย ๆ ได้รับผลทีละน้อย ๆ การสะกดคำของเด็กแรกที่สุดนั้นมาจากความจำ ซึ่งเด็กมักจับเอาเสียงของคำมาเขียน (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 53) เด็กมีวิธีการเรียนรู้คำแตกต่างกัน โดยเฉพาะในการเรียนคำใหม่ บางคนถนัดอย่างหนึ่ง อีกคนก็ถนัดไปอีกทางหนึ่ง ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนคำหลาย ๆ วิธี กอ สวัสดิ์พาณิชย์ กล่าวว่า ตามปกตินักเรียนจะเรียนคำใหม่ด้วยวิธีต่อไปนี้

1. อาศัยภาพประกอบ เป็นเครื่องช่วยในการเลาความหมายของคำ
2. อาศัยความสำคัญของประโยคและเนื้อเรื่องเป็นเครื่องช่วยในการเลาความหมายของคำ

3. อาศัยรูปร่างของคำเป็นเครื่องช่วยในการเลาความหมายของคำ
4. อาศัยวิธีแจกลูกตัวอักษร ครูควรสอนเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้มีตัวอย่างมาก ๆ โดยเอาคำที่เรียนรู้มาแล้วไปเปรียบเทียบกับคำใหม่

5. อาศัยพจนานุกรม (กอ สวัสดิพิพาณิชย์ 2505 : 110 - 113)

* การสอนเขียนสะกดคำนี้ ได้มีผู้ให้ข้อคิดเห็นไว้อีกหลายคน เช่น สก๊อต

(Scott , 1956 : 331 - 342) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ในการสอนเขียนสะกดคำนั้นครูต้องเลือกคำที่จะมาสอนและทดสอบโดยใช้คำที่สอนไปแล้ว การทดสอบคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนทดลองจนคำที่ครูจดให้โดยไม่คำนึงถึงระดับชั้นและวัยของนักเรียน ถือว่าเป็นการสอนและการทดสอบที่ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ฮอร์น (Horn . 1954 : 7 - 9) ได้เสนอข้อคิดเห็นว่า การเลือกคำมาสอนเขียนสะกดคำนั้นควรให้เหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน เป็นคำที่ผู้เรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน และในหนังสือเรียนก็ควรบรรจุคำให้เพิ่มขึ้นตามระดับชั้นด้วย เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ร่องรัตน์ อิศรภักดี และเหือก กุสุมา ณ อยุธยา ให้ข้อเสนอแนะในการสอนสะกดคำดังต่อไปนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก และสิ่งที่เด็กพบเห็นในชีวิตประจำวัน.
 2. สอนคำที่เด็กสนใจและเข้าใจความหมาย
 3. ช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ เด็กบางคนที่ยังจำสระ พยัญชนะไม่ได้ยอมจะเขียนสะกดคำไม่ได้ การสะกดคำเกี่ยวข้องกับการอ่านมาก ดังนั้น ครูต้องเอาใจใส่เด็กที่ไม่รู้จักพยัญชนะ สระ โดยให้เด็กจำได้เสียก่อน เด็กจึงสะกดคำได้
- นอกจากนี้เมื่อได้เรียนสะกดคำไปแล้ว ครูไปพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้เด็กนึกถึงคำที่เคยเรียนมาแล้ว เพื่อช่วยให้จำแม่นยิ่งขึ้น

4. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่แล้ว ต้องทบทวนคำเก่า ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วด้วย
 5. การทดสอบต้องทำเสมอ ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าเด็กมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด

6. มีการบันทึกผลงานของเด็กแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มแรกเด็กสะกดคำได้มากน้อยเพียงใด เด็กเจริญขึ้นหรือเลวลง จะได้ส่งเสริมหรือช่วยเหลือเป็นคน ๆ ไป
 7. กำหนดวิธีสอนอย่างถูกต้องให้แก่เด็ก โดยช่วยเหลือเด็กเป็นขั้น ๆ

ดังนี้คือ

7.1 ให้เด็กไถ่คำที่จะสะกดอย่างชัดเจน

7.2 เด็กเขียนตัวสะกดอย่างระมัดระวัง

7.3 เด็กอ่านตัวสะกดนั้นได้

7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด

8. ถ้าครูเขียนคำใหม่ลงบนกระดานคำแล้วให้เด็กลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจนอ่านง่าย เพื่อป้องกันมิให้เด็กลอกผิด

9. ครูต้องตรวจสอบที่เด็กจกคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาดของเด็ก

10. เมื่อสอนการสะกดคำไปแล้ว เด็กคนใดสะกดผิดครูต้องแก้บนกระดานคำให้ชัดเจน หรือจะเรียกเด็กมาแก้เป็นรายบุคคล (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 126 - 128)

นอกจากนี้ สมบัติ มหารส ได้เสนอแนวทางการสอนสะกดคำ ไว้ดังนี้

1. ให้มีหลักการ โดยยึดหลักที่ว่านักเรียนควรได้สะกดคำที่เขาต้องการักคำที่ใจและคำที่เขาสนใจเพื่อจะเพิ่มพูนความสามารถให้แก่ตนเองในการสะกดคำ

2. กระบวนการสะกด ก่อนที่จะสะกดนักเรียนควรจะได้มีโอกาสสะกดคำต่าง ๆ ก่อนออกเสียงและแปลความหมายใดก่อนที่จะเขียนและต้องมีการฝึกแยกเสียงพยางค์ คำ ต่อจากนั้นจึงเป็นการหลับตานึกและมองซ้ำให้เกิดความทรงจำใดก่อนจึงจะให้สะกด

กิจกรรมเหล่านี้ควรทำซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

3. ขั้นตอนในการสะกดมีดังนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้คำต่าง ๆ และขยายคำ

ขั้นที่ 2 ออกเสียงคำ พยางค์ เช่น คำว่า หน้าตา น่ารัก

ขั้นที่ 3 อธิบายให้เข้าใจคำที่มีความหมายเหมือนกันและ
แตกต่างกัน

ขั้นที่ 4 กลับตาสะกดคำในใจ

ขั้นที่ 5 ช่วยเหลือคนที่อ่อนในการสะกด

ขั้นที่ 6 สะกดซ้ำคำต่าง ๆ

ขั้นที่ 7 เขียนเป็นประโยค

4. ทำแผนการสอนประจำสัปดาห์

5. หลักเกณฑ์การเลือกคำใหม่มาสะกด

5.1 สะกดจากคำที่พ้องเสียง

5.2 สะกดคำที่ได้ยินครูพูด

5.3 สะกดคำที่ได้จากการอ่าน

6. การจัดกิจกรรมสะกด การสะกดจะมีผลดีถ้าให้อ่านได้ก่อนแล้วจึงเขียนหรือไม่ก็ให้เขียนจากคำที่เคยเขียนผิด เขียนทดหล่นและให้สะกดตามทีแต่ละคนพอใจ

7. การสะกดเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ทำงานตามความสามารถของแต่ละคนได้อย่างถึย และไม่ควรใช้เวลาเกิน 15 นาที ต่อการสะกดคำแต่ละครั้ง เพราะถ้านานเกินกว่านั้นนักเรียนจะไม่สนใจทำ (สมบัติ มหารศ 2521 :

87 - 88)

การฝึกให้เด็กเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเฉพาะในช่วงเวลาเขียนไทยเท่านั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ ครูต้องสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย เช่น สอนหลักภาษาหรือวรรณคดี

เวลาให้เด็กเขียน ครูต้องเข้มงวดเรื่องตัวสะกดการันต์ด้วย นอกจากนั้นครูภาษาไทยจะต้องขอความร่วมมือจากครูที่สอนวิชาอื่น เช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สุขศึกษา ให้ช่วยกันทวนซ้ำเรื่องการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียน ถ้าครูทั้งโรงเรียนร่วมมือกันแล้ว เด็กก็จะมีโอกาสเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น (วิทยาลัยครูมหาสารคาม

2516 : 33 - 34)

ครูที่สอนภาษาไทยจำเป็นต้องหาวิธีชักจูงให้เด็กอยากเขียน อยากรู้คำใหม่ ๆ และจดจำไว้ การจัดสิ่งแวดล้อมและหาวิธีการกระตุ้นเร้าใจเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นครูจะต้องรู้จักวางแผนการสอนสะกดคำโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้นักเรียนเห็นว่า การเขียนสะกดคำเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและมีความหมาย เช่น เล่นทายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ทายคำพยางค์และสระต่าง ๆ แนะนำให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม (กรมวิชาการ 2505 : 78) ตัวอย่างปัญหา เช่น พยางค์อะไรเอ๋ย ไม่ตรง (ง - งอ) พยางค์อะไรเอ๋ย เล่นเพลงได้ (ช - ชอ) เช่นเดียวกับ เจ็ด สตะเวทิน ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า วิธีสอนภาษาไทย โดยถือเอาสิ่งที่นักเรียนชอบและสนใจเป็นหลักสำคัญ ฉะนั้นครูอาจนำปัญหาประเภทอะไรเอ๋ยเข้ามาสู่บทเรียนได้เสมอ อะไรเอ๋ยเป็นอุปกรณ์การสอนภาษาไทยที่คืออย่างหนึ่ง (เจ็ด สตะเวทิน 2516 : 4) ซึ่งครูอาจนำมาใช้ได้ในทุกวิชาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้ ร่องรักต์ อักษรภักดีและเหือก กุสุมา ฆ อยุธยา ได้เสนอแนะให้ครูหาวิธีส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ดังนี้คือ

1. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน คิน ริน เป็นต้น
2. ให้นักเรียนหาพยางค์มาเกิดให้ครบ เช่น -าง (วาง) -้ำ (เข้า)
3. ให้นักเรียนเติมคำเพื่อให้ได้ใจความตามต้องการ เช่น
ครู หนังสือ
4. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู - สุกร
หมา - สุนัข

5. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น
กลางวัน - กลางคืน
6. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่จะต้องสวมใส่
ที่เท้า (รองเท้า รองเท้า) สิ่งที่จะดื่ม (น้ำ นม ยา)
สิ่งที่จะกิน (อาหาร ข้าว ธัญพืช)
7. ให้นักเรียนหาคำที่มีเสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น
ชา ผา คา
8. ให้นักเรียนหาคำพวกเดียวกัน เช่น ชื่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า
ชื่อต้นไม้ ดอกไม้ ชื่อสิ่งของ เครื่องใช้
9. ให้นักเรียนหาตัวอักษรที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกัน เช่น แมว น้า
หนู หมา
10. ให้นักเรียนเขียนคำอธิบายหรือคำบรรยายภาพต่าง ๆ ว่ารูปภาพนั้น
คืออะไร (ธงชาติ อักษรศักดิ์ และ เทือก กุสุมา ณ อยู่ยาว,
2516 : 127 - 128)

รัสเซล (Russell, 1961 : 283 - 287) ได้ให้ข้อคิดเห็นในการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น ควรสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของ
นักเรียน
2. การใช้สื่อทัศนวัสดุ
3. การให้นักเรียนเห็นคำนั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. การอธิบายของครู
5. ครูอ่านหนังสือหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
6. อุปกรณ์ที่ใช้ควรเป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น
7. เน้นให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น

8. ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
9. ให้นักเรียนใช้พจนานุกรม
10. ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด
11. ให้นักเรียนได้ศึกษาคำโดยตรง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ พอสรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำคือ การช่วยให้เด็กรู้จักการเรียงลำดับ พยางค์ สระ วรรณยุกต์ ภายในคำได้อย่างถูกต้อง การสะกดคำเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน การสอนเขียนสะกดคำเริ่มจากสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ สอนคำที่นักเรียนมีประสบการณ์และเป็นคำที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ครูจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายในการสอน รู้จักวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมและการประเมินผล เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียน

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก

การเรียนรู้คำมีความแตกต่างกันตามระดับความยากง่ายของคำ คำที่ง่ายแก่การเข้าใจ ทั้งในด้านการเขียนตลอดจนความเข้าใจความหมาย ย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำที่เขียนยาก มีความซับซ้อน ทั้งยังมีความหมายที่ลึกซึ้งอีกด้วย คำต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายนั้นเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคย มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น ๆ มาก่อน เช่น การสนทนา การชมรายการโทรทัศน์ ฯลฯ นอกจากนั้นคำประเภทแทนความหมายของสิ่งที่ เป็นรูปธรรมจะเรียนรู้ได้เร็วกว่าและมากกว่า คำประเภทคำนามเช่น น้ำตาล ย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่า คำว่า น้ำใจ และคำที่เป็นคำนามยืมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำประเภทอื่น เพราะคำนามเป็นคำที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันหรือเกี่ยวกับกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความพอใจ คำเหล่านี้นักเรียนจะเรียนรู้ได้ง่ายแม้ว่าจะเขียนยากอ่านออกเสียงยากก็ตาม (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 169)

ฮอร์น (Horn. 1954 : 7 - 9) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่า การเลือกคำมาสอนเขียนสะกดคำนั้น ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน เป็นคำที่ผู้เรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน และในหนังสือเรียนก็ควรบรรจุคำให้เพิ่มขึ้นตามระดับชั้นด้วย เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้เพื่อเขียนสะกดคำต้องอาศัยความสามารถสูง ต้องมีจินตนาการและมีความจำดีจึงจะได้รับความสำเร็จ แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน โอกาสที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับความสำเร็จ ในการเขียนสะกดคำย่อมแตกต่างกันไปด้วย เยอเบอริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and Other : 1962 : 390 - 393) กล่าวว่า ความยากของคำกับความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กดูเหมือนจะเป็นปฏิภาคกลับกัน หมายความว่าเมื่อเด็กเขียนสะกดคำที่มีความยากมากขึ้น ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กจะลดต่ำลงไปตามลำดับ คือ เด็กเขียนสะกดคำที่ยากได้น้อยลงไป

บลูเมอร์ (Bloomer. 1956 : 531 - 535) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ยาวและซับซ้อนกับนักเรียนระดับสอง ในโรงเรียนประถมศึกษา 18 โรง โดยพิจารณาจากคำที่ใช้เสมอและมีความหมายต่อนักเรียน เขาได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
2. คำที่มีสระสมักจะสะกดยากเป็นพิเศษ
3. คำควบกล้ำก็ยากแก่การสะกดคำเช่นเดียวกัน
4. ครูไม่ควรหลีกเลี่ยงคำยาก แต่ควรจะให้เด็กได้ฝึกคำที่ซับซ้อน เมื่อเห็นว่าเด็กมีความสามารถที่จะจำคำยาว ๆ ได้

จอห์นสัน (Johnson. 1972 : 79 - A - 80 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ใช่น้อย ๆ และไควเกระห์ บัญชาในการเขียนสะกดคำ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน นอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะว่าครูควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเขียน

สะกดคำ โดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดให้มีโครงการสอนเป็นประจำและควรสอนเป็นรายบุคคล

สำหรับการจัดลำดับความยากง่ายของคำนั้น แบรดฟีลด์ และสจวร์ต

(Bradfield and Stewart . 1957 : 244) ได้แสดงความึกเห็นว่าการจัดลำดับ

ความยากง่ายของคำนั้นใช้การจัดเรียงลำดับจากคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมาก

ไปจนถึงคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องน้อย โดยไม่ต้องใช้วิธีการทางสถิติ

การศึกษาลักษณะคำยากในการสะกดคำ กอ สวัสดิ์พาณิชย์ กล่าวถึง
ลักษณะหรือรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. สะกดการันต์ผิดในลักษณะต่าง ๆ คือ

ก. ผิดที่ตัวสะกด เช่น ทรมาน เขียนเป็น ทรมาร

ข. ผิดที่พยัญชนะต้น เช่น ซากศพ เขียนเป็น ทรากศพ

ค. ผิดที่ตัวการันต์ เช่น อารมณฺ์ เขียนเป็น อารมย์

ง. ผิดที่เสียงสั้นยาว ได้แก่

1. ผิดที่ทอนเสียงให้สั้นลง เช่น ไวยากรณ์เขียนเป็น
ไวยกรณ์

2. ผิดที่ยืดเสียงให้ยาวออกเช่น ประณีต เขียนเป็น -ปราณีต

จ. ผิดที่ดัดเดิมพยัญชนะ เช่น พรณนา เขียนเป็น พรณา

ฉ. ผิดจำเพาะประเภท ได้แก่

1. เรื่อง ร - ล

ก. เขียน ร เป็น ล เช่น รุ่มร่าม เขียนเป็น ลุ่มล่ำม

ข. เขียน ล เป็น ร เช่น กลับกลอก เขียนเป็น
กลับกรอก

ค. ร ล หายไป เช่น พลบค่ำ เขียนเป็น พบค่ำ

ง. มี ร ล ในคำที่ไม่เคยมี เช่น เพาะปลูก
เขียนเป็นเพราะปลูก

2. เรื่อง ร หัน กับไม้หันอากาศ เช่น รำพัน เขียนเป็น รำพรรณ
3. เรื่องไม้้วน ไม้ลาย เช่น ไหน เขียนเป็น ไหน
4. เรื่องการประวิสรรชนีย์
 - ก. ที่ไม่ควรมีกลับมี เช่น สบาย เขียนเป็น สะบาย
 - ข. ที่ควรมีกลับไม่มี เช่น สะควก เขียนเป็น สควก
5. ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ผิด และบางทีก็ผันเสียงผิด เช่น
เหื่อ เขียนเป็น เหื่อ โน้ต เขียนเป็น โน้ต
6. ผิดคำเฉพาะซึ่งยังไม่มีในพจนานุกรม เป็นต้นว่า ศัพท์วิชาการ
ไค้แก่ คำ ประสมการณ์ สัมมนา ประณนิเทศ เป็นต้น (กอ สวัสดิพิพาณิชย์ 2514 :
177 - 185) -

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา าระดับความยากง่ายของคำ และลักษณะคำยากพอสรุปได้ว่า จำมีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน คำที่นักเรียนมีประสบการณ์ คำที่นักเรียนคุ้นเคย และใช้ในชีวิตประจำวัน คำที่แทนความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรม และคำนามที่มีพยางค์เดียวเป็นคำที่เด็กเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำที่มีหลายพยางค์ คำควบกล้ำ คำที่มีสระผสม คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม ลักษณะคำยากไค้แก่ คำที่นักเรียนเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น ผิดตัวสะกด ผิดที่ พยัญชนะต้น ผิดตัวการันต์ ผิดที่เสียงสั้น - ยาว ผิดที่คัดและเกินพยัญชนะ ผิดทั้งคำ ผิดที่ใช้สระ ดังนั้นการเลือกคำมาสอนจึงควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ครูควรหาวิธีสอนสำหรับฝึกคำยากและเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการสอนสะกดคำ

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดสะกดคำ

- สิ่งที่ช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้นคือ การนำความรู้ที่ได้อ่านมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น โดยอาศัยแบบฝึกหัดทักษะโดยตรง หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่ "การฝึก" (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิด ความชำนาญชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่เด็ก

เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนภาษา (กมล คิชฌกูฏ 2509 : 16) การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียว นับว่ายังไม่ค่อยเกินไป ทั้งจะไม่ช่วยให้เด็กมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารทางภาษาได้เพียงพอ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องสร้างแบบฝึกหัดเฉพาะเรื่องขึ้นสำหรับฝึกเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้เด็กมีความคล่องแคล่วในทักษะทางภาษาไทยโดยเฉพาะในด้านการเขียนสะกดคำ ลำดับขั้นการฝึกทักษะมีดังนี้

1. "ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีออกเสียง "ร"
"ล" เป็นต้น
 2. เมื่อแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีการแล้ว จึงลงมือฝึกโดยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
 3. ฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะนานจนนักเรียนลืม
 4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมการฝึกทักษะจำเป็นจะต้องทำซ้ำ ๆ กัน
- แต่ทั้งนี้ครูควรพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในรูปต่าง ๆ กัน เพื่อให้นักเรียนจะไล่ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ
5. ติดตามผลเพื่อสังเกตดูความก้าวหน้าของนักเรียนภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง การติดตามผลจะช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และจะได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน อย่าปล่อยให้ข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เพราะนานไปนักเรียนจะคิดเป็นนิสัย นอกจากนี้ยังรวมถึงการเอาใจใส่ของครูในการควบคุมการฝึกให้ได้ผลอีกด้วย

การฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยแบบฝึกหัด เพราะแบบฝึกหัดจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น ในเรื่องนี้ กอ สวัสดิ์พิพาณิช ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกหัดให้รอบคอบว่า จะต้องการให้เกิดทักษะใด ใช้แบบฝึกแบบไหน ใช้อย่างไร และต้องพิจารณาคำว่าแบบฝึกหัดนั้นไปช่วยทำให้เกิดทักษะนั้น ๆ จนนำไปใช้ได้หรือไม่

2. ให้แบบฝึกหัดสั้น ๆ แต่หลายแบบ เพื่อฝึกทักษะอันเดียวกันนั้นจนเกิดความแม่นยำ แบบฝึกหัดควรมีหลายแบบ เด็กจะได้ไม่เบื่อ

3. ให้ฝึกในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น คัดบนกระดานดำ คัดบนกระดานขีปนาวุธไว้ให้อ่าน

4. ประเมินผล การประเมินผลก่อนฝึกหัดนั้น ต้องประเมินเพื่อดูว่า เด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด อาจให้เด็กออกมาพูดว่าทำอะไรไม่ได้ในแบบฝึกนั้นๆ หรืออาจหาวิธีอื่นเพื่อค้นคว้าเด็กทำแบบฝึกหัดนั้น ๆ ไม่ได้เพราะอะไร ถ้าเราไม่ประเมินผล เราจะ ไม่มีโอกาสฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้ (ก๊อ สวัสดิพิณนิสัย, 2514 : 1 - 2)

หลักในการสร้างแบบฝึกหัด มีผู้เสนอแนะไว้หลายท่าน ดังเช่น บิลโลว์ (Billows . 1962 : 87) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจ และสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกหัดที่ดี ควรจะเป็นแบบฝึกหัดสำหรับเด็กเก่งและซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ควรมีหลายลักษณะและมีความหมายต่อบุคคลอีกด้วย ในเรื่องนี้ รัชนี้ ศรีไพรวรรณ กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกหัดทักษะจะต้องอาศัยรูปภาพ สีสวยงามใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ

2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถ และจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี

4. ในแบบฝึกหัดต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่คล่องต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ไพเราะง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาทุกข้อที่ถว้น อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก เด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจจะทำสิ่งใดอยู่ได้ไม่นาน

7. ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

8. ภาระงานที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัด ต้องเห็นยวและเหมาะสมสมควร
(รัตน์ ศรีไพรวรรณ 2517 : 412 - 413)

นอกจากนี้ ละออง การอุยยะวณิษ และคณะ ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก นักเรียนฝึกด้วยความตั้งใจ และสนใจอยากทำ

2. การฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่าง ถ้ามีแบบไว้จะทำได้ง่าย ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีถูกต้องเสมอ

3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ถ้าใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วยนักเรียนจะตั้งใจอยู่ได้นาน

4. วิธีที่ให้นักเรียนฝึกควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ช่นย่อ
ครูควรตื่นตัวฉับไว ให้นักเรียนพร้อมที่จะทำ ขจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ

5. ระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัดต้องเหมาะสมกับนักเรียน

6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ๆ ควรสั้นก่อน แล้วจึงค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น

7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มย่อย เพราะแต่ละคนย่อมมีจุดอ่อนต่างกัน

8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดียิ่ง

9. เมื่อนักเรียนฝึกหัดแล้ว ควรให้นำไปใช้และมีการติดตามผล (ละออง การุณยะวณิช และคนอื่น ๆ 2517 : 137 - 138)

รูปแบบของแบบฝึกหัด แดคคาเนย์ และโดแนลด์ (Daccanay and Donald, 1963 : 306) ได้แนะนำรูปแบบของแบบฝึกหัดสำหรับทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. แบบฝึกให้เขียนตามแบบ (Copy Exercise)
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึกแบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นักเรียนเติมท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องของประโยคเดิม
5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

ส่วนรูปแบบของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำนั้น เอ็มเมอร์ลิด (Emerald, 1964 : 133 - 135) ได้ให้ความเห็นว่าควรแนะนำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ นั่นคือ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะมีรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของลอเรนซ์ และ เฮเดน (Lawrance and Hayden, 1972 : 62 - 72) ที่ได้นำเสนอไว้ว่าการใช้ภาพที่เป็นสิ่งของ หรือภาพที่นักเรียนเคยเห็น เพื่อนำไปสู่พยัญชนะ

นอกจากการใช้รูปภาพช่วยในการสอนเขียนสะกดคำแล้ว ครูควรใช้การทนายปัญหาเข้ามาช่วยในการสอนเขียนสะกดคำ เช่น ให้นักเรียนทนายสิ่งที่ครูบอกลักษณะให้ ทนายปัญหาเกี่ยวกับความหมายของคำ ทนายคำพยางค์และสระต่าง ๆ และนอกจากนี้ บิลโลว์ (Billows, 1962 : 87) ได้ให้ความเห็นว่าก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดครูควรจะนำมามีปราชญ์หรือทำกันในห้องเรียนเสียก่อน จึงจะให้ทำแบบฝึกหัดนั้น ครูควรอนุญาตให้เด็กเลือกทำแบบฝึกหัดที่พอใจก่อน แล้วจึงทำแบบฝึกหัดที่เหลือจนครบ ครูต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ก่อนที่จะให้ทำแบบฝึกหัดที่ยากขึ้นไป

ในการที่จะสอนสะกดคำนั้น ครูควรหาคำที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวันของเด็กเสียก่อน แล้วจึงค่อยสอนคำที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กได้มีความเจริญงอกงามในชั้นภาษาต่อไป ส่วนการเลือกคำมาสร้างแบบฝึกสะกดคำนั้น มอร์เรย์ (Murray, 1955 : 168 - 169) กล่าวถึงการสร้างความสนใจและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำว่าอาจทำได้ดังนี้

1. เลือกคำที่มีประโยชน์จริง ๆ
2. เลือกเรียนเฉพาะคำที่ทดสอบแล้วว่านักเรียนสะกดผิด
3. สนับสนุนให้เกิดนิสัยทางการเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพ
4. แสดงให้นักเรียนทราบว่า เขาได้รับผลสำเร็จจากการเรียน

และมีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. เลือกใช้เนื้อหาที่น่าสนใจ

การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้วมีความจำเป็นอย่างยิ่งและถือได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่ง เพราะแบบฝึกหัดมีประโยชน์ ดังที่ เพตตี (Petty, 1963 : 496 - 472) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้ว่า

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้แก่เด็กทุกคน หรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องมือที่มากของครูที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้น

4. แบบฝึกหัดช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้น ได้แก่

1. ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
2. ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
3. เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก

5. แบบฝึกหัดที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่

8. แบบฝึกหัดที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกหัดที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลา ในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในชั้นผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาดรอ

แบบฝึกหัดจากคำกริยาหรือประธานคำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกหัดช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไปทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

การใช้แบบฝึกหัดเพื่อช่วยประกอบการเรียนการสอนนั้น จำเป็นที่ครูจะต้องเอาใจใส่ พิจารณาในการเลือกใช้แบบฝึกหัดแต่ละเล่ม หรือแต่ละวิชาเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียนมากที่สุด เพ็ญดี (Petty, 1963 : 473 - 475) ได้ให้ข้อแนะนำในการใช้แบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. ก่อนที่จะใช้แบบฝึกหัดในวิชาใดก็ตาม ครูควรวางขอบเขตและตั้งวัตถุประสงค์ของการฝึกไว้ทุก ๆ ครั้ง

2. ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกใช้แบบฝึกหัด ครูควรจะได้พิจารณาความเหมาะสมทุก ๆ ด้านของแบบฝึก เช่น รูปเล่ม ภาษาที่ใช้ ความยากง่ายในเนื้อหาที่เหมาะกับวัยของเด็ก ตลอดจนการใช้วิธีวิทยาในการสร้างแบบฝึกหัด

3. หลังจากที่เด็กส่งแบบฝึกหัดให้ครูตรวจ ครูควรพยายามตรวจสอบและส่งคืนให้เด็กทราบผลโดยเร็วที่สุด เพื่อให้เขาได้ทราบส่วนที่ถูก หรือที่ผิดและแก้ไขข้อผิดพลาดที่ แม้ว่าจะต้องอธิบายเพิ่มเติมหรือแก้ไขผิดบ่อยครั้ง ครูก็ไม่ควรถือว่าเป็นการเสียเวลา

4. การจัดแบบฝึกหัดให้เด็กแต่ละครั้ง ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละคนด้วย และพยายามให้เด็กมีทัศนคติที่ดีในการทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง อย่าให้เด็กเข้าใจว่าการที่ตนต้องทำมากกว่าเพื่อน เพราะถูกครูลงโทษ หรือเพราะตนเรียนไม่รู้เรื่องพยายามแนะให้เด็กเห็นว่าแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมทักษะและเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับตัวเขาเอง

5. การที่จะให้เด็กมีทักษะอย่างมั่นคง และเพียงพอที่ขึ้นอยู่กับความ
หมั่นฝึกฝนอยู่น้อย ๆ รวมไปถึงการเลือกใช้แบบฝึกหัดที่มีคุณภาพดี เหมาะสมกับเด็กในระดับ
ชั้นนั้น ๆ ด้วย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดสะกดคำพอสรุปได้ว่า ใน
การสอนวิชาทักษะการฝึกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้เกิดความชำนาญ
คล่องแคล่ว โดยเฉพาะทักษะในด้านการเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกวิธี แบบ
ฝึกหัดจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียน
ทั้งยังจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำอีกด้วย จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้อง
สร้างหรือเลือกใช้แบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ฝึกหลาย ๆ แบบ การสร้างแบบฝึกหัดสำหรับ
ชั้นประถมศึกษาต้องให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา ต้องมีจุดมุ่งหมาย มีรูปภาพประกอบ
มีกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ เช่น เกม หายปัญหา ฯลฯ และนักเรียนสามารถประเมินผล
การเรียนรู้ของตนเองได้ ขณะเดียวกันแบบฝึกหัดจะเป็นเครื่องมือครูสำหรับวัดผลการเรียน
หลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ในปี ค.ศ. 1946 รัสเซล (Russell. 1947 : 406) ได้ศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและคำศัพท์
ของนักเรียนระดับสามถึงระดับห้า จำนวน 135 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใน
การอ่านและคำศัพท์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าการเขียนสะกดคำ
มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจคำศัพท์

เกรย์ (Gray. 1949 : 403) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความ
สัมพันธ์ของการอ่านกับการเขียนสะกดคำพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก คนที่มี
ความสามารถทางการอ่านสูงจะมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงด้วย
และคนที่มีความสามารถทางการอ่านไม่ดี ก็จะมีความสามารถทาง

การเขียนสะกดคำไม่ก็ความ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มอร์ริสัน และ เพอร์รี่ (Morrison and Perry. 1959 : 222 - 227) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับสามถึงระดับห้า โดยใช้แบบทดสอบ California Achievement Test และแบบทดสอบ California Short Form Test of Mental Maturity พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันสำหรับนักเรียนที่เรียนในระดับต่ำ ส่วนนักเรียนในระดับสูงความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันน้อยกว่า

โนเวลและแฮร์ริส (Knocell and Harris . 1952 : 95 - 111) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสะกดคำว่าวัดได้จาก

1. ความสามารถระลึกได้ว่าคำ ๆ นั้นสะกดถูก
2. ความสามารถระลึกได้ว่าคำ ๆ นั้นสะกดผิด
3. ความสามารถแก่การสะกดผิดให้ถูกได้

เขาได้ใช้แบบทดสอบสะกดคำแบบให้จำ (Recognition Test)

และแบบเขียนตามคำบอก (Dictation Test) กับนักเรียนระดับสอง ได้พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่าทำแบบทดสอบเขียนตามคำบอกได้มากกว่า

ในปี 1954 ฮอลโลว (Hollow. 1955 : 158 - 161) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการฟังของเด็กที่กำลังเรียนในระดับห้า โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทั้งสองด้าน แล้วหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำกับคะแนนความสามารถในการฟัง พบว่าคะแนนความสัมพันธ์ทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กันปานกลาง

อาารอน (Aaron. 1959 : 138 - 142) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับสี่จำนวน 193 คน และนักเรียนระดับแปด จำนวน 174 คน โดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำตามคำบอกจำนวน 60 คำ พบว่า

1. การที่นักเรียนสามารถออกเสียงเป็นพยางค์ได้นั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ คือนักเรียนที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ได้นั้น จะสะกดคำได้ก็ด้วย

2. ความสามารถของนักเรียนในการแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้นั้น สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับแปดได้ คือถ้านักเรียนสามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ดี จะสามารถสะกดคำได้ก็ด้วย แต่ในระดับสี่ นักเรียนที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้นั้น ไม่ได้เป็นนักเรียนที่สามารถในการสะกดคำได้ก็ด้วย

3. นักเรียนที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงและนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำต่ำไปด้วย

แจนสกี (Jansky . 1971 : 4549 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ในการสะกดคำและการอ่านของนักเรียนในระดับอนุบาลและนักเรียนในระดับสอง 401 คน โดยใช้แบบทดสอบ 42 ชุด เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งจัดสอบในระดับอนุบาล 20 ชุด และในระดับสองอีก 22 ชุด พบว่าผลสัมฤทธิ์ในระดับอนุบาล มีความสัมพันธ์กับความสามารถหลาย ๆ อย่างและในระดับอนุบาลมีแนวโน้มว่าภาษาพูดจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการอ่าน การสะกดคำและกิจกรรมทางภาษา อย่างอื่น ๆ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำ กับความสามารถในด้านอื่น ๆ สรุปได้ว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์ กับความสามารถในการอ่าน การออกเสียงพยางค์ การแบ่งพยางค์ การฟัง การพูด และระดับสติปัญญาของนักเรียนด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก

แบรดฟีลด์ และสจวร์ต (Bradfield and Stewart . 1957 : 244) ได้ให้ความเห็นว่า ในการจัดลำดับความยากง่ายของคำว่า การจัดลำดับความยากง่ายของคำ จากคำที่เด็กส่วนมากเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจนถึงคำที่เด็กเขียนสะกดถูกเพียงส่วนน้อย นับว่าเป็นความคิดที่ดีสำหรับการเรียงลำดับความยากง่ายของคำโดยมีต้อง ใช้วิธีการทางสถิติเข้าร่วม

ในปี ค.ศ. 1962 บลูเมอร์ (Bloomer . 1963 : 287) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำ พบว่าคำที่นักเรียนพบบ่อย ๆ และความยาวของคำมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษของเขาเองที่ได้ศึกษาในปี ค.ศ. 1955 (Bloomer . 1956 : 531 - 535) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ยาวและซับซ้อนกับนักเรียนระดับสองในโรงเรียนประถมศึกษา 18 โรงเรียน โดยพิจารณาจากคำที่ใช้เสมอและมีความหมายต่อนักเรียน เขาได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์ สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
2. คำที่มีสระผสมสะกดยาก เช่นเดียวกับคำควบกล้ำ

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำและการอ่าน บลูเมอร์ (Bloomer . 1961 : 178 - 182) ได้ศึกษาโดยใช้คำ 149 คำ พบว่าคำที่มีหลายความหมายมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอ่าน

ฮอร์น (Horn . 1960 : 1337 - 1354) ได้เขียนเรื่องการสะกดคำไว้ในหนังสือสารานุกรมการวิจัยการศึกษาว่า ที่มาของคำมีอิทธิพลต่อการสะกดคำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ประวัติความเป็นมาของคำจะช่วยอธิบายการสะกดคำได้ การสะกดผิดมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระและการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงเรื่องเสียงรัว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องถิ่น
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
4. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
5. หลักการสะกดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

จอห์นสัน (Johnson. 1972 : 79 - A - 80 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ใช้บ่อย ๆ และได้วิเคราะห์ปัญหาในการเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน นอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะว่า ครูควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำโดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดให้มีโครงการสอนเป็นประจำ และควรสอนเป็นรายบุคคล

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะความยากในการเขียนสะกดคำ ฮิดเมอร์ (Hymer. 1963 : 573) ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการสะกดคำของนักเรียนระดับสี่ ห้า และ หก ของโรงเรียน 17 แห่ง ในแคนซัสซิตี รัฐมิสซูรี เพื่อศึกษาว่านักเรียนสะกดผิดคำใดบ้าง ในเมื่อนักเรียนเคยทำแบบฝึกหัดสะกดคำเหล่านั้นมานานแล้วในปีก่อน การศึกษารังนี้ได้อาศัยการเขียนเรียงความของนักเรียนในปีการศึกษา 1959 - 1960 และในปี 1961 - 1962 จำนวนเรียงความทั้งหมด 4026 เรื่อง สรุปได้ว่าลักษณะคำที่สะกดผิดได้แก่

1. คำสะกดผิดตัวคิดเทียบได้เป็น 6.15%
2. คำที่สะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนมากกว่าคำที่เคยเรียนมาแล้ว
3. คำสะกดผิดประเภทผิดพยางค์เดียว 40.39% ประเภทผิด 2 พยางค์มี 39.64%
4. ชนิดของคำที่สะกดผิดเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปยังต่ำสุด

ได้ดังนี้

- การตัดตัวอักษรออก (Omission)
- การใช้อักษรอื่นมาแทน (Substitution)
- การเพิ่มตัวอักษรเมื่อเปลี่ยนคำ (Addition)

- การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ (Capitalization)
- การสับเปลี่ยนของตัวอักษร (Transposition)
- การใช้ Apostrophe ในรูปย่อ Contraction

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยากพอสรุปได้ว่า คำที่เด็กเขียนสะกดคำได้ยากได้แก่ คำที่มีหลายพยางค์ สะกดยากกว่าคำพยางค์เดียว คำที่มีสระผสม คำควบกล้ำ คำห้องเสียงและคำที่มีตัวสะกดหลายตัว

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำและแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ไคลลี (Dailey, 1976 : 5677 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสะกดคำของนักเรียนระดับสามถึงระดับหก โดยใช้การสอนแบบการสะกดการันต์แบบเดิมกับการสอนแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อน ในโรงเรียนชุมชนครอฟฟอร์ดวิลล์ (Crawfordville Community School) เป็นนักเรียนที่เรียนด้วยแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อน 61 คน นักเรียนที่เรียนด้วยแบบการสะกดการันต์แบบเดิม 100 คน มีการทดสอบโดยให้ดูภาพยนตร์เงียบ แล้วเขียนเรียงความบรรยายถึงสิ่งที่เห็นในภาพยนตร์ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนทั้งสองแบบนี้ได้คะแนนการสะกดคำไม่แตกต่างกัน แต่การสอนแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อนได้ผลดีในทุกระดับ ส่วนการสอนแบบการสะกดการันต์ตามแบบเดิมจะได้ผลดีในระดับสี่ ถึงระดับหก และห้านองเดียวกันนี้

การ์เนอร์ (Garner, 1972 : 5466 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของผลการสอนแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อน กับการสอนด้วยการสะกดการันต์แบบเดิมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน การสะกดคำและการเขียนของนักเรียนระดับหนึ่งและระดับสอง จำนวน 172 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาสองแห่ง โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่เรียนตามแบบเรียงลำดับอักษรก่อน 81 คน เป็นนักเรียนระดับหนึ่ง 44 คน ระดับสอง 37 คน กลุ่มที่เรียนด้วยแบบการสะกดการันต์แบบเดิม 91 คน เป็นนักเรียนระดับหนึ่ง 43 คน ระดับสอง 48 คน พบว่าการสอนด้วยแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อนมีผลสัมฤทธิ์ในการ

อ่าน การสะกดคำและการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบการสะกดการันต์แบบเดิมทั้งระดับหนึ่งและระดับสอง

ไอเลส (Iles, 1975 : 4047 - 4048 -- A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยการสอนสะกดคำตามลำดับตัวอักษรของฟิทแมน (Pitman's Initail Teaching Alphabet) กับการสอนตามลำดับตัวอักษรแบบเดิม สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนการสอนสะกดคำแบบฟิทแมน ได้คะแนนการสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการสอนสะกดคำแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชวอर्थ (Schwartz, 1976 : 8028 - A) ได้ศึกษาถึงพัฒนาการด้านความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการรู้การสะกดคำโดยการผันคำและการสะกดการันต์กับนักเรียนในระดับสองถึงระดับห้า โดยใช้กลุ่มตัวอย่างระดับละ 40 คน ใน 40 คนนี้จัดแบ่งเป็นนักเรียนที่สะกดคำเก่งและไม่เก่งกลุ่มละ 20 คน เท่า ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบแบบเลือกตอบซึ่งเกี่ยวกับคำที่ไม่มีความหมายและการเขียนตามคำบอกเกี่ยวกับคำที่ไม่มีความหมาย ผลพบว่านักเรียนทั้งกลุ่มที่สะกดเก่งและไม่เก่งมีแนวโน้มในการพัฒนาการด้านการสะกดคำดีขึ้น

ในปี ค.ศ. 1975 สเปนเกลอร์ (Spangler, 1975 : 3573-A-3574-L) ได้ศึกษาการสอนสะกดคำ โดยใช้วิธีการฟังและการมองเห็นของนักเรียนในระดับหนึ่งถึงระดับหก จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบการฟังและแบบทดสอบการเห็น สำหรับแบบทดสอบการฟังดำเนินการโดยให้ฟังจากเทปโทรทัศน์ที่ไม่มีภาพบนจอ ส่วนการทดสอบการเห็นนั้นจะมีเทปโทรทัศน์ฉายให้นักเรียนดู คำที่นำมาสะกดก็นำมาจากแบบเรียน นักเรียนในระดับชั้น ๆ จะสอนสะกดคำ 10 คำ ในระดับสูงขึ้นไปจะสอน 15 คำ ใช้เวลาในการทดลองสามสัปดาห์ พบว่าความแตกต่างระหว่างความจำโดยการฟังและการเห็นจะลดลงจากชั้นในระดับต้นจนถึงระดับหก

ในปี ค.ศ. 1976 โจบส์ (Jobee. 1976 : 5197 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความทรงหนในการสะกดคำ โดยใช้วิธีฝึกด้วยการเขียนแบบและการสังเกตซึ่งให้ทราบและไม่ทราบผลการเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 12 คน แบ่งเป็นสี่กลุ่ม ๆ ละสามคน ในสามคนนั้นจะให้ฝึกด้วยการเขียนแบบหนึ่งคน ส่วนอีกสองคนให้ฝึกเป็นผู้สังเกต หลังจากฝึกมีการทดสอบโดยการถาม พบว่าการฝึกสะกดคำโดยการเขียนแบบได้รับความสำเร็จในการเรียนสะกดคำ และมีความทรงหนในการจำได้ดีกว่าการสอนโดยให้มีการสังเกต

ในปี ค.ศ. 1976 คาตาลาโน (Catalano . 1975 : 4983 - A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนประถมศึกษาหกโรงเรียนในรัฐยูทาห์ ใช้เวลาในการทดลองสอน 7 สัปดาห์ ในแต่ละโรงเรียนจะมีกลุ่มทดลองซึ่งเรียนการสะกดคำและความหมายของคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และกลุ่มควบคุมจะเรียนตามโครงการซึ่งไม่มีเนื้อเรื่องกำหนดให้ พบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ บลีเวท (Blewett . 1974 : 2115 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำแบบอนุमानกับแบบอนุมาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่จำนวน 58 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า จำนวน 58 คน สอนทุกวันเป็นระยะเวลาสองสัปดาห์ ผลปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบอนุมานได้คะแนนผลการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบอนุमानอย่างมีนัยสำคัญ เพศและระดับชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการสอนเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ

✓ พินเตอร์ (Pinter . 1976 : 710-A) ได้ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำด้วยการใช้เกมช่วยฝึกกับนักเรียนระดับเกรด 3 จำนวน 94 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำนักเรียนได้คะแนนทดสอบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั้งเพศชายและหญิง

✓ แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220 - A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีการสอนสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำแล้ว

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปสัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่าง 194 คน ในระดับเกรดหกและเจ็ด พบว่า

1. กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบสะกดคำสัปดาห์ละครั้ง
2. กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดคะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึกหัด
3. นักเรียนเกรดหกที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนเกรดเจ็ดในกลุ่มทดลอง

ชเวนดิงเกอร์ (Schwendinger . 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 503 คำ โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้รูปภาพของจริง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ ชวอร์ทซ์ (Schwartz 1977 : 55) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองถึงชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก ปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

ลอว์เรย์ (Lowrey . 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลัง

จากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.80

3. แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาลงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนสะกดคำ พอสรุปได้ว่าการสอนสะกดคำที่จะให้ได้อัลสัมฤทธิ์ในการเรียนสะกดคำสูงนั้น ทำให้หลายวิธีได้แก่ การสอนแบบเรียงลำดับตัวอักษร การสอนต้นคำและสะกดคำโดยการเขียนตามคำบอก การฟังและการมองเห็นภาพในขณะที่ฟัง การสะกดคำและความหมายของคำในเนื้อเรื่อง การสอนแบบอุปมาและอุปนัย การใช้เกม การใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพประกอบกับความหมาย จะช่วยให้การเขียนสะกดคำของนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. งานวิจัยในประเทศ

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ในปี พ.ศ. 2506 สมประสงค์ สถาปิตานนท์ (สมประสงค์ สถาปิตานนท์ 2507 : 55) ได้ทำการศึกษากการสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ค้นหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีระดับอายุเท่ากัน และนักเรียนที่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สองกับนักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ผลปรากฏว่านักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีระดับอายุเท่ากันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

ในปีเดียวกัน อินทร์ ศรีคุณ (อินทร์ ศรีคุณ 2507 : 149) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำและการแต่งความสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความสามารถทางการฟังและการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่อายุ 8 - 11 ปี มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีอายุ 12 - 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนหญิงไม่ว่าระดับใดมีความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการแต่งความไม่แตกต่างจากนักเรียนชายที่มีอายุในระดับเดียวกัน

อนันต์ ทิพย์รัตน์ (อนันต์ ทิพย์รัตน์ 2515 : ง - จ) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนคำควบกล้ำและคำที่ออกเสียง ร ล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าถึงชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด จำนวน 300 คน ในโรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์ โดยใช้แบบทดสอบซึ่งมีลักษณะเป็นข้อความสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านและเขียนตามคำบอก พบว่าความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำและคำที่ออกเสียง ร ล มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน

ทองเจ็อน สุภักดิ์ (ทองเจ็อน สุภักดิ์ 2522 : 112) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการรู้ความหมายของคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งจำนวน 134 คน จากโรงเรียนสังกัดเทศบาล กรมสามัญศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดและสังกัดกองการศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบการรู้ความหมายของคำ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มีตัวเลือกเป็นรูปภาพ ข้อละสามตัวเลือก พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการรู้ความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของบุปผา ชิงทุก (บุปผา ชิงทุก 2524 : 100) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความเข้าใจความหมายของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ในจังหวัดราชบุรี

จำนวน 120 คน พบว่า ความสามารถในการสะกดคำกับความเข้าใจความหมายของคำว่า ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ พอสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจความหมายของคำ การอ่าน การฟัง และการแต่งความ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก

3.2.1 การศึกษาระดับความยากง่ายของคำ

ในปีการศึกษา 2519 แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 43 - 46) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง จำนวน 96 คน จากโรงเรียนสังกัดเทศบาล กรมสามัญศึกษา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองระนอง โดยใช้คำพื้นฐาน 450 คำ ผลจากการศึกษาปรากฏดังนี้

1. คำที่ง่ายมากมี 7 คำ เป็นคำที่มีลักษณะพยางค์เดียว ไม่มีตัวสะกด และวรรณยุกต์
2. คำที่ง่ายมี 26 คำ เป็นคำพยางค์เดียว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไม่มีตัวควบกล้ำ
3. คำที่ยากง่ายปานกลางมี 72 คำ เป็นคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ไม่มีตัวควบกล้ำ
4. คำที่ยากมี 97 คำ เป็นคำที่มีพยางค์เดียวและหลายพยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับ เป็นคำที่ลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด
5. คำที่ยากมากมี 148 คำ เป็นคำที่มีหลายพยางค์ มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มี "อ" "ห" นำ เป็นคำพ้องเสียง คำที่มีความหมายเป็นนามธรรมและเด็กไม่ค่อยมีประสบการณ์

ดวงเดือน สุภิเกียรติ (ดวงเดือน สุภิเกียรติ 2522 : 108 - 112) ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจากโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสามัญศึกษา องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดและสังกัดกองการศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จำนวน 134 คน โดยใช้คำพื้นฐานที่ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้และที่ได้รับการปรับปรุง แล้วหลังจากนำไปทดลองใช้แล้วจำนวน 470 คำ พบว่า

1. คำที่ง่ายมากมี 61 คำ เป็นคำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดียว ไม่เป็นคำควบกล้ำ
2. คำที่ง่ายมี 98 คำ เป็นคำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดียว สองพยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับเป็นคำพ้อง
3. คำที่ยากง่ายปานกลางมี 145 คำ เป็นคำที่มีลักษณะเป็นคำ พยางค์เดียว สองพยางค์และสามพยางค์ คำพ้องเสียง คำที่สกรูปและเปลี่ยนรูปเมื่อมี ตัวสะกดคำ มีความหมายเป็นนามธรรม
4. คำที่ยากมี 132 คำ เป็นคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ คำพ้องเสียง คำนามธรรม คำที่มีตัว "อ" นำและอักษรนำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่นักเรียนไม่ค่อยมีประสบการณ์
5. คำที่ยากมากมี 34 คำ เป็นคำที่มีหลายพยางค์ คำที่สกรูปและ เปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด คำที่มีความหมายเป็นนามธรรมและ คำควบกล้ำ

บุปผา ชัยพุก (บุปผา ชัยพุก 2524 : 103 - 106) ศึกษาความ ยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 120 คน จากโรงเรียนสังกัดเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรมสามัญศึกษา ในการศึกษาค้นคว้าได้นำคำยากและคำยากมากของชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งจากการศึกษาของ ดวงเดือน สุภิเกียรติ จำนวน 166 คำ มาศึกษาอีกครั้งหนึ่งกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ผลการศึกษาปรากฏว่า เป็นคำที่ง่ายมากจำนวน 55 คำ คำที่ง่ายจำนวน 95 คำ คำที่ยากง่าย

ปานกลางจำนวน 14 คำ และคำที่ยากจำนวน 2 คำ และการหาความยากง่ายของ คำพื้นฐานภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สองพบว่า

1. คำที่ง่ายมากมีจำนวน 191 คำ เป็นคำพยางค์เดียวและหลาย พยางค์ ตัวสะกดตรงตามมาตรา มี ห น่ มี ร ล ว ควบกล้ำ เป็นคำที่ลดรูปหรือเปลี่ยน รูปสระเมื่อมีตัวสะกด
2. คำที่ง่ายมีจำนวน 395 คำ เป็นคำพยางค์เดียวและหลายพยางค์ ตัวสะกดตรงตามมาตรา มี อ น่ และอักษรนำมี ร ล ว ควบกล้ำ มีทัศนคติเท่ากับและ มี รร (ร หัน)
3. คำที่ยากง่ายปานกลางมีจำนวน 169 คำ เป็นคำหลายพยางค์ ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่ไม่ได้ประวิสรรชนีย์ คำที่นักเรียนไม่มีประสบการณ์ คำที่มีตัวสะกดซ้อน มีทัศนคติเท่ากับ และมีความหมายเป็นนามธรรม
4. คำที่ยากมีจำนวน 38 คำ เป็นคำที่มีความหมายเป็นนามธรรม ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดซ้อน มี ร ล ควบกล้ำ คำที่ออกเสียงสระกึ่งเสียง คำที่เปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด
5. คำที่ยากมากมีจำนวน 5 คำ เป็นคำหลายพยางค์มีความหมาย เป็นนามธรรมและเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

3.2.2 การศึกษาลักษณะคำยาก

การศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ สุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์ 2511 : 87) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และ มูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดพระนคร จำนวน 463 คน โดยใช้แบบทดสอบคำจำนวน 2 ชุด ๆ ละ 80 คำ แบบทดสอบมีสองภาค ตัวสะกดและภาคเหตุผล พบลักษณะของการเขียนสะกดการันต์ผิด ตามลำดับร้อยละของการ ผิดจากมากไปหาน้อย คือผิดทั้งคำ ผิดที่เสียงสระสั้น-ยาว ผิดที่เสียงวรรณยุกต์ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัว ร ล และ รร (ร หัน) ผิดที่ตัดเติมพยัญชนะ ผิดที่การใช้ ใ- ไ- ผิดที่ตัวการันต์และผิดที่พยัญชนะต้น

สามารถ ศักดิ์เจริญ (สามารถ ศักดิ์เจริญ 2517 : 88) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน จังหวัดภาคใต้จากโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์จำนวน 10 โรงเรียนใน 5 จังหวัด คือ นครศรีธรรมราช สงขลา สุราษฎร์ธานี พัทลุงและชุมพร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สรุปผลวิจัยว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนเรียงตามลำดับ ร้อยละของการเขียนผิดจากมากไปน้อย คือ ผิดที่เสียงสระสั้น-ยาว ผิดที่การใช้วรรณยุกต์ ผิดที่การใช้ ร ฅ และคำควบกล้ำ การใช้ รร (ร หัน) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดทั้งคำ ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่การตัดเติมอักษร ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่การใช้ ใ-ไ-เ-ย

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ พอสรุปได้ว่าคำภาษาไทยที่ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรียนนี้ มีความยากง่ายในระดับปานกลาง คำยากจะมีลักษณะดังนี้ เป็นคำที่มีพยางค์ สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่มีตัวสะกดซ้อน มี ร ฅ ควบกล้ำ มีพยางค์มากกว่า คำที่ออกเสียงสระกึ่งเสียง คำที่เปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกดเป็นคำที่มีความหมายเป็นนามธรรมและเป็นคำที่นักเรียนไม่มีประสบการณ์ ส่วนในระดับมัธยมศึกษา พบลักษณะการเขียนผิดดังนี้คือ ผิดที่เสียงสระสั้น-ยาว ผิดที่การใช้วรรณยุกต์ ผิดที่การใช้ ร ฅ และคำควบกล้ำ การใช้ รร (ร หัน) ผิดทั้งคำ ผิดพยัญชนะ ผิดการประวิสรรชนีย์ ผิดที่การตัดเติมตัวอักษร ผิดที่ตัวการันต์ ผิดการใช้ ใ-ไ-เ-ย

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

นิภา ชวนะพานิช (นิภา ชวนะพานิช 2518 : 61 - 62) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้สระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยให้อาจารย์ในสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 50 คน และอาจารย์ในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

แบบฝึกหัดทักษะที่สร้างขึ้นแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของแบบฝึกหัด และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความถี่เห็นของอาจารย์ในโรงเรียนทั้งสองสังกัด ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงยาวที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกหัดที่ใช้ได้ และความถี่เห็นของอาจารย์โรงเรียนทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกหัดไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นว่าลักษณะของแบบฝึกหัดใช้ได้และเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น

วรรณก พวงสุวรรณ (วรรณก พวงสุวรรณ 2518 : 177 - 178) ศึกษาการสร้างแบบฝึกผันวรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน จากโรงเรียนบางยี่ขันสกลนคร บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่าการทดสอบก่อนฝึกนักเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.96 เมื่อได้ทำแบบฝึกแล้วนักเรียนทำแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้ง ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.50 เปรียบเทียบผลของคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก นักเรียนมีคะแนนความถี่หน้าคิดเป็นร้อยละ 30.54 คะแนนเฉลี่ยของผลการสอบก่อนและหลังการฝึกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้และทักษะในการฝึกผันวรรณยุกต์แตกต่างไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น

ศิรินาถ เพชรทองคำ (ศิรินาถ เพชรทองคำ 2520 : 58) ศึกษาการสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง นำไปสอบถามความถี่เห็นจากอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 6 แห่ง จำนวน 50 คน และอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร 5 แห่งจำนวน 40 คน ผลปรากฏว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้นที่สร้างขึ้น อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมที่จะนำไปให้นักเรียนใช้เป็นแบบฝึกหัดเสริมทักษะเกี่ยวกับสระเสียงสั้นเป็นอย่างมาก

ในปีเดียวกัน สมศรี เพ็ชรยิ้ม (สมศรี เพ็ชรยิ้ม 2520 : 137 - 138) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โรงเรียนสาธิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยสรุปว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกด มาตราแมกมีประสิทธิภาพ 92.73/84.00 หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัด ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 92.73 และสามารถทำข้อสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ ถูกต้องร้อยละ 84.00 แบบฝึกหัดนี้มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่คะแนน เฉลี่ยของคะแนนการทดสอบภายหลังจากการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทำแบบ ฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดนี้แล้วมี ความรู้เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. 2521 บุพา ยัมพงษ์ (บุพา ยัมพงษ์ 2522 : 40 - 42) ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล และ ว สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่สี่ นำไปฝึกนักเรียนโรงเรียนจังหวัดทหารบกธนบุรี จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังการทำแบบฝึกหัดนักเรียนสามารถเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำได้ ถูกต้องมากขึ้น การเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดและก่อนทำแบบฝึกหัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุญมา สังขโพธิ์ (บุญมา สังขโพธิ์ 2523 : 46) ศึกษาการสร้าง แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียน วัดหลวงและโรงเรียนบ้านกาศเมฆ จังหวัดลำปาง แห่งละ 21 คน นำคำ 654 คำมา ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก นำคำที่นักเรียนสะกดผิดทั้งถรร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งมี จำนวน 122 คำ สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยาก 31 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการ ใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบฝึกนี้มีประสิทธิภาพ 98.74/84.20 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากได้ดีขึ้น

บุพดี พูลเวชประชาสุข (บุพดี พูลเวชประชาสุข 2525 : 57 - 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่โดยการให้แบบฝึกหัดสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก คำที่นำมา ศึกษาเป็นคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์และคำพ้องเสียง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน

ที่เรียนโดยการใช้นาฬิกาการเขียนสะกดคำนี้ผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยการใช้นาฬิกาการเขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำพอสรุปได้ว่า มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำเกี่ยวกับเรื่องสระเสียงสั้น สระเสียงยาว การผันวรรณยุกต์ การเขียนอักษรควบ ร ล และ ว การเขียนสะกดคำยาก การเขียนอักษรนำ ตัวการันต์และคำพ้องเสียง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ ความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและแบบฝึกหัดสะกดคำทำให้ผู้วิจัยใคร่จะศึกษาระดับความยากง่ายของคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ และนำคำยากและคำยากมากมาสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยาก ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

การใช้นาฬิกาการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการ

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยกระทำตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและทดลองใช้เครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 25 โรงเรียน เป็นนักเรียน 899 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้สำหรับหาความสัมพันธ์กับความยากง่ายของคำ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 โรงเรียน จำนวน 154 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ใช้สำหรับทดลองแบบฝึกหัดสะกดคำยากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาระดับความยากง่ายของคำ ไวยากรณ์ใช้วิธีการ
สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 อำเภอปากเกร็ดมีกลุ่มโรงเรียน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าพระยา
กลุ่มนวมิตรและกลุ่มสายชลสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย สุ่มมา 1 กลุ่ม ได้กลุ่มนวมิตร
กลุ่มนวมิตร มี 9 โรงเรียน แต่โรงเรียนที่เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี 8 โรงเรียน
ดังตาราง

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียน

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนห้อง	จำนวน นักเรียน
1	โรงเรียนวัดคณ	5	181
2	โรงเรียนวัดสลักเหนือ	5	147
3	โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน	2	62
4	โรงเรียนบางพูดใน	2	54
5	โรงเรียนวัดคลองเกลือ	2	44
6	โรงเรียนวัดกุ	1	20
7	โรงเรียนวัดโพธิ์บ้านออย	1	10
8	โรงเรียนผาสุกนิมิตจักร	1	17

1.2 กลุ่มนวมิตรมีโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน ผู้วิจัย
ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนวัดสลักเหนือ โรงเรียน
คลองเกลือและโรงเรียนวัดกุ

1.3 โรงเรียนวัดสลักเหนือมี 5 ห้องเรียน สุ่มอย่างง่ายมา 3 ห้องเรียน ส่วนโรงเรียนคลองเกลือมี 2 ห้องเรียน และโรงเรียนวัดกุ่มมี 1 ห้องเรียน ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ดังนั้น จะได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาระดับความยากง่ายของ คำจำนวน 154 คน คือ

1. โรงเรียนวัดสลักเหนือ 3 ห้องเรียน จำนวน 90 คน
 2. โรงเรียนคลองเกลือ 2 ห้องเรียน จำนวน 44 คน
 3. โรงเรียนวัดกุ่ม 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแบบฝึกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน ซึ่งมีอยู่ 2 ห้อง ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายมา 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 30 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มทดลองแบบฝึกสะกดคำยาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำเพื่อหาระดับความยากง่ายของคำที่ใช้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 ชุด
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยาก

3. การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ

1. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำจำนวน 12 ชุด มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

1.1 การหาช่วงเวลาของความสนใจและจำนวนคำที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบ โดยนำคำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 1568 คำ สุ่มมา 300 คำด้วยวิธี

สุ่มอย่างง่ายแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดกลางเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน

1.2 ผู้วิจัยนำคำ จำนวน 300 คำ ให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 ซึ่งมีจำนวน 10 คน เขียนสะกดคำตามคำบอกทีละคน เว้นวรรคระหว่างคำหาวันที่ จับเวลาตั้งแต่เริ่มเขียนคำแรกจนถึงเวลาที่นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงว่าไม่สนใจจะเขียนต่อไป แล้วนำช่วงเวลาให้นักเรียนแต่ละคนเขียนมาหาอัตราเฉลี่ยซึ่งได้ช่วงเวลาแห่งความสนใจ 40 นาที

1.3 ผู้วิจัยนำคำ 300 คำ ให้นักเรียนกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีจำนวน 10 คน เขียนตามคำบอกทีละคน คนละ 40 นาที โดยเว้นวรรคระหว่างคำหาวันที่ แล้วนำจำนวนคำที่นักเรียนทุกคนเขียนมาหาอัตราเฉลี่ยภายใน 40 นาที นักเรียนเขียนคำโดยเฉลี่ยได้ 130 คำ

1.4 นำคำ 1568 คำ มาแบ่งเป็น 12 ชุด ชุดละ 130 คำ เพื่อนำไปทดสอบหาความสัมพันธ์ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ และหาลักษณะคำยาก

2. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

2.1 ศึกษาคุณค่าจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีสอนและสะกดคำ กิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ทฤษฎีและหลักการสร้างแบบฝึกหัดที่คัดจากหนังสือ "กิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย" ของ อัจฉรา ชีวพันธ์ แบบฝึกหัดฉบับของกรมวิชาการ และจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

2.2 การสุ่มคำมาสร้างแบบฝึก โดยเอาคำยากมาทั้งหมด 43 คำ ส่วนที่เหลือสุ่มจากคำยากให้ครบร้อยละ 50 ของคำยากและคำยากมากรวมกันซึ่งมีทั้งหมด 158 คำ ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย จึงได้คำที่นำมาศึกษา 100 คำ เป็นคำที่มีลักษณะการเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ คือผิดที่ตัวสะกด 27 คำ ผิดที่ตัวการันต์ 22 คำ ผิดที่การใช้ ร ล ว และ รร (ร หัน) 21 คำ ผิดที่พยัญชนะต้น 12 คำ ผิดที่การใช้ ไ-ย-ม 9 คำ ผิด

ที่เสียจากรวดเยือกและการประวิตรชนีย์ 9 คำ ผู้วิจิตรจึงนำคำเหล่านั้นมาจัดเป็นแบบฝึกหัด
10 ชุด ชุดละ 9 - 12 คำ ดังนี้

- 2.2.1 แบบฝึกสะกดคำยากเรื่องตัวสะกด 3 ชุด
2.2.2 แบบฝึกสะกดคำยากเรื่องตัวการันต์ 2 ชุด $2 \times 6 = 12$
2.2.3 แบบฝึกสะกดคำยากเรื่องการใช้ ร อ ว และ รร

(ร หัน) 2 ชุด $2 \times 6 = 12$

- 2.2.4 แบบฝึกสะกดคำยากเรื่องพยัญชนะต้น 1 ชุด $1 \times 6 = 6$
2.2.5 แบบฝึกสะกดคำยากเรื่องการใช้ ไ- ย- ยั 1 ชุด 6
2.2.6 แบบฝึกสะกดคำยากเรื่องจรรยเยือกและการประวิตรชนีย์ 1 ชุด 6

2.3 นำคำที่จัดไว้แต่ละชุดมาสร้างแบบฝึก ชุดละ 6 แบบฝึกหัด จึง
ได้แบบฝึกหัดทั้งหมด 60 แบบฝึกหัด ในแบบฝึกหัดแต่ละชุดประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

1. จับคู่คำกับความหมาย
2. ฝึกประสมคำจากภาพ
3. ปริศนาคำทาย
4. เกมฉีกบัตรที่หายไปให้ตรงกับความหมาย
5. แยกคำที่เขียนสะกดผิด
6. เกมฉีกบัตรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

2.4 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดสลักเหนือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อหา
แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดยทดลองตามลำดับชั้น ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกสะกดคำยาก ไปทดลองเป็นรายบุคคลกับนักเรียน 10 คน โดยให้คนหนึ่งทำ 1 ชุด ซึ่งมี 6 แบบฝึกหัด เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของรูปภาพและเวลาที่ใช้ ปรากฏว่า นักเรียนใช้เวลาชุดละประมาณ 45 นาที

ครั้งที่ 2 ทดลองกับกลุ่มย่อย ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน โดยให้ทำแบบฝึก กลุ่มละ 1 ชุด จากนั้นหักข้อบกพร่องเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 ทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกสะกดคำมาปรับปรุง การใช้ภาษาในคำชี้แจงและรูปภาพแล้วนำไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึก 5 ชุด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ ศึกษาการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบ จากหนังสือ เทคนิคการวัดผล (ชวาล แพริศกุล 2516 : 135 - 247) หนังสือเทคนิคการเขียน ข้อสอบ (ชวาล แพริศกุล 2522 : 402) การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา (อนันต์ ศรีโสภณ 2523 : 53 - 68) ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากมีดังนี้

3.1 นำคำยากและคำยากมาก 100 คำ ที่ใช้ในการสร้างแบบฝึก สะกดคำมาสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 65 ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ศึกษานิเทศก์และครูที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาและเนื้อหา อยู่ในขอบข่ายของคำยากที่นำมาสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก

3.3 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดสลักเหนือ จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกต้องละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินหนึ่งตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

3.4 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ ของ จูง เท ฟาน (Fan. 1952 : 3 - 32)

3.5 เลือกข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบตามเกณฑ์ดังกล่าวจำนวน 52 ข้อ แต่คัดเลือกไว้ใช้จริง 50 ข้อ

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ เท่ากับ 0.8153

4. วิธีการในการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายของคำ โดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ
2. ศึกษาลักษณะคำยาก โดยเอาคำยากและยากมากมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนที่รูปแบบต่าง ๆ

3. ทดลองการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One - Group Pretest - Posttest Design (อังกฤษ สายยศ 2523 : 216 - 217) ตามแผนผังที่แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัย

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E	T ₁	X	T ₂

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

X แทน การใช้แบบฝึกสะกดคำยาก

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

สำหรับรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ศึกษาระดับความยากง่ายของคำ

1.1 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ จำนวน 12 ชุด ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 จำนวน 154 คน โดยทดสอบวันละ 1 ชุด ชุดละ 130 คำ พร้อมกันทั้งสามโรงเรียน แต่เวลาต่างกันทำการทดสอบตั้งแต่วันที่ 1 - 16 มีนาคม 2525 เป็นเวลา 12 วัน

1.2 อ่านคำในแบบทดสอบให้นักเรียนฟังก่อนหนึ่งครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนตามคำบอก เว้นวรรคระหว่างคำหาวินาที่ ถ้านักเรียนไม่เข้าใจความหมายก็จะอธิบายความหมายให้ฟัง โดยนำคำนั้นมาแต่งเป็นวลี หรือประโยค แต่จะไม่บอกว่าคำนั้นประกอบด้วยพยัญชนะ สระหรือวรรณยุกต์อะไร

1.3 หลังจากทำแบบทดสอบทั้ง 12 ชุดเสร็จแล้ว นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน บันทึกชื่อรอยคะแนนหาความถี่เป็นร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกต้อง โดยแบ่งคำอัตราส่วนร้อยละออกเป็น 5 ส่วนเท่า ๆ กัน และจัดระดับความยากง่ายของคำเป็น 5 กลุ่มคือ คำที่ง่ายมาก คำที่ง่าย คำที่ยากง่ายปานกลาง คำที่ยากและคำที่ยากมาก

2. ศึกษาลักษณะคำยาก

นำคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งแถวละ 1 - 40 ซึ่งเป็นคำยาก และคำยากมากมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ กัน ได้แก่ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่สระสั้น - ยาว ผิดที่เสียงวรรณยุกต์ ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดทั้งคำ ผิดที่ตัว ร ล และ วรรณ (ร หัน) ผิดที่การเติมพยัญชนะ ผิดที่สระ ไ-เ-อ-ย-อ-ำ และ ัณ

3. ทดลองการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก

3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ 2 จำนวน 30 คน ก่อนการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

3.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกวันละ 1 ชุด ใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 10 วัน ดำเนินการโดยแจกแบบฝึกให้นักเรียนคนละ 1 ชุด พร้อมทั้งอธิบายวิธีทำให้ทุกคนเข้าใจก่อนแล้วให้นักเรียนอ่านคำที่ฝึกในแต่ละชุด ถ้ามีปัญหาให้นักเรียนสอบถามไต่ถามการแทนได้ด้วยกันทุกวันจนครบ 10 ชุด

3.3 หลังจากให้นักเรียนทำแบบฝึก จำนวน 10 ชุด เสร็จเรียบร้อยแล้วจึงทำการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำฉบับเดิมกับที่ใช้องานทดลอง แล้วตรวจให้คะแนน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้คือ

1. วิเคราะห์ระดับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 การให้คะแนน เมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำใดถูกต้องให้คะแนนค่าละ 1 คะแนน คำใดเขียนผิดหรือเว้นไม่เขียน ไม่ให้คะแนน

1.2 หาระดับความยากง่ายของคำทั้งหมด 1569 คำ ทำการขีด รอยคะแนนที่ละคำ เพื่อหาว่าคำนั้นนักเรียนเขียนสะกดถูกต้องกี่คน แล้วเรียงลำดับจากคำที่ นักเรียนเขียนสะกดถูกต้องมากที่สุด ซึ่งถือว่าเป็นคำที่ง่ายมาก ไปหาคำที่นักเรียนเขียนสะกด ถูกต่อน้อยที่สุดซึ่งถือว่าเป็นคำที่ยากมาก แล้วแยกความยากง่ายของคำ นำเกณฑ์การวิเคราะห์ ระดับความยากของข้อสอบมาไว้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับความยากง่ายของคำ (บุญเกิด ภิญโญอนันตพงษ์ 2519 : 159) โดยแบ่งคำอัตราส่วนร้อยละ ตั้งแต่ 1 - 100 ออกเป็น ห้าส่วนเท่า ๆ กัน แล้วจัดคำตามระดับความยากง่ายเป็นห้ากลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง คำที่ง่ายมากเป็นคำที่มีจำนวนนักเรียนเขียนสะกด ถูกตอรร้อยละ 81 - 100

กลุ่มที่สอง คำที่ง่ายเป็นคำที่มีจำนวนนักเรียนเขียนสะกด ถูกตอรร้อยละ 61 - 80

กลุ่มที่สาม คำที่ยากง่ายปานกลางเป็นคำที่มีจำนวนนักเรียน เขียนสะกดถูกต้องร้อยละ 41 - 60

กลุ่มที่สี่ คำที่ยาก เป็นคำที่มีจำนวนนักเรียนเขียนสะกด ถูกตอรร้อยละ 21 - 40

กลุ่มที่ห้า คำที่ยากมากเป็นคำที่มีจำนวนนักเรียนเขียนสะกด ถูกตอรร้อยละ 1 - 20

2. การวิเคราะห์ลักษณะคำยากดำเนินการ ดังนี้

นำคำที่นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่ร้อยละ 1 - 40 ซึ่งเป็นคำยากและ คำยากมากมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิด โดยหาคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการพบผิดใน ลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่ตัว ร ล ว และ รร (ร หัน) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดที่การไ้ ๒-๕๖-๖๖ ผิดที่การประวิสรรชนีย์และผิดที่เสียงวรรณยุกต์

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลัง
การทดลองใช้แบบฝึกสะกดคำยาก โดยใช้ t-test

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความยากง่ายของคำและลักษณะคำยากใช้สถิติร้อยละ
2. หาค่าความแปรปรวนใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละคำยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำโดยใช้สูตร คูเคอร์ -
ริชาร์ดสัน 20 (Ferguson. 1971 : 368)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด ($q = 1 - p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนและหลัง
การใช้แบบฝึก โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent (คู่มือ วัชรวิริยะ 2523 : 95)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
n แทน จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
ΣD	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังทำการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังทำการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. การหาค่าความยากง่ายของคำที่ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. การวิเคราะห์ลักษณะคำยากของคำที่ยากและคำที่ยากมาก
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลัง

การทดลองใช้แบบฝึกสะกดคำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

1. การหาความยากง่ายของคำ คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละของจำนวนที่นักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้อง โดยเรียงลำดับจากคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้องมากที่สุดไปหาคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้องน้อยที่สุด จัดเป็นห้ากลุ่ม คือ กลุ่มคำที่ง่ายมาก กลุ่มคำที่ง่าย กลุ่มคำที่ยากง่ายปานกลาง กลุ่มคำที่ยากและกลุ่มคำที่ยากมาก ผลปรากฏตามตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ลำดับความยากง่ายของคำจำนวน 1,568 คำ

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
หัวใจ	154	100.00	ง่ายมาก
ไปมาหาสู่	153	93.35	
กระโจม กุศาย มานะ มะไฟ คณยาง	152	98.70	
รอยแกว สายใจ			
ถัก ขอมสิน วก ออ แม่คุณ กิโลกรัม น้ำยา	151	98.05	
ยอ วงน มีเลื้อ เนื้อที่ หมออุ ใจคำ	150	97.40	
น้ำมันยาง นกขี			
ภาค เอาอกเอาใจ มอก สีหน้า จับตา	149	96.75	
แมมค วาจา สบาย เอกา กระ้าง			
งูจงอาง กระหาย หวาย รู้นี้รู้ตัว	148	96.10	
นำออกนำทน รับนิลชอบ กระวนกระวาย			
ประกาศ กระถังงา กระธอน กางหู			
กระตุ้ มา จัก อมยิ้ม จิก นกกระยาง	147	95.45	
ขอร้อง รับปาก ขนเงิน สุ่ม กระบอก			
กระถางทราย หน้าไม้ ชาวเขา วาย			
รับประกัน สีกา ปุย ลม เล่นหัว บรรจง	146	94.81	
ตีว้า โมโห มุก ขนมัง แง ญ่แทน			
สอย จำหน่าย สาง			

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
ร้อง ไสว นีวปาก กลม หีบ ยอง คัก ลม นรก โทน วินัย บก น้ำอบ สุรา ฉาน เทวา หยาม แวน ตำนาน หนวย	145	94.16	ง่ายมาก
กระซิบ ทะลุ เคียง ไม้ เต็มโต สักกั ยาย สู้ร มงคล มวน คม กำบัง คอย มาลัย เชื้อ สุ่ม หักโหม บังเกิด หลาน เหรียญ กระบี่ ยาหอม สอยดาว	144	93.51	
ขอย หวง รุม บรรจุ อารี สมาคม ชิง บน แบน หวน จอ อันดัม มอหมาย วี แยแสด สยอง โขบ ทอ โอชา	143	92.86	
โตคอบ ยอน เกร ออนโยน ยัม กน วารี ยัม อับอายชายหน้า ออย ยึกยาว สุกทอง รุม มังกร มะขามเทศ จัน วายุ	142	92.21	
หมอง งอก จองทอง ฟ่อง โภย แหน	141	91.56	
ชม นกเสก สุกสีค ไนม้ แบบอย่าง กระปุก รุม แสง คม น้ำจึก ผมไฟ หก สายพาน ลีตร บานหนู กลวยไธ	140	90.91	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระบียบความ ยากง่าย
บางครั้งบางคราว หนามาก หมกจก โอบ เกเร ขอน ทอน คุณธรรม ขึ้น เขื่อน อัด จับ ตันคอ การพนัน คาง ปลาไหล เสรีภาพ วาที มะลิลดา มะขามป้อน แหนบ หมวด ตะโก มิ่ง ผักกาดหอม	139	90.26	ง่ายมาก
ประกบ ระลึก ตะโก ประชัน ถัก แท เซา กาก สอด จำเลย ครอบา แอ ชวด สม่า แนแรง	138	89.61	
มะเคื่อ ถือหาง อู๋ ทัน ทาน ด้ง วิก น้ำลาย ลายมือ ป่วง หุบ กระตุก ราตรี กระสัน สนั่น กระตาก โหม	137	88.96	
ถก ระคม ประชก พัง กอน แบก พื้หมนเวียน ลอก ชุก สลึง บุค ฉวย จั้งจั้ง เนือง ปก วาม นกกระจอก พุง ชูสาว ชะ รดสามล้อ ปลิง ห้าง รดคัมเพลิง ขาวตั้ง	136	88.31	
ตีโพยตีพาย คำราม เซง กระแส อ่อม แกม สี่เหลี่ยมผืนผ้า มูล ใหญ่หลวง ลุย แหบ ฟุต ประคู้ แกลบ หมัก ประจาน ป่วน งว	135	87.66	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
คุณภาพ ตะแบก เล่ม ชุก วิหาร บรรลุ ดวง กระทุ้ง ฝี่ ฉาดฉาน อ่อนลออ่อนใจ สงคราม ระ เพลงพวงมาลัย บ่ม โขม ถีบ ไผ่เหลือง ชนุ จอก ตะบึง หนับ	134	87.01	ง่ายมาก
รวง โห่ ดอก อวต อุปนิสัย กระชาก บวม จับจายไรสอย หนาเป็น กันคึกกว่าแก่ เด็กพริกขี้หนู นกเคาแมว ซาก หยอก	133	86.56	
มิดชิด สลัก รุน ชื่นใจ ชุก ชุก คักเคื่อน ฉีก ชั่ง ลัก กระพบ ปรีชา รอย ขยับ วูป คันแค หนึ่น พระราชา ชนก ราว กลดยใจ ถาน แงม ง่า วานร ผิง ราม ฉาย ยุติ น้ำค้าง	132	85.71	
ตะแบก ขุน มอง นีน นัว กระเซ้า แห่ฉิม ใบเตย สืบ ส้ารวจ พืชมลุลู แยง คน ลูค เสือปัก จูโจม สะสม งัน	131	85.06	
สลัก ถั่วธิสง หอหมก โคม เกลือ ไพ หนาย อัด กลบ โขก กลมกลิ้ง ฝอย ฉาง	130	84.42	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
ประธาน ฉลาก เสนอ สลัก โถง ขุบ ทองพระโรง รัศมี ยั้ง อาราม นักเลง สนม โถง เทศ เขยชม ประสาท นอง พิลึก กระบวย โลหิต ยวบยาบ พราว อุปมา กะลา เจียน	129	83.77	ง่ายมาก
พระคุณ อกสุ สมาน แมค ปั้น ฉมวก เหลียวหลัง แสกลหน้า คุย พัก เอ็น เจียก ช้ม นกนางแอ่น ลูก คำเนนการ	128	83.12	
พุง สนิม ปีก เนียง ตำรา เมืองแมน บอน เท ไธจับสัน ยัมแปน พวงน้ำ วังเวง ลวก อุม หอยสังข์ สบโขช แคน สุนทร ย้ายี เขกสวาร์ อีสาน ออกราน ชื่นใจ	127	82.47	
ถาน พังเพย ตะโพง ผด หน้าใจ ปะทะ เจตีย์ ยวาท หอย ทวีคูณ เจ็ จักรน เกร็ก สะเทือน	126	81.82	
ชนาบ สะบา คับแลบ เก๋ ขอมเมา ระเบิด จิ้งจก ประเทือง โทสะ ถาม เทศบาล ชม	125	81.17	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
หลวม ลูก ล้น รังแก บรรเทา แค้น ถลา เครื่องดื่ม ละเมาะ หน้าไม้ กำไล กระต๊อบ พลุ พระพุทธรูป กะทันหัน ทองม้วน	124	80.52	ง่าย
ฉาวฉาน ถอด เครื่องเขิน สลาย ชมับ ณ ประเค้น ไม้อาง บวช ไว้นื้อเพื่อใจ ซบ เข็น สะท้าน กระเทือน ขวักโหด กระแอม ผงซักฟอก คาหนังคาเขา	123	79.87	
ฉนัง นุคฉาก ค้อน ทำ เผือก เจือจุน ยุติธรรม ตั้ง สีสน แอ้ง ลาย ฉลุ อีก เทพนม ลวก วัลลภ กลองยาว ทรหด ผาว เล่นผาศูนย์กลาง คำแหง	122	79.22	
เปรี้ยว ระริน ฉม้าง ลวกลาย ใบฮาน ฝั่ง ชมวด หยี กวน หกหู หลอน จีรัง เกือก นอบนอม	121	78.57	
ชอบแซบ ครึ่ง ชุน คลั่ง สุนัข ขวน บี เปเรต ระนาค ประเ็น เจื่อน หมิ่น คุกเขา อึกหัก ฟันเมือง เนย	120	77.92	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
หนัก ลมละลาย เฒ ไร เชื่อง วาสนา	119	77.27	ง่าย
เต็ง คอรับขับสู โหล เลื่อย ประสม			
กะทัดรัด ยักย้าย แร่ ชิงช้า ปรางค์เปรี้ยว	118	76.62	
วิว ชู หวง ละบาย กระทอนกระแทน			
กู ระทึก เหียง			
ตะแคง ข้างขึ้น หมอก ทุบ บทจร ลำ	117	75.97	
แหลกลาญ ถลวยวาคี ตะพานน้ำ ผาค			ง่าย
ไซ แคน ภูมิศาสตร์ รัน เลื่อย ชำรุด			
แม่เบี้ย ชวงชัย ยำ กระเซา ขอบกล			
คนกามปู เชื้อนแซ่ คุณ			
กอง ถม ทำ อ่อนวอน บลูม้ง เหย	116	75.32	
เทียบ กรรมาการ เหนียว หลม กง			
นุกสะทุก ถลม เรียวราย			ง่าย
โพก รัศมี อภัย ครู วิบัติ กาชาด	115	74.68	
อุโมงค์ กระสับกระส่าย ลูกคู่ เจน			
ใส่ โย ถก เบ็ด พวงพอง ลูกกวาด			
ทวง ชะตา ระบอบ ระโยงระยาง			

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
คตบ ทักเทียม พิชิต พราย ยุง พอน ประจบ กวี คلاب พง หยั่น ชีว อุบัติเหตุ สายพาน บัน ทีม ทฤษฎี ปริ กวี คันไผ่ ข้าวเม่า โอบอุ้มอารี ตะกุกตะกัก กลมเกลียว ซอนหา จักจั่น กลิ้ง สะคม ประถม รุน ลำพั้ง ลอม ทวง เยียน มอขอ อุทาน	114 113	74.03 73.38	ง่าย
ควัก เฉลียว ลาด ระงับ จรวก ประโยค สิ้นบน เกม สารคดี ซลู่ ไถ่ งอย ระคาย แบะ ตะบะ เนรคุณ	112	72.73	
แฝง หลาก หุหุรา ละมุน กล้ามเนื้อ กีบ แ่ง ระบม สมาริ มารยา รังไหม แนบแน่น รุก ปลิว ญ่ งาม ทะ ป้อน ทีบ ลึกลับ เฉลียง คืบ พิมเสน ลน หยิก	111	72.08	
กำเร็บ แหย่ พุด โหยหวน ศิลปกรรม เรื่อร้าง นางเล็ก ลัดเลี่ยน โทง ไหวหาร ทุน พัดพิณ พยศ ตะคอก ผสมโรง แฉว คันชัก	110	71.43	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
พักผ่อนหย่อนใจ ปราสาท ไต้ โสหะ นักวิทยาศาสตร์ ตะเน ประหวิน อภัย ลำ แพนก เกลา เภา	109	70.78	ง่าย
คำรี กระเบื้อง เกศี เข้มกลัก กล่าวหา โชติ พาที สิ้นเนื้อประดาตัว ปลอก ของ เร่มื่อ กคชวเนง สม เข้ายี้ เดียด รำพึง	108	70.13	
สำนวน มะเกลือ ถอกเขาเจ้าจุก แฉลบ ชนนี้ สัจจะ หนึ่ ลู่วาง ละล่อง กับ จำเรื้อ วีน รุ่ง	107	69.48	
ประมุข บุคคล กระเพาะ ปักข์ ทูเลา คนมะรุบ ศาลาลัย เตาทู วันนา คนควา นกคอยคิวิค ถลัน โขยง	106	68.85	
เห็นจเห็น้อย ฟาก สึก สุกคี่ ยอมเยา ระวาง ขัม สันติสุข แหของ แข็งใจ กะถาน	105	68.18	
อคิด ชำแหละ สะเก็ด หิวไฟโร ลอยนวล มเหสี กระจองแวง คำทอ โจรกรรม เลลา เลลา พันทวงที่ จ้ม หัก กราก สนเทว ลา	104	67.53	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
วัตถุ จรรยา บุคใจ ตักพอดทอว่า คลอ คุม หวือ ถอยคำ เกรงครัก เมื่อก	103	66.68	ง่าย
ภาคภูมิ คณิตศาสตร์ กำร่า กีกี้ เผลา หันร้นขวาง เสมือน พน มาดาก โกรก อุทยาน ริน สามาน เกลื่อนกลน ปลีก ณีก อานุภาพ ังเผลา ประวัติศาสตร์ ทรมาน ขนา	102	66.23	
จูณ หงส์ จริค อักเสบ กาว ตะเบ็ง หุจริค หักดกรรณ ดำ พินอบพิเทา พบพาน ไร่ หอม เสวย หยั่ง สลาก ศรีภคทอง วิทยาการ	101	65.58	
ครุณ คัว ภาณิต รังท้าย โช เปี่ยม ลึบ กาล คี พารา พุพอง รั หอยมุก ชะแง้ เชื่อง ขาตรี ละลิว ทิพา พลัง บพบาท เชื้อนหมาก พรอง ปะทุ	100	64.94	
ลำพอง เจ้าาวาส การณ์ ขาหยั่ง เล้ม ลำลึก นาค สกิต พรวน ขมื่น สวรรค์ ปริศนา เนตร เฉียบแหลม ระวี	99	64.29	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
ละหอย สารพัด ร่มรามา บริ กลุ่ม กรม ลำเลียง เอาเปรียบ หลุดหวัด ยับยั้งตั้งใจ ครุฑ สวัสดิภาพ อารักขา ค่อม	98	63.64	ง่าย
สัน คลาย เคลือบ ชีวเหว เปาะแส เก้ง ข่มกข่มอม พุ่มพ่าย สันถาน อัง ครอบ ยืมของมองใส หุ่น กระเจิง เทียว หลง ถวง	97	62.99	
หลาย กลับเคลื่อน ถัง เก้ง กระพือ รถมัด อสรพิษ หมกมุ่น ออเขาะ โยน กราฟ บังเหียน กระเชอ	96	62.34	
สื่อสาร เชื่อมโยง ทะนง ร่าย ปลีก พ่วง อนุรักษ์ เบียดเสียดเยียดยัด กุฎิกรณ์ สอก ไพรกปราน ลักขณ์ กรัง ทนที่ทนควน ไข่มุก	95	61.69	
เดลไลด สลอน โจนก เมื่อยลา เมย ศร คะบึง ตะกุ่ม ตกกระ กระเคื่อง เผลย ปลอง สัพยอก อัญประกาศ นมัสการ คลอเคลีย กะหล่ำปลี เสาะ รวง คำเงิ เปลื่อง ตะกุกตะกาย กรรไกร ญุกชยิก วรรณค	94	61.04	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
กระหม่อมยื่นของ ครัน ลำหัด คิ่นรน อาหาร ฤกษ์ ทุ่งนาง เท็จ มีพุงโต คอนขาง ศาล บริวาร คลาต กังวาน ปะตักปะตอ แคว อววรรณ แร่นแคน แผลง อักคิ	93	60.39	ยากง่าย ปานกลาง
เก ๆ กัง ๆ กองขาว เฝ็น รอน เถื่อ เพ็น ระหัด อรุณ ทวาก ถีบ สั้งเวช ยโส ปลิ้นปล้อน กระถิน	92	59.74	
ราม อภิปราย รุม จรัส เปรย ร่อง วัฒนา อาสนะ สักร ผลิตภัณฑ์ ชาติ สัญักษณ ภู	91	59.09	
บุพการี พิเคราะห์ รุ่งโรจน์ ระส่ำระสาย ละลาละลึง คุ ขำเลื่อง อักคัก สดุด วังเกียจวังงอน บันเทิง สะกุง ฤา พลิก ลาม พยับฝน ผงก ละโมบ	90	58.44	
จำจ้ำจ๊ว ขวัญหนีดีฝ่อ สงกรานต์ เกรียม อุปโลก ผ่านเกล้า อางขนาง เข็ง	89	57.79	
บริบูรณ์ ตะแกรง บริษัท เมื่อย รบเรา ฤทัย ทะเยอทะยาน ผยอง อิศรภาพ นิตรภาพ	88	57.14	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
มาร บัง อัจฉริยะ คล่อง เล็ง พลุ ร่าพัน ร่าไร ปลด อัดโรย พะยอม เบิกเคาะค ตะลุมบวบ หัดขัดดกกรรม	87	56.49	ยากง่าย ปานกลาง
กรุ่น และ เบาะ กะปี่ หวานอมขมกลืน เรียวแรง เค้า นัย บริโภค ปลาวาฬ สน สัจธรรม เปรี้ยว สารภี ละโม บุรณะ ชั่ง พวยพุ่ง อินทรีย์ มติ	86	55.84	
สาธุการ อุตสาหกรรม บ้วนเปียน เสาบียง จัญไร เผือก หล้าปลอง ปรัก นหาคเล็ก งุ่มง่าม เงื่อนไข ถักแก ระแวกระวัง ยุค คอม ครอบ มิจฉาชีพ มรกต	85	55.19	
ละยันตะยอ ทารุณ หวาดหวั่น ปากเปราะ เซ่ง แกมตอม ยาม คอม กรณี เนรมิต โกกิล แขนง	84	54.55	
พิทักษ์ อริย์ ไฉ้ อะไหล่ สวัสดิการ เซอ จุลบุณ พุกัน ซองสุม เลื่อมใส รังควาน อบายมุข สงกา อาเพศ ทุเรศ	83	53.90	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
เคนแรง เคนกา มัธยม เบื่อง โขมง กลิ่น ลำสัน อิดเอื้อน พรวดพรวด เคียด เรียวไร อาจหาญ ปุงกิ ครว้าเครง ฟ่านัก ชนัค	62	53.25	ยากง่าย ปานกลาง
สราญ อนุสรณ์ วิตะนิม ลายลักษณ์ ป้าว เปอร์เซ็นต์ เซมงวคกวนชั้น มหัตศวรรษย์ เหี้ยมว ครวาม กวัก กริม ครนคราม เปล่งปลั่ง	81	52.60	
ถือถ่าน อักยัค เสย ปริบ โทรศัพท ละหู่ ชะรอย วิบริต เกื่อนเอย ชวรรค เดระ มุนี กระจาสาทรท	80	51.95	
เพอเจอ นิมิต จาละหวน เกรียวกราว บวงบาศ แซมว ทแยง ถวิล เรน โสรง ลั้งเล ไส เปอ	79	51.30	
สาละวน เกลือกเบิกเบ็ง ชะเงอ มหาศาล อนุสาวรีย์ ร้อยกรอง ฉกาจ โจทย์ เลี่ยน นกกิ่งโครง ภารโรง อาศรม คากคั้น โยไฟ รื้อ	78	50.65	
บัคกล เป่าพันธุ์ นิเวศน์ พันเพื่อน ภูมิจาน ขร้ว ทะลิ่ง ขรม ภพ หุ่น สะกิด เหยาะ หวน	77	50.00	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
ชักโซ่ไล่เลียง มีชาล กลาก พนาวัน หฤโหด ประเลาประโลม ตะกละ ก๊าซ โค่น แขนบคาย อับลักณณ์ เณยอ	76	49.35	ยากง่ายปานกลาง
พระปรารงค์ ลูกบาศก์ สัณห์รณณ์ มลัก อำพราง แม่งกวาง ขยะแขยง มหาสมุทร กระเซาเยาแหย สละสลวย			
เออระเหย เป็ลย ฅาสัก ครว ลัทธ ศิระะลัน พรำ พลิว สมมติ	74	48.05	
เพนพาน วรณคคิ พลาก กลันแก่ง ศีลธรรม	73	47.40	
ผาชัน กุสีกุจจ แสง ชีชลาตาชาว บุญวาธิการ อุโบสถ ปฏิกูต จักรกล	72	46.75	
กากบาท มะวัน ธิลิม ชะงัก มฤคิ โพลง ปราศเปื่อง อัฐ แดคเกอร์ เกร็ง หัง	71	46.10	
ลักการะ ศักดา สกุนา เทศน์ อุตลุด เกลื่อน กรณียกิจ คลา จัตุรัส เประ สัมมาอาชีพ กลไก สรวาง	70	45.45	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
พระวง กุจ ทรวง พเนจร อุตริ คร่ำครว ตะครันตะครอ เสือลายพาดกลอน	69	44.81	ยาก ปานกลาง
ตระหนัก แคลง พิมพ์ บัฏรงค์ ชัญ	68	44.16	
บรรณศาลา ผายปอด เคียร อัจจาระ ระเถะระกะ ลากเลา รสชาติ ยน นิจ ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน ขวับ ขมูบขมิบ	67	43.51	
อัญชัน กระจอยรอย วุฒิไกร คะมา วาแหว คางคก ตักแตน อาริน บุปผา สมภาร สดาง	66	42.86	
ขาดทะยัก รโหฐาน ทาม ก้างกิง อนาถ หลักเกณฑ์ สังขาร์ เบะ ครวญ	65	42.21	
คลุกกลีตโมง เขยิบ ทำนองเสนาะ บรีก ครากครว แกศ นงคราญ ชลัษ เฟิง อิริยามณ ทรรกรรม คำนวน สรวง	64	41.56	ยาก
ถึงหึ่ง เขยื้อน พจนานุกรม ละล้าละลัก โขนนาการ	63	40.91	
ทรวน ถมมู ปราโมทย์ ศักดิ์สิทธิ์ บรรณารักษ์	62	40.26	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
เกลียดกล่อม ตระหนก กลัว ปฏิภาณ ไม้จันทน์	61	39.61	ยาก
ปราศจาก พิศวลงสงสัย อับการ	60	38.96	
แพรงพราย เยอหยิ่ง อากัปกิริยา ชดุกชลัก ธนาณัติ รื่นรมย์ พพิภณท์ ปฐิสังขรณ์ เจื่องหงอย	59	38.31	
ลอบ เณลิมพระชนมพรรษา เกื้อกูล พุกตาน เซวาร์ อันธพาล เซอะ ชลธาร	57	37.01	
ถาวราว อรรถ เจริญ อิศนาระอาใจ พิสมัย สุริยคราส โจทก์ เปรียก	56	36.36	
ประณีต กุลพินิจ เมอเรือ	55	35.71	
รูปพรรณ เซษฐา หฤก จังทาล ตราพระราชสีห์ ชวคทรง	54	35.06	
เกราะกรัง วิญญาน พลั้ว รหัส ปัจจัย กรวญคราง ปราบภ มหันต์	53	34.42	
สร้างสรรค์ ตะลึงพริ้งเพริศ สัมมาการวะ	52	33.77	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
แฉลม ภัยอันตราย	51	33.12	ยาก
รัตนกรัย เบื้องเขอ พระเนน อัมพาค	50	32.47	
ไพโรสณท โพมุดย สมร กิจจะลักษณะ			
ยุทหัตถ์ถ์ เลศนัย เศวงควาง พิโรธ	49	31.82	
วัฒนธรรม สบถ อาพาร			
ฉันท ประพาส เศวงขริม สหายาย	48	31.17	
เคอะเขิน ไศล			
เลื้อเข็ด ไขวเขว	47	30.52	
บัญญัติ พรต ประชาธิปไตย	46	29.87	
กาลกณี ทานกร สัทธา	45	29.22	
นิทรศการ เทศกาล อนันต์ คลบทะแสง	44	28.57	
สัมพันธ เลี่ยม พลุกลาน เหวอผาก	43	27.92	
จันทร์คราส ธรรมาสน์ บัลลังก์			
กล่ากราย			
บวงสรวง กันการ ผลิตลาม มลุนณัน	42	27.27	
จระไน พรัน กษาปณ์ กษัตราธิราช สามานย์			
ประภัสสร			

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
วานเครือ แส เหนือไหลไคยอย	41	26.62	ยาก
ประกาศ พระบรมราชานุญาต ชโลม บัณฑิต เกทภัย นิรันดร์	40	25.97	
สมเพช ไนลอน ขาราชบริวาร	39	25.32	
อานิสงส์ ปลอยปละละเลย	38	24.68	
มกุฎราชกุมาร อุบาทว์ จลาจล	37	24.03	
ม้วยมรณ เต็นท์ ทรงพระราชนิพนธ์	36	23.38	
น่านับการ ประณินิตี พระพิภักตร์ แอลกอฮอลด์	35	22.73	
พลัดพราก สรรพคุณ อลหมาน คติพจน์ รังเกียจเกียคณันท์ ซอดก	34	22.08	
กัลปพฤกษ์	33	21.43	ยากมาก
ขุเจ้า	32	20.78	
บทมลาย สัมปัญญะ	31	20.13	
อาลักษณ์	30	19.48	
ทะมัน	29	18.83	

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ	ระดับความยากง่าย
เดินเลื้อย สันโคม กัณฑ์ สรวล	28	18.18	 ยากมาก
เศรษฐกิจ ฎีกา फिल्म	27	17.53	
มหรสพ อัดโนมัตติ พิธีการ	26	16.88	
ประทุษร้าย อุทธรณ์ ไชว	24	15.58	
อาราธนา อุปสรรค กิเลส กรรณ	23	14.93	
อาชรรณ์ ทิฐิ	22	14.29	
พิณพาทย์ สัมภาษณ์ พรรณานา	21	13.64	
อุกกาบาต	20	12.99	
โจษจัน สาธารณ	18	11.69	
ไสยศาสตร์ ฌาน	16	10.39	
ฉกรรจ์ เซดแลก	15	9.74	
กิตติศัพท์ สัมฤทธิ์ นัยน์ตา	14	9.09	
กระป๋องกระเปาะ	12	7.79	
มัชฌิม ลอกแลก ปาฏิหาริย์	10	6.49	
อุปถัมภ์	9	5.84	
อุบิษณาย	6	3.90	

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคำแต่ละคำมีความยากง่ายแตกต่างกัน ดังนี้

คำที่ง่ายมาก มีจำนวน 481 คำ ได้แก่ คำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดี่ยวถึงสี่พยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับ มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดเป็นส่วนใหญ่ มี ห นำ อักษรนำ และคำควบกล้ำ ไม่มีทัศนศาสตร์กับยกเว้นคำว่า หอยสังข์และเจ๊ก เป็นคำที่ประวิสรรชนีย์ มีความหมายเป็นรูปธรรมและนามธรรม

คำที่ง่าย มีจำนวน 516 คำ ได้แก่ คำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดี่ยวถึงห้าพยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับ มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดเป็นส่วนใหญ่ มีทัศนศาสตร์กับเป็นคำซ้อน เช่น คาหนังคาเขา พระรุงพะรัง คอรับขี้สูลู ฯลฯ มี ห นำ อักษรนำและอักษรควบ ร ล ว เป็นคำที่ประวิสรรชนีย์ มีความหมายเป็นรูปธรรมและนามธรรม

คำที่ยากง่ายปานกลาง มีจำนวน 375 คำ ได้แก่ คำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดี่ยวถึงหลายพยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับ มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราและตัวสะกดซ้อน มีอักษรนำ อักษรควบ ร ล ว และ รร (ร หัน) มีทัศนศาสตร์กับเป็นคำที่ประวิสรรชนีย์ เป็นคำที่ใช้ ไ- ไ- นั้น และ -าม เป็นคำที่เปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ 2 คำ คือ เปอร์เซียต์ แคลเกอร์ ส่วนใหญ่มีความหมายเป็นนามธรรม

คำที่ยาก มีจำนวน 153 คำ ได้แก่ คำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดี่ยวถึงหลายพยางค์ ส่วนใหญ่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำที่มีอักษรนำและอักษรควบ ร ล ว และ รร (ร หัน) มีทัศนศาสตร์กับ เป็นคำที่ประวิสรรชนีย์ เป็นคำที่ใช้ ไ- เป็นคำพ้องเสียง เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่มีความหมายเป็นนามธรรม

คำที่ยากมาก มีจำนวน 43 คำ ได้แก่คำที่มีลักษณะเป็นคำพยางค์เดี่ยวถึงสี่พยางค์ มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีทัศนศาสตร์กับ เป็นคำที่ใช้ -ัม เป็นคำพ้องเสียง เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่มีความหมายเป็นนามธรรม

2. การศึกษาลักษณะคำยาก นำคำที่นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่ร้อยละ 1 - 40 ซึ่งเป็นคำยากและคำยากมากมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดตามลักษณะต่าง ๆ กัน ได้แก่ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่ตัว ร ล ว และ รร (ร หัน) ผิดที่พยัญชนะคน ผิดที่การใส่ ไ- ยั- ัย ผิดที่เสียงสระสั้น-ยาวและการประวิสรรชนีย์ และผิดที่วรรณยุกต์ ผลปรากฏดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนค่าและจำนวนร้อยละของลักษณะคำยากและคำยากมาก ซึ่งเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ

ลำดับที่	รูปแบบของการเขียนผิด	จำนวนค่า	ผิดร้อยละ
1	ผิดที่ตัวสะกด	68	34.34
2	ผิดที่ตัวการันต์	52	26.26
3	ผิดที่ ร ล ว และ รร (ร หัน)	34	17.17
4	ผิดที่พยัญชนะคน	20	10.10
5	ผิดที่ ไ- ยั- ัย	11	5.56
6.	ผิดที่สระสั้น-ยาว และการประวิสรรชนีย์	8	4.04
7	ผิดที่วรรณยุกต์	5	2.53
	รวม	198	100

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่า คำยากและคำยากมากจำนวน 198 คำ นักเรียนเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ กัน เรียงลำดับจากคำที่เขียนสะกดผิดมากไปหาคำที่เขียนสะกดผิดน้อย ได้แก่ ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่ ร ล ว และ รร (ร หัน) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดที่การใช้ ไ- ย- มี ผิดที่สระสั้น-ยาวและการประวิสรรชนีย์ และผิดที่วรรณยุกต์ ลักษณะที่นักเรียนเขียนสะกดผิดมากที่สุดคือ ผิดที่ตัวสะกดคิดเป็นร้อยละ 34.34 ของคำยาก และคำยากมาก ลักษณะที่เขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือผิดที่วรรณยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 2.53 ของคำยากและคำยากมาก

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกสะกดคำ

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำ

กลุ่มทดลอง	N	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	30	723	17835	35.0763**
หลังการทดลอง	30			

$$t_{.01,29} = 2.462$$

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่า การใช้แบบฝึกสะกดคำทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของผู้เรียนได้

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและการทดลองใช้แบบฝึกหัดสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลอง

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มประชากร ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 และปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้มาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนวัดสลักเหนือ โรงเรียนคลองเกลือและโรงเรียนวัดภู จำนวน 154 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ เพื่อหาระดับความยากง่ายของคำที่ใช้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ชุด
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด ชุดละ 6 แบบฝึกหัด จึงเป็นแบบฝึกหัดทั้งหมดรวม 60 แบบฝึกหัด
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร K-R 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8153

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาระดับความยากง่ายของคำ
 - 1.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำจำนวน 12 ชุด ชุดละ 130 คำ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ทำการทดสอบโดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
 - 1.2 หลังจากนำคำ 12 ชุด ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสามโรงเรียนแล้วนำคำออกมาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกรอยขีดหาคำที่ดีเป็นอัตราร้อยละ แล้วแบ่งคำอัตราส่วนร้อยละออกเป็น 5 ส่วน เท่า ๆ กัน และจัดระดับความยากง่ายของคำเป็น 5 กลุ่ม

2. การศึกษาลักษณะคำยาก

นำคำที่นักเรียนเขียนผิดทั้งเทอมละ 1 - 40 ซึ่งเป็นคำยากและคำยากมาก มาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดในลักษณะต่าง ๆ กัน ได้แก่ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่ตัว ร อ ว และ รร (ร หัน) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดที่การใส่ ไ- -ย -ม ผิดที่สระสั้น-ยาวและการประวิสรรชนีย์ และผิดที่วรรณยุกต์

3. การใช้แบบฝึกสะกดคำยาก

3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำจำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 จำนวน 30 คน

3.2 นำแบบฝึกสะกดคำยากจำนวน 10 ชุด ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 วันละ 1 ชุด ใช้เวลา 3 คาบ เป็นเวลา 2 สัปดาห์

3.3 ทดสอบหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาระดับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ หาระดับความยากง่ายของคำทั้งหมด โดยชี้รอยคะแนนที่นักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้อง หากอัตราส่วนร้อยละของความถี่เรียงลำดับคำจากคำที่มีความถี่สูงที่สุดไปหาคำที่มีความถี่ต่ำที่สุด แล้วจัดคำเป็นห้ากลุ่ม ตามเกณฑ์ดังนี้

2. วิเคราะห์ลักษณะคำยากของคำยากและคำยากมากตามลักษณะการเขียนผิดในรูปแบบต่าง ๆ โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละของการตอบผิดในแต่ละลักษณะ

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำ โดยใช้ t-test

ผลการวิจัย

1. การศึกษาระดับความยากง่ายของคำ คำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้เรียน จำนวน 1,568 คำ มีระดับความยากง่ายเรียงลำดับจากคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกต้องมากที่สุด ไปหาคำที่นักเรียนเขียนสะกดได้ถูกต้องน้อยที่สุด แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

1.1 คำที่ง่ายมาก มีจำนวน 481 คำ ได้แก่ หัวใจ ไปมาหาสู่ กระโจม คุกคาม มานะ มะไฟ ต้นยาง รอยแก้ว สายใจ ถัก ออมสิน วก ออ แม่นุณ กิโลกรัม น้ำยา ยอด ผนัง เนื้อที่ หมอญู ใจคำ น้ำมันยาง ผักชี ภาค เอาอกเอาใจ บอด สีหน้า จับตา แม่มด วาจา สบาย เอกา กระซัง งูจงอาง กระหาย หวาย ภูเขารูปร่าง น้ำอคน้ำหน รับผิชอบ กระวนกระวาย ประคา กระคังงา กระซอน ทางหู กระชู่ มา จัก อมยิ้ม จิก นกกระยาง ขอร้อง รับปาก งามน่าน สุ่ม กระบอก กระดาษทราย หน้าไม้ ชาวเขา วาย รับประทาน สีกา ฟูย ฝบ เล่นหัว บรรจง ชีววิ โมหิ มุก ขนมนัง แฉง ญูแทน สอย จำหน่าย สาง ของ ไล่ว ฝวปาก กลม หีบ ยอง คัก ลม นรก โคน วินัย บด น้ำอบ สุรา ฉาน เทวาทยาม แวน คำนาน หน่วย กระชับ ทะลุ เตียง ไม้ เติบโต สีกาเกี ย้าย สู้ร มงคล ม้วน คม ก่าบั้ง คอย มาลัย เชื้อ สุ่ม หักโหม บังเกิด หลาน เหยี่ยว กระบี่ ยาทอม สอยคารา ยอดหวง ชุม บรรจุ อารี สมาคม ชิง บน แบน หวน จอ ยันกับ มอหมาย วี แฉส สยง โบาย ทอ โอชา โตตอบ ยอน หาร ออนโยน ยับ กัน วารี ยัน ยับอายขายหน้า ออย ยักยาว สุกทอง จวบ มังกร มะยมเทศ จัน วาญ หมอง งอก จองทอง พ้อง โภย แหน ขม นกแสก สุกซิด โนม แบบอย่าง กระปุก จุ่ม แขง คม น้ำจืด ฝมไฟ หค สายบ้าน ลีตร ผาชนหนู กลอยไซ บางครั้งบางครั้งว หน้าผาก หมคจค โฉบ เกเร ขอน หอน คุณธรรม ขึ้น เชื้อน อัด จับ ต้นคอ การพนัน คาง ปลาไหล เสรีภาพ วาที มะลิลา มะขามป้อม แหนบ หมวก ตะโก มิ่ง ผักกาคหอม ประกย ระลึก ตะโก ประชัน ถัก แซ เข้า กาก สอด จำเลย ครอบา แฉก ชวค สมา แม่แรง มะเคื่อ ถือหาง อุ ชัน หาน ฉิ่ง วิค น้ำลาย ลายมือ ปวง หุบ กระตุก ราชรี กระสัน สั่น กระคาก โหม คก ระคม ประชค พัง คอน แบก พืชหมุนเวียน ลอก ชุก สลึง ภูค ฉวย จังจัง เนือง ปก วาบ นกกระจอก พุง ชูสาว ชะ รดสามล้อ ปลิง หาง รดคัมเพลิง ชาวคัง ตีโพยตีพาย คำราม แขง กระแส อ้อม แฉม สีเหลี่ยมผืนผ้า มูล ไหลหลวง ลุย แหบ ฟุค ประกฏ แกลบ หมัก ประจาน ป่วน งา คุณภาพ ตะแถ เลม ชุก วิหาร บรรจุ ลวง กระทุง ฝี่ ฉาดฉาน อ่อนอกอ่อนใจ สงคราม ระ เพลงพวงมาลัย บม โชม คีบ ไม้เหลือง ญู จอก ตะบึง หนีบ ร้าง

โห่ ถอด อวด อุบิสัย กระชาก บวม จับจ่ายใช้สอย หน้าเป็น กันคึกว่าแก่
 เล็กพริกขี้หนู นกเคาแมว ซาก หยอก มิคซิค สลัก รุน ชื่นใจ ชุก ชุก คักเตือน ฉึก ชึง ลัก
 กระทบ ปรีชา ซอย ซยับ วาบ คันแคะ หมิ่น พระราชา ชนกร ราว กลอยใจ อาน แจ่ม ง่า
 วานร ผิง ราม ฉาบ ยุติ น้ำค้าง ตะแบก ยวบ ผอง มื่น นีว กระเช้า แซ่ฮิม
 ไบเคย สืบ สำนวจ พืชผลลูก แฉง คัน สุก เลื้อยึก จูโจม สะสม จัน สัก
 ถั่วลิสง ห่อหมก โฉบ เกลือ ไพร หน่าย อัก กลม โขก กลมกลิ้ง ผอย ฉาง
 ประสาน ฉดาก เสนอ สลัก โกง ชุบ ทองพระโรง ระวัง ยั้ง อาราม นักเลง
 สนม โกง เทศ เขยชม ประสาท นอง พิลึก กระบวย โลหิต ยวบยวบ พราว
 อุปมา กะลา เจียน พระคุณ อคตฺสู สมาน แดก ปั้น ฉมวก เหลียวหลัง แส็กหน้า
 คุย พัก เอ็น เขียค ชิม นกนางแอ่น กุด คำเนนการ พุง สนิม ปีก ฉียง
 คำรา เมืองแมน บ่อน เท ไข้จับสัน ยืมแป้น ฟองน้ำ วังเวง ลวด คุม หอยสังข์
 สมโภช แคน สุนทร ย่ายี เอกสาร อีสาน ออกกราน ชื่นใจ คาน พังเพย ตะโพง
 ผด หน้าใจ ปะทะ เจคัย ผวา หอย หวีคูณ ฉะว ร้อนรน เกร็ก สะเทือน สวิง
 สงวน ขนวย สะบ้า คับแคบ โอน ชัย เล่า มอมเมา ระเบิด ก้อย โฉมตรู จิ้งจก
 ประเทือง โทสะ ระโหย สิง พลี ลาม เทศบาล ขบ

1.2 คำที่ง่าย มีจำนวน 516 คำ ได้แก่ หลวม คุก ล้น รังแก บรรเทา
 แค้น ถลา เครื่องดื่ม ละเมาะ หน้าปัก ก่าไล กระตืบ พลุ พระรุงพระวัง กะทันหัน
 ทองม้วน ฉาวฉาน ถอ เครื่องเขิน สล่าย ชมับ ณ ประเค้น ไมขวาง บวช
 ไวเนื้อเชื้อใจ ขบ เข็น สะท้าน กระเทือน ขวคโหลด กระแอม ผงซักฟอก คาหนังคาเขา
 ผนัง ญุกฉาด ค้อน ชำ เผือก เจื้อจุ่น ยุติธรรม ทึง สีสัน แอ้ง สำย ฉลุ ชิก
 เทพนม ลวด วัสดุ กลองยาว ทรทอด ผาว เส้นผ่าศูนย์กลาง คำแหง เปรี๊ยะ ระรื่น
 ฉม้าง ลวดลาย ไบฉาน นึ่ง ขมวก หยี ค้วน หคหุ หลอน จี๊ว๊ง เกือก นอบน้อม
 ซอมแซม ครึง ขุน คลึง สุนัข ขวน บี เปรต ระนาค ประเมิน เจื่อน หมิ่น
 คุกเข่า อึกทิก ฟันเมือง เนย หนัก ลมละลาย เจ ไร เชื่อง อาสนะ เค็ง
 คอนรับขมิ้นสุ ไลด เลื่อย ประสบ กระตักรัค ยักย้าย แร่ ชิงช้าง ปราบเปรี๊ยะ รั้า
 ชู ทวง ละอาย กระทอนกระแทน ภู ระทิก เหยิง ตะแคง ข้างขึ้น หมอก พุบ

บทจร ล้า แผลกลาญ กัวยบวคชี ทะพาน้ำ ผาด ไช แคน ภูมิศาสตร์ วัน เลื้อย
 ชำรุด แม่เบี้ย ชวงชัย ย่ำ กระเซา ซอบกล ตนกามปู เชื้อนแซ่ กุน กอง ถม
 ทำ ออนวอน ปลุกฝัง เเห่ เทียบ กรรมกร เหนี่ยว หลม กง ฉุกตะตุก ถลม
 เร็วราย โปก รัศมี อภัย คุ วิบัติ กาชาค อุโมงค์ กระสับกระส่าย ลูกคู่ เจน
 ไล่ ไย กค เฝือก พวงพอง ลูกกวาด ควง สะตา ระบอบ ระโยงระยาง คดม
 ทักเทียม พิธิศ พราย ยุง ทอน ประจบ กวี กลับ พง หยัน ชีวีว อุบัติเหตุ
 สายพาน บัน ทิม ทวยศ ปรี กัว ต้นโพ ข้าวเม่า โอบ้ออมอารี ทะกุกตะกัก
 กลมเกลียว ซอนหา จักจั่น กลึง สะคม ประถม รุน ลำพัง ล้อม ทวง เยียน
 มอซอ อุทาน ทั่วค เฉลียว ลาก ระงับ จรวด ประโยค สิบบน เกม สารคดี
 ชลวย ไถ งอย ระคาย แบะ ตะบะ เนรคุณ แฉง หลาก หูหระ ละมุน กีบ
 กลามเนื้อ แ่ง ระบบ สมาชิก มารยา รังไหม เน้นแผ่น รุก ปลิว ญู งาม แทะ
 ป้อน ทีบ ลึกดัม เฉลียง คืบ พิมพ์เสน ลน หยิก กำเริบ แหย พุก โหยหวาน
 คิลปกรรม เรือร้าง นางเล็ก ล้อเลียน โหง โหวหาร หุ่น พิถีพิถัน พยศ ตะคอก
 ผสมโรง แผ่ว ลิ่นชัก พักผ่อนหย่อนใจ ปราสาท ไต้ โลหะ นักวิทยาศาสตร์ ตะเน
 ประหวั้น อภัยศ ล้า แผนก เกล้า เฒ่า คำวิ กระเบื้อง เกศี เข้มกัก กล่าวหา
 โชติ พาที ลิ่นเนื้อประกาศตัว ปลอก ของ เร่งมือ กคข้มเหง สบ เข้าชี เนียด
 รำพึง ส่วนวน มะเกลือ กอกเขาเจ้าจุก แฉบ ชนนี้ สัจจะ หนี้ ลู่วง ละลอง
 กีบ จำเวียง วัน กุ้ง ประมุข บุคคล กระเพาะ ปักษ์ หุเลา ต้นมะยม ศาลาลัย
 เทาหู่ วันทา คนควา นกตอยตีวิด ถลัน โขยง เห็นคเห็นอย ฟาก สีก สุกี้
 ยอมเยา ระแวง หัย สันติสุข แซ่ซ้อง แข็งใจ ฉะฉาน อคิต ซำแหละ สะเก็ด
 พิธิพิไร ลอยนวล มเหสี กระจองอแง คำหอ โจรกรรม เกล้า เสลา หันหว่างที่
 จ้ม หวิด กราก สันเทา ลา วัตถุ จรรยา คุกใจ ตัดพ้อทอว่า คลอ กุ่ม หวือ
 ถอยคำ เกรงครึก เฝือก ภาควิชา คณิตศาสตร์ กำพรวา ศักดิ์ เพลา หันรหันขวาง
 เสมือน พน มาดาล โกรก อุทยาน ธิบ สาบาน เคลื่อนกล่น ปลีก ผนัง อาณูภาพ
 ใจเขลา ประวัติศาสตร์ ทรนทาน ขมา ฐณี หงส์ จวิต อักเสบ กาง ตะเบ็ง
 หุจวิต หัตถกรรม ถ้ำ ฟินอบพิเทา พบพาน ไร่ หอม เสวย หยั่ง สลาก ครึกครอง

วิทยาการ ทรูณ คั่ว ภาณิต รังท่าย โข เปี่ยม สืบ กาล คี พารา พุพอง รั
 หอยมุก ชะแง เชื่อง ชาติรี ละลื้อ ทิพา พลัง บทดบาท เขียนหมาก พรอง ปะทุ
 ลำพอง เจ้าอาวาส การ์ณ ขาหย่ง เล้ม ลำลัก ผาค สติติ พรวน ขมื่น สารสม
 ปรีศนา เนตร เฉียบแหลม ระริว ละห้อย สารพัก รุ่มราม ปรี กลุ่ม กรม ลำเลียง
 เอาเปรียบ หุกหวิด ยับยั้งขังใจ ทรุก สวัสดิภาพ อารักษ์ ค่อม สัน กลาย เคลือบ
 ชีเहरु เบาะแส เก้ง ชะมุกชะมอม พุ่มพวย สันตान อึ้ง ทรอก ยัมย่องผ่องใส พุน
 กระเซิง เที้ยว หลั่ง ถวง หลาย กลบเกลื่อน ถึง เก้ง กระพือ รดเมล์ อสรพิษ
 หมกมุ่น ออเฮาะ โผน กราฟ บังเหียน กระเชอ สือสาร เชื่อมโยง ทะนง ร่าย
 ปลิด พวง อนุรักษ เบียดเสียดเยียดยัด อุปรณ์ สอก โปรดปราน ลักษณะ กริ่ง
 หันที่หันคว้น ไขมุก เกลดไถล สลอน โฉนด เมื่อยล้า เผย ศร คะนึ่ง ตะกุ่ม ตกกระ
 กระเคื่อง เฉลย ปลดอง สัพยอก อัญประกาศ นมัสการ คลอเคลีย กะหล่ำปลี เสาะ
 รวง คำนึง เปลื้อง ตะกุกตะกาย กรรไกร ชุกชยิก วรรณ

1.3 คำที่ง่ายปานกลาง มีจำนวน 375 คำ ได้แก่ กระหิณยัมย่อง ครัน
 อ่ามหิต คั่นรณ อาทร ฤดี งุ่นง่าน เท็จ ผีพุ่งไต้ ท่อนข้าง ศาสล บรืวาร คลาก
 กังวาน ปะติดปะต่อ แคว อาวรณ์ แร่นแค้น แผลง อักคิ เก่ ๆ กิ่ง ๆ กองขาว เฝิน
 รอน เตื่อ เพ็น ระหัด อรุณ ทวาค ถีบ สังเวช ยโส ปลิ้นปล้อน กระดิน รวย
 อภิปราย รุม จรัส เปรย รอง วัณนา อาสนะ สังวร ผลิภณฑ์ ชาติ สัญลักษณ์ ภู
 บุพการี พิเคราะห์ รุ่งโรจน์ ระส่ำระสาย ละล่ำละล้ง คุ ชำเลียง อักคิ สดุดี ฤ
 รังเกียรจรงอน บันเทิง สะอื้น พลิก ลาม พยับฝน ผงก ละมอม จ้าจ้ำจ้ำไซ ผ่านเกล้า
 อางขนาง เช็ง บริบูรณ์ ตะแกรง บริษัท เปื่อย รบเร้า ฤทัย ทะเยอทะยาน ผยอง
 อิศรภาพ มิตรภาพ มาร บึง อัจฉริยะ คล่อง เล็ง พลุ รำพัน รำไร ปลด
 อิศโรย พะยอม เบ็ดเตล็ด ตะดุมบอน ศิลปหัตถกรรม กรุ่น และ เบาะ กะปิ เคา
 หวานอมขนกลิ่น เรียวแรง นัย บริโภค ปลาวาฬ สัน สัจธรรม เปรี้ยว สารภี ละไม
 บุรณะ ชึ่ง พวยพุ่ง อินทรีย์ มติ สาธุการ อุดสาหกรรม ป่วนเปี้ยน เสบียง จัญไร
 เปือก หนูปลอง ปรัก มหาเค็ก งุ่นง่าน เงื่อนไข คักแค ระแวกระวัง ผูก ค่อม
 ครอบ นิจนาชีพ มรกต กะยั่นกะยอ ทารุณ หวาคหวน ปากเปราะ เฆง แกมตอย

ยาม ค่อม กรณี เนรมิต โกกิล แขนง พิทักษ์ อรัญ ไล้ อะไหล่ สวัสดิการ เทอ
 ชุลมุน พุกกัน ของส้ม เลื่อมใส รั้งวาน อบายมุข สงกา อาเพศ ทุเรศ เคนแรงแคนกา
 มัธยม เปื่อง โขมง กัดัน ลำสัน อิคเอื้อน พรอคพรอค เคียค เวียโร ออาจหาญ บุ่งก็
 คร่ำเครง ฟ่านัก ชนัค สราญ อนุสรณ์ วิตะมิน ลายลักษณ์ ป่าว เปอร์เซ็นต์ มหัตศรรย์
 เข้มงวดกวคชน เหยี่ยว คราบ กวัก กรีม ครันคร้าม เปล่งปลั่ง ค้อค่าน อิคอัค เสย
 ปริม ไทรศัพท ละหุ่ง ชะรอย วิปริต เอื้อนเอ่ย ชรรค์ เถระ มุนี กระยาสาทร
 เพ้อเจ้อ นิมิต จาละหวั่น เกรียวกราว บ้างบาศ์ แซ่มว ทแยง ถวิล เร้น โสรง
 ลังเล ใส เบอ สาละวน เกล็ดเปิดเบิง สะเง้อ มหาศาล อนุสาวรีย์ ร้อยกรอง
 ฉกาจ โจทย์ เลียน นกถึงโครง ภารโรง อาศรม คาคัน ไยไฟ รื้อ บักคด เหวพันธุ
 นิเวศน์ พันเพื่อน ภูมิจาน ขรวั ทะลึ่ง ชรม ภพ หุน สะกิด เหยาะ ห้วน ชักไอไล้เลียง
 ปิชาด กลาก พนาวัน หฤโหด ประเล้าประโลม ตะกตะ ก๊าซ โคน แยกคาย อปลักษณ์
 แฉยอ พระปรารค์ ลูกบาศก์ สัณหณ์ ผลัก อำพราง แม่งกว้าง ชยะแขยง มหาสมุทร
 กระเซาเยาแหบ สละสลวย เออระเหย เปลี่ย ผาสุก คร่ำ ลัทธิ ศัรณะล้าน พร่ำ พลั่ว
 สมมติ เพนพวน วรรณคดี พลอค กลั่นแก้ง คีลธรรม ผ้าชิ้น ฤดีฤจจ แสง ชีขลาคตาขาว
 บุญญาธิการ อุโบสถ ปฏิภูม จักรกล กากบาท มะรืน ชลืบ สะงัก มฤคิ โพลง เกร็ง
 ปราคเปรื่อง อัญ แลคเกอร์ ทั่ง สักการะ ศักดา สฤณา เทศน์ อุกฤษฏ์ เกลื้อน คลา
 กรณียกิจ จัตุรัส เประอะ สัมมาอาชีฟ กลไก สรวง พะวง คุจ ทรง พเนจร อุกริ
 คร่ำครว ตะครันตะกรอ เลือลายพาดกลอน ตระหนัก แดง พิมพ์ บิตรงค์ ชัฏ เฝียร
 บรรณศาลา ผายปอด อูจจาระ ระเถะระกะ ลาคเลา รสชาติ ย่น นิจ ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน
 ขวัม ขมูขมิบ อัญชัน กระจอยร่อย วุฒิไกร คะมำ ว่าเหว ภาษคา ตักแตน อาจิม
 นุปนา สมภาร ส้าง บาคทะยัก รโหฐาน ท้าม ก้ำกึ่ง อนาคต หลักเกณฑ์ สังขาร์
 เบะ ครวญ คฤคคคีโมง เขมิม ห่านองเสนาะ บรือ ตราภครว เกศ นงคราญ ชลืบ
 เฟิง อิริยาบถ ทารกรรม คำนวน สรวง

1.4 คำที่ยากมีจำนวน 155 คำ ได้แก่ ถมึงหึ่ง เขี่ยน พจนานุกรม
 ละล่ำละลัก โภชนาการ ทรม กบฏ ปราโมทย์ ศักดิ์สิทธิ์ บรรณารักษ์ เกลี้ยกล่อม
 ตระหนก กลัว ปฏิบัติ ไม้จันทน์ ปราศจาก พิศวงสงสัย อัยการ แพร่งพราย เยอหยิ่ง

อาภักภิรียา ขลุขลัก ธนามติ รื่นรมย์ พิพิภักดิ์ ปฏิสังขรณ์ เจื่องหงอย ลออ เกื้อกูล
 เฉลิมพระชนมพรรษา พุคตาน เขาวน อันธพาล เขระ ชลธาร กาวราว อรรถ
 เข็งแซ่ อิกหนาระอาใจ พิสมย์ สุริยคราส โจทก์ เพี้ยก ประณีต คุณพิณิจ เผอเรือ
 รูปพรรณ เขษฐา หุค จังทาล ทราพระราษีห์ ชวคทรง เกระกรัง วิญญาน พลัว
 รหัส ปัจจัย ครอบครวง ปรารภ มหันต์ สร้างสรรค์ ทะลิ่งพริงเพริศ สัมมาการะ
 แฉม ภัยนกราย รัตนกรัย เย็นเยื่อ พระเนน อัมพาท ไพธันท์ ไพบูลย์ สมร พิโรธ
 กิจจะลักษณะ ยุทธหัตถ์ เสด้นัย เควงคว่าง วัจนธรรม สบถ อาพาธ ชันท์ ประพาธ
 เกรงขริม สาธยาย เกอะเขิน ไศล เสือเข็ด ไชวเขว บัญญัติ พรต ประชาธิปไตย
 กาลกณี หานกร สิทธา นิทรศการ เทศกาล อนันต์ ทลบทะแลง สัมพันธ์ เสียม
 พลุพลาน เพชรฆาต จันทรคราส ธรรมาสน์ บัลลังก์ กล้ากราย บวงสรวง กันการ
 ผลัดลาม ฝนฉลัน จาระไน พรัน กษาปณ์ กษัตราธิราช สามานย์ ประภัสสร แล
 วนเครือ เหนือไหลไคลย้อย ประภาณ พระบรมราชานุญาต ซโลม บัณฑิต เกทภัย
 นิรันดร์ สมเพช ไนลอน ขาราชบริวาร อาณิสส ปลอยปละละเลย มกุฎราชกุมาร
 อุบาทว์ จลาจล ม้วยมรณ เต็นท์ ทรงพระราชนิพนธ์ นานัปการ ประณินิบัติ พระพักตร์
 แอดกอดวล พลัศพราก สรรพคุณ อลหมาน คติพจน์ รั้งเกียจเคียคณันท์ ซอลัก กัลปพฤกษ์

1.5 คำที่ยากมาก มีจำนวน 43 คำ ได้แก่ ชูเชื้อ บทมลาย์ สัมปชัญญะ
 อาลักษณ์ ทะมื่น เลินเล่อ สันโคษ กัณฑ์ สรวล เศรษฐกิจ ฎีกา फिल्म มหรสพ
 อัคโนมติ พิสดาร ประทุษร้าย อุทธรม์ ไชว อารวธนา อุปสรรค กิเลส กรรณ ทิฐิ
 อาธรรม์ พินพาทย์ สัมภามณ์ พรรณนา อุกกามาต โจษจัน สาธารณ์ ไสยศาสตร์ ฉาน
 ฉกรรจ์ เซลแลก กิทธิศัพท์ สัมฤทธิ์ นัยนตา กระปรี้กระเปร่า มัธยัสถ์ ลอกแลก
 ปาฏิหาริย์ อุปถัมภ์ อุปุจฉา

2. การศึกษาลักษณะคำยาก นำคำยากและคำยากมากมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียน
 ผิดในรูปแบบต่าง ๆ โดยเรียงลำดับจากคำที่เขียนสะกดผิดมากไปหาคำที่เขียนสะกดผิวน้อย
 ผลปรากฏดังนี้

- 2.1 ผิดที่ตัวสะกด มีจำนวน 68 คำ
- 2.2 ผิดที่ตัวการันต์ มีจำนวน 52 คำ
- 2.3 ผิดที่ ร ล ว และ รร (ร หัน) มีจำนวน 34 คำ
- 2.4 ผิดที่พยัญชนะต้น มีจำนวน 20 คำ
- 2.5 ผิดที่การใช้ ไ- -ย -ม มีจำนวน 11 คำ
- 2.6 ผิดที่สระสั้นยาวและการประวิสรรชนีย์มีจำนวน 8 คำ
- 2.7 ผิดที่วรรณยุกต์มีจำนวน 5 คำ

3. การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาความยากง่ายของคำที่ใช้ในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความยากง่ายของคำทั้งหมดอยู่ในระดับที่ง่ายมากกว่าคำที่ยาก ความยากง่ายของคำนั้นน่าจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 ประเภทของคำ คำที่นักเรียนเขียนผิดมีหลายประเภท ได้แก่
 - 1.1.1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เช่น อันธพาล วิทยาน โจษจัน พิสดาร กาลกิณี เป็นต้น
 - 1.1.2 คำที่มีลักษณะคำทับ เช่น มหันต์ พิพิภณฑ์ ปฏิสังขรณ์ หลักเกณฑ์ บัลลังก์ เป็นต้น
 - 1.1.3 คำที่มีอักษรนำ เช่น ขมูขมิบ เขี่ยน ถมึงทิ้ง เขียบ แฉล้ม เป็นต้น
 - 1.1.4 คำที่มีอักษรควบ ร ล เช่น ขลุกลัก เกล็ดล่อม แพร่งพราย ตรากคว่า พลัดพราก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บลูเมอร์ (Bloomer, 1956 : 531 - 535) ที่ว่าคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวหรือคำควบกล้ำจะเขียนสะกดคำได้ยาก

1.1.5 คำที่มี ร (ร หัน) เช่น รูปพรรณ พรรณำ อุปสรรค
สรรพคุณ ทารกรรม เป็นต้น

1.1.6 คำพ้องเสียง เช่น แล-แซ ศัพท์-ศัพย์ โจทย์-โจทก์
กัณฑ์-กรรม ประพาส-ประภาษ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จอห์นสัน
(Johnson. 1972 : 79 - A - 80 - A) ที่ว่า นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่
ออกเสียงเหมือนกันแต่ต่างตัวสะกดกัน

1.1.7 คำที่ใช้ ไ- ย- ้ม เช่น จาระไน เหงื่อไหลไคลย้อย
อัยการ รัตนกรัย อัมพาท สัมภาษณ์ เป็นต้น

1.1.8 คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น ทะมื่น พะเนิน
ชโลม ประณีต รหัส กิจจะลักษณะ เป็นต้น

1.1.9 คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียง เช่น ลอกแลก เลินเล่อ
เย็นเยื่อ เป็นต้น

1.1.10 คำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทเรื่องกรอง เช่น บทมอลย์
เซนธรา จังทาล อารธรรม สามานย์ ประภัสสร เป็นต้น

1.1.11 คำที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น ไนลอน เทนท์ แอลกอฮอล์
เสื้อเชิ้ต फिल्म แชลแลก เป็นต้น

1.1.12 คำราชาศัพท์ เช่น เสด็จพระชนมพรรษา พระบรมฉายาลักษณ์
ตราพระราชสีห์ ทรงพระราชนิพนธ์ พระบรมราชานุญาติ เป็นต้น

1.1.13 คำที่มีหลายพยางค์ เช่น ทะลิ่งพริงเพริค มกุฎราชกุมาร
กษัตริราช เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบลูเมอร์ (Bloomer. 1963 : 287)
ที่ว่าความยาวของคำมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ

1.2 นักเรียน การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดน่าจะมีสาเหตุมาจาก

1.2.1 ประสิทธิภาพของนักเรียน นักเรียนมีประสิทธิภาพมาผิด นี้อง
มาจากนักเรียนเคยเห็นคำนั้น ๆ จากหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ เสมอ จนจำได้คิดตาและ
คิดว่าเป็นคำที่ถูกต้อง เช่น คำว่า ประณีต เขียนเป็น ปราณิต ประทุสร่าย เขียนเป็น ประทุสร่าย
รชชาติ เขียนเป็น รสชาติ เป็นต้น

1.2.2 นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เนื่องจากในการเขียนคำบางคำให้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้และความแม่นยำทางด้านหลักภาษา เช่น เรื่องการใช้ ไ- ไ- การประวิสรรชนีย์และการใช้วรรณยุกต์ เป็นต้น อาจเป็นเพราะครูยังไม่ได้นั่นในเรื่องหลักภาษา จึงทำให้นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิด เช่น ทะมัน เขียนเป็น ทมัน ลอกแลก เขียนเป็น ลอกแลก จาระโน เขียนเป็น จาระโน เป็นต้น

1.2.3 นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำที่เขียน เนื่องมาจากคำไทยมีคำพ้องเสียง นักเรียนจำได้แต่เสียงเพียงอย่างเดียวจำความหมายไม่ได้ ก็อาจทำให้นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดได้ง่าย ๆ เช่น แส้ เขียนเป็น แซ่ สรวล เขียนเป็น ส่วน ประพาส เขียนเป็น ประภาสหรือประภาส กัณฑ์ เขียนเป็น กัณฑ์หรือกรรณ เป็นต้น

1.2.4 นักเรียนขาดความละเอียดรอบคอบในการเขียน นักเรียนบางคนวางสระหรือวรรณยุกต์ผิดที่ บางคนเขียนตก เช่น ตกตัวสะกด ตกพยัญจค์ เป็นต้น

1.2.5 นักเรียนฟังเสียงของคำที่มี ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ไม่ชัด จึงทำให้นักเรียนเขียนผิด เช่น คำว่า เผลอเรือ แพร่งพราย กระป๋องกระเป๋าว เกลี้ยงกลม เป็นต้น

1.2.6 นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงของคำที่มาจากภาษาอังกฤษได้ เช่น คำว่า ซอลล์ แอลกอฮอล์ ไนลอน เทนท์ เซลแลก เป็นต้น อาจเป็นเพราะคำพวกนี้ออกเสียงไม่ตรงกับคำที่เรียน

✱ 1.3 การสอนของครู การสอนของครูอาจเป็นสาเหตุต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เช่น

1.3.1 ครูฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำแก่นักเรียนโดยการเขียนตามแบบ การเขียนตามคำบอกและการแก้คำที่เขียนสะกดผิดซ้ำ ๆ กันเท่านั้น

1.3.2 ครูแก้ไขหรือชี้แจงข้อบกพร่องในการเขียนสะกดผิดให้นักเรียนน้อยเกินไป

1.3.3 ครูสอนทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สัมพันธ์กันไม่เพียงพอ

1.3.4 หลักสูตรประถมศึกษากำหนดให้เรียนหลักภาษาในแง่การนำไปใช้ จึงไม่มีเนื้อหาหลักภาษาโดยตรงให้เรียน ครูอาจเข้าใจผิดคิดว่าไม่จำเป็นต้องสอนหลักภาษา

1.3.5 ครูบางคนสอนสะกดคำไม่ถูกวิธี รวมทั้งไม่มีแบบฝึกสะกดคำสำหรับฝึกโดยเฉพาะ

1.3.6 ครูบางคนไม่เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2. จากการศึกษาลักษณะคำยาก พบรูปแบบของการเขียนสะกดการันต์ผิดเรียงลำดับจากลักษณะที่ผิดมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ดังนี้

2.1 ผิดที่ตัวสะกด คำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดส่วนใหญ่เป็นคำที่มีตัวสะกดในแม่กกด และแม่กน เช่นคำว่า เศรษฐกิจ โจษจัน กิเลส เลศนัย บัญญัติ ชูเชิญ พิสดาร กาลกวี เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะ ตัวสะกดในแม่กกดและแม่กน มีตัวอักษรแทนเสียง /ค/ และเสียง /น/ โค้งหลายตัว ดังนั้นจึงทำให้เกิดความยุ่งยากและสับสนในการเขียนสะกดการันต์ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา

2.2 ผิดที่ตัวการันต์ เนื่องจากคำที่มีตัวการันต์เป็นคำที่มาจากภาษาบาลี และสันสกฤตเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนจะต้องจดจำรูปคำศัพท์และความหมายของคำ ดังนั้นจึงเป็นการยากสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่จะจดจำได้ คำที่เขียนผิดที่ตัวการันต์ ได้แก่ พินพาทย์ อุปัชฌาย์ บทมลาย์ ปาฏิหาริย์ กิตติศัพท์ กัดท เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าคำที่ผิดที่ตัวการันต์บางคำนักเรียนจะผิดที่ตัวสะกดด้วย โดยเฉพาะคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.3 ผิดที่ตัว ร ล ว และ รร (ร หัน) คำที่เขียนผิดเนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกเสียง ร ล รวมทั้งคำที่ควบกล้ำกับ ร ล ว ได้ ส่วนคำที่ผิด รร (ร หัน) นักเรียนจะต้องจดจำรูปคำ จึงทำให้เกิดความยากและสับสนในการเขียนสะกดการันต์ คำที่ผิดในลักษณะนี้ ได้แก่ อุปสรรค พรรณนา มลีนลาม แพร่งพราย เป็นต้น

2.4 ผิดที่พยัญชนะต้น คำที่ผิดในลักษณะนี้ ได้แก่คำที่มีเสียงพยัญชนะเหมือนกัน แต่รูปของพยัญชนะต่างกัน เมื่อนักเรียนจำได้แค่เสียงโดยจำรูปคำนั้น ๆ ไม่ได้ จึงมีโอกาสเขียนผิดในลักษณะนี้ได้ง่าย เช่น แส้ เข็งแซ่ ไทรม ชวทตรง เป็นต้น

2.5 ผิดที่การใช้ ใ- ้ย- ้ม คำที่ผิดในลักษณะนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนจำกฎหรือหลักเกณฑ์การใช้สระพวกนี้ไม่แม่นยำนั่นเอง คำที่ผิดในลักษณะนี้ ได้แก่ จาระไน เหงื่อไหลไคลย้อย ไสยศาสตร์ อัมพาค นัยน์ตา เป็นต้น

2.6 ผิดที่สระสั้น-ยาว และการประวิสรรชนีย์ คำที่เขียนผิดในลักษณะนี้เกิดจากการยืมเสียงสระจากสั้นให้เป็นเสียงยาว และการหกลเสียงจากเสียงยาวมาเป็นเสียงสั้น สาเหตุอาจเนื่องมาจากการเขียนตามเสียงพูด เวลาเขียนตามเสียงพูดจึงทำให้เขียนผิดไปด้วย คำที่ผิดในลักษณะนี้ได้แก่ ประณีต ลออ ทะมึน ก้าวร้าว เป็นต้น

2.7 ผิดที่วรรณยุกต์ การเขียนผิดในลักษณะนี้อาจเนื่องมาจากการเทียบเสียงผิด และนักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องการผันอักษร ... อีกประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากการออกเสียงผิดจึงทำให้ใส่วรรณยุกต์ผิดไปด้วย คำที่ผิดในลักษณะนี้ได้แก่ ลอลแล็ก เยอหยิ่ง เย็นเยอ เป็นต้น

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ การวิจัยครั้งนี้พบว่าการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการใช้แบบฝึกสะกดคำยากกว่าให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น * ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลอเรีย (Lowrey. 1978 : 817 - A) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชเวนคินเกอร์ (Schendinger. 1977 : 55) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับของ ชวอร์ทซ์ (Schwartz. 1977 : 55) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศรี เพ็ชรยิ้ม (สมศรี เพ็ชรยิ้ม 2520 : 137 - 138) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบภายหลังการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลของการวิจัยนี้สอดคล้องกับของ ยูฟา ยัมพงษ์ (ยูฟา ยัมพงษ์ 2522 : 40 - 42) ที่พบว่าผลการทดสอบภายหลังการทำแบบฝึกหัดและก่อนการทำแบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญมา สังข์โพธิ์ (บุญมา สังข์โพธิ์ 2523 : 46) พบว่าก่อนการใช้แบบฝึกและหลังการ

ใช้แบบฝึก นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบฝึกนี้มีประสิทธิภาพ 98.74/84.20 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพดี พูลเวชประชาสุข (ยุพดี พูลเวชประชาสุข 2525 : 57 - 61) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกสะกดคำยากทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการเรียนวิชาทักษะต้องอาศัยการฝึก โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกทักษะเฉพาะอย่าง แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีภาพ มีปริศนา คำทายที่ดึงดูดความสนใจ และเป็นวิธีการใหม่ที่นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ดังนั้นการใช้แบบฝึกสะกดคำจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ครูทุกคนจะต้องเห็นความสำคัญ และความจำเป็นในการใช้ภาษาโดยรวมเมื่อกันแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียน โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำ นอกจากนี้ครูยังเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดของนักเรียน ดังนั้นครูควรจะมีกระดานที่จะใช้ภาษาให้ถูกต้องทั้งการพูดและการเขียน

1.2 ครูภาษาไทยควรถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในภาษาไทย มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย มองเห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

1.3 ครูควรฝึกฝนให้นักเรียนเป็นคนที่ช่างสังเกตและมีวิจารณญาณในการพิจารณาการเขียนสะกดการันต์ของสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งรู้จักค้นคว้าจากพจนานุกรมเมื่อมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ

1.4 การฝึกทักษะทางภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ โดยการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอย่างกว้างขวาง

กิจกรรมนั้นควรสนุกสนานและนักเรียนได้เรียนรู้ไปด้วย เช่น การโต้วาที การประกวดเรียงความ แข่งขันแข่งกลอนสัด จดนิทรรศการ เป็นต้น

1.5 การสอนเขียนสะกดคำครูต้องคำนึงถึงความยากง่ายของคำ ควรเลือกคำมาสอนตามลำดับความยากง่ายและลักษณะการประสมอักษร ก่อนจะสอนคำใหม่ควรทบทวนคำที่เรียนไปแล้ว การสอนคำต้องให้รู้ความหมายของคำ และสอนหลักภาษาควบคู่ไปกับการสอนเขียนสะกดคำด้วย

1.6 ครูควรสร้างแบบฝึกหัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีในแบบเรียนเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ ควรเป็นแบบฝึกหัดสำหรับเด็กเก่งและเพื่อการซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อน

1.7 การสร้างแบบฝึกหัดควรจะต้องมุ่งหมายให้ตรงกับทักษะที่ต้องการจะฝึกโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน แบบฝึกหัดควรมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และเปิดโอกาสให้เด็กใช้ความคิด

1.8 การสร้างแบบฝึกหัดสะกดคำ ควรเลือกคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิด คำที่ศึกษาแล้วว่าเป็นคำยากในแต่ละระดับชั้นและสร้างแบบฝึกตามลักษณะคำยาก

1.9 การเลือกใช้แบบฝึกหัดที่มีผู้จัดทำขึ้น ครูต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ความเป็นเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของเด็ก และภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยและความเข้าใจของเด็ก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำคำยากและคำยากมากที่ได้จากผลการวิจัยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 มาศึกษากับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาลักษณะคำยาก

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกหัดสะกดคำกับการสอนด้วยวิธีอื่น

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกหัดและการอ่านควบคู่กับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

2.4 ควรศึกษาและสร้างแบบฝึกหัดการเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนร้อยกรอง เป็นต้น

- 2.5 การศึกษาและสร้างแบบฝึกสะกดคำยากให้สอดคล้องกับเนื้อหาใน
บทเรียนแต่ละบท
- 2.6 เปรียบเทียบผลการสอนรวมเสริมด้วยแบบฝึกสะกดคำกับการสอน
ด้วยวิธีอื่น

มกราคม ๒๕๖๓

บรรณานุกรม

กมล คิมขมูล "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ" อนุศึกษา 1 : 14 - 17 มกราคม 2509
กอ สวัสดิ์พานิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ 2505, 199 หน้า

_____ แนวการสอนภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา คู่มือครูภาษาไทย
โรงพิมพ์คุรุสภา พระนคร 2514, 334 หน้า

แก้วตา ไทรงาม ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้น
ประถมปีที่หนึ่ง ปริญญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2520, 51 หน้า อัดสำเนา

เจือ สตะเวทิน "วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาว่าด้วยอะไรเอ่ย" ประชาศึกษา
10 : 4 - 8 พฤษภาคม 2516

ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา 2522,
407 หน้า

_____ เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 5 วัฒนาพานิช 2516, 432 หน้า

ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 183 หน้า

ระปะนีย์ นาคกรทรพ คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาไทย เล่ม 1

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พิมพ์ครั้งที่ 2 2514, 167 หน้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ปัจจัยทางจิตสังคมกับความสับสนทางภาษา รายงานการวิจัย
ฉบับที่ 23 2521, 175 หน้า

ดวงเดือน สุภิกิตย์ ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2522, 165 หน้า อัดสำเนา

นิตยา ฤทธิโยธี "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี" ประถมศึกษา 7 : 402 - 411
กุมภาพันธ์ 2507

นิภา ชวนะพานิช การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาวสำหรับชั้นประถมศึกษา
ตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 269 หน้า อุดมสำเนา

บันลือ พดุษะวัน เอกสารประกอบการเรียน ประถม 322 การสอนภาษาไทยในโรงเรียน
ประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2521, 102 หน้า

บุญมา สังข์โพธิ์ การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 290 หน้า อุดมสำเนา

บุญเชิด ภัยไธสง การวัดและการประเมินผลการศึกษา ภาคพื้นฐานทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 214 หน้า

บุญเหลือ เทพสุวรรณ ภาษาไทย-วิชาที่ถูกลืม พิมพ์ครั้งที่ 3 สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2523,
113 หน้า

บุปผา ชังทุก การศึกษาค้นคว้าง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
ในจังหวัดราชบุรี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 149 หน้า อุดมสำเนา

ประเทิน มหาพันธ์ "สอนเขียนไทย" ประถมศึกษา 10 : 604 - 616 พฤษภาคม 2509
หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
2519, 174 หน้า

การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
2523, 326 หน้า

ประยุทธิ์ วัชรสินธุ์ เอกสารวิชาการ วิธีสอนภาษาไทย แสงศิลป์การพิมพ์ นครสวรรค์
2516, 182 หน้า

มหาสารคาม, วิทยาลัยครู เอกสารทางวิชาการฉบับที่ 7 การอบรมสัมมนาครูผู้สอน
วิชาภาษาไทยชั้นประถมต้น โรงเรียนสาธิตและโรงเรียนประจำเกาะ
25 - 26 มกราคม 2516 โรงพิมพ์โครงการการฝึกหัดครูและบริหารการศึกษา
วิทยาลัยครูมหาสารคาม 2516, 83 หน้า

ยง อิงกเวทย์ "การสอนแจกลูกสะกดคำในชั้นประถมต้น" คุนยศึกษ 11 : 35 - 44

พฤศจิกายน 2508

ยุพดี / พูลเวชประชาสุข การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใ้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียน
ความคืบออก ปริญาทิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2525, 160 หน้า อัดสำเนา

ยุพา ยิ้มพงษ์ การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ฎ และ ฏ สำหรับ
ชั้นประถมปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 186 หน้า
อัดสำเนา

รองรัตน์ อิศรภักดีและเทือก กุสุมา ณ อยุธยา วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยม
โรงพิมพ์คุรุสภา 2506, 183 หน้า

ตำราวิชาชุดครูประถมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาการศึกษา วิชาภาษาไทย ตอน 1
วิธีสอนภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2516, 165 หน้า
รังนี ศรีไพพรรณ "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน" ใน คู่มือครู
แนวความคิดและทรรศนะบางประการเกี่ยวกับกลไกการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูด
สองภาษา หน้า 412 - 417 พิมพ์ครั้งที่ 2 นครราชสีมา สำนักงานศึกษาธิการเขต 11
2517

ละออ การอุยบะวนิช และคนอื่น ๆ วิธีสอนทั่วไป โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2517, 266 หน้า
วิจิตร ยอดสุวรรณ และคนอื่น ๆ วิชาภาษาไทย โอเคเรียนเนสโตร์ 2519, 124 หน้า
วิชาการ, กรม ภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา ม.ป.ป. 142 หน้า
วรรณาด, พวงสุวรรณ การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 201 หน้า

ศิรินารถ เพชรทองคำ การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้น สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520,
227 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
2520, 442 หน้า

_____ คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงพิมพ์ในเครือโปรกัซัน
2523, 516 หน้า

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมวิสามัญศึกษา จุลสารภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ
พิมพ์ครั้งที่ 4 2506, 205 หน้า

สมบัติ มหารศ เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา ประถม 322 การสอนภาษาไทยใน
โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2521, 98 หน้า

สมบูรณ์ พรหมภาพ โน้ตประกอบการสอนวิชาการศึกษา 411 วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร น.ป.ป., 95 หน้า อัดสำเนา

สมประสงค์ สถาปิตานนท์ การสร้างแบบทดสอบเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียน 11 โรงเรียน ในภาคการศึกษาหนึ่ง
ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 92 หน้า

สมศรี เพชรยิ้ม การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องคำสะกดมาทราแม่กล
ตัวรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัย กศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 185 หน้า
อัดสำเนา

สามารถ หักดีเจริญ ปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม
ในจังหวัดภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 96 หน้า
อัดสำเนา

สุทธิวงศ์ พงษ์ไชยกุล หลักภาษาไทย ไทยวัฒนาพานิช 2506, 421 หน้า

สุนันทา โสรัจ การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษามูลเหตุ
แห่งการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดพระนคร
ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 127 หน้า
อัดสำเนา

- อนันต์ หิทยรัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการเขียนคำคำ
ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2515, 118 หน้า อัดสำเนา
- อนันต์ ศรีโสภณ การวัดและการประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520, 251 หน้า
- อนันต์ อ่วมศาสตร์ และ เนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์ ลักษณะภาษาไทย ไทยวัฒนาพานิช
 2520, 201 หน้า
- อังกษา สายยศ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 192 หน้า
- อจลรา ชิวพันธุ์ คู่มือการสอนภาษาไทย : กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2
 โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2521, 131 หน้า
- อินทร์ ศรีคุณ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ
และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ในโรงเรียนประถมศึกษา
แห่งในจังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2507, 95 หน้า อัดสำเนา
- Aaron, I.E. "The relationship of Selected Measures to Spelling
 Achievement at the Fourth and Eight Grade Level," Journal
of Educational Research. 4 : 138 - 142, December, 1959.
- Billows, F.D. "Essential Qualities of an Exercises," in The Technique
of language Teaching. p. 87 London, Longmans Green and Co.Ltd.1962.
- Blewett, Sally Williams. "A Study to Compare the Effectiveness of an
 Inductive Versus a Deductive Strategy in Teaching Spelling lessons
 From a Linguistically Based Spelling Program," Dissertation
Abstracts International. 4 : 2115 - A October, 1974.
- Bloomer, Richard H. "Word Length and Complexity Variables in Spelling
 Difficulty," Journal of Educational Research. 7 : 531 - 535, March,
 1956.
- _____. "Concept of Meaning and the Reading and Spelling Difficulty
 of Words," Journal of Educational Research. 7 : 173 - 182, January,
 1961.

- Bloomer, Richard H. "Connotative Meaning and Reading and Spelling Difficulty of Words," Journal of Educational Research. 6 : 287, February, 1963.
- Bradfield, James M. and H. Stewart Moredock. Measurement and Evaluation in Education. New York, MacMilland Company, 1957. 509 p.
- Carner, Rebecca L. "The Relative Effectiveness of the Initial Teaching Alphabet and Traditional Orthography on Reading, Spelling and Writing Achievement of First and Second Grade Children," Dissertation Abstracts International. 10 : 5466 - A April, 1972.
- Catalano, Eileen Aiken. "The Effect of a Spelling Program Using Words in Given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts International. 8 : 4983 - A, February, 1975.
- Clanton, Patricia Brantley. "The Effectiveness of the Letter - Cloze Procedure as a Method of Teaching Spelling." Dissertation Abstracts International. 38 : 7220 - A, February, 1977.
- Daccanay, Fe. R, and J. Donald. Techniques and Procedures in Second language Teaching. Quezon City, Alemar Phoenix Publishing House, 1963. 538 p.
- Dailey, Charles Merrill. "A Comparison of the Spelling Performance of Children Taught Traditional Orthography (t.o.) With that of Children Taught the Initial Teaching Alphabet (i.t.a.) in the Crawfordsville Community School, Grade Three Throught Six," Dissertation Abstracts International. 9 : 5677 - A, March, 1976.
- Emerald, V. Dechont. "Learning to Read Picture," in Improving the Teaching and Reading p.133 - 135, New York, Prentice - Hall Inc., 1964
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Education Testing Service, Princeton. New Jersey, 1952. 32 p.
- * Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Gerberich, J. Raymon. and others. Measurement and Evaluation in the Modern School. New York, David McKay, 1962. 622 p.
- Gray, William S. "Summery of Reading Investigations July 1, 1947 to June 30, 1948," Journal of Educational Research. 6 : 403, February, 1949.

- Hollow, Mary Kewin. "Listening Comprehension at the Intermediate-Grade Level," The Elementary School Journal. 4 : 158 - 161, December, 1955.
- Horn, Thomas D. and Henry J. Otto. Spelling Instruction : A Curriculum-Wide Approach. U. Texas, 1954. 160 p.
- Horn, Ernest, "Spelling" Encyclopedia of Educational Research, 3rd, ed. 1960 p. 1259
- Hymor, Robert Charles "An Analysis of Spelling Errors Found in the Writing Composition of Fourth Fifth and Sixth Grade Children." Dissertation Abstracts, 24 : 573 A, August, 1963
- Iles, Betty Allen. "Traditional Alphabet and Pitman's Initial Teaching Alphabet : Their Effects on the Reading and Spelling Skill of two Groups of Elementary School Children," Dissertation Abstracts International. 7 : 4047 - A - 4048 - A, January, 1975.
- Jansky, Jeannette Jefferson. "The Contribution of Certain Kindergarten Abilities to Second Grade Reading and Spelling Achievement," Dissertation Abstracts International. 9 : 4549 - A, March, 1971.
- Jobes, Nancy Kay. "The Acquisition and Retention of Spelling Thought Imitation Training and Observational Learning With and Without Feedback," Dissertation Abstracts International. 8 : 5197 - A, February, 1976.
- Johnson, Jarvis Burdett. "An Analysis of Spelling Difficulties of Common Words Used with High Frequency," Dissertation Abstracts International. 1 : 79 - A - 80 - A, July, 1972.
- Knoell, D.M., and Harris C.W., "Factor Analysis of Ability" Journal of Educational Research. 46 : 95 - 11 October, 1952.
- Lawrance, E. Hafner and Hayden B. Lolly. "Association of the Printed Word with a Picture," in Patterns of Teaching Reading the Elementary School. p.62 - 77, New York, The Macmillan Company, 1972.
- Lowrey, Eleanor Blodwyn lane. "The Effects of Four Drill and Pratics Times Unit on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 317 - A, August, 1978.

- Morrison, Ida. E. and Ida F. Perry. "Spelling and Reading Relationship with Incidence of Retardation and Acceleration" Journal of Educational Research. 6 : 222 - 227, February, 1959.
- Murray, Thomas R. Way of Teaching in Elementary School. New York : Longmans Green and Co. 1955, 257 p.
- Petty, Green. "Language Workbooks and Practice Materials" Developing Language Skills in the Elementary Schools. New York. Allyn and Bacon 1963, 689 p.
- Pinter, Donna Dae Krewodl. "The Effects of an Academic Game on the spelling Achievement of Third Graders. Dissertation Abstracts International. 38 : 710 - A, February, 1976
- Russell, David H. "Spelling Ability in Relation to Reading and Vocabulary Achievements," Journal of Educational Research. 6 : 406, February, 1947.
- _____. Children learn to Read. New York, Ginn and Company, 1961, 612 p.
- Schwartz, Sybil. "A Developmental Study Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 12 : 3020 - A, June, 1976.
- Schwartz, Sybil Doehring Donald G. "A Developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns," Resources in Education : 12 - 55, September, 1977.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 ; 51, December, 1977.
- Scott, Helens E. and Guy M. Wilson. "A Critical Examination of Spelling Words in One Speller in Relation to Four Standardized Tests in Spelling," Journal of Educational Research. 5 : 331 - 342, January, 1956.
- Spangler, Richard Burton. "Auditory and Visual Teaching of Spelling and the Modality Preferences of Elementary School Children," Dissertation Abstracts International. 6 : 3573 - A, December, 1975.

ภาคผนวก ก.

มีผู้กล่าวจากแบบเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่

บัญชีคำจากแบบเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ จำนวน 1536 คำ จัด
เป็นแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ จำนวน 12 ชุด ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1

ภาค อ่อนแอม ถัก ขอ กระชู่ น้ำดื่ม น้ำร้อนน้ำหนาว เอาอกเอาใจ
จำใจจำใจ บางครั้งบางคราว เผลอเผลอ รับผิดชอบ ไปมาหาสู่ กลมเกลียว
กระฉับ แฉ่นแฉ่น มา มะเคื่อ กระโจน กระหักรัค มิคฉิค ประกบ
ปะทะ ทะลุ ของ ตะยั้งตะยอ รับประกัน คมม่า ตรึง ประสาน
พักผ่อนหย่อนใจ ระคม กระหึ่มยั้งยอ ระลึก ละหอย กระปุก ร่อนหา
กระวนกระวาย ชักไล่ไล่เสียง ออมสิน วง ระหัก ระรื้น สาดสวน
ตะโก เร่งเรือ ตะเบ็ง ประชัน ประชด เกรี้ยวกราว ไบเตย พุง
ฉมวก ฉม้าง สว่าง อนุรักษ ฉนวน สงวน ฉวาง สลอน สารพัด
ไสว คลบ นี้อื้อ จักจั่น กอง สักต ชนาบ ฉลาก ตีโพยตีพาย
เสนอ ร่าง เจตีย์ ปรัก พัง ลวดลาย สักต เสลา ถมึงหึ่ง
ชำรุด ฉวา เกล็ดเปิกเปิง หลาย ชูลุน ควัก ออ อู๋มอญ จัก
ขวัญหนีดีฝ่อ เขยถน สลัก มิวปาก โถง กลม หีบ สนิม แม่เบี้ย
เกราะกรัง มั่ง กัก จูจาง หนักเหนียว เหลียวหลัง ฉ่าเลื่อง
แพรงพราย กองกรานต์ เบียดเสียดเบียดคัก ชะเงอ สะบ้า กลิ้ง โห
หักเหี่ยม ฤทธาฬ ฤทธาฬ หลักเกดท์ ถือหาง เคนแรงแเคนกา เคน
กระสับกระส่าย ชวงชัย พิศพาหย์ กัดต คับแคบ เนื้อที่ เคียง หอย
มหรสพ ครั้นเกรง ไบลาน หลาม

ชุดที่ 2

รุ่มร่าม ยักย้าย ทวีคูณ ทารุณ คำราม แสกหน้า หน้าผาก แด้ม
รูด กระหาย โศกอบ รุน อรุด หมกจก ขึ้นใจ กรุ่น ถั่วลิสง
โถม กรุด หมอง แม่คุณ ลูกคุณ คั่ว ปีก ภูมิฐาน พจนานุกรม

รูปพรรณ พัลลพราก ประณีต ก้าวร้าว อัทโหมติ วรรณ วัตถุ โม
 อนุสาวรีย์ พิธีท ภาควินิ ส่วนวน ยุทธหัตถ์ บวงสรวง วิชญาณ อุ
 สกิต ภูษิตราบ ทุจริต เสิร์ว อนาค เฉียง คอน อัครค ชุน
 คอน คุย งอก คอง คองข้าง ชัน และ ฆ่า ดอก ภาณิต
 ปลิว หัตถกรรม แบก อุดลุด ถม ทา ราม ด้่า อวด บอย
 หองพระโรง บอกล อยบิม ปรี คัดค้าน เเซ รังท่าย โห เจ
 อด เกร วิก เชอ พรวน ห่อหมก มัธยม สัมพันธ์ ปราสาท
 คุกคาย มานะ มัธยัสถ์ โอน โอนค พุกัน จุม กากบาท เบาะ
 ชุบ แช ชนิน ตะแก หมอคู ปี่ซาด ฝาก บวช เจน เจม
 ตำรา กรัน เฉื่อยว กระแส อรรถ สมการ ไล หัวใจ หวง
 ของชุม สะคม โหง พราย ขร้ว วันทา สืบ สีกา แร่ ไย
 สึก ชัย เบื่อง

ชุดที่ 3

เติมโต ชุก เปี่ยม ล้น โลบ เฉียว นกกระยาง ปุย สำนว
 สีกากี ออม แสง ลูบ ยอน กลบเกลื่อน ย้าย อุปนิสัย เลา
 เยอหยิ่ง จองทอง พืชลมลุก พืชนุ่นเวียน พินอบพิเทา อุปกรณ์ ลอก
 อากัปกิริยา ไวเนื้อเชื้อใจ บุง พัก ไร ชุก สุนัข แข็งแะ คด
 นิตรภาพ ศัพท์ มะเกลือ รังแก นานัปการ กังวาน เลื่อมใส ชุก
 เชา ของ ขอน ทอน กะปิ คม ชุก ถัก ดันคาน ประณ
 กิตติศัพท์ บ้า เข้มงวดกวักขัน คยิตศาสตร์ ทาน ทาร ลม กลาก
 ลม ฟอง อภิปราย เศรษฐกิจ ไหวหาร สลึง หันทวงที ญู ฉิ่ง
 กระเซา เกล็ดอม เปื่อย อูจวาระ เกล็ด เมื่อยลา กันดาร สุกี้
 สารสม ว่าเทว ชอบกล บริวาร เฉลิมพระชนมพรรษา กรณียกิจ กลุม
 พระบรมฉายาลักษณ์ นิตรรคการ มะริน สืบ พาก กุสิจูจอ ศีลธรรม
 รังเกียจรังอน น้ำลาย เอ็น พะวง วิหาร นาร หนึ่ง กลั่นแก้ง

เผือก จุ่ม พรรณนา กาล คักเคื่อน หุ่น บรรจบ ลาก ทวาด
 กระชาก บ้าง เจื้อจุ่น เลินหัว อิกหนาระอาใจ หนาย หวานอนชมกลิ่น
 บรรเทา กอดเขาเจ้าจุก กี้กุก ก่าพรา ออนโยน ชบ บวน ยับ
 ยุติธรรม โจควา อำมหิต ฉกรรจ์ สรรพคุณ นึก หวาย

ชุดที่ 4

บรรจง ชุ่ม มรก มหัตจรรย ขอร้อง อ่อนวอน รับปาก อุปสรรค
 บรรจุ บรรจุ ระเกระกะ กรวไกร ขลิบ ลวง ทอน คุณธรรม
 จรรยา อารี รุน เชน จับจ่ายใช้สอย ลูกใจ กดขี่ข่มเหง ลำพัง
 สมาคม รังเกียจเคียดฉันท วิด พลัว โภย สีเหลี่ยมผืนผ้า ปราศจาก
 เหยื่อไหลไคลย้อย เลศนัย คลุกคลีตีโมง คักคัก พิศวงสงสัย ขึ้น เดีด
 คักพอคอวา แลบ กระทุง บั่นเหิง ลำเลียง รบเรว ลอม น้ำจืด
 อัศจรรย์ มฤตราช कुमार กรม พิธีพิธิน ชึง คึง ระกับ ชึง บค
 เชื้อน กิโกลัม มุด กาก แหน ปน เขียก กี่ สอก นล็ก
 บวงบาศ กออง ปรีศนา โฆมง ย่อมเยา พยท เชื่อง เทศกาล
 มหาศาล แยง สะงัก ทวง ผ่าสุก ตนกามปู โจนจัน โปรคปราน
 สนเห่ เขียบ รุม สัมภาษณ์ ชมวด แบน สันโคย วาสนา ถึง
 มหาเด็ก พวงพอง ทรงพระราชนิพนธ์ พนาวัน ชันท์ พารา สังขาร
 ชีวา เซษฐา เค็ง เชื้อนแซ คลอ คลา กระหนัก พบพาน กน
 ฐเนอรตัว จักณั ตราพระราชสีห์ ไพร ลากเอา สบ ประทุษร้าย
 เกลี้ยกล่อม คิ่นรน อึง ทะลึ่ง ย้ง โมโห อีคัก เค้นท์ ไศล
 ประเลาประโคม คาชคา เพลา กระหนก วานเกรือ อุปถัมภ์ สี่หน้า
 ประภาษ

ชุดที่ 5

บุค ชบเขี้ยวเกี้ยวพัน ฉวย กิเลส ลัก ถน สอก จับตา กลั่น

ฝึ พุพอง จัตุรัส แฉม คำสั้น ตะกอก อำพรราง นิมนต์มองโล
 อิกเอื่อน ฐะเชย ลูกกวาด ชม พิศการ ควาก สะคุง จุ่ม ทัม
 รชชาติ ตรอก เลื่อยปัก เที้ยว รหัส แมมก แพะ เมย แกน
 ระแวง กระปรีกระเปร่า แคลง เลื่อเจ็ด จุ่มงาม พรวดพราก สู้
 จูโจม จังจัง ระงับ มอมเมา ไท้หลวง เข้าชี่ เจื่อนไท บอน
 เกียค ชิงรัง ปรมนิบัติ สะทาน ไซ้จับสั้น เขี่ยน อิกโรย มงคล
 แหบ โคน ยมไฟ ทำนองเสนาะ ไร่ ฤา อาหาร ป้อน พรต
 ฤคิ สับฤทธิ เก่ง มฤคิ ฤทัย หอม คุจ คาง คุบ เนือง
 หฤโหด เล็ง ครัว ครัวญคราง วารี รั ผัดลาม อาราม สูด
 วาจา อนันต์ เรี่ยวแรง สัมเพช กระทบ กระเคื่อน สะดา ปก
 ตรากคร่า สะสม พลิก ขนมนั้น น่ายา หวน แสง นกนางแอ
 เสย คนกวา ปลอยปละละเลย หวาดหวั่น ฝึพฟ้า ซอลัก พระพักตร์
 ลายมือ พระบรมราชานุชาต ตักแตน ชัม กักแค ขวดโหด ผดุนผัด
 กราบ เภาเปรื่อง ภาระพาส เกรียม เสวย กริ่ง ปลด รอยกรอง
 มวน ปราวเปรื่อง ปรีชา ปรีอ โพรง วัณ

ชุดที่ 6

กลัว ไซ้เขว นกค้อยตีวัด กวัก แฉมกว้าง หฤคหวิด หวีค กด
 กราก หันพิ้นควัน รังควาน หวือ เลียด เกรงขริบ สีสัน ปรับ
 ลาคานาน ปลุกยั้ง ปราวเปรื่อง ถีบ เหวงควาง หนาเป็น กระแอบ
 ยิมแปน กระพือ ผสมโรง อ่อนลกอ่อนใจ ปากเปราะ นักเลง ผักชี
 กระเถิง หล กะปลอกะเปลี้ย หฤค คอนรับขับสู นอนนอน กลวยใจ
 กระถิน ขวดทรง เปล่งปลั่ง รื้อ ไทรม กะหล่ำปลี สร้าง งา
 ผักกาคหอม ภาระยาสารท คุณ ขม ลออ สรวด สะเทือน สรวง
 เมืองแมน โลหะ พลัง ก๊าซ คติพจน์ วิทยาการ ไชร์ ขมขมิบ
 เสาะ ขึ้นใจ กลไก จักรกล ราง คำนิ่ง เปลือง ทุน แฉง

หราม งาม ชื่อสาร ระเบิด สงคราม ทรวง เประ รุก ฤค
 งามงาน ลิ่นรัก ไสยศาสตร์ รัตนตรัย กอญ สันเทา ควัน นันตา
 เขมย สาย วินัย เลินเลอ เพอเรือ ระแควระวัง กันดีกว่าแก นัย
 กะ โหล ผนังสักออก ไค คำเนนการ เกา ลักลับ หันรหันขวาง
 ดอกแลก เลี้ยง แกมคอบ เห็นา ยน มอชอ หวน สองน้ำ กวี
 ละล่ำละลัก หลุกพลาญ กาหนังคาเขา รดเมล์ อัยการ ศาล ระบอบ
 เล็กพริกขี้หนู ยืนยั้งจิตใจ เชื้อมโยง เฌียบแหลม ทะเยอทะยาน เฌมือน
 หกหู่ ประชาธิปไตย ซอย ลา จรัส

ชุดที่ 7

เลื่อย ฉลุ อัก จรวก ทแยง ตะแคง ร่อนรน ขยิบ ชลุดชลัก
 เฉลียง หงาย ข้างขึ้น ตะกุ่ม ยาม ว่างเวง ถลา แฉว วาบ
 หีบ วูบ วิว สบาย นกแซก แฉลบ นกเฝ้าแมว สู้ชีวิต ทะมึน
 ชู ยัน ถ้วน ทะลุทะลวย ตะกละ อืด อับอายขายหน้า ชุกชุก
 มุก จับ คมคอ ออย คับ หาก ขยะแขยง กลบ โยง ยุค
 หิมเสน ตริบ น้าอบ ซโถม ชีจจากตาขาว สรม ประโยก อุทาน
 สุกทอง ประมุข ตกกระ คอบ หอยมุก ไข่มุก นกกระจอก บุคคล
 ลาม ระโยงระยาง ลวด สี่ระยะจาน พุง พลุย อุบ หีย โคน
 ไทรศัพท จาระไน อุปโลก บริโลก เท หมอก พยับฝน การพเน
 นักวิทยาศาสตร์ มหาสมุทร หยั่ง เกร็ด สุรา อบายบุษ หาว ทุบ
 สายป่าน จูสาว หาว ปวง ประสบ สัมมาอาชีพ ยืดยาว เย็นเยอ
 เครื่องกัม ละเน คม ตนแค ชะอม ขวน ปลาวาฬ หอยสังข์
 หอยหับหิม พบ สนม สีนมน กาลกิติ แหจกลา พเนจร ฉาวฉาน
 บุญชาติการ ราว ราวพัน อาจิน ถวิล ม่านเกล้า ราวไร เร็วราย
 พิสมัย พระคุณ ล้ำ ภพ คาน กำบัง ชนนี้ รัน ปรัน หลอน
 ประหวั่น อางขวาง

กระบอก เสด็จหลวงมาลัย เหยียด ญาปณ์ ดูวง อุปมา เออระเหย
 สวัสดิภาพ ละโมบ เสรีภาพ อีสภาพ สละสลวย เกศ กษัตราธิราช
 ศักดิ์สิทธิ์ ชาติรี เอื้อนเอื้อย สุนทร วาที สารภี อานุภาพ เหนียว
 มุขยา มาลัย ประเทือง บม มะลิลดา ละฉิว แบบอย่าง งามเชลา
 กรณี วันรมย์ เทพพนม ระลอก จนก เรือ มุพการี ครอบา พง
 พะยอม ฐาน พุดตาน กระถางา สร้างสรรค์ สังวร อัญชัน ทิพา
 วาตรี เก ๆ กัง ๆ บริบูรณ์ บรรณาภิษ เทวา อารักษ์ พิเคราะห์
 เชาวัน อานิสงส์ มหันต์ ลวก การณ์ รุ่งโรจน์ ลำ ราว หยัน
 อจหาญ ไชยสิทธิ์ หลาก กลอยใจ สายใจ คู่ เอกา ไทยทวน
 บัคคด กระสัน

ชุดที่ 10

พยาม ไยไค ยอง อาธรรม ย้าย อภัย คลาย ตาตุการ หงส์
 ระบำ แซงคง สราญ อันชพล สามานย์ พิพิชภัณฑ์ เมฆพันธุ์ ลีป
 ปักษ์ พระปรารักษ์ หน้าปัก การุญ โสม มะขามป้อม เปรี๊ยว ชัก
 ผาค สอย มะขามเทศ อุตสาหกรรม ผลิศจัณฑ์ ไพบูลย์ วัลดู รี
 ละลา กลองยา เคลือบ จำหน่าย ธรรมาสัน บัคคังค์ ขรรค์ ธนุ
 ตะแกรง กระซอน เอกสาร ไฉ่เหลื่อง เสนาะสุนย์กลาง พิทักษ์ ไช
 ศิลปกรรม กำไล แวน กระดาษทราย กลมกลิ้ง เสียน แอลกอฮอล์
 แดกเกอร์ เซลแลก ประดิคปะตอ ลูกบาศก์ อัญประกาศ ป้านเปียน ทรู
 หมกมุ่น หนัก แยแฉ่ ออเขาะ อาวรณ์ กระทั่ง กระตืบ ขาหยิ่ง
 ปุงกั จัน หน้าไม้ ซลวย แกน ระนาค ไผ่จันทน์ ประกู่ ทุเลา
 เกรื่องเขิน รอก ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สัตยลักษณ์ อนุสรณ์ ทางหู
 ครำเครง ดักโหม ตะลึงพริ้งเพริด เข้มกลัก หูหว่า แรนแคน แฉก
 อีสาน หรดก กองขาว คำนาน โทสะ ปรี บังเกิด จริต ใด
 ละมุน ละโม อปัลภณ ขี้ริ้ว ขี้เหร่ นมัสการ คอย พลัว ลัทธิ

ชุดที่ ๘

โจอมทรู ำหัง ะนึ่ง แบนท่าย สงกา ทุม เกศ เปตร หลั่ง
 คอม นงคราญ เวน อน นวยมรณ จุม กรวย จังทาล เกือก
 มิตุงค์ จีรัง กวง มาดาส หยิก สันติสุข กรอก นิจ ะแนบ
 ฟุต ฤการ ฝจาก บัจัย อุปัธนาย โกชนากว เพอฆาต ะริ้ว
 เกม สารถี ให้ง ตรีกรอง นิจฉาชีพ สะกิด หนึ่น ทุม สัน
 เปรย ะระเขาเยาแหบ สมโกษ ขนบั้ง อัจธรรม โสร่ง ปาฏิหาริย์
 โฟก โคง กาง แคน เพรียว เหยาะ ห่อ เทศ ฆงก มี
 โขก ลังเค แส ะแ่ง สั้งเวช เชนชม เหน ทุม ะทอน
 ขลับ เฝิง แมง โกรก ไนลอน ฐูล กลวยนวชชี ะเนิน ใส
 ลิตร ะหุง รอง อัมพาท มรกด ปฎิมากร พังเพย เหียน ธิบ
 ยไธ อักต พระราชา อุทยาน ะราชบริพาร คาวี ะรอย กบฏ
 วัฒนธรรม จำทอง ะระเคื่อง วิปริต มยong ปฏิบัติ พิโรช ะเอ
 ัจฉ ำเรบ อัง มังกร มะไฟ เลอย อุโบสถ ปฏิภอ สาบาน
 ฎีกา ะระเบื่อง กรีน ะพาน้ำ ฑิริ จังจก ฤทธิ เปรด ะบด
 ี่พุงไธ ฤกกาบา อยคำ ัมมิต ะเื่อง เมะ ำสนา ะอาวาส

ชุดที่ ๙

อาพาต ประสาท อาสนะ อาราวนา ไรทิต ปลาไหล รัศมี ป่าว
 สุริยคราส จันทรคราส ครันคราม ทะนง ะเลือนกล่น ปราโมทย์ จอ
 อาเพศ อุบาทว์ ยวดยาบ ะระตุก ะลบทะแอง ปลิ้นปล้อน ำมันยาง
 ำแหละ อด ะนยาง ะเื่อรายพาคจอน ะราว ุสม ะแหบ ุเรศ
 แอง ติม ะรูด ะระดา ะเทกัย ะระเพาะ ะลันด ะสรพิษ ุณ
 ะจจะ ะรยศ ะปัยศ ะคสุ ะโจท ะจำเลย ะโจทย์ ะอันค้น ะปอง
 โนม ะกรวมการ ะมอบหมาย ะบูแทน ะพิบอด ะรอยแกว ะปรารก ะตุค

นิเวศน์ ชาวเขา ส่าง ควาญ สักการะ เถาะ บุรณะ กล้ามเนื้อ
 เสี่ยง ปฏิสังขรณ์ นิรันคร ขวค งอย เปื้อน หลาบ อาลักษณ์
 คณมรรณ เฒ่า ตะโพก

ชุดที่ 11

แกลบ กีบ วิตะมิน คนป่านศรณารายณ์ คละเคลียด เครื่องจักร แหนบ
 อริยาบธ รื่น เกร็ง หมัด นกกิ่งไกรง สนั่น โปน ห่ม วาย
 ชะ เรือร้าง อักเสบ ตะครันตะครอ บาดทะยัก สมนาน อาน ทัพ
 ดายลักษณ์ เบ็ดเค็ด กราฟ ประเมิน สลาย มิน บังเหียน ทวง
 ตะบึง แรงใจ รดสามลอ หรมาน ทนวก แง การโรง ประจาน
 ะกาย ระบม สะเก็ด แงม เจื่อน กระคาก เจื่องหงอย สมนติ
 หมิ่น ระโอบ มทบาท อุบัติเหตุ อาภัติ กระทบกระแทก เปาะแส
 แผนก สนาธิ เนิบ เผยอ ระส่ำระสาย หนาหิ ณ กี้ว ึ่ง
 สัทรณ์ หันเหิน เพ้อเจอ เผือก วิบัติ บั้น ึง ชาติ ฝอย
 อุทธธ ิริวิโร กลาวหา บัญญัติ คร่ำคร่า เซาะ สำร่าย ลิง
 ค่นไฟ สิ้น เล่ห์กระเท่ห์ กล้ากราย เคื่อย เพนพาน พวยพุ่ง ระ
 ไรติ แมค อยอง เกลา ง่า พำนั จะคุมบอน ลอยนวด ผค
 คุกเขา เียนหมาก หนีบ พลุ กระเซา เจียน กีบ ฉาง พื่อ
 ระคาย สมร กระบี่ วานร แบะ วรรณคดี มเหสี กาง ร่าย
 สัมมาคารวะ อาศรม สักดา นิमित กระจอยรอย ประภัสสร รโหฐาน
 บหจร แบลง พาที อรัญ เนรมิต ึง มารยา

ชุดที่ 12

ทารกรรม หน้าใจ จัญไร ึง ปลิง วาญ วุฒิไกร สดุดา ไร่
 เปรียก พรอง ญ โบาย โภกิต สาลาลัย อินทรีย์ อลธาร มุณี
 คำแหง รอน ปลิด กรา ึง บรรณศาลา บหมาลัย กระจงองแง

ล้าธารณ์ ล้าขาน ออดหมาน ทานกร สีทรา ลมา ตะมะ จ้าเรื้อ
 ฌาน ฌมา กู อักทัก โทม รัดคัมเพลิง ความ อักกี ละล้าละลึง
 เทศบาล ฌนาย พระรุงพะรัง โอบอ้อมอารี จุกะตุก กระตันหัน พวง
 ระทัก ปะทุ คัก ราม ออม หาม เปือก ค้าหอ เลือ วัน
 จลาจล สัมปัทตะกะ นรินทร์ หาง ลนจะลาย อะไค จ้าคะหั่น กู
 แมแรง เผา เหยิง ฆะมุกฆะมอม นอง ฌา ฌัน คอ ตะโก
 ปวน ยาหอม ฌายปอด เฟน ส้าลัก เนรคุณ สิ้นเนื้อประกาศั่ว กง
 ชุมฟาย คุลพิบิจ ฌนัต โจรกรรม กาทาก ออกราน รังไหม ฌาม
 คิลปัททกรรณ ฌันเมือง ฌญาปลอง แซ่ฮิม เกลา ฌาวเมา นางเจ็ด
 ฌาวคัง ทองขวน ปลอก เรียวไร สวัสติกการ ปลีก ฌุคิ เปอร์เซนต์
 ประเค็น ก้ากิง นติ คอม ออเลี่ยน ฌุง แลว เก็ง ฌาชนหญ
 ฌำนวน ฌนิก ฌยอด ฌาคคั่น กิจจะลักษณะ ฌาหุ พิลิก ฌอยคาว
 ฌ้าก้าง ฌนย โอธา ฌระเชอ ฌอง ฌระบวย ฌอฆาง ฌักปพฤษ
 ฌนง ฌาค ฌึง ฌะฉาน ฌะกุกคะลัก ฌะอะเชิน

.....

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบการสะกดคำ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X หน้าอักษรหน้าคำที่เขียนสะกดผิด

1.	ก. นพมาลัย	7.	ก. เกรงขรึม
	ข. พิษพาทย		ข. ครวญคราง
	ค. กิตติศัพท์		ค. แพร่งพลาญ
	ง. ปาฏิหาริย์		ง. พัดผพราก
2.	ก. จุฬารัตน์	8.	ก. ฉกรรจ์
	ข. อุประณต		ข. สรรพคุณ
	ค. อัมภานต		ค. รูปพรวน
	ง. อาลัยณ		ง. นิทรรศการ
3.	ก. กัญช	9.	ก. ไชว
	ข. มลิตกัญช		ข. ชวดทรง
	ค. พิษกัญช		ค. เข่งแล
	ง. สว่างสรรพ		ง. เสียม
4.	ก. จันทร	10.	ก. พุกคาล
	ข. พระพักตร์		ข. อันธพาล
	ค. กณิศาสตร์		ค. พิศดาร
	ง. ไสยศาสตร์		ง. นานัปการ
5.	ก. กวักกราย	11.	ก. สมร
	ข. ลมตะแดง		ข. การกัณ
	ค. เกลี้ยกล่อม		ค. มทรสพ
	ง. กระปลักระเปร่า		ง. เซดแลก
6.	ก. วดุมยลัน	12.	ก. รหัส
	ข. ตรีนิรนาม		ข. กิเลส
	ค. พรุณพรวน		ค. ประทุสราย
	ง. เมอโร		ง. จันทรคราส

13. ก. ชู^๔เขิน
ข. รก^๔เขิน
ค. ยส^๔เขิน
ง. รา^๔กาญ

14. ก. โจร^๔จัน
ข. ลัน^๔โคม
ค. เลษ^๔นัย
ง. เพร^๔มรุกิจ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X กับอักษรหน้าข้อที่เขียนสะกดคลอก ตามความหมายที่กำหนดให้

15. ทำให้^๔เปียก

- ก. ช^๔โคม
ข. ชะ^๔โคม
ค. ไช^๔คม
ง. โฉ^๔คม

19. เรียบ^๔รอย

- ก. ประ^๔นี้ต
ข. ประ^๔นี้ต
ค. ปรา^๔นี้ต
ง. ปรา^๔นี้ต

16. รู^๔ปร่าง

- ก. ชว^๔กชง
ข. ชว^๔กชรง
ค. ชว^๔กทรง
ง. หว^๔กทรง

20. สาร^๔สังเคราะห์^๔ให้^๔ทำ^๔ลิ่ง^๔ของ^๔คาง^๔ ๆ

- ก. ไช^๔ลอน
ข. ไน^๔ลอน
ค. นัย^๔ลอน
ง. ไน^๔ยลอน

17. ไม่^๔อยู่^๔นึ่ง

- ก. รอก^๔นึ่ง
ข. รอก^๔นึ่ง
ค. รอก^๔นึ่ง
ง. รอก^๔นึ่ง

21. หุ^๔

- ก. กั^๔น
ข. กั^๔น
ค. กั^๔น
ง. กั^๔น

18. ไม่^๔รอบ^๔คอบ

- ก. เชน^๔เลอ
ข. เชน^๔เลอ
ค. เชน^๔เลอ
ง. เชน^๔เลอ

22. หัว^๔เราะ

- ก. สาน^๔
ข. สวร^๔
ค. สรว^๔
ง. สรว^๔

23. ไม่สำหรับดื่ม

- ก. แฉ
- ข. แฉ
- ค. แฉ
- ง. แฉ

24. ลักษณะปลายแหลม

- ก. เรียบ
- ข. เรียบ
- ค. เรียบ
- ง. เรียบ

25. เครื่องมือใช้ตัดดิน

- ก. หัว
- ข. หัว
- ค. หัว
- ง. หัว

26. ชักชวนให้เห็นควย

- ก. เกยกรอม
- ข. เกยกรอม
- ค. เกยกรอม
- ง. เกยกรอม

27. แยกออกให้ห่างจากกัน

- ก. พัดพราก
- ข. พัดพราก
- ค. พัดพราก
- ง. พัดพราก

28. เปื้อน

- ก. เกรอะ
- ข. เกรอะ
- ค. เกรอะ
- ง. เกรอะ

29. สิ่งกีดขวาง

- ก. อุปลัก
- ข. อุปลัก
- ค. อุปสรรค
- ง. อุปสรรค

30. ยาวออกไป ไม่กะทัดรัด

- ก. เยิ่นเย้อ
- ข. เยิ่นเย้อ
- ค. เยิ่นเย้อ
- ง. เยิ่นเย้อ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X กับอักษรหน้าข้อที่เขียนสะกดถูกต้อง ตามการอ่าน และความหมายที่กำหนดให้

31. อ-ว-ร-า-ค-ทะ-น-า หมายถึง เชิญ นิมนต์ ใ้กับพระสงฆ์

- ก. อาราทนา
- ข. อาราทนา
- ค. อาราทนา
- ง. อาราทนา

32. เลก-นัย หมายถึง เล็กกล
 ก. เลขนัย ข. เลกนัย
 ค. เลสนัย ง. เลคณัย
33. ปราค-ระ-จาก หมายถึง ไม้มี
 ก. ปราศจาก ข. ปราศจาก
 ค. ปราศจาก ง. ปราศจาก
34. พิก-ระ-คาน หมายถึง แปลก
 ก. พิศดาร ข. พิศการ
 ค. พิศการ ง. พิศการ
35. บัน-หัยค หมายถึง ขอกำหนด
 ก. บันญัติ ข. บัญญัติ
 ค. บัญญัติ ง. บรรญัติ
36. ทะ-นา-นัค หมายถึง การฝากส่งเงินทางไปรษณีย์
 ก. ทนาคติ ข. วนาคติ
 ค. วนาคติ ง. วนาคติ
37. บก-ทะ-มาน หมายถึง เหาของผู้มีบุญ
 ก. บทมณย์ ข. บทมณย์
 ค. บทมณย์ ง. บทมณย์
38. อา-ลัก หมายถึง ผู้เขียนหนังสือ
 ก. อาลักษณ์ ข. อาลักษณ์
 ค. อาลักษณ์ ง. อาลักษณ์
39. กัณ หมายถึง บทหรือตอนหนึ่งของการเทศน์
 ก. กัณฑ์ ข. กัณฑ์
 ค. กัณฑ์ ง. กัณฑ์
40. ประ-หอ-ระ-ตัม หมายถึง การเล่นรื่นเริง
 ก. มหรสพ ข. มหรสพ
 ค. มหรสพ ง. มหรสพ

41. กิด-ติ-ฉับ หมายถึง เสียใจเสียใจ
 ก. กิดศัพท์ ข. กิดศัพท์
 ค. กิดศัพท์ ค. กิดศัพท์
42. พิน-พาท หมายถึง วงดนตรีไทยมีผู้เล่นตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป
 ก. พินพาท ข. พินพาท
 ค. พินพาท ค. พินพาท
43. สับ-พระ-คุณ หมายถึง มีประโยชน์
 ก. ศัพท์คุณ ข. ศัพท์คุณ
 ค. ศัพท์คุณ ค. ศัพท์คุณ
44. ฉะ-แลม หมายถึง งดงาม
 ก. ฉะแลม ข. ฉะแลม
 ค. ฉะแลม ค. ฉะแลม
45. สำ-วิท หมายถึง สำเร็จ
 ก. สำวิท ข. สำวิท
 ค. สำวิท ค. สำวิท
46. ไธ-ยะกาน หมายถึง เจ้าหน้าต่งมีหน้าที่ฟ้องร้องผู้กระทำความผิด
 ก. ไธการ ข. ไธการ
 ค. ไธการ ค. ไธการ
47. อำ-มะ-พาท หมายถึง โรคที่ทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวไม่ได้
 ก. อำพาท ข. อำพาท
 ค. อำพาท ค. อำพาท
48. อุ-บัค-ชา หมายถึง พระเถระผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในการบวช
 ก. อุปนาย ข. อุปนาย
 ค. อุปนาย ค. อุปนาย
49. สำ-มา-คา-ระ-วะ หมายถึง กิริยาวาจาดี
 ก. สำมาการวะ ข. สำมาการวะ
 ค. สำมาการวะ ค. สำมาการวะ

56. อุก-กา-มาต หมายถึง แสงสว่างเป็นก้อนตกลงมาจากอากาศ

ก. อุกกามาต

ข. อุกกามาต

ค. อุกามาต

ง. อุกกามาท

.....

ภาคผนวก ค.

- ผลการวิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
- ตารางกลางของคะแนนการเขียนสะกดคำ ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำ

ค่าความยากง่าย p ค่าอำนาจจำแนก r และค่าความยากมาตรฐาน Δ
ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ

ข้อที่	p	r	Δ	ข้อที่	p	r	Δ
1	.21	.21	16.2	22	.49	.49	13.1
2	.33	.25	14.8	23	.43	.52	13.7
3	.48	.36	13.2	24	.44	.30	13.6
4	.63	.66	11.6	25	.61	.60	11.9
5	.33	.40	14.5	26	.45	.42	13.5
6	.40	.31	14.1	27	.40	.31	14.1
7	.47	.58	13.3	28	.45	.42	13.5
8	.54	.47	12.6	29	.58	.63	12.2
9	.41	.41	13.9	30	.36	.25	14.4
10	.50	.40	13.0	31	.34	.36	14.7
11	.47	.45	13.3	32	.68	.72	11.2
12	.38	.35	14.2	33	.38	.35	14.2
13	.33	.45	14.7	34	.56	.52	12.4
14	.68	.72	11.2	35	.68	.72	11.2
15	.46	.33	13.4	36	.32	.34	14.8
16	.45	.45	13.3	37	.55	.76	12.5
17	.21	.31	16.2	38	.64	.65	11.6
18	.36	.40	14.5	39	.56	.51	12.4
19	.52	.44	12.8	40	.59	.56	12.1
20	.47	.58	13.3	41	.38	.43	14.3
21	.47	.37	13.3	42	.52	.45	12.8

ν 100	p	r	Δ	ν 100	p	r	Δ
43	.54	.68	12.6	47	.30	.30	15.1
44	.60	.60	12.0	48	.39	.46	14.1
45	.57	.73	12.3	49	.48	.52	13.2
46	.49	.54	13.1	50	.60	.60	12.0

ความแตกต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำ ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำ

เลขที่	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	D	D ²
1	12	43	31	961
2	13	41	28	784
3	14	40	26	676
4	14	42	28	784
5	14	43	29	841
6	14	44	30	900
7	15	44	29	841
8	15	43	28	784
9	17	42	25	625
10	18	41	23	529
11	18	42	24	576
12	18	48	30	900
13	18	42	24	576
14	19	43	24	576
15	19	40	21	441
16	20	45	25	625
17	20	43	23	529
18	20	43	23	529
19	21	44	23	529
20	21	46	25	625
21	22	47	25	625
22	23	42	19	361
23	24	42	18	324

เลขที่	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	D	D ²
24	24	47	23	529
25	25	45	20	400
26	26	45	19	361
27	26	45	19	361
28	27	48	21	441
29	28	49	21	441
30	28	47	19	361
	$\bar{X} = 19.7666$	$\bar{X} = 43.8666$	$\Sigma D = 723$	$\Sigma D^2 = 17835$

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = 29$$

$$t \text{ คำนวณ} = 35.0763$$

$$t_{\text{ท.01 จากตาราง}} = 2.462$$

ภาคผนวก ง.

แบบฝึกสะกดคำยาก

คำชี้แจงการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก

แบบฝึกสะกดคำยากมีทั้งหมด 10 ชุด ชุดละ 6 แบบฝึกหัด รวมเป็น 60 แบบฝึกหัด

ดังนี้

- แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องตัวสะกด ฝึกสะกดคำที่มี ศ ษ ส เป็นตัวสะกด
- แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องตัวสะกด ฝึกสะกดคำที่มี ณ ญ ฬ ร ล เป็นตัวสะกด
- แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องตัวสะกด ฝึกสะกดคำที่มี ท ฑ ฒ ษ ศ เป็นตัวสะกด
- แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องตัวการันต์ ฝึกสะกดคำที่มี ศ์ ษ์ ฑ์ ฏ์ ฏ์ ฏ์ ฏ์ ฏ์ เป็นตัวการันต์
- แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องตัวการันต์ ฝึกสะกดคำที่มี ณ์ ณ์ ณ์ เป็นตัวการันต์
- แบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องการใช้ ร ล และ วรรณ (ร หัน)
- แบบฝึกชุดที่ 7 เรื่องการใช้ ร ล ฝึกสะกดคำที่มี ร ล เป็นคำควบกล้ำ
- แบบฝึกชุดที่ 8 เรื่องพยัญชนะต้น
- แบบฝึกชุดที่ 9 เรื่องการใช้ ไ- ย- ญ
- แบบฝึกชุดที่ 10 เรื่องวรรณยุกต์และการประวิสรรชนีย์

แบบฝึกหัด 10 ชุด ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ชุดละ 6 แบบฝึกหัด ได้แก่

1. แบบฝึกหัดที่ 1 จับคู่คำกับความหมาย
2. แบบฝึกหัดที่ 2 การประสมคำจากภาพ
3. แบบฝึกหัดที่ 3 ปริศนาคำทาย
4. แบบฝึกหัดที่ 4 เกมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมาย
5. แบบฝึกหัดที่ 5 แยกคำที่สะกดผิด
6. แบบฝึกหัดที่ 6 เกมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

วิธีดำเนินการฝึก

1. ครูแจกแบบฝึกให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
2. ครูชี้แจงให้นักเรียนรู้ว่าแต่ละวันจะฝึกเรื่องอะไรและแต่ละเรื่องจะฝึกคำ

อะไรบ้าง

3. ก่อนฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่จะฝึกในแต่ละชุดให้ถูกต้องก่อน

4. ครูอธิบายวิธีทำแบบฝึกทั้ง 6 แบบฝึกหัด พร้อมทั้งให้นักเรียนทุกคนทดลองทำตัวอย่างของแบบฝึกทั้ง 6 แบบฝึกหัด

5. ครูเฉลยคำตอบแล้วเดินตรวจคำตอบของนักเรียน ถ้าใครทำผิดหรือไม่เข้าใจอธิบายเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเพิ่มเติม

6. ให้นักเรียนลงมือทำ โดยเรียงลำดับเริ่มจากแบบฝึกหัดที่ 1 ถึงแบบฝึกหัดที่ 6

7. เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ครูตรวจให้คะแนน ถ้าพบว่านักเรียนคนใดทำผิดครูชี้แจงให้นักเรียนดูเข้าใจ แล้วให้นำแบบฝึกหัดนั้นกลับไปแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง

การฝึกดำเนินการเช่นเดียวกันนี้ทุกชุด

เวลาที่ใช้ในการฝึก

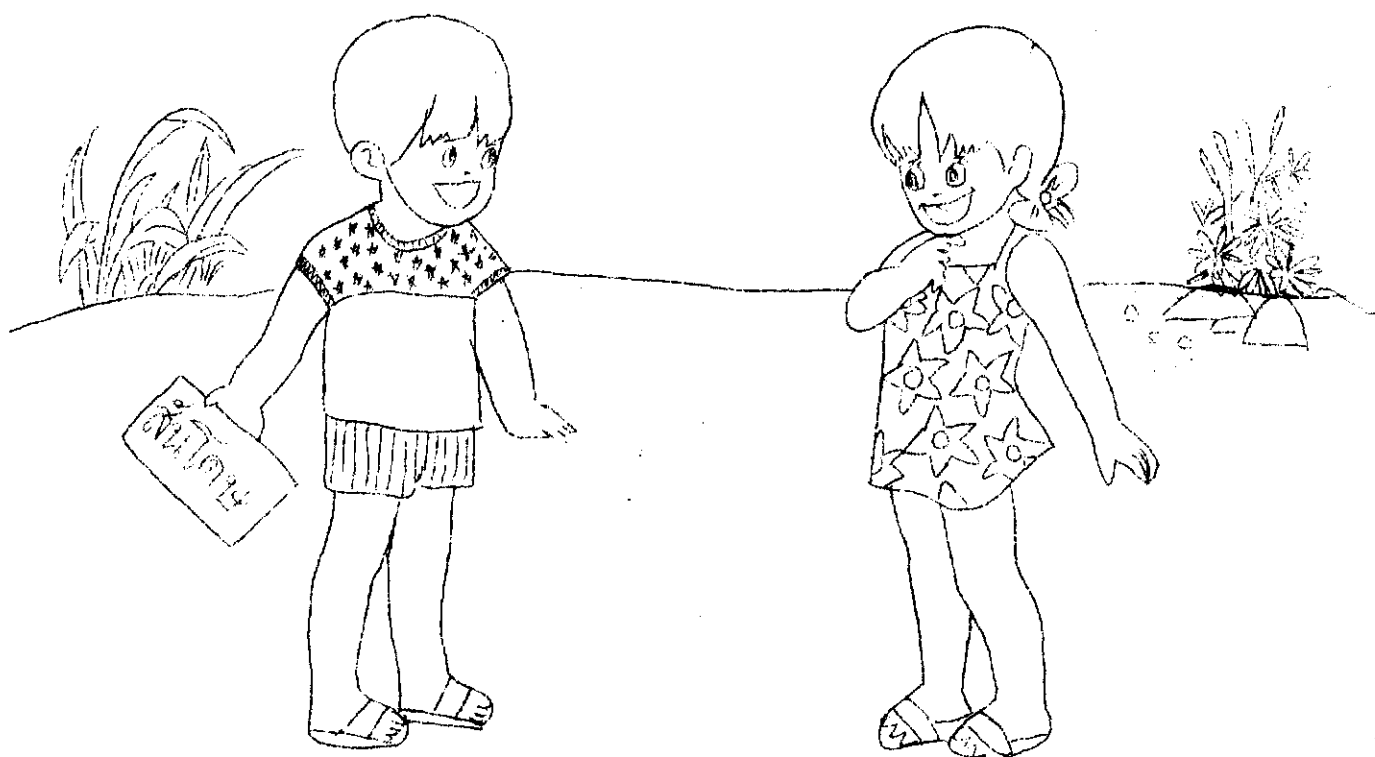
1. ให้นักเรียนอ่านคำและอธิบายตัวอย่าง 10 นาที
2. นักเรียนทำแบบฝึก 50 นาที

แบบฝึกสะกดคำผาก ในพยัญชนะหน้าตัว 4

ชุดที่ 1

เรื่อง คำสะกด

(ฝึกสะกดคำที่มี ค ฆ ส เป็นตัวสะกด)

ชื่อ

โรงเรียน

แบบฝึกหัดที่ 1

จงจับคู่ชื่อสัตว์ในภาพกับคำที่ตรงกับความหมายของการเปรียบ

	ใจไม่ค่อยวางใจใคร
	ทำร้าย
	ภาวะทางการเงิน
	ความผิดปกติที่ใจตัวเอง
	พอใจในความเป็นอยู่
	พูดเหลวไป
	เครื่องขยายเสียงความลับ
	ไขว่
	เพียวไป

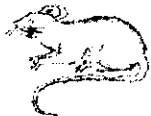
แบบฝึกหัดที่ 2

จงนำภาพและตัวอักษรมาประกอบกันเป็นคำแล้วนำคำที่ประกอบได้มาเขียนในช่องว่างทางขวามือ

ตัวอย่าง

๒ + + ๖ + +

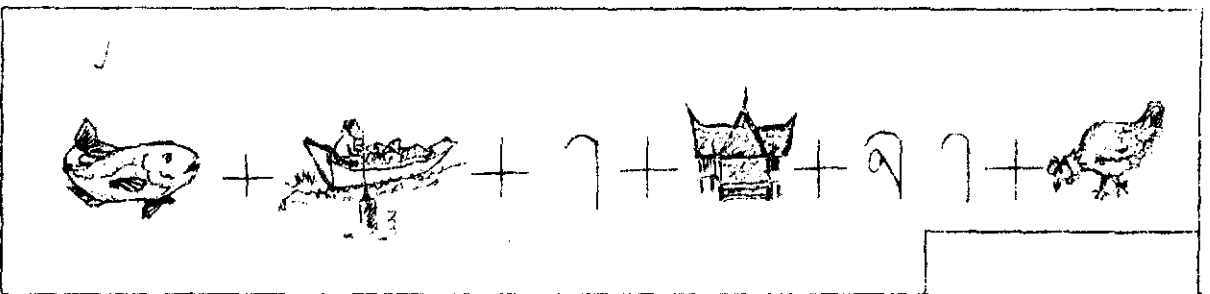
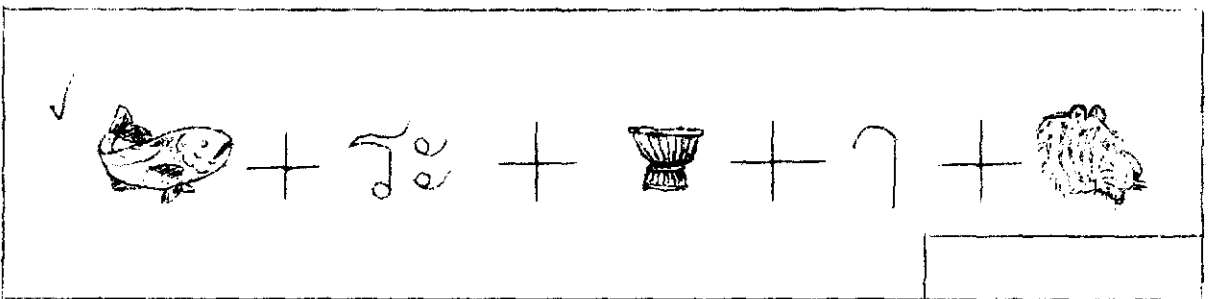
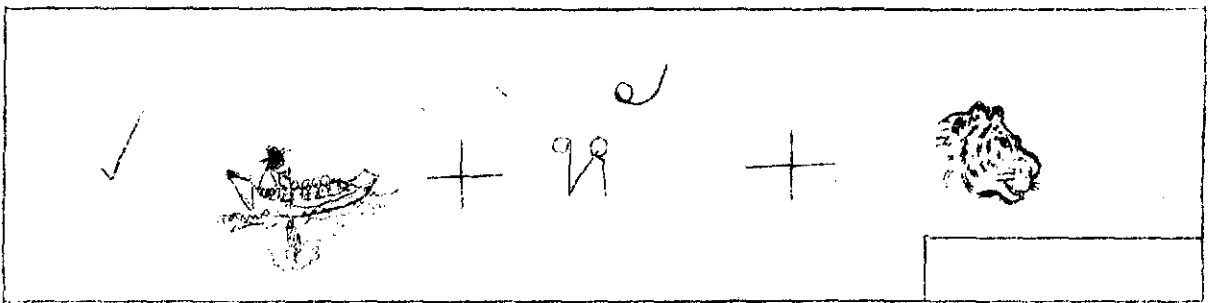
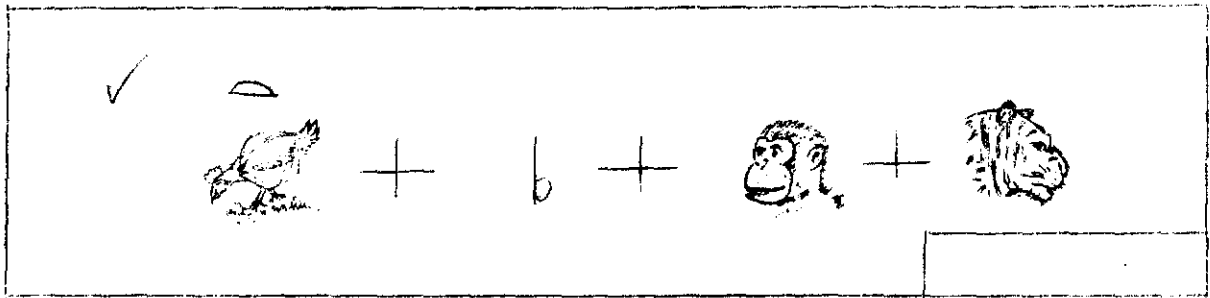
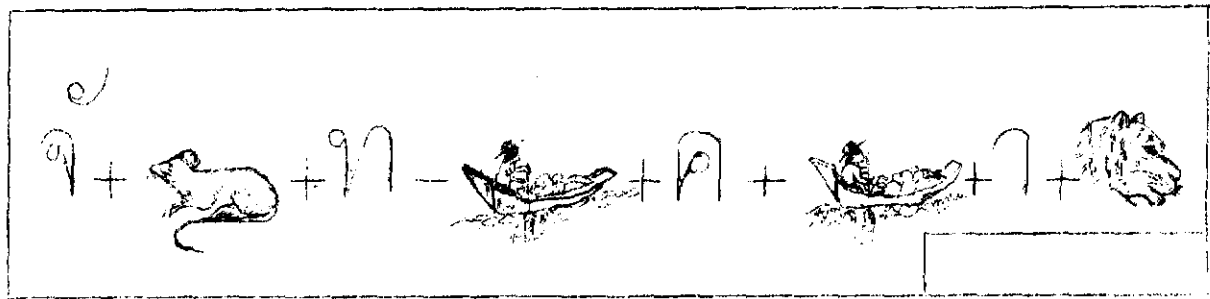
น้ำเลง

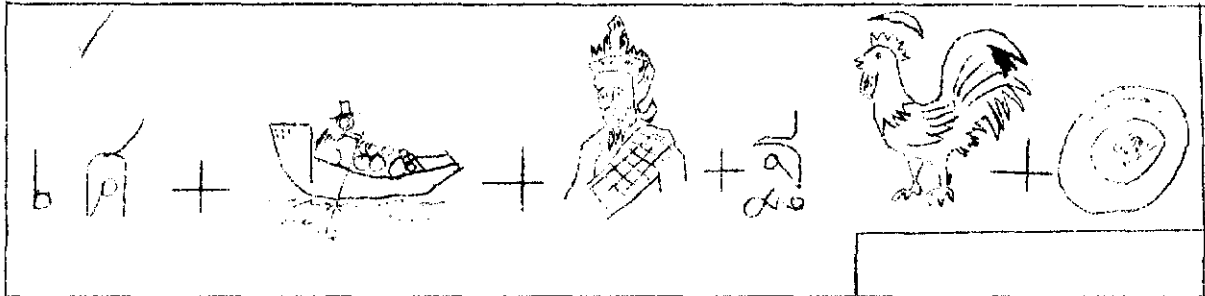
๗ + + ๖ + +

๖ + + + ๗ +

 + ๖ + ๗ + + + ๗

ป

แบบฝึกหัด 3

จงหาผลบวกและ ผลลบ ของจำนวนที่ติดกันจาก 1 ถึง 10 แล้วนำผลบวกและผลลบที่ได้มาเขียนลงในช่องว่างข้างล่างนี้ แล้วเขียนเป็นคำลงในช่องว่างด้านล่าง

ตัวอย่าง

การ	บวก	ลบ	ผลบวก	ผลลบ
1	1	2	3	1
2	2	3	5	1
3	3	4	7	1
รวม		10	55	45

1

	บวก	ลบ	ผลบวก	ผลลบ
1	1	2	3	1
2	2	3	5	1
3	3	4	7	1
4	4	5	9	1
5	5	6	11	1
รวม	15	20	75	65

2

	บวก	ลบ	ผลบวก	ผลลบ
1	1	2	3	1
2	2	3	5	1
3	3	4	7	1
4	4	5	9	1
5	5	6	11	1
รวม	15	20	75	65

3

	อะไรรออยู่ใน	ปลา	และ	ปลก
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	รบ
	อะไรรออยู่ใน	ดา	และ	หา
	อะไรรออยู่ใน	ศรี	และ	วาภาส
	อะไรรออยู่ใน	จาก	และ	กระจก
	อะไรรออยู่ใน	ดา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	กบ	และ	กง
	คำนำ			

5

	อะไรรออยู่ใน	ปลก	และ	ปลา
	อะไรรออยู่ใน	รบ	และ	เรือ
	อะไรรออยู่ใน	ละ	และ	ปะ
	อะไรรออยู่ใน	พล	และ	ท่า
	อะไรรออยู่ใน	กุ	และ	จุ
	อะไรรออยู่ใน	กบ	และ	โพ
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	รบ
	อะไรรออยู่ใน	สี	และ	อง
	อะไรรออยู่ใน	นา	และ	ดา
	อะไรรออยู่ใน	จาก	และ	กบ
	คำนำ			

4

	อะไรรออยู่ใน	เด	และ	เดเร
	อะไรรออยู่ใน	ศรี	และ	วาภาส
	อะไรรออยู่ใน	รัง	และ	เรือ
	อะไรรออยู่ใน	โพ	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	จาก	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	กบ	และ	โก
	อะไรรออยู่ใน	กบ	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	จาก	และ	เด
	คำนำ			

6

	อะไรรออยู่ใน	โก	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	กบ	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เด	และ	โพ
	อะไรรออยู่ใน	สี	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	กบ
	คำนำ			

7

	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	สี	และ	จาก
	อะไรรออยู่ใน	สี	และ	สี
	อะไรรออยู่ใน	สี	และ	สี
	คำนำ			

แบบฝึกหัด 4

ให้นักเรียนเติมอักษรที่ขาดหายไป ลงในช่องว่างให้ข้อความหมายถึงตรงกับคำซ้ายมือ

ตัวอย่าง	๑/	๒/
แต่ะตอ๑ง	ส	ล

๑. เพร๑งหมายถ๑นป๑นความล๑บ

ร	ห	
---	---	--
๒. ความค๑ดท๑ทาห๑ใจเ๑ร๑หม๑ง

ก	๑	ล	
---	---	---	--
๓. พ๑ใจ๑ในความเป๑นอ๑ย

ส	น	๑	ด	
---	---	---	---	--
๔. พ๑ก๑นท๑ว

๑	จ		ด	น
---	---	--	---	---
๕. เท๑วไป

ป	ร	๑		๑	
---	---	---	--	---	--
๖. ไม๑ม

ป	ร	๑		จ	๑	
---	---	---	--	---	---	--
๗. ภา๑ระทาง๑การ๑งน

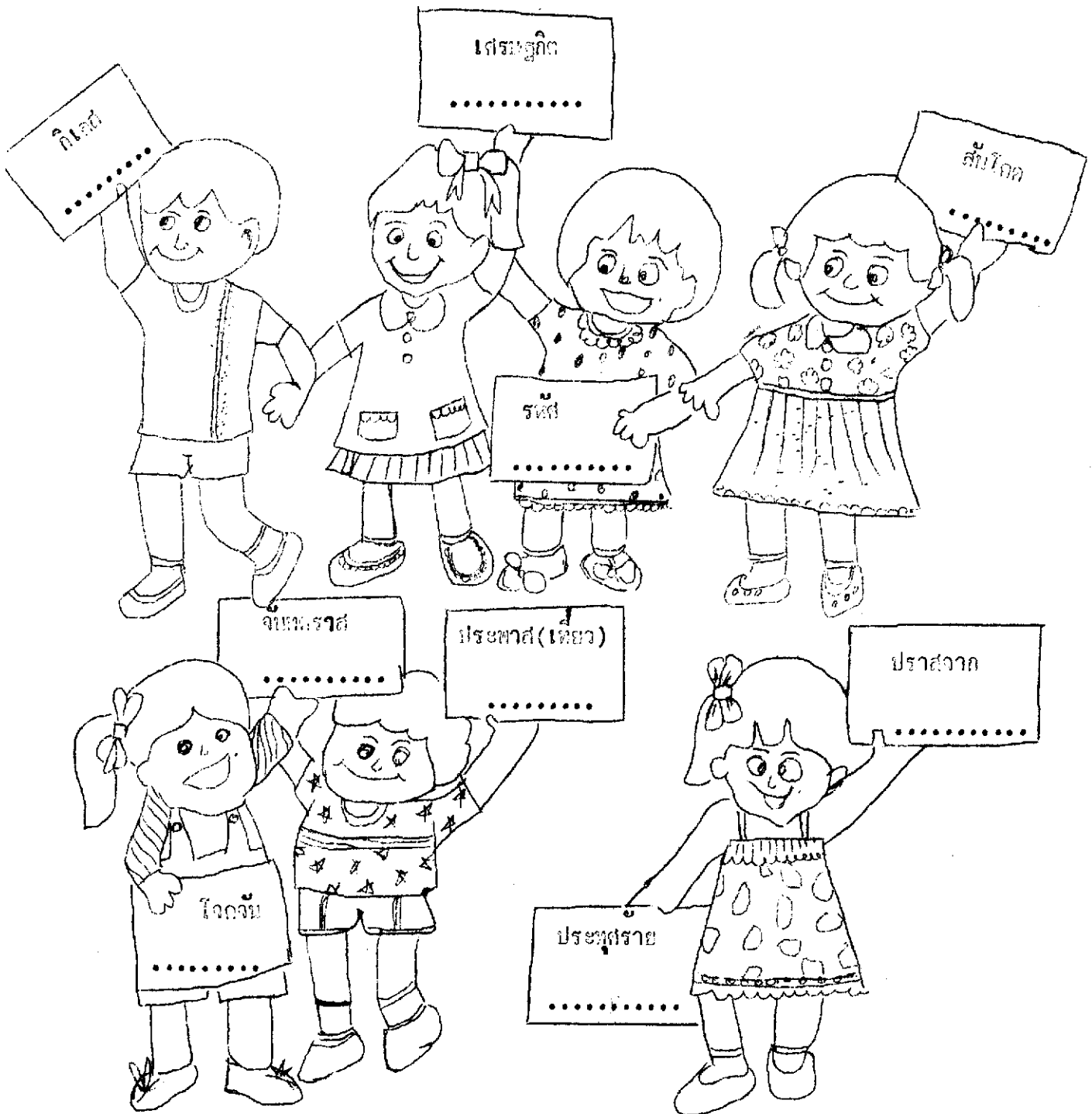
๑	๑	ร		ส	ก	
---	---	---	--	---	---	--
๘. ๑๑ม๑ด๑น๑วงจ๑น๑

จ	น	ท		ด	ร	๑	
---	---	---	--	---	---	---	--
๙. ท๑ร๑ย

ป	ร	๑	๑		ร	๑	ย
---	---	---	---	--	---	---	---

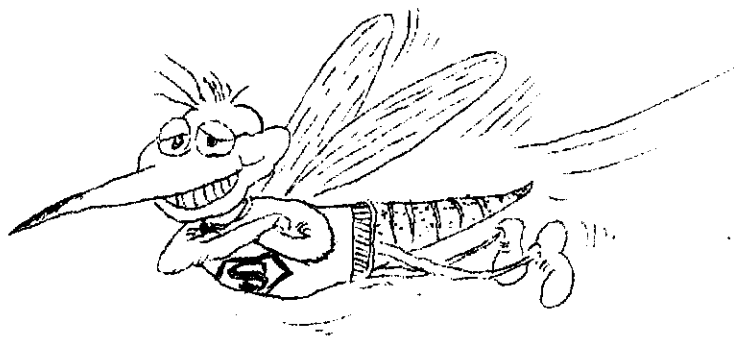
แบบฝึกหัดที่ 5

ให้เด็กเรียนแยกคำที่ใช้เขียนติดลงในช่องว่างใต้คำในลูกดอง คำใดที่เขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมอักษรลงในช่องว่างทางขวามือให้ตรงกับคำอ่านทางซ้ายมือ

อ่านว่า	เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง
สั้น-โดด	สั้นโดด__
เส็ด-กะ-กิด	เค็ร_จิกิ__
ประ-ทุด-สะ-ร่าย	ประทุ_ร่าย
โจด-จั้น	โจ_จั้น
กิ-เหลด	กิเล__
ประ-พาด (เทียบอุป)	ประพา__
ระ-หัด	รห__
จั้น-พระ-คราด	จั้น__ครา__
ปราด-สะ-จาก	ปรา__จา__

เกมฝึกสะกดคำยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่ 2

อึ้ง อึ้ง

(ฝึกสะกดคำที่มี อ น ป ร ล เป็นตัวสะกด)

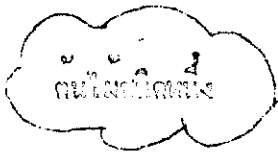
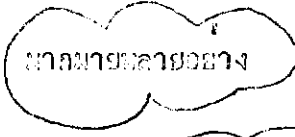
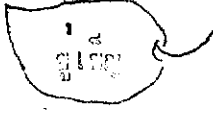
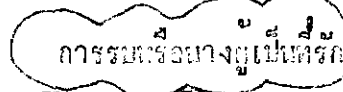
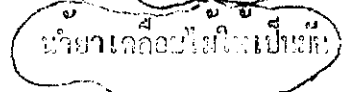
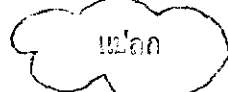
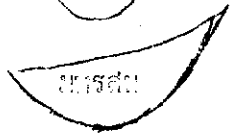
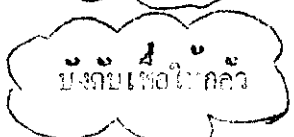
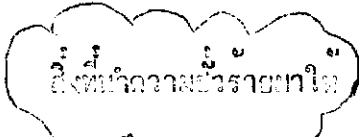
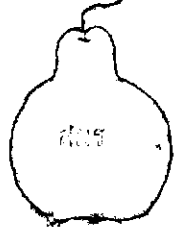
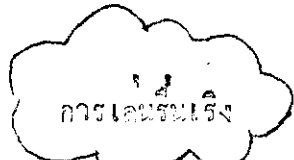

อึ้ง

อึ้ง

แบบฝึกหัด 1

จงฝึกเขียนโยงระหว่างคำพ้องความหมายใน
ในตรงกับคำความหมายพ้องความหมาย

 เชือกแดง	 คนใจดีดีใจ
 พริกขี้หนู	 มากมายหลายอย่าง
 งูเห่า	 การรบกวนทางหูเป็นเหตุ
 ขี้จิ้งจก	 น้ำยาเคลือบไม้ให้เป็นสี
 กิ้งกือ	 แมลง
 มะพร้าว	 มีงูเห่าในกอกล้วย
 นาฬิกา	 สิ่งที่ไม่สามารถนับราคาได้
 ส้ม	 การเล่นรุนแรง
 อ้นแดง	 คนใจดีกระตือรือร้น

แบบฝึกหัด 2

จงนำภาพและตัวอักษรมาประกอบเป็นคำแล้วนำคำที่ประกอบได้มาเขียนในช่องว่างทางขวามือ

ตัวอักษร: ก ข ค ง

ภาพ: ไก่ + ไม้ + คนขี่ม้า + งู

คำที่ประกอบได้: กขค, กขง, กคค, กคง, กงค, กกง, ขคค, ขคง, ขกค, ขกง, คคค, คคง, คกค, คกง, กงค, กกง

ภาพ: ไม้ + ม้า + คนพายเรือ

คำที่ประกอบได้: ไม้, ม้า, คนพายเรือ

✓

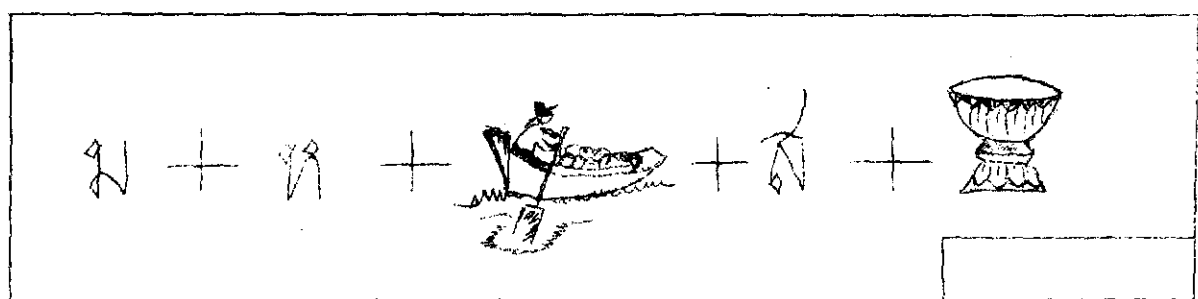
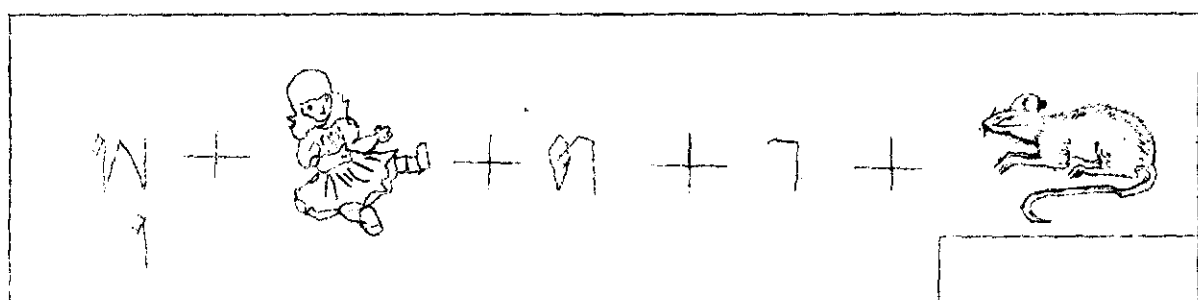
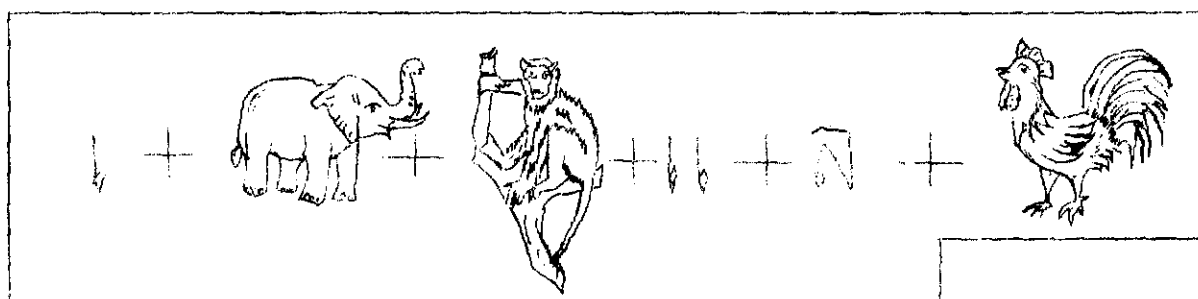
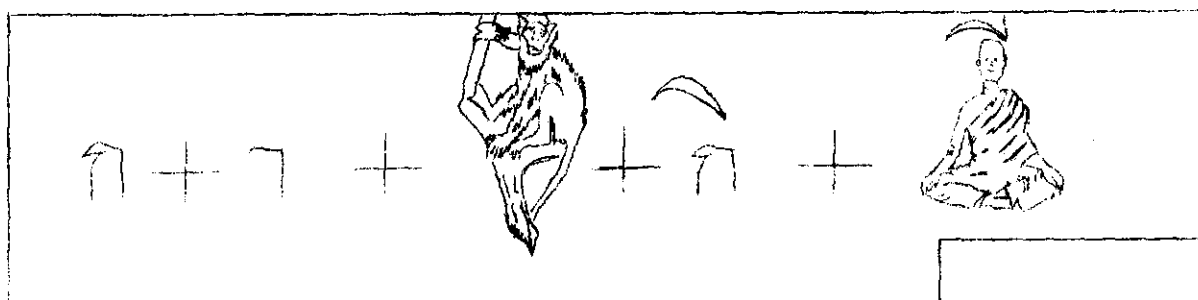
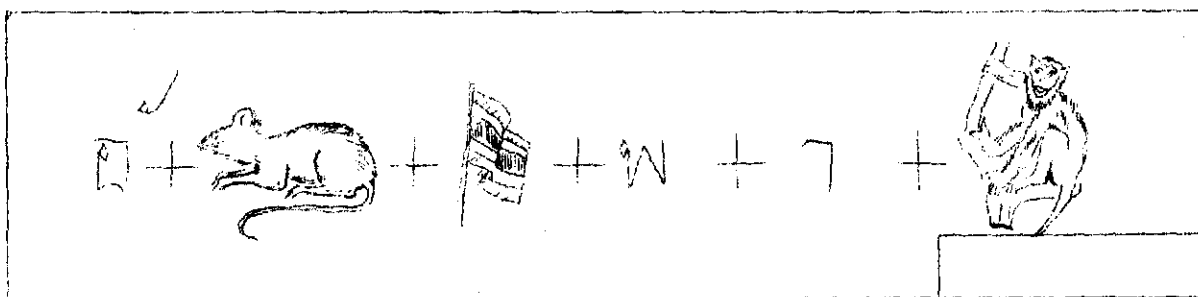
ภาพ: ไข่ + ไม้ + คนขี่ม้า

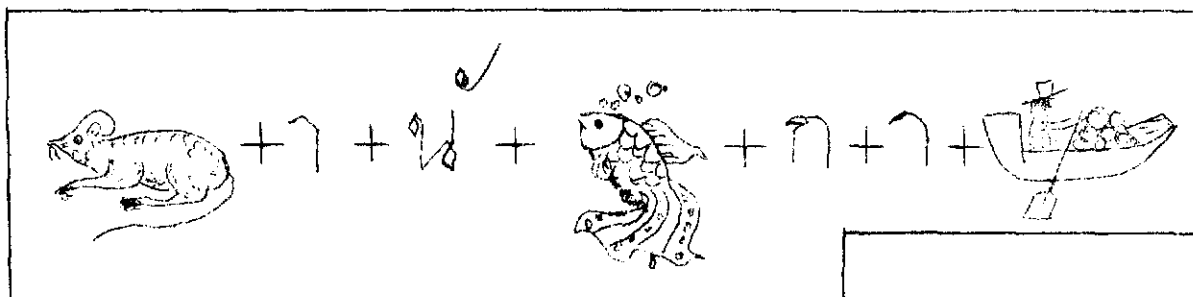
คำที่ประกอบได้: ไข่, ไม้, คนขี่ม้า

✓

ภาพ: ไม้ + คนขี่ม้า + ไม้ + ไม้ + คนพายเรือ

คำที่ประกอบได้: ไม้, คนขี่ม้า, ไม้, ไม้, คนพายเรือ

แบบฝึกหัด 3

จงหา พยางค์และ สระ วรรคอยู่ตรงหรือต่ำกว่าบรรทัดคำหาต่อไปนี้ นำส่วนที่เขียนเส้น
กันออกมาใส่ในช่องวางซ้ายมือ แล้วผสมเป็นคำใส่ลงในช่องวางกลาง

ตัวอย่าง

กระ	อะไรรออยู่ใน	กระตาย	และ	กระจก
ก	อะไรรออยู่ใน	ฐ	และ	กั
า	อะไรรออยู่ใน	ตา	และ	ขา
น	อะไรรออยู่ใน	บาน	และ	หนู
คำนี้คือ		กระดาน		

1

	อะไรรออยู่ใน	แกง	และ	ไก
	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	ลิง	และ	ลัม
	อะไรรออยู่ใน	แกง	และ	กิม
	อะไรรออยู่ใน	กั	และ	รี
	อะไรรออยู่ใน	เกร	และ	กุ่ม
	อะไรรออยู่ใน	ปี	และ	ตี
คำนี้คือ				

2

	อะไรรออยู่ใน	นก	และ	หนู
	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	นก	และ	หนู
	อะไรรออยู่ใน	ต้น	และ	กั
	อะไรรออยู่ใน	ปลา	และ	ปู
	อะไรรออยู่ใน	กา	และ	แกง
	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	ร้ว
คำนี้คือ				

3

	อะไรรออยู่ใน	ขาด	และ	ไร
	อะไรรออยู่ใน	ดู	และ	รู
	อะไรรออยู่ใน	ปู	และ	ส่ง
	อะไรรออยู่ใน	เป	และ	เก
	อะไรรออยู่ใน	ขาด	และ	ไว
	อะไรรออยู่ใน	เล็ก	และ	แข็ง
	อะไรรออยู่ใน	ญาติ	และ	ใหญ่
	คำนี้ออก			

4

	อะไรรออยู่ใน	โง่	และ	อ้วน
	อะไรรออยู่ใน	จึก	และ	กิ้ง
	อะไรรออยู่ใน	นก	และ	หูก
	อะไรรออยู่ใน	ธง	และ	พิธี
	อะไรรออยู่ใน	พาน	และ	พบ
	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	ลิง	และ	ลับ
	คำนี้ออก			

5

	อะไรรออยู่ใน	พาน	และ	พัก
	อะไรรออยู่ใน	กั	และ	รี
	อะไรรออยู่ใน	เสือ	และ	ส่าย
	อะไรรออยู่ใน	คำ	และ	แดง
	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	รบ
	คำนี้ออก			

6

	อะไรรออยู่ใน	พาน	และ	พบ
	อะไรรออยู่ใน	ดู	และ	จุ
	อะไรรออยู่ใน	เล็ก	และ	แดง
	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	ถั่ว
	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	พื	และ	น้ำ
	คำนี้ออก			

7

	อะโรฮฺใน	เปล	และ	เท
	อะโรฮฺใน	ช่าง	และ	เชือก
	อะโรฮฺใน	ดิ่ง	และ	ลำ
	อะโรฮฺใน	นกร	และ	นค
	อะโรฮฺใน	ดิ่ง	และ	ดัก
	อะโรฮฺใน	ไก	และ	กบ
	จำแนก			

8

	อะโรฮฺใน	ผ้า	และ	ลือ
	อะโรฮฺใน	หัว	และ	หาง
	อะโรฮฺใน	เรือ	และ	รบ
	อะโรฮฺใน	เคื่อ	และ	สาง
	อะโรฮฺใน	ฟาน	และ	พัว
	จำแนก			

9

	อะโรฮฺใน	เล็ก	และ	สิงห์
	อะโรฮฺใน	ผ้า	และ	ผด
	อะโรฮฺใน	เรือ	และ	รัก
	จำแนก			

แบบฝึกหัด 4

ให้นักเรียนเติมอักษรที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้ได้ความหมายตรงกับคำในซ้ายมือ

ตัวอย่าง

คำกล่าวที่เห็นชัด

ก ำ ก ำ ญ ี ๓

1. การรณ, นางผู้เป็นที่รัก

ส ี ๓

2. บึงคนเหินห่าง

บ ึง ๓ ๓

3. แผลสก

พ ิ ๓ ๓ ๓

4. การเล่นรื่นเริง

๓ ๓ ๓ ๓ ๓

5. สิ่งที่น่าความชั่วร้ายมาให้

ก ำ ๓ ๓ ๓

6. ต้นไม้ชนิดหนึ่ง

พ ุ ๓ ๓ ๓

7. คนเกะกะระราน

๓ ๓ ๓ ๓ ๓

8. น้าตาเคียดแค้นไม่ให้เป็นงา

๓ ๓ ๓ ๓ ๓

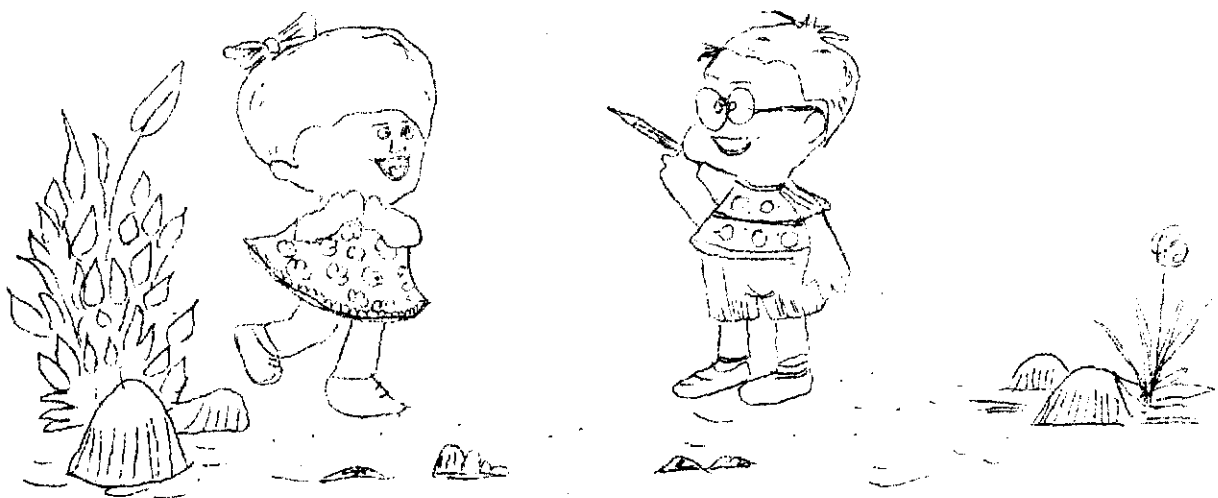
9. มากมาย

๓ ๓ ๓ ๓ ๓

แบบฝึกหัดที่ 5

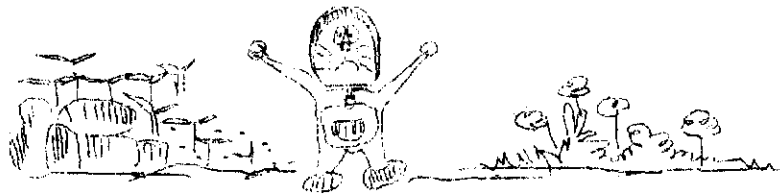
ให้นักเรียนเก็ทคำที่เขียนสีลงในช่องว่างใกล้คำให้ถูกต้อง ถ้าใดเป็นเหตุใดได้เครื่องหมาย ✓

การก่	พุดกาล	ใส่การ
ขานี้กาล	อ้การ	สักร
เข่นกาล	อู่	อกร

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมอักษรลงในช่องว่างทางขวามือให้ตรงกับคำในทางซ้ายมือ

อ่านว่า	เติมอักษรให้ถูกต้อง
ปู- _____	ปู- _____
พูด- ตาน	พูด- ตา _____
กา- สะ- กิ- นี	กา- _____ กิ- _____
เซ็น- แล็ก	เซ- _____ แล _____
สะ- หมอ	ส- _____ หม _____
พิต- สะ- ตาน	พิ- _____ ตา _____
มะ- หอ- ระ- สบ	ม- _____ ห _____
พา- นั- ปะ- กาย	พา- _____ น _____
อัน- ทะ- พาน	อัน- _____ พ _____

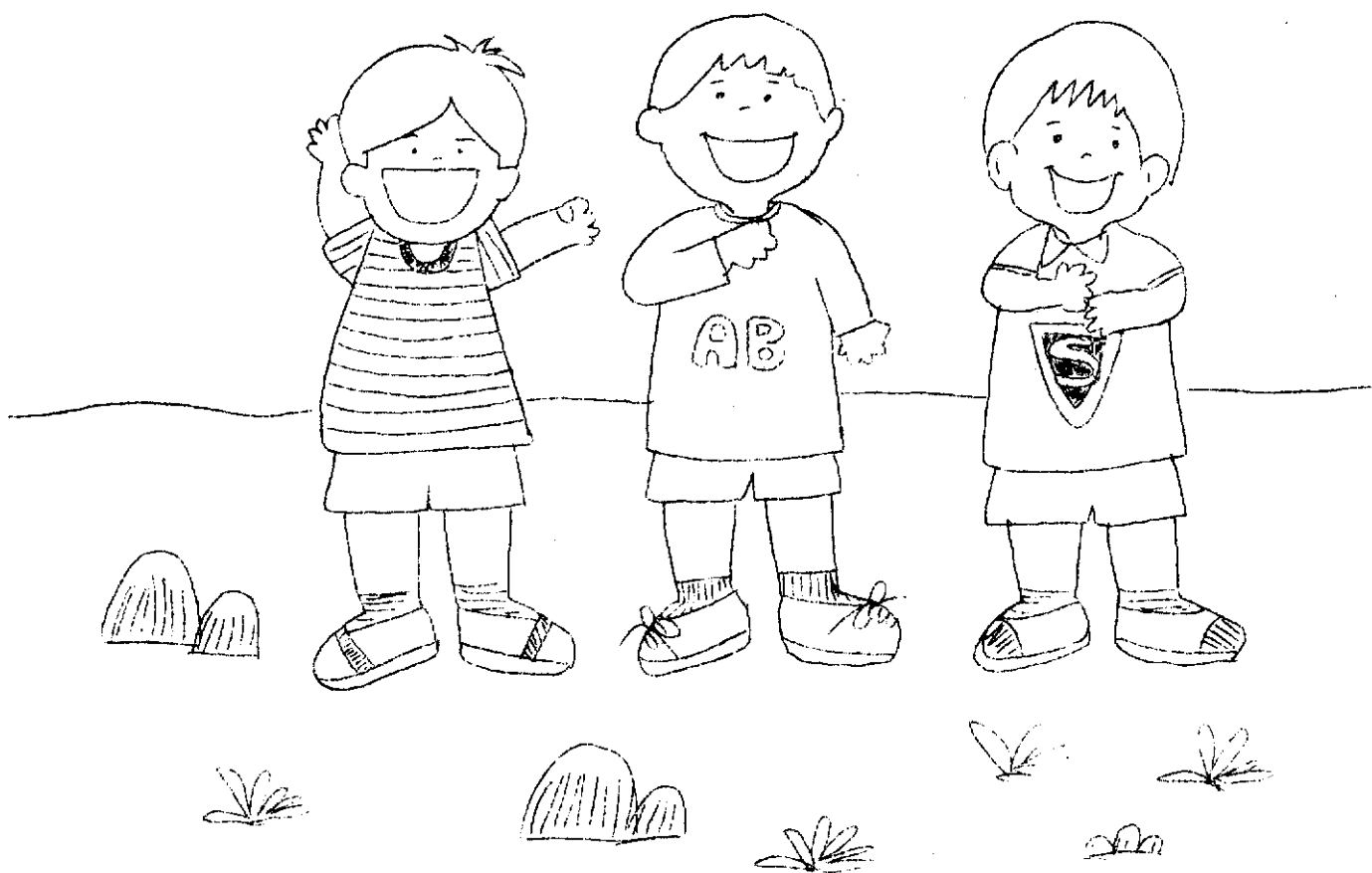
แบบฝึกหัดตาม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่ 3

เรื่อง ตัวสะกด

(ฝึกสะกดคำที่มี ท ตี ถ ช ศ เป็นตัวสะกด)

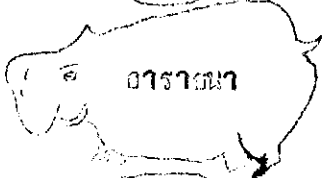
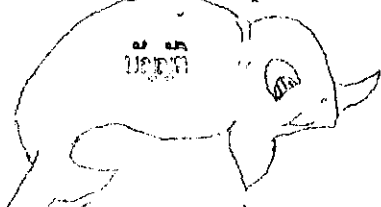
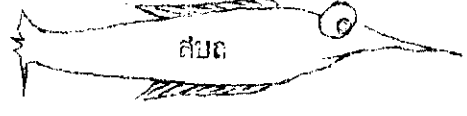

ชื่อ

โรงเรียน

แบบฝึกหัดที่ 1

จงฝึกเล่นโยงระหว่างคำทางภาษาไทยให้ตรงกับภาพและคำภาษาไทย

 โล่หน้อย	โล่หน้อย
 อากาณา	การส่งใจเหาะไปรับภัย
 บอญก	พูดโหวกเหวกดังกลิ้งกลิ้ง
 อกในหมัก	ป้า
 ฌนาญก	เวียง นินท
 อากาณ	เป็นไปเอง
 อูกกาณาก	กอบแสงสว่างจากอากาศ
 ชิโร	กำพวด ขอบังคัม
 สับด	โกรด

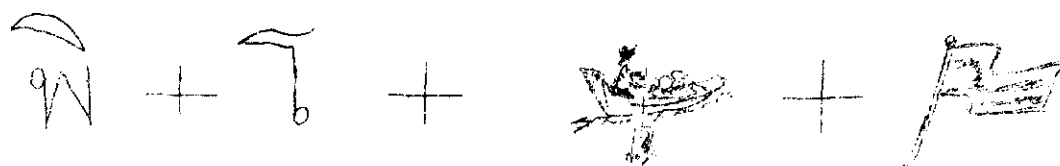
แบบฝึกหัดที่ 2

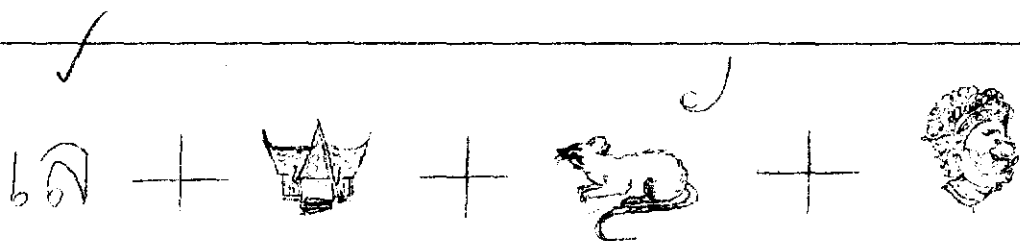
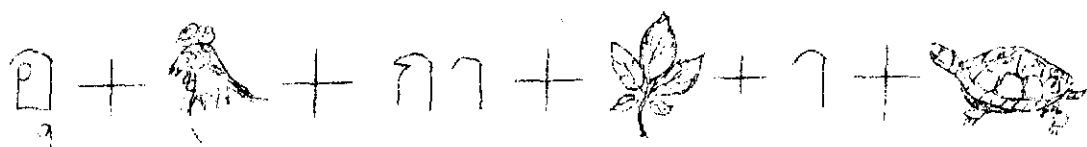
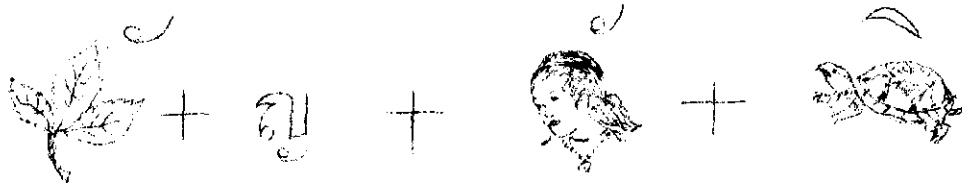
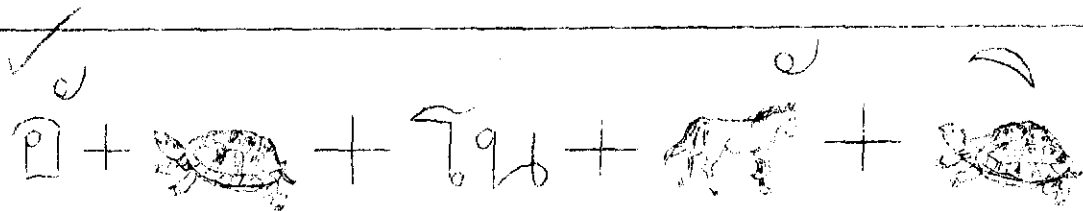
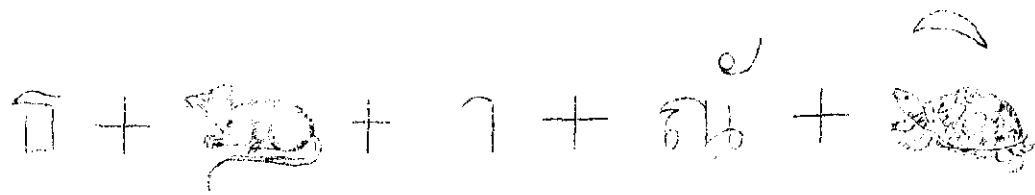
จงนำภาพและตัวอักษรมาประสมกันเป็นคำบอกคำที่ประกอบกันเป็นประโยคทางขวามือ

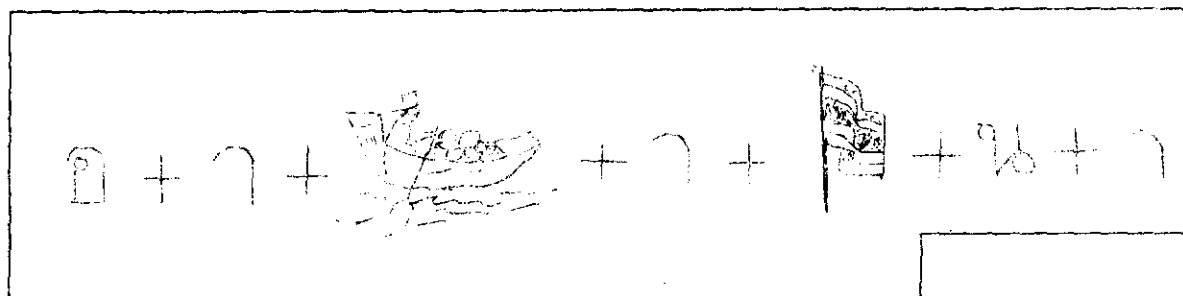
ตัวอย่าง

ป่าช้า

แบบฝึกหัดที่ 3

จงหาพหุคูณของ ๘๖๖ และ ๖๖๖๖๖๖ แล้วหาคำจากปริศนาคำทายต่อไปนี้ สำหรับที่เขียนไว้ให้ตรงกับ
 ดอกไม้สีในช่องว่างภายใน แล้วเขียนคำที่ได้ลงในช่องว่างตามกลาง

ตัวอย่าง

กระ	อะโรตฺฐไน	กระตาม	และ	กระดอก
ค	อะโรตฺฐไน	ค	และ	ค
ก	อะโรตฺฐไน	ก	และ	ก
น	อะโรตฺฐไน	น	และ	น
คำนำ		กระถาง		

1

	อะโรตฺฐไน	อา	และ	โอง
	อะโรตฺฐไน	กา	และ	นา
	อะโรตฺฐไน	เรือ	และ	รม
	อะโรตฺฐไน	อา	และ	นา
	อะโรตฺฐไน	หิ	และ	ตง
	อะโรตฺฐไน	นา	และ	นา
คำนำ		กระถาง		

2

	อะโรตฺฐไน	พาน	และ	ทม
	อะโรตฺฐไน	ก	และ	จ
	อะโรตฺฐไน	โต	และ	โย
	อะโรตฺฐไน	เรือ	และ	รม
	อะโรตฺฐไน	ตง	และ	หิ
คำนำ		กระถาง		

3

ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
កំណត់			

4

ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
កំណត់			

5

ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
កំណត់			

6

ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
កំណត់			

7

ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
ចម្លែង	នា	នា	នា
កំណត់			

8

	อะไรรู้ใน ๑๓ และ ๑๖
	อะไรรู้ใน ๑๓ และ ๑๗
	อะไรรู้ใน ๑๓ และ ๑๘
	อะไรรู้ใน ๑๓ และ ๑๙
	อะไรรู้ใน ๑๓ และ ๒๐
	ก้านคอ

9

	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๓
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๔
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๕
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๖
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๗
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๘
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๑๙
	อะไรรู้ใน ๑๖ และ ๒๐
	ก้านคอ

๔๘๔ ๔

ในที่สุดเร้าก็เห็นอภินิหารที่ขาดหายไป

ENDING

၁၇

五 四 三 二 一

๑. พลโทสงัดกิตติขจร

42

2. การควบคุมของบังคับ

3. 777

4. 179

1 7 9 1

5. 601176

๖. การส่งเงินทางไปรษณีย์

၁၇၈၂

7. ၁၉၅၅

8. ²⁾ ก่อนแปลงสร้างจากอากาศ)

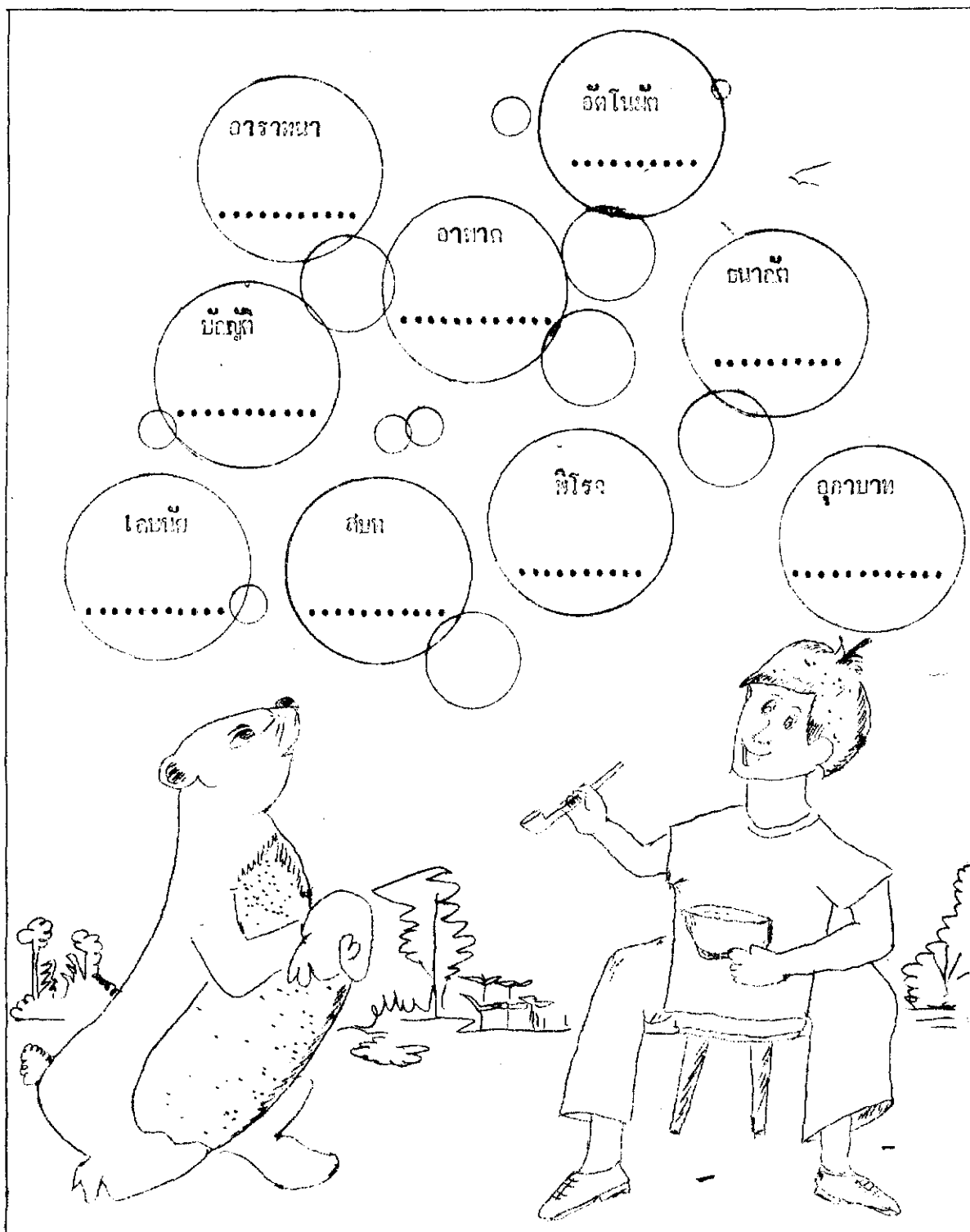
7 7 7 7 7

๑. เปิด นมสด

0 1 5 1 2 1

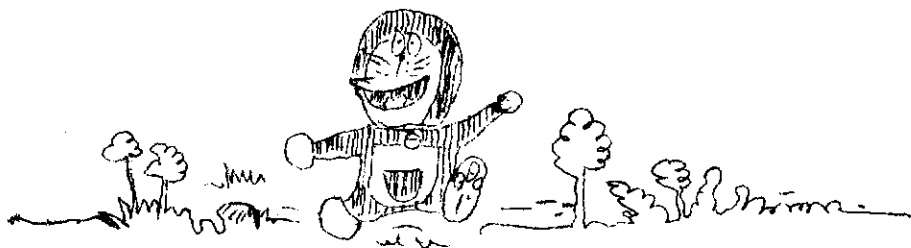
แบบฝึกหัด 5

ให้นักเรียนเกาที่ระกอกติดในช่องว่างตอนล่างของลูกโป่งแต่ละใบ

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมอักษรลงในช่องว่างทางขวาเพื่อให้ตรงกับคำอ่านทางซ้าย

อ่านว่า	เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง
อา-ราด-กะ-พา	อารา_พา
อา-พาด	อาพา_
พี-ไรด	พีร_
สะ-บด	สบ_
กะ-พา-หัด	คพาห_
อัด-ตะ-ไฟ-หัด	อัดไฟ_
บัพ-หัด	บ_หัด
เลด-หัด	เล_หัด
อุก-กา-บาด	อุกกาบา_

แบบฝึกสะกดคำยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่ 4

เรื่อง ทิวทัศน์

(ฝึกสะกดคำที่มี ค จ ฑ ฑ ทร ถ ล เป็นตัวการันต์)

ชื่อ

โรงเรียน

แบบฝึกหัดที่ 1

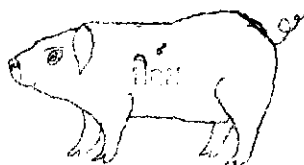
จงจับคู่เสียงระหว่างคำทางซ้ายมือ ให้ตรงกับความหมายทางขวามือ

วัตถุบางใสอยู่ในกล่องลายรูป

เสียงเล้าล้อ

ขบวนรถคนนั่งมาจากการเดิน

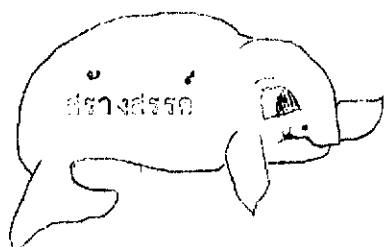
เสียงตุกตุง

ราคาแพง

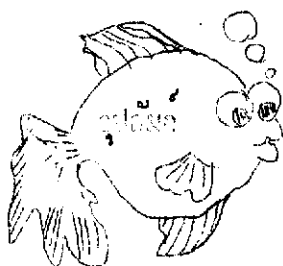
นกกลาง

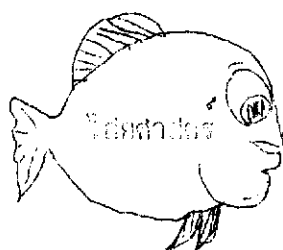
วิชาว่าด้วยเวลาและฤดูกาล

ใบไม้

คำขวัญ

การใช้และการเก็บออมอย่างดี

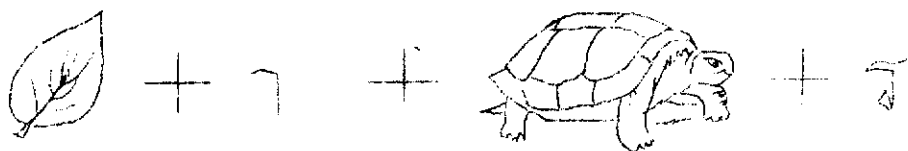

ผ้าสไบ

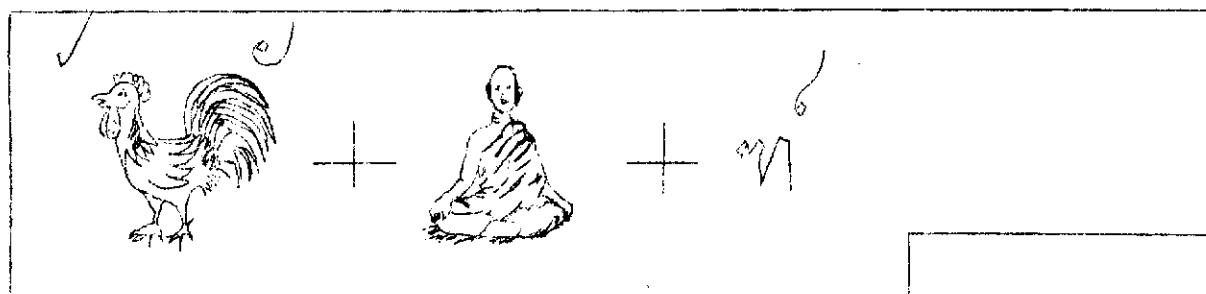
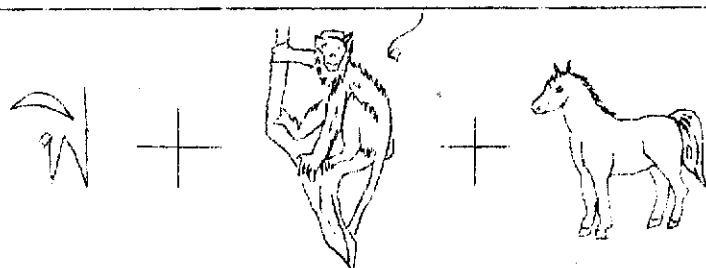
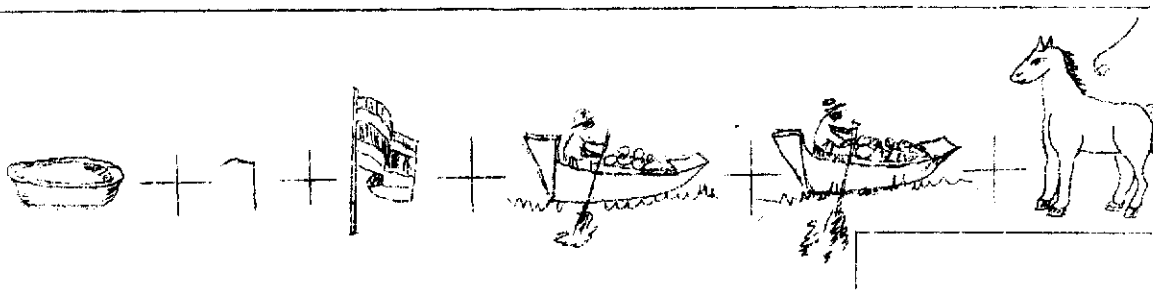
แบบฝึกหัด 2

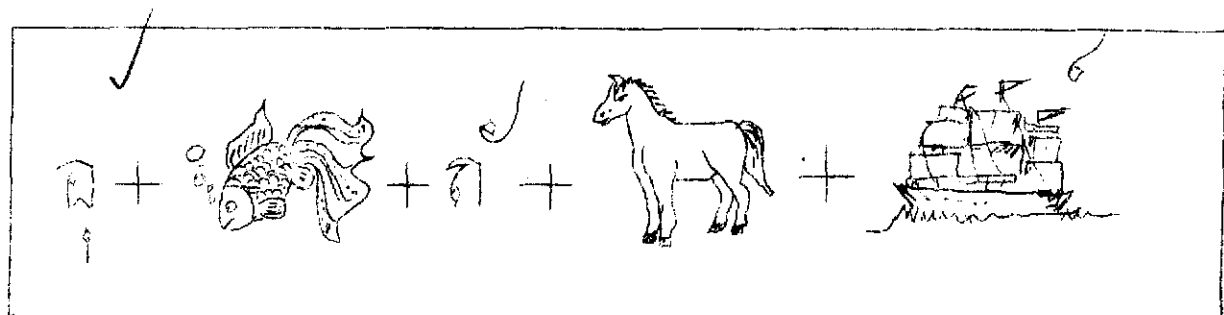
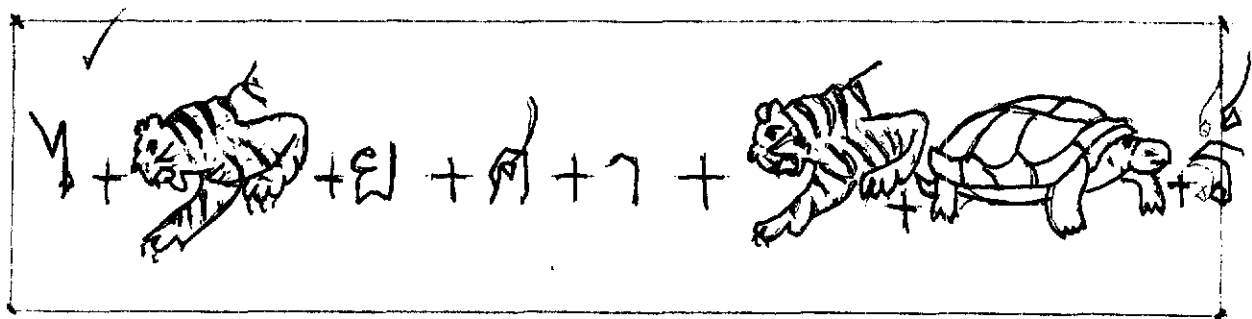
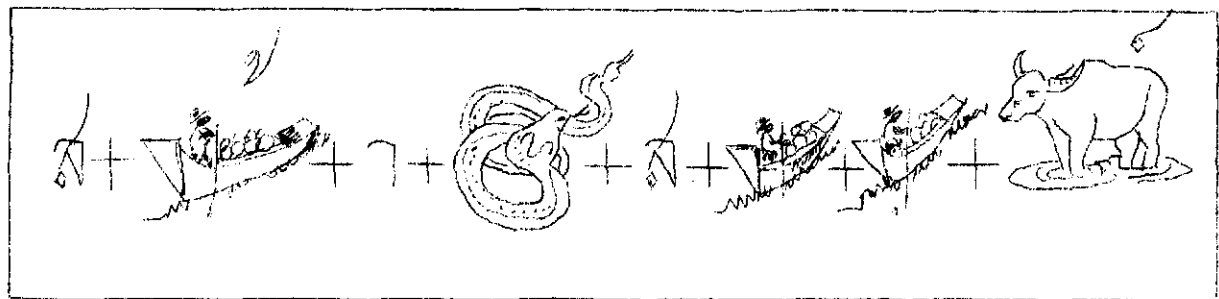
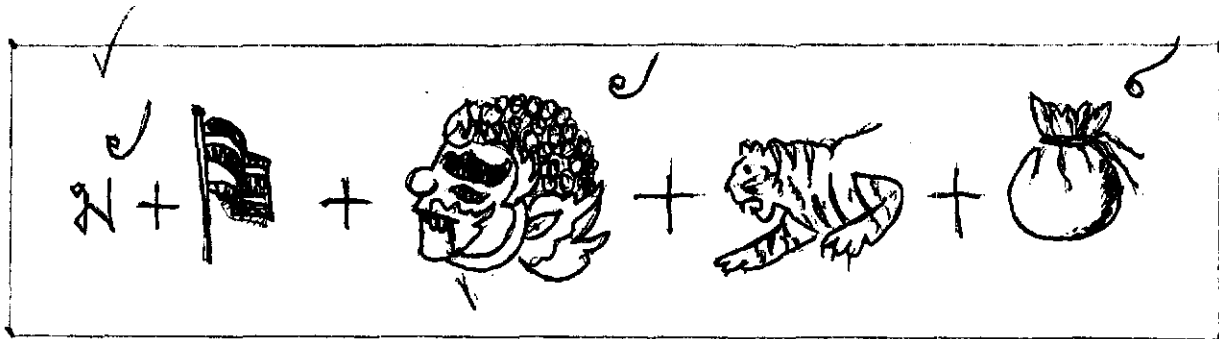
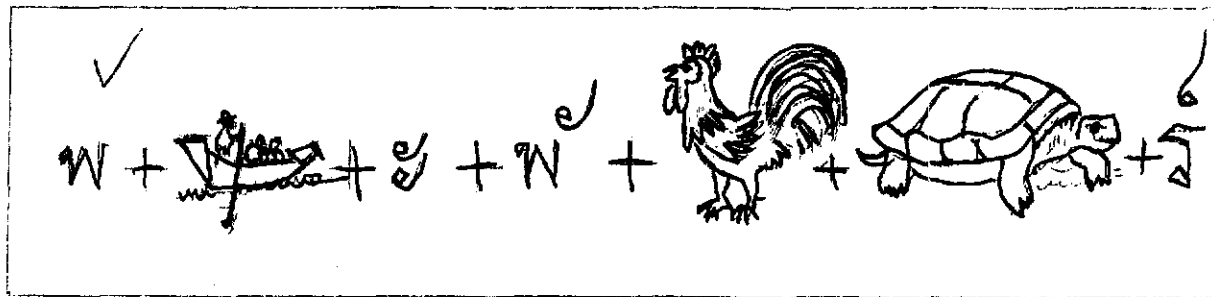
จงนำภาพและตัวอักษรมาประกอบกันเป็นคำจนกว่าจะได้ประโยคที่ถูกต้อง

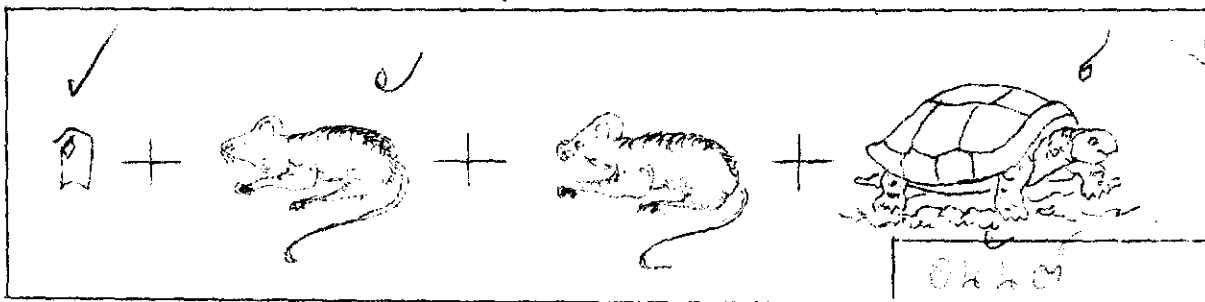
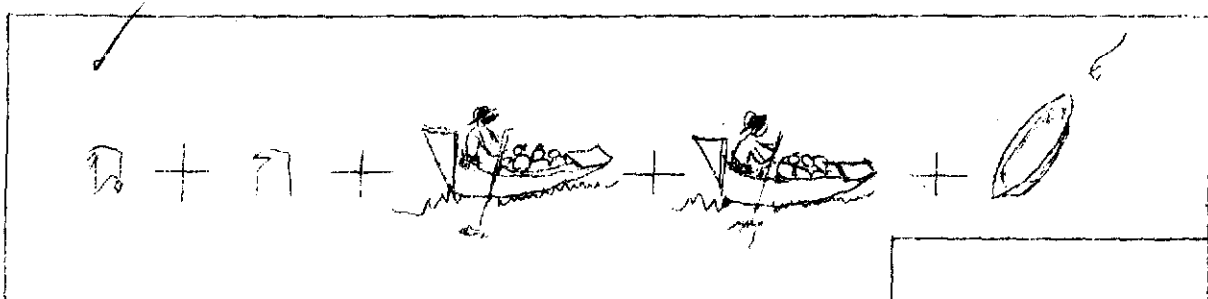
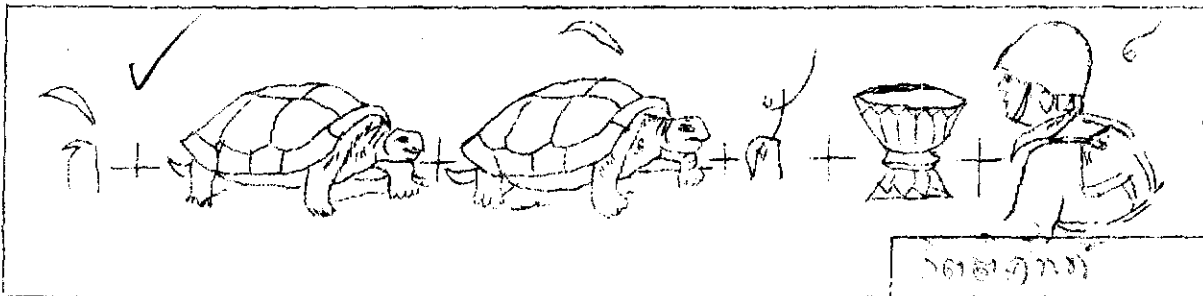
ตัวอักษร

ปจจร

แบบฝึกหัด 3

จงหาพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือคำจากปริศนาคำทายต่อไปนี้ นำตัวที่เจอมาเติมลงใน
วงกลมในใบปวงวางรายชื่อ แล้วนับเป็นคำได้ลงในใบปวงวางคำตอบ

ตัวอย่าง

สระ	อะไรรู้อยู่ใน	กระถาง	และ	กระถาง
อ	อะไรรู้อยู่ใน	อ	และ	อ
า	อะไรรู้อยู่ใน	า	และ	า
ะ	อะไรรู้อยู่ใน	ะ	และ	ะ

1

อะไรรู้อยู่ใน	มี	และ	
อะไรรู้อยู่ใน	ติ	และ	ริ
อะไรรู้อยู่ใน	อวล	และ	รล
อะไรรู้อยู่ใน	มา	และ	มก
คำที่เจอ			

อะไรรู้อยู่ใน	
คำที่เจอ	

3

อะไรรู้อยู่ใน	มี	และ	มี
อะไรรู้อยู่ใน	รง	และ	รง
อะไรรู้อยู่ใน	มี	และ	มี
อะไรรู้อยู่ใน	รง	และ	รง
อะไรรู้อยู่ใน	รง	และ	รง
อะไรรู้อยู่ใน	มี	และ	มี
คำที่เจอ			

4

อะไรรู้อยู่ใน	ไร	และ	ไร
อะไรรู้อยู่ใน	รง	และ	รง
อะไรรู้อยู่ใน	รง	และ	รง
อะไรรู้อยู่ใน	รง	และ	รง
คำที่เจอ			

5

ចម្លែង	ទាប	និង	ចក
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ដោយ	និង	ដោយ
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
កំណត់			

6

ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
កំណត់			

7

ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
កំណត់			

8

ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
ចម្លែង	ក្នុង	និង	ក្នុង
កំណត់			

9

	อะไรรออยู่ใน สอง และ สาม
	อะไรรออยู่ใน รถ และ รบ
	อะไรรออยู่ใน ฟ้า และ ฟ้า
	อะไรรออยู่ใน ทุ่ง และ ทุ่ง
	อะไรรออยู่ใน สอง และ สาม
	อะไรรออยู่ใน กระรอก และ สรรพ
	อะไรรออยู่ใน คน และ ทนาย
	อะไรรออยู่ใน สวรรค์ และ องค์
	คำนี้คือ

10

	อะไรรออยู่ใน ไก่ และ กบ
	อะไรรออยู่ใน จิก และ บิ
	อะไรรออยู่ใน เต่า และ ทัพ
	อะไรรออยู่ใน ทบ และ ตัก
	อะไรรออยู่ใน บี และ ติ
	อะไรรออยู่ใน ศรี และ เศษ
	อะไรรออยู่ใน กบ และ กัง
	อะไรรออยู่ใน พม และ พา
	อะไรรออยู่ใน ศัพท์ และ กานท์
	คำนี้คือ

แบบฝึกหัด 4

ให้นักเรียนเติมสระที่หายไปลงในช่องว่างให้ได้ความหมายตรงกับคำในวงเล็บ

ตัวอย่าง

กุ่มครองดแล

พื ก ก ษ

1. บทหรือตอนหนึ่งของกาพย์เทศน์

2. จัดทำบางสิ่งที่ใช้กันเกล็ดง่ามรูป

3. มากมาย

4. การใส่และเก็บผสมอย่างดี

5. ร้าแวง

6. หุ้มเหล็ก

7. เลี้ยงเล้าสัตว์

8. ไม่ถูกต้อง

9. อบอุ่น

10. วิษณุว่าด้วยเลขมนต์

11. ทำขึ้น

คาถา

ก	ณ					
พ		ม				
ค	น	น				
ม		ย	ส			
น	ก	ร	ร			
ค	ป	ร	ม			
ก		ต	ค	พ		
ค	า	ย	ร	ร		
พ	ร	ย	พ	ก		
พ	ส		ค	า	ส	ก
ส	ร	า	ง	ส	ร	ร

บทที่ ๕

ให้นักเรียนคำที่เขียนลงในช่องว่างให้คำใหญ่กลาง คำใดเขียนถูกใส่ในเครื่องหมาย ✓

กิตติศัพท์	
จักรวรรดิ	
กิตติ	
กมล	
สร้างสรรค	
ระบอบ	
มณฑล	
อุปถัมภ์	
โกล	
ศาสตร	
โศกนาฏกรรม	

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเขียนคำหรือประโยคในช่องว่างทางขวาเมื่อได้เรียงคำหรือวลีทางด้านซ้าย

อ่านว่า	เติมคำจนรู้ให้ถูกต้อง
กิด-ติ-สับ	กิด-ติ-สัพ
กัณ (บทหรือตอนหนึ่งของการเทศน์)	กัณ
ต๊ะ-นัณ	ตัพ-นัณ
ต๊ะ-กัณ	ตัก-กร
ส้าง-สับ	ส้าง-สกร
พระ-พัก	พระพัก
พัส-ต๊ะ-ส้าง	พัส-ต๊ะ-ส้าง
พัม	พัม
ต๊ะ-กณ	ตัก-กร
ตบ-ปะ-ราม	ตบ-ปะ-ราม
มัส-ต๊ะ-มัส	มัส-มัส

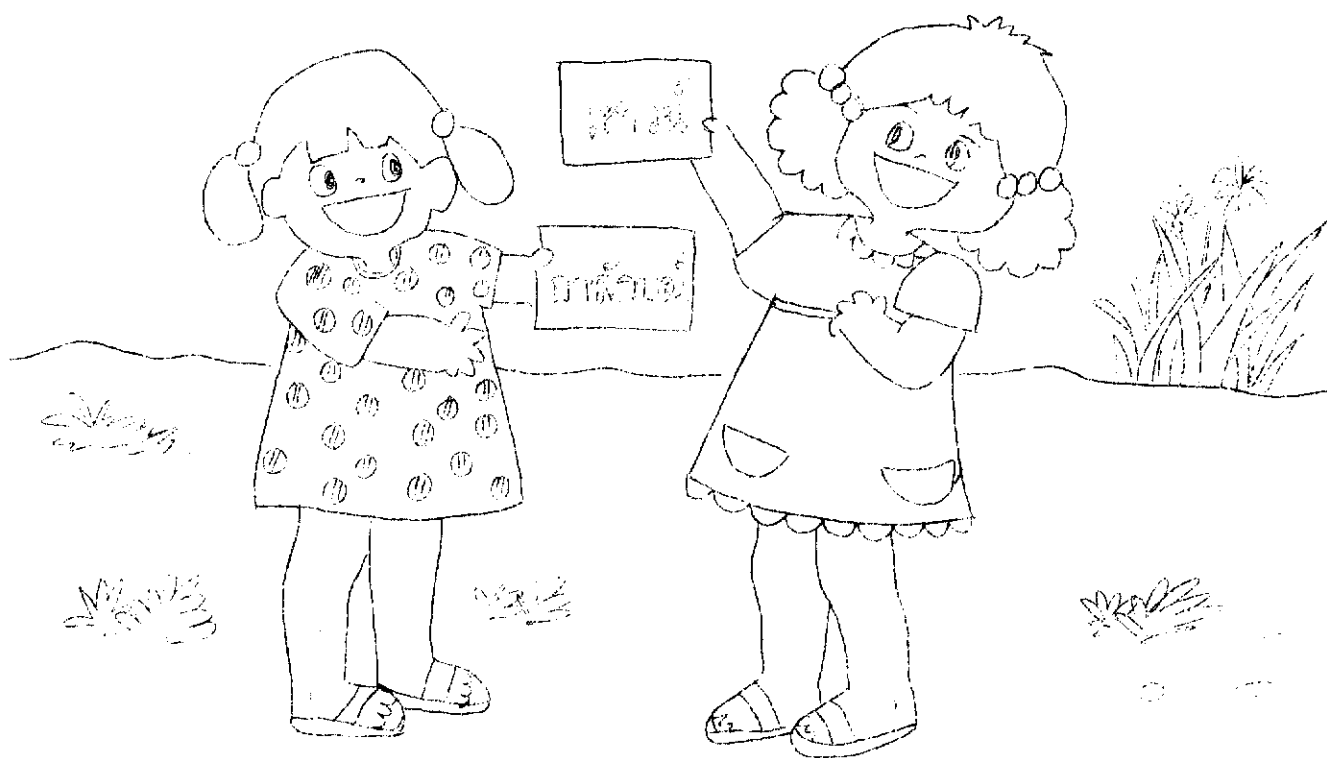
แบบฝึกหัดท้ายภาค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่ 5

เรื่อง ทักษะการฟัง

(ฝึกสะกดคำที่มี ณ น ย์ เป็นตัวการันต์)

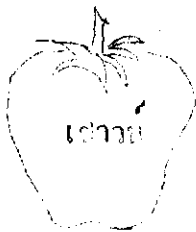
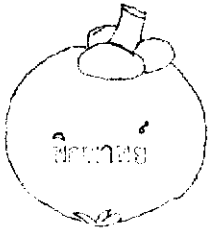
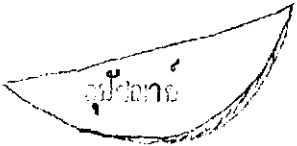

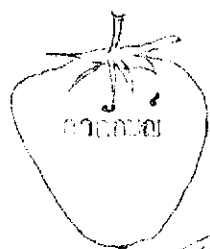
นก

โรงเรียน

แบบฝึกหัดที่ 1

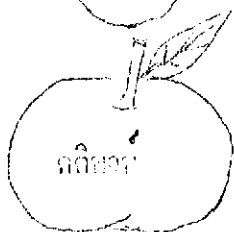
จงเขียนชื่อของผลไม้ตามคำกล่าวข้างต่อไปในช่องว่างให้ตรงกับภาพของผลไม้

 แอปเปิ้ล	ผลไม้ที่รับประทานได้ทั้งผล
 มังคุด	ผลไม้ที่มีกลิ่นหอม
 แตงโม	ผลไม้ที่มีรสหวาน
 แพร์	ผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว
 เงาะ	ผลไม้ที่มีรสหวานอมเปรี้ยว

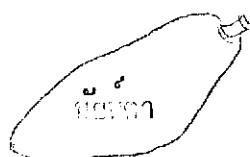
มะเขือเทศ

การปลูกพืชผักสวนครัว

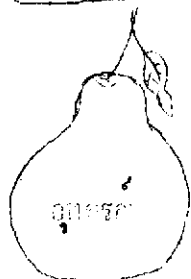
แก้วมังกร

ผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว

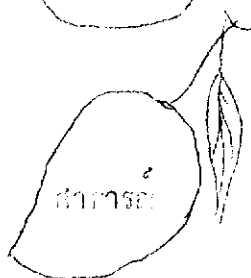
มะม่วง

ผลไม้ที่มีรสหวาน

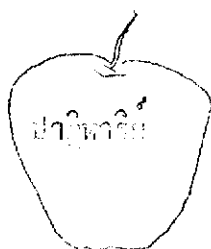
แอปเปิ้ล

ผลไม้ที่มีรสขม

มะม่วง

ผลไม้

แอปเปิ้ล

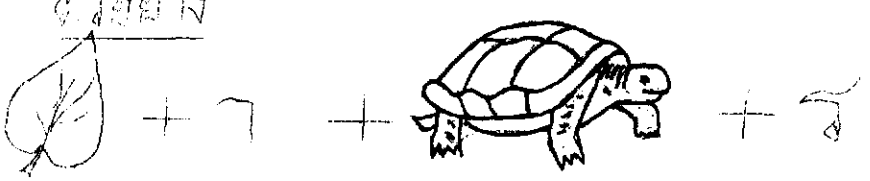
ผลไม้

แบบฝึกหัดที่ 2

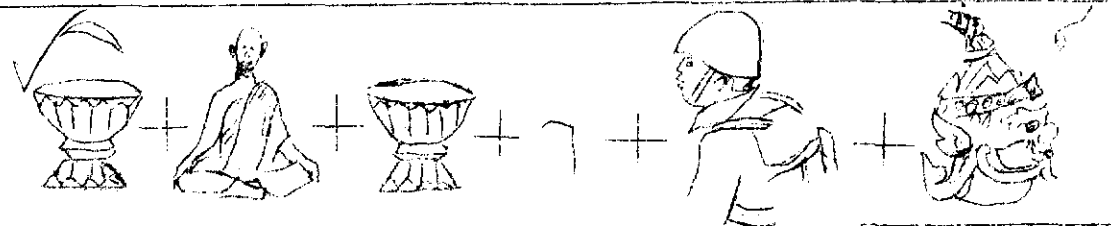
2

จงนำภาพและตัวอักษรมาประกอบกันเป็นคำแล้วนำคำที่ประกอบกันมาเขียนลงในช่องว่างตามภาพนี้

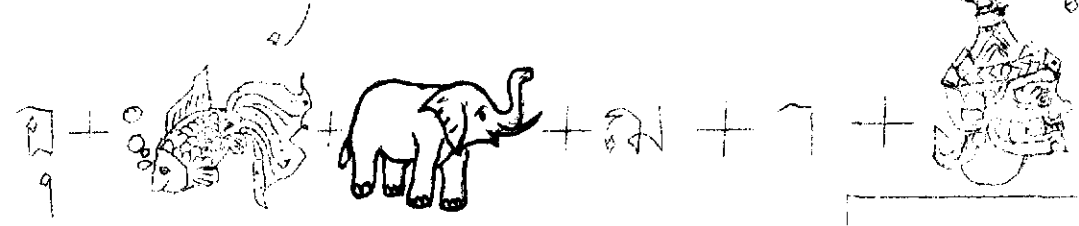
ตัวอย่าง

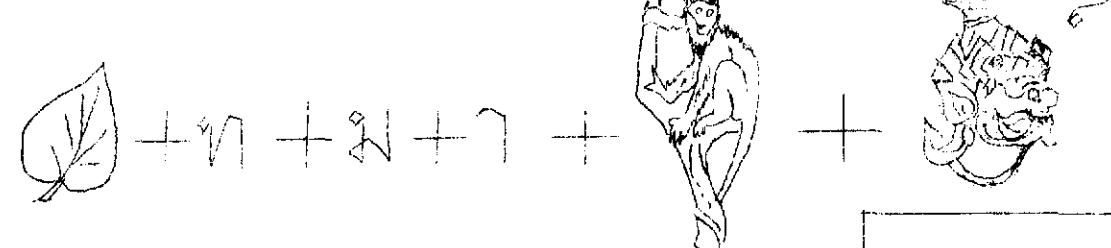
ใบ ก ู

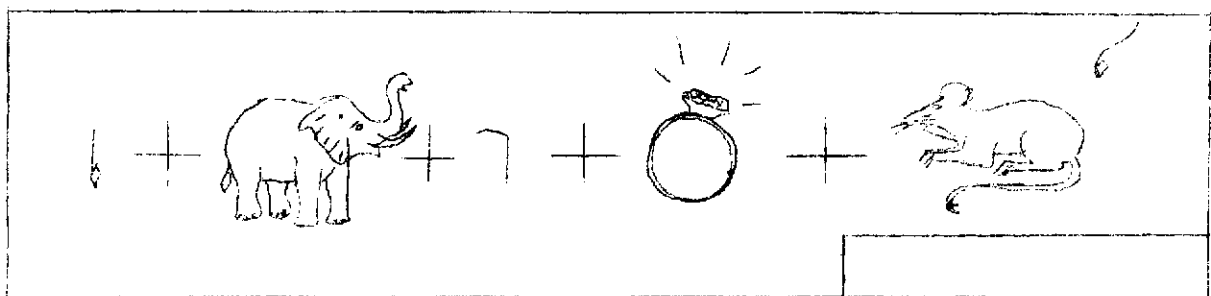
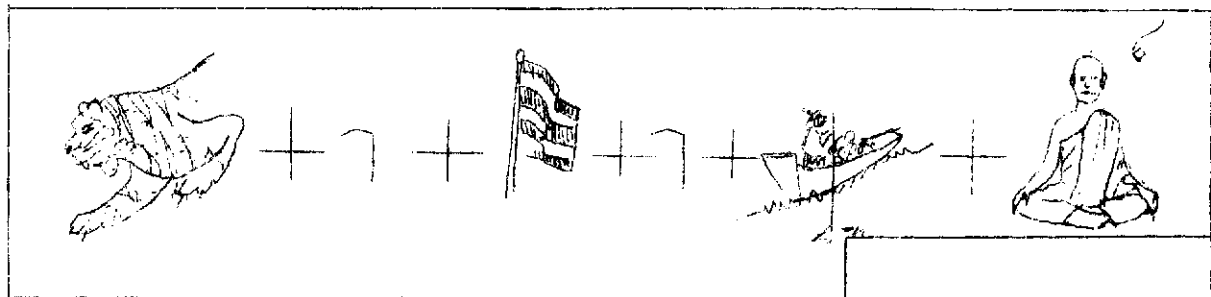
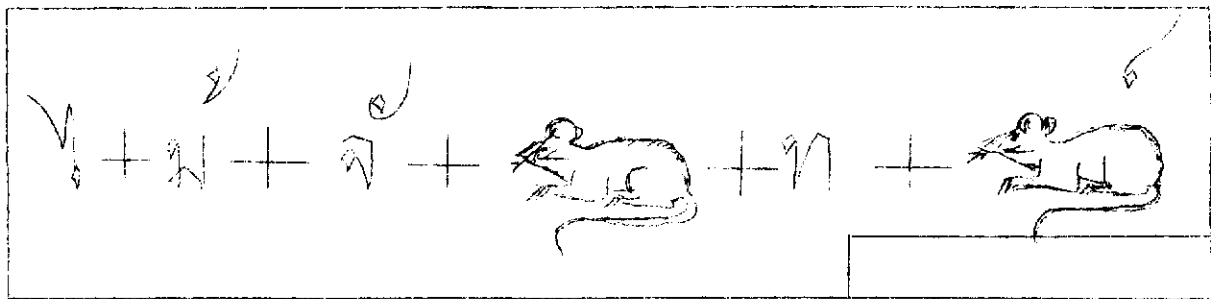
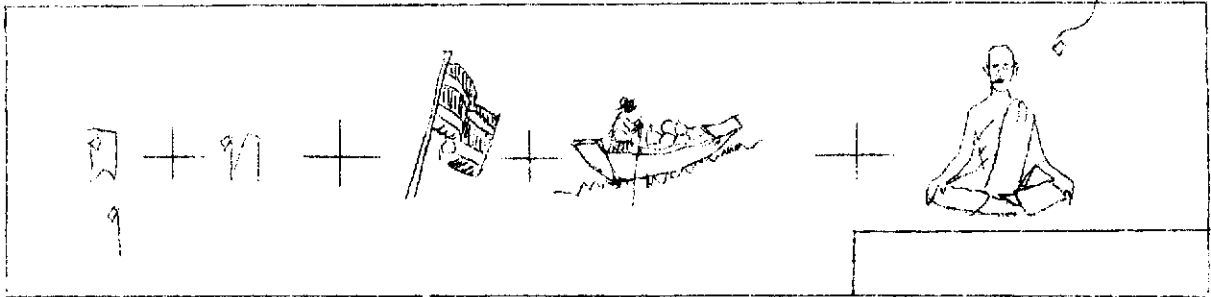
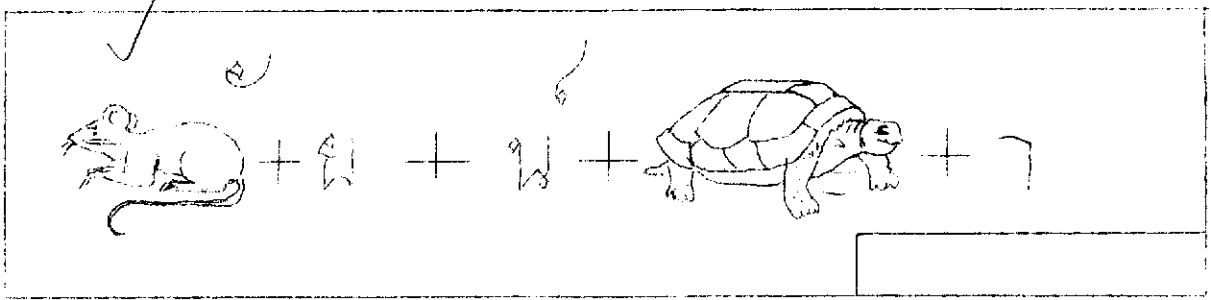

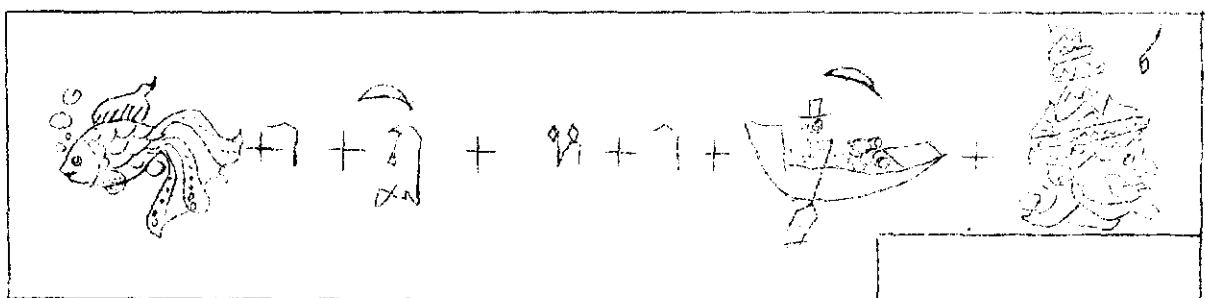
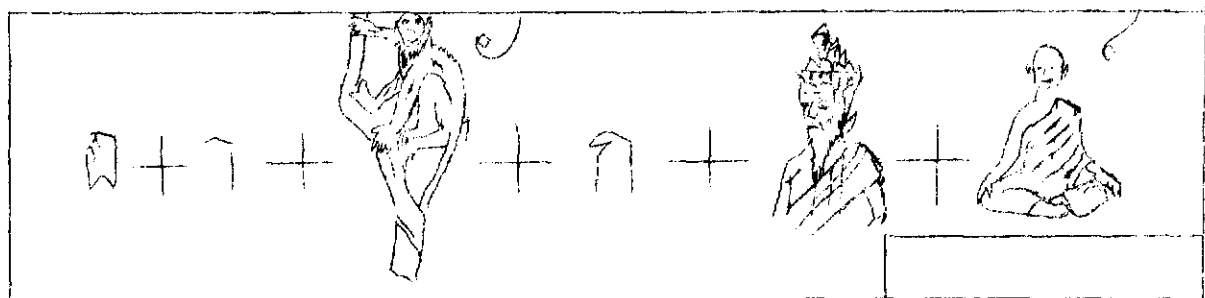
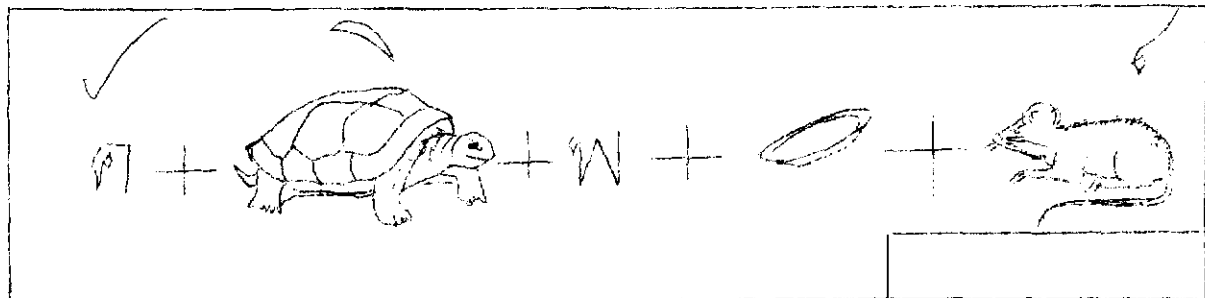
ก + ง + ข + ง + ค + ก + ง + ค

ก + ข + ค + ก + ค + ค

แบบฝึกหัด 3

จงหาพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือคำจากปริศนาที่กำหนดไว้ในนี้ แล้วใส่ลงในช่องว่าง
เพื่อเติมคำจนออกมาเป็นประโยคที่สมบูรณ์ แล้วเขียนประโยคที่ได้ออกมา

ตัวอย่าง

กระ	อะไรรู้ใน	กระตาม	และ	กระจก
ค	อะไรรู้ใน	อู	และ	ดี
า	อะไรรู้ใน	กา	และ	ชา
น	อะไรรู้ใน	นก	และ	นุ
คำนี้คือ กระตาม				

1

	อะไรรู้ใน	หิง	และ	หิง
	อะไรรู้ใน	เฮร	และ	อูญญ
	อะไรรู้ใน	หาม	และ	หาม
	อะไรรู้ใน	ทอง	และ	ทอง
	อะไรรู้ใน	หทัย	และ	หทัย
คำนี้คือ				

2

	อะไรรู้ใน	ออก	และ	อู
	อะไรรู้ใน	กา	และ	นา
	อะไรรู้ใน	ลัทธิ	และ	ลัทธิ
	อะไรรู้ใน	กา	และ	โก
	อะไรรู้ใน	พิณ	และ	จก
	อะไรรู้ใน	กามา	และ	กามา
คำนี้คือ				

3

อะโรฮฺ	ปาก	และ	ปาก
อะโรฮฺ	กมฺ	และ	กมฺ
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หาว	และ	หาว
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
คำนี้คือ			

4

อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
คำนี้คือ			

5

อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
คำนี้คือ			

6

อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
คำนี้คือ			

7

อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
คำนี้คือ			

8

อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
อะโรฮฺ	หิม	และ	หิม
คำนี้คือ			

9

อะโรฮุงไ	ไ	บ	ส	ส
อะโรฮุงไ	ธ	บ	ธ	ธ
อะโรฮุงไ	ร	บ	ร	ร
อะโรฮุงไ	ม	บ	ม	ม
คำนำ				

10

อะโรฮุงไ	อ	บ	อ	อ
อะโรฮุงไ	ท	บ	ท	ท
อะโรฮุงไ	ด	บ	ด	ด
อะโรฮุงไ	ก	บ	ก	ก
คำนำ				

11

อะโรฮุงไ	อ	บ	อ	อ
อะโรฮุงไ	อ	บ	อ	อ
อะโรฮุงไ	อ	บ	อ	อ
อะโรฮุงไ	อ	บ	อ	อ
อะโรฮุงไ	อ	บ	อ	อ
คำนำ				

ให้นักเรียนเติมอักษรที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้ได้อ่านตามตรงกลับตามข้างมือ

ขวณพ

คณครองคณ

พ ห ำ ำ

1. ก้อนดำที่เป็นแบบอย่าง

ค ตี พ จ

2. การขอให้พิจารณาตามใหม่

อ อี ี

3. ตวงตา

น ฌ ฑ ฏ

4. ความคิดที่รวดเร็ว

บ ฐ ฏ ฐ

5. เมฆบนต้นที่มีกลิ่นหอม

ย ฌ ฐ ฐ ฐ

6. การลงนาม

อ ฌ ฏ ฐ ฐ

7. ศพบนถนน

อ ฏ ฐ ฐ ฐ

8. พระภิกษุที่ไปรับอาหาร

อ ฐ ฌ ฐ ฐ

9. ลุงคนดี

พ ฐ ฐ ฐ ฐ

10. ฐ

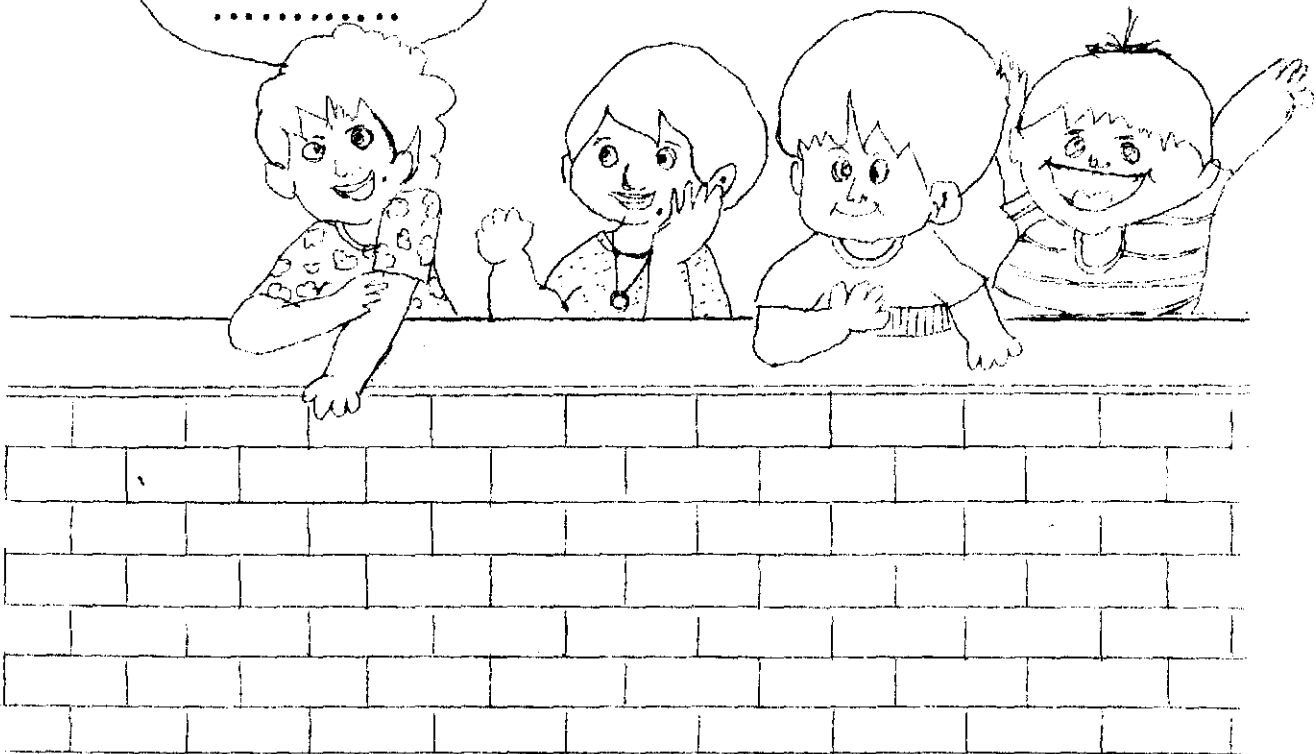
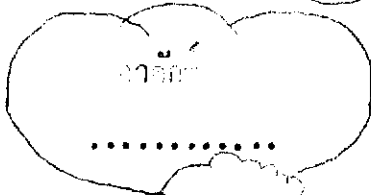
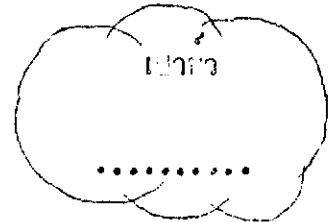
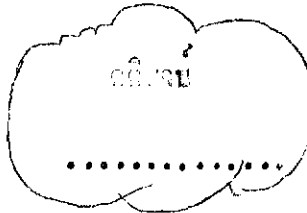
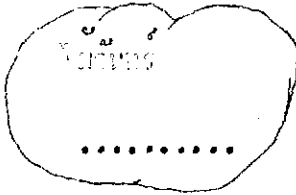
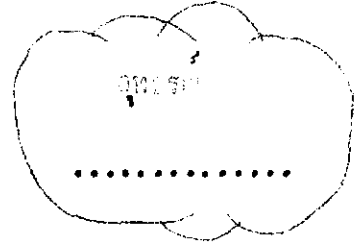
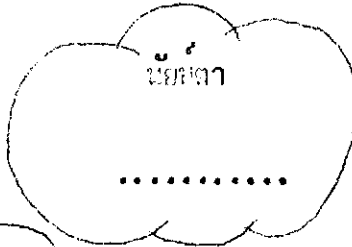
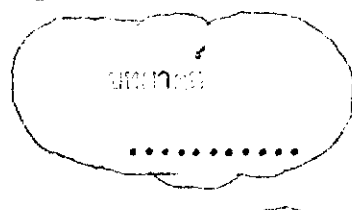
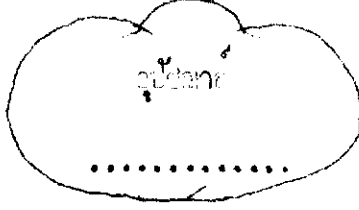
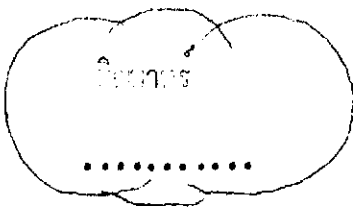
ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

11. ลุงคนดี

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

แบบฝึกหัดที่ ๕

ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนนิทานลงในช่องว่างใจดำไปทุกช่อง ถ้าใครเขียนจนถูกใจให้ใจเครื่องหมาย ✓

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมอักษรลงในช่องว่างตามความถี่ในทรงกลมคำอ่านตามตัวอย่าง

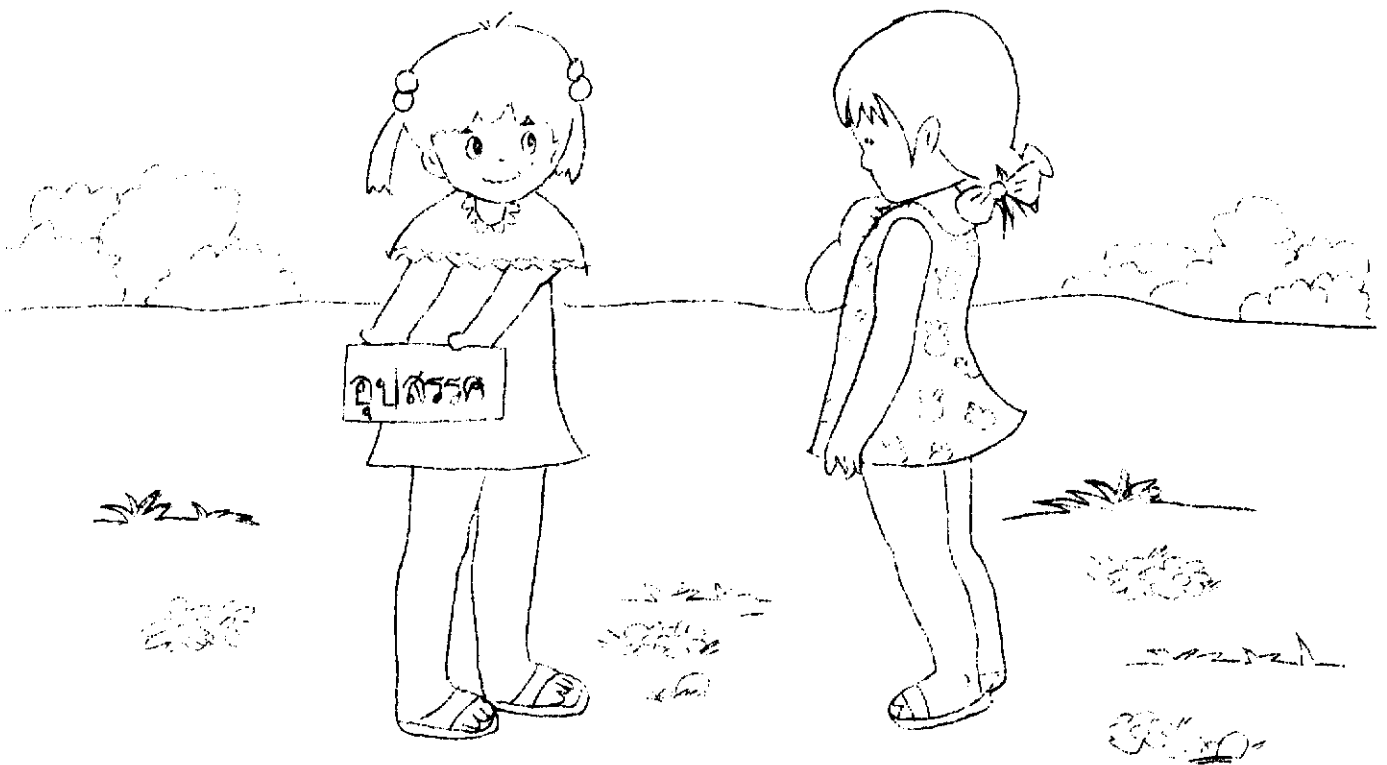
ตัวอย่าง	เติมอักษรให้ถูกต้อง
พื ^๑ น - พว ^๑ ต	พื ^๑ นพว ^๑ _____
บ ^๑ ต - พ ^๑ ะ - มา ^๑ น	บ ^๑ ตมา ^๑ _____
น ^๑ น - ต ^๑ า	น ^๑ น _____ ต ^๑ า
พ ^๑ เ - จ ^๑ น	พ ^๑ เ _____ จ ^๑ น
ส ^๑ า - ท ^๑ า	ส ^๑ า _____ ท ^๑ า
ค ^๑ - ป ^๑ - ต ^๑ - ต ^๑ า	ค ^๑ _____ ป ^๑ _____ ต ^๑ _____ ต ^๑ า
พ ^๑ า - ต ^๑ ิ - ท ^๑ า	พ ^๑ า _____ ต ^๑ ิ _____ ท ^๑ า
ค ^๑ า - ส ^๑ ก	ค ^๑ า _____ ส ^๑ ก _____
ค ^๑ ะ - ต ^๑ ิ - พ ^๑ ต	ค ^๑ ะ _____ ต ^๑ ิ _____ พ ^๑ ต _____
ค ^๑ า	ค ^๑ า _____
ค ^๑ ต - พ ^๑ ค	ค ^๑ ต _____ พ ^๑ ค _____

แบบฝึกหัดคัดคำยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

ชุดที่ 6

เรื่อง การให้ ร และรร

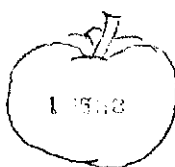
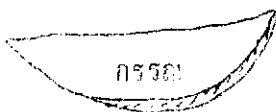
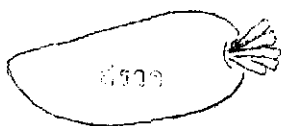
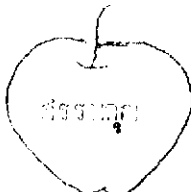
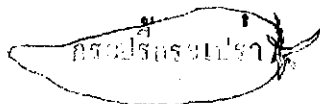
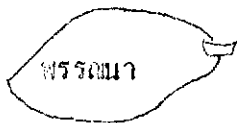
ชื่อ

โรงเรียน

แบบฝึกหัด 1

๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐

งานวัดใต้โบสถ์ระหว่างถ้ำบางตาหลวงเมื่อใกล้เสร็จกับความเป็นมาของทางศาสนา

2000000

అంశములు

๑
มณฑลบางละไคย

of 1977-1978

المجلة

๒๓๑๗๙

95

1011

the station

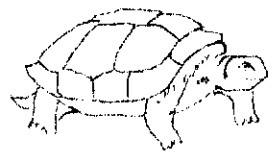
မိမိ

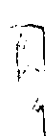
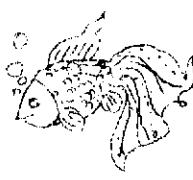
แบบฝึกหัดที่ ๑

จงนำภาพมาจับคู่กับพยัญชนะต่อไปนี้ แล้วนำภาพมาทำคำประสมเป็นคำใหม่ในช่องว่าง

ตัวอักษร

+

+

+

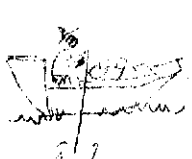
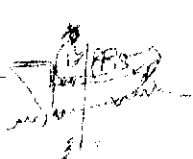

✓

+

+

+

+

+

✓

+

+

+

✓

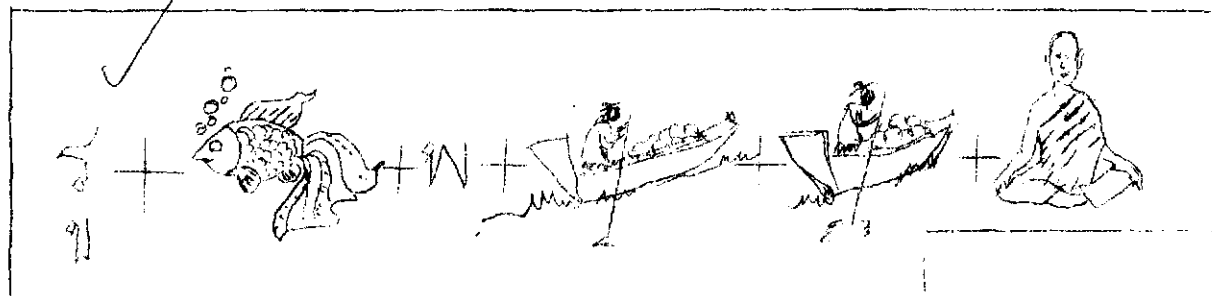
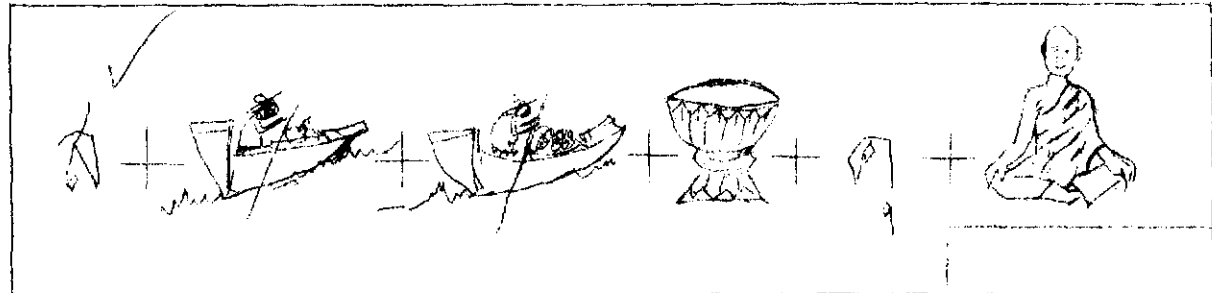
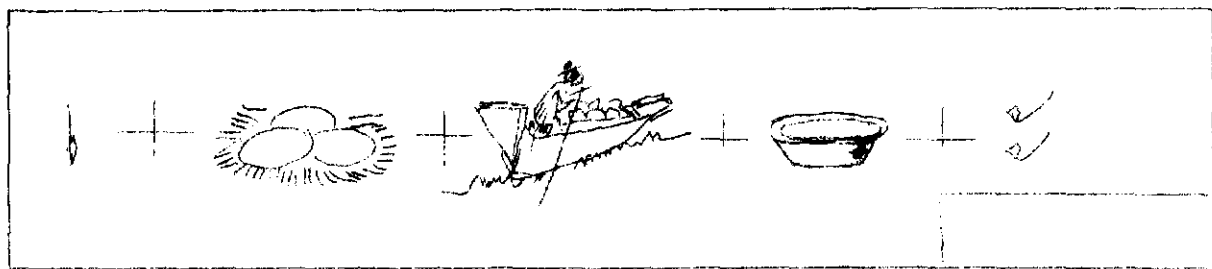
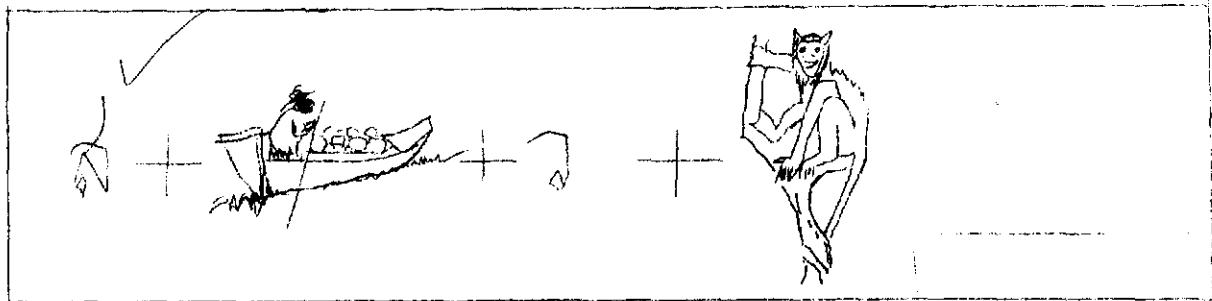
+

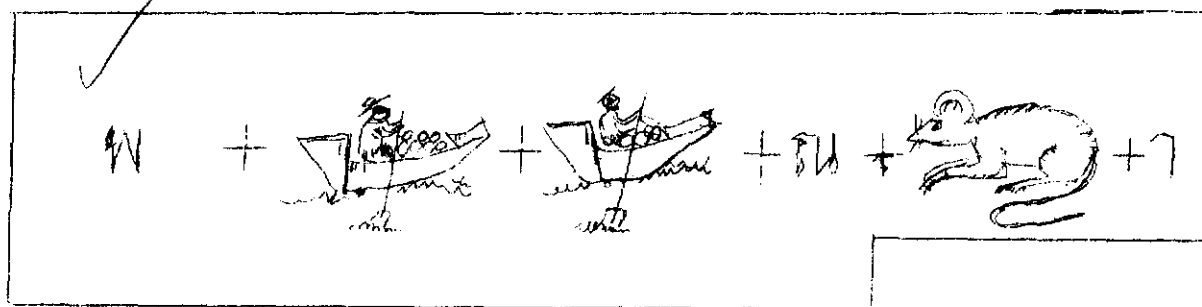
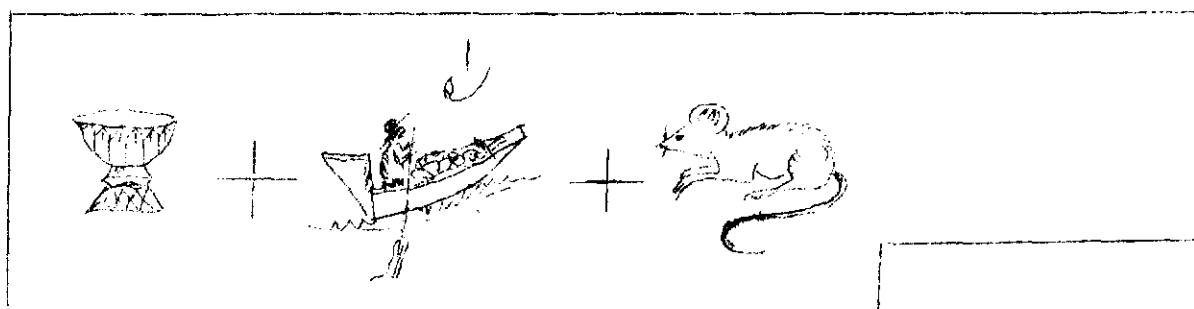
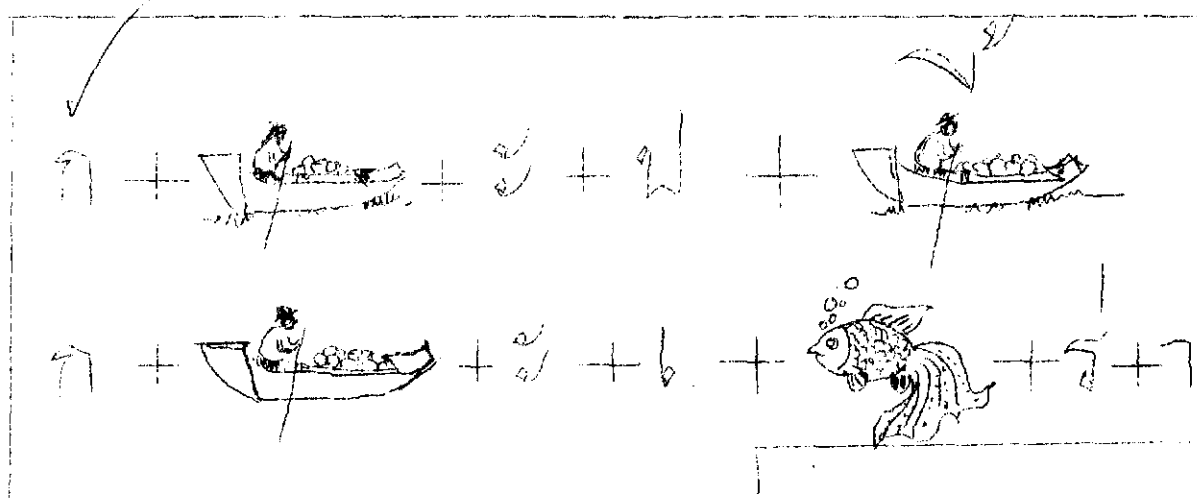
+

+

+

+

แบบฝึกหัดที่ 3

จงหาพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือคำจากปริศนาที่กำหนดต่อไปนี้ แล้วใส่เครื่องหมายลงในช่องว่างข้างมือ
 ออกมาใส่ในช่องว่างข้างมือ แล้วลงมือทำในช่องว่างข้างกลาง

ตัวอย่าง	กระ	อะไรรออยู่ใน	กระตาย	และ	กระจก
		อะไรรออยู่ใน	ท่า	และ	แทง
		อะไรรออยู่ใน	นา	และ	อา
		อะไรรออยู่ใน	นก	และ	มอง
	กำหนด				
	กระจก				

1

	อะไรรออยู่ใน	กระตาย	และ	กระจก
	อะไรรออยู่ใน	ป่า	และ	ปิ่น
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	รำ
	อะไรรออยู่ใน	ชี	และ	จี
	อะไรรออยู่ใน	กระตาย	และ	กระจก
	อะไรรออยู่ใน	เด	และ	เก
	อะไรรออยู่ใน	ป่า	และ	ปิ่น
	อะไรรออยู่ใน	เรือ	และ	รำ
	อะไรรออยู่ใน	นา	และ	อา
	กำหนด			

2

	อะไรรออยู่ใน	ไป	และ	อะไร
	อะไรรออยู่ใน	ขี้	และ	จอม
	อะไรรออยู่ใน	แหวน	และ	วง
	อะไรรออยู่ใน	ค	และ	ราน
	อะไรรออยู่ใน	เกรง	และ	เขอ
	อะไรรออยู่ใน	ชิง	และ	ชา
	อะไรรออยู่ใน	แหวน	และ	วง
	กำหนด			

3

	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน ปลา และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน สวรรค และ บรรล
	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	กำนค

4

	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	อะโรฮูโน สวรรค และ บรรล
	อะโรฮูโน พง และ เรี
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	กำนค

5

	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ เรี
	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	กำนค

6

	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	อะโรฮูโน เรี และ ฐ
	อะโรฮูโน บรรล และ สวรรค
	อะโรฮูโน ฐ และ ฐ
	กำนค

7

	อะไรรู้ใน คำ และ กง
	อะไรรู้ใน สวรรค์และมรรณ
	อะไรรู้ใน เพล และ กุญ
	คำนำ

8

	อะไรรู้ใน พง และ ฟ้า
	อะไรรู้ใน เรือ และ ห้า
	อะไรรู้ใน ยี่ และ กี่
	อะไรรู้ใน นก และ ญ
	คำนำ

9

	อะไรรู้ใน เฒ และ เก
	อะไรรู้ใน หิง และ มชน
	อะไรรู้ใน รัง และ ราน
	อะไรรู้ใน ฐ และ เอก
	อะไรรู้ใน จะ และ ะ
	คำนำ

10

	อะไรรู้ใน เลื่อ และ สูง
	อะไรรู้ใน รัง และ ราน
	อะไรรู้ใน วัค และ มวน
	อะไรรู้ใน ลุง และ ลม
	คำนำ

แบบฝึกหัดที่ 4

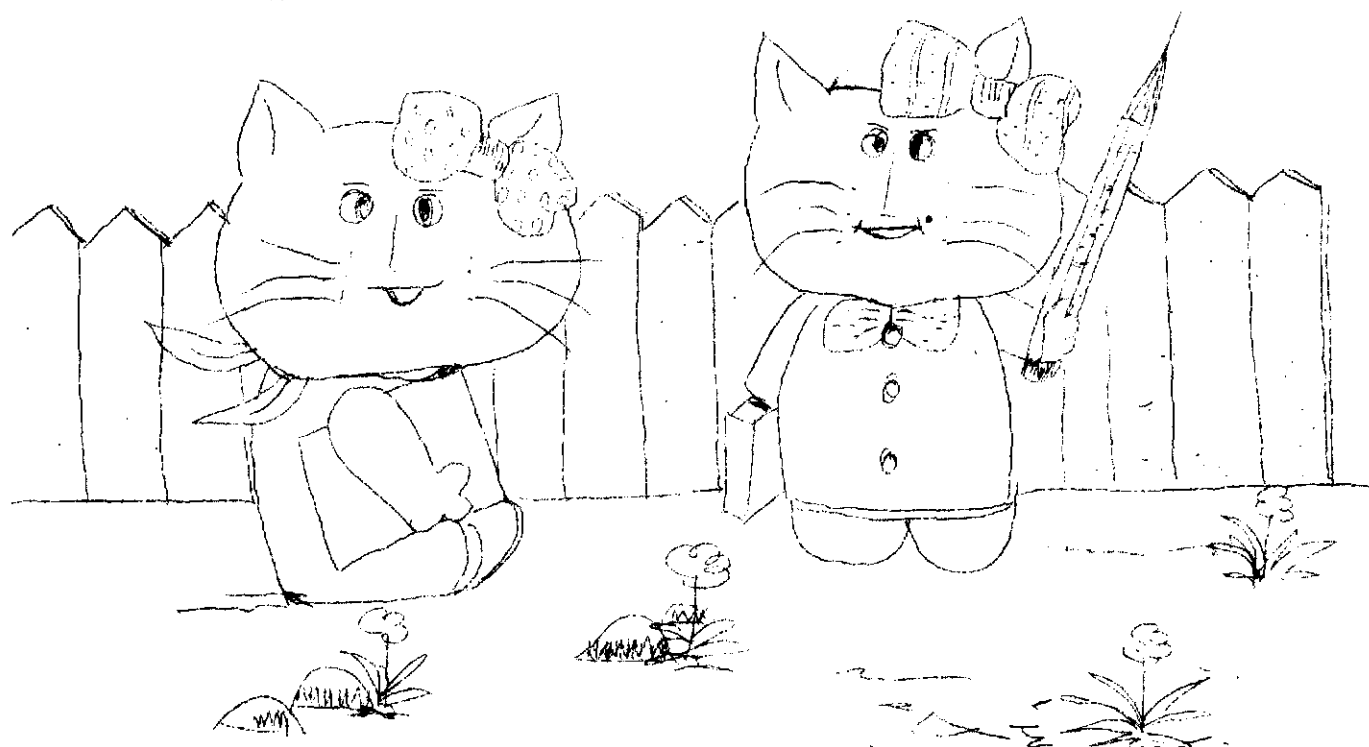
ใบนี้ใช้เรียนกับหนังสือที่ภาคภาษาอังกฤษ ลงในตารางให้โดยจำแนกตามวงกลมตามภาพ

คำศัพท์		ค	ข	ฅ	ก	ง
1. นกนางแอ่น		พ	อ	น		
2. ช		ก			น	
3. หัวเรา		ส		ว	น	
4. ก้อน		เ	ก		น	
5. สบ		พ	น	อ	เ	ก
6. สบประพาส		ส			พ	น
7. นกกลิ้งอย่างละเอียด		พ			น	ก
8. สกนของสกนสก		ก		พ		น
9. สกนกว		พ		น		ก
10. สกน	ก		ข	น	อ	ก
สกนกว						

แบบฝึกหัดที่ 5

ให้นักเรียนเขียนชื่อของตนเองลงในตารางต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ถ้าใดผิดให้แก้ไขให้ถูกต้อง

ชื่อ	นามสกุล	ชื่อ
.....		
	ชื่อ	ชื่อ
		
ชื่อ	ชื่อ	ชื่อ
.....		
	ชื่อ	ชื่อ
		

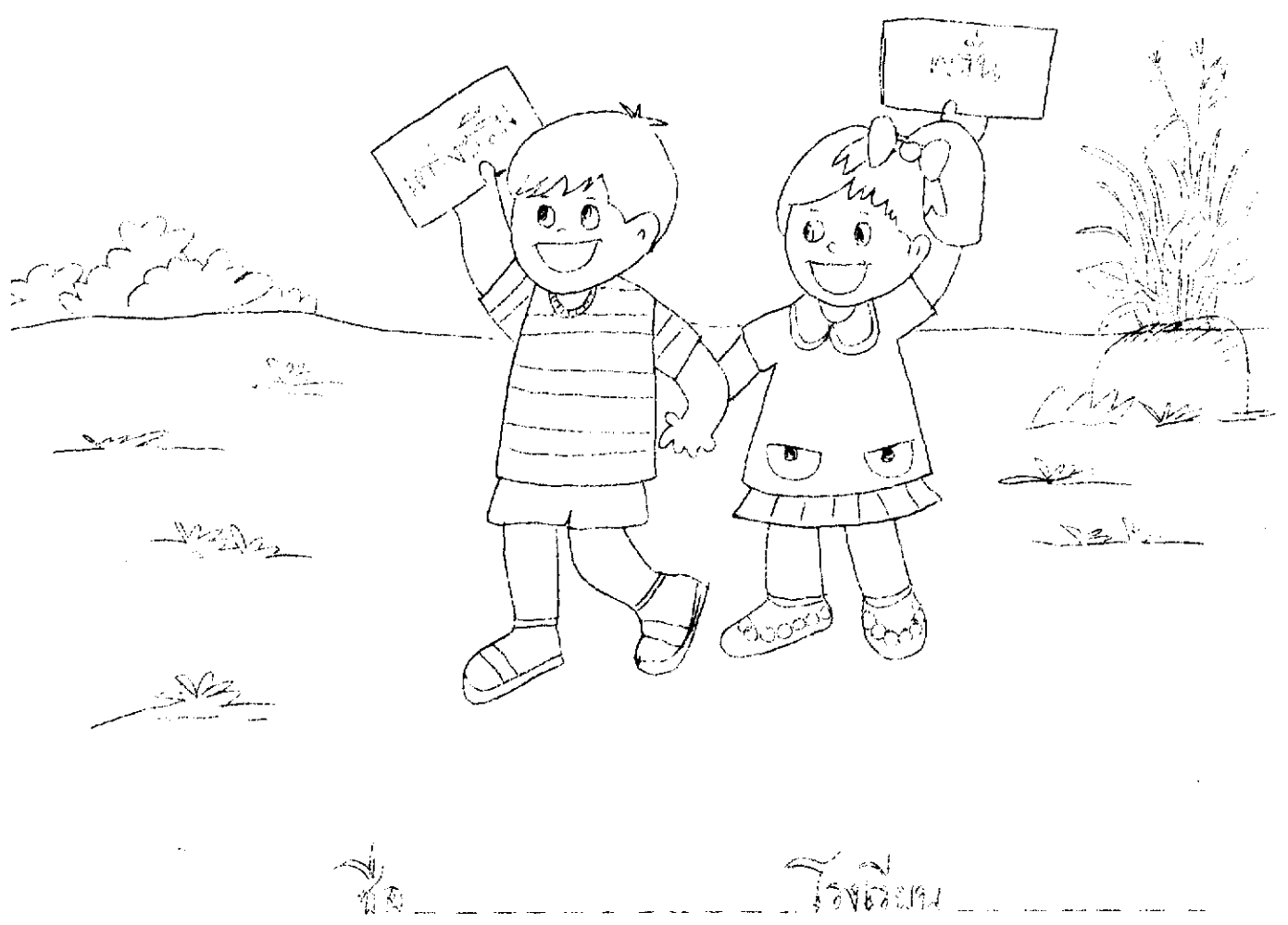

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้ทำเรียงเติมอักษรลงในช่องว่างทางขวาให้ตรงกับคำอ่านทางซ้าย

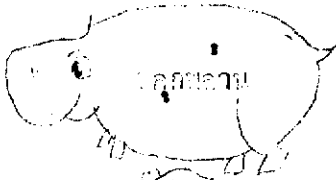
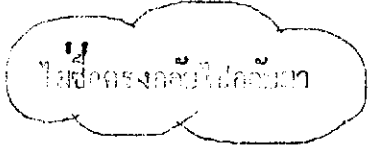
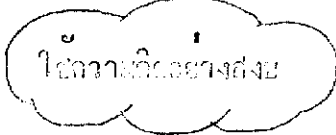
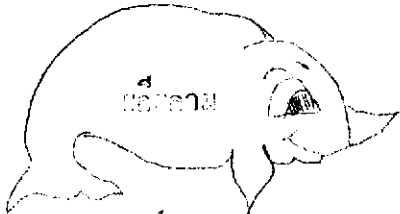
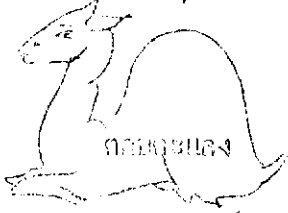
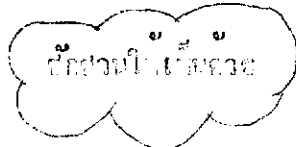
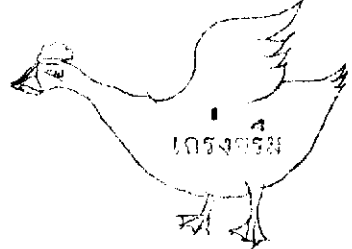
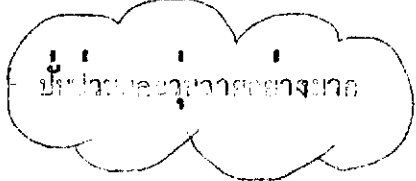
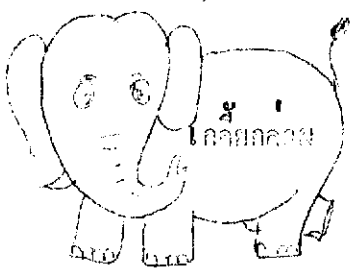
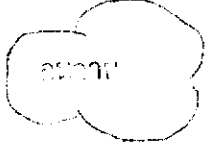
คำอ่าน	เติมสระหรือพยัญชนะ
อบ-ปะ-ลัก	อปส ____ ค
ลัป-พะ-คน	ล ____ พคณ
อุป-ปะ-พัน	อุปพ ____ ณ
กัณ (ก)	ก ____ ณ
ลัณ (ลจวราช)	ล ____ จล
พวัน	พ ____ ณ
พณ-นะ-นา	พ ____ ณนา
กระ-ปรี-กระ-ปรี	ก ____ ปรี ____ ก ____ ปรี ____
เขว-เหว	เข ____ เ ____
เขจร	เข ____ จร

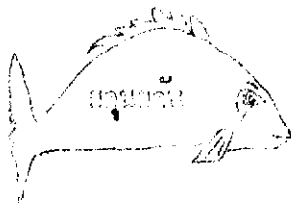
แผนผังกิจกรรมการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
สัปดาห์ที่ 7
เรื่อง การเดินทาง 2

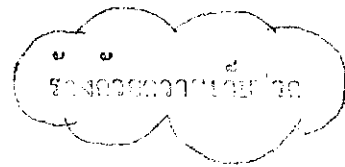
แบบฝึกหัดที่ 1

จงขีดเส้นโยงระหว่างคำทาง ด้านซ้ายมือให้ตรงกับคำความหมายทางด้านขวามือ

 หมู	
 จิ้งจอก	
 แมว	
 กระต่าย	
 เป็ด	
 ช้าง	

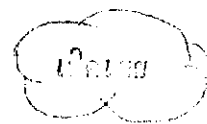
ปลา

ร้องกวนเวลาเข้าวัด

กวน

เฝ้า

นก

เครื่องใช้ในบ้าน

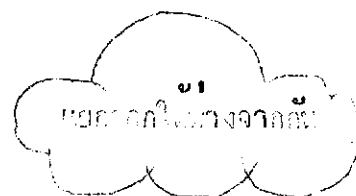
แมว

ใช้โดยเจ้า

นก

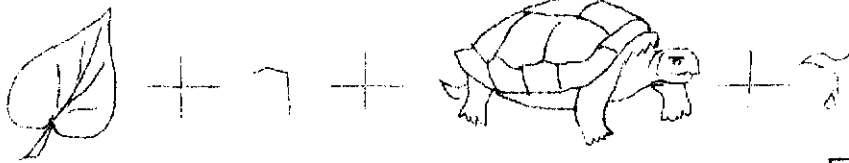

นกตกในทางจากนั้น

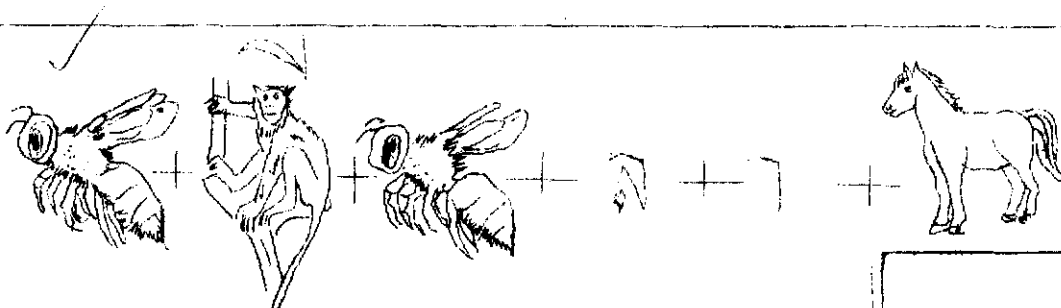
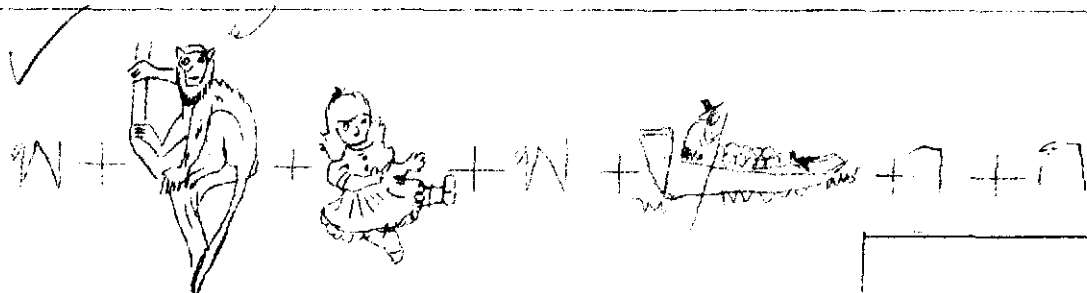
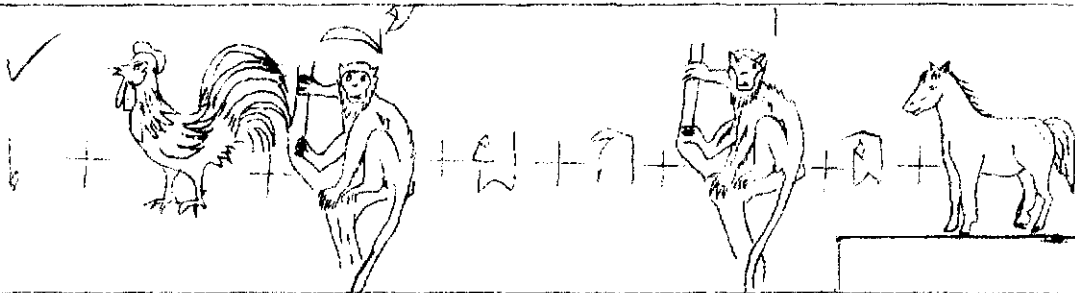
๑ ๒ ๓
 (๑) (๒) (๓) 2

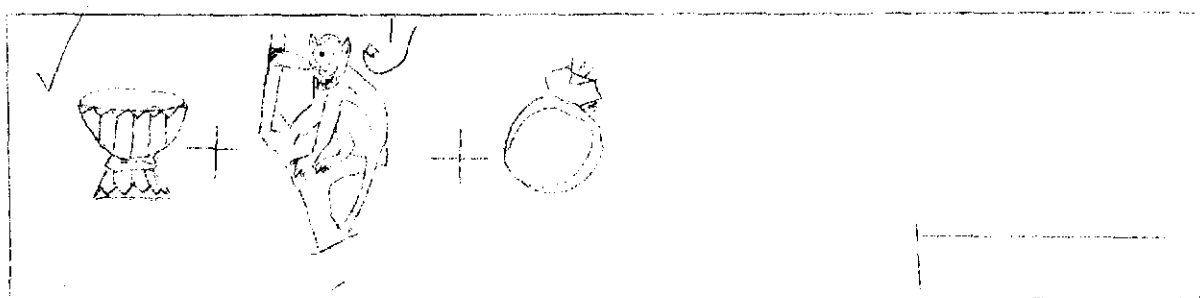
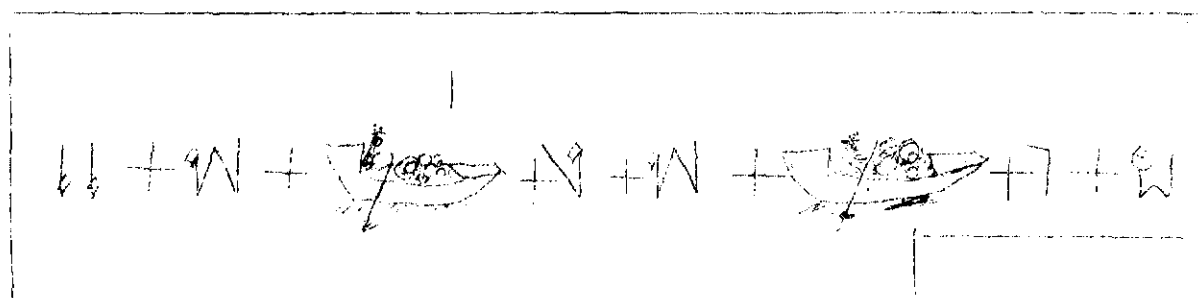
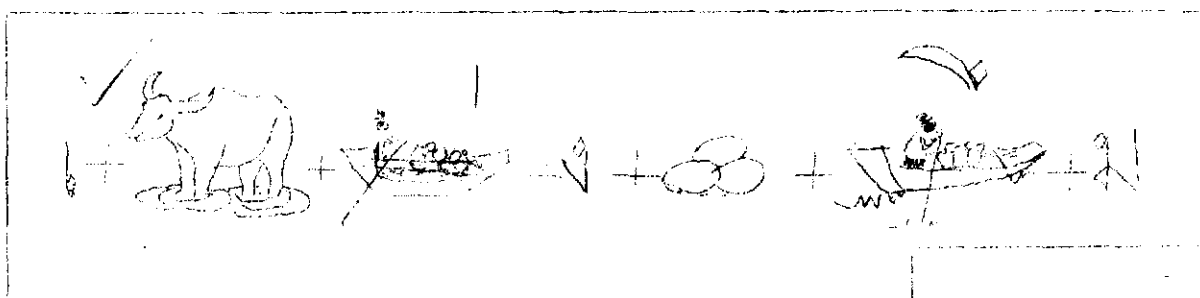
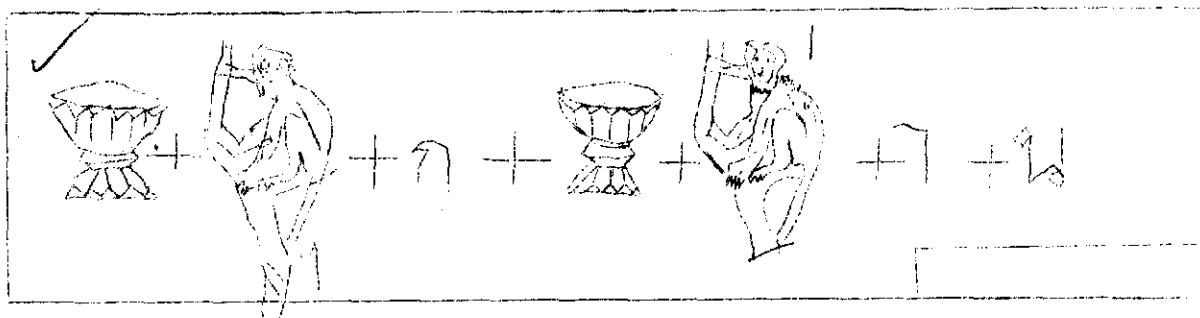
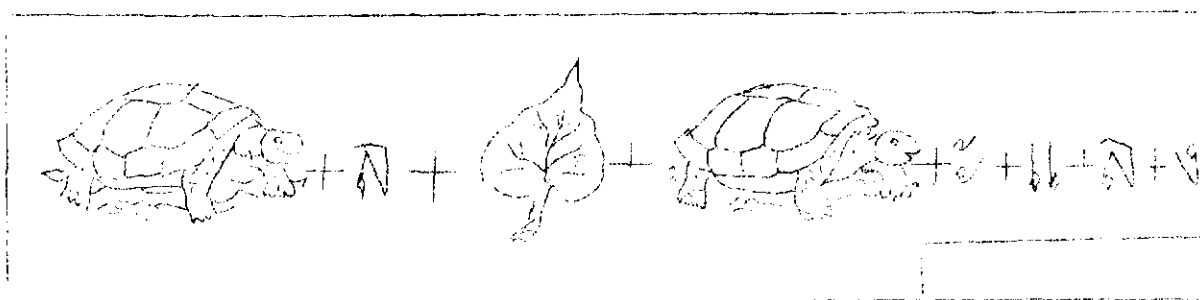
จงทำภาพและตัวอักษรตามภาพต่อไปนี้ให้ตรงกับภาพที่ประกอบกันเป็นภาพจริงตามความหมาย

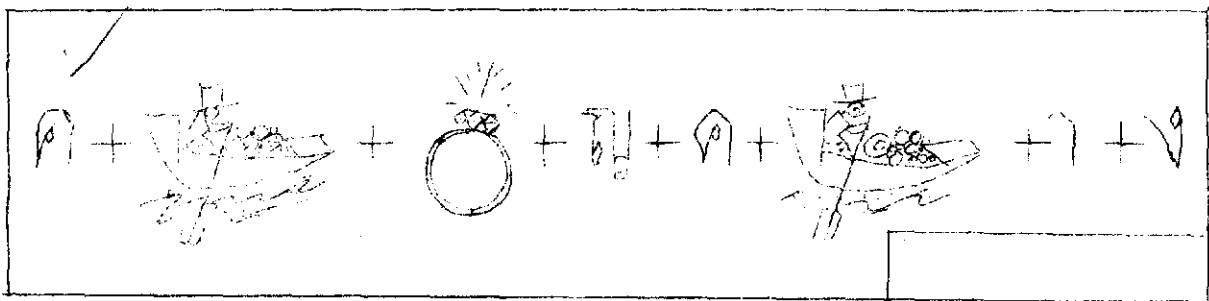
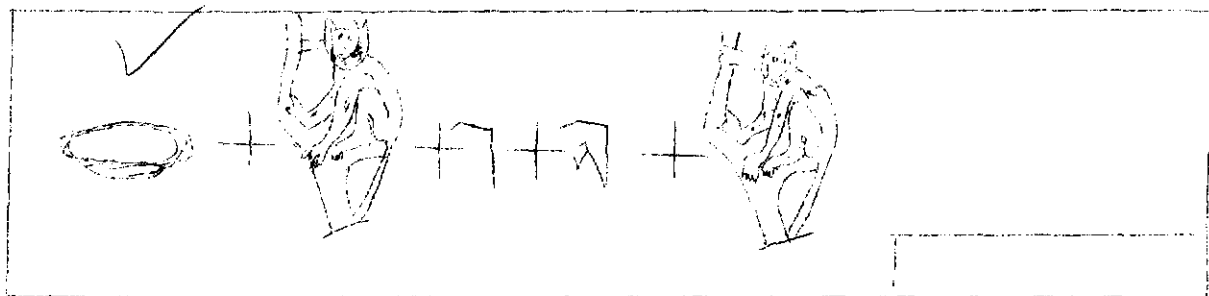
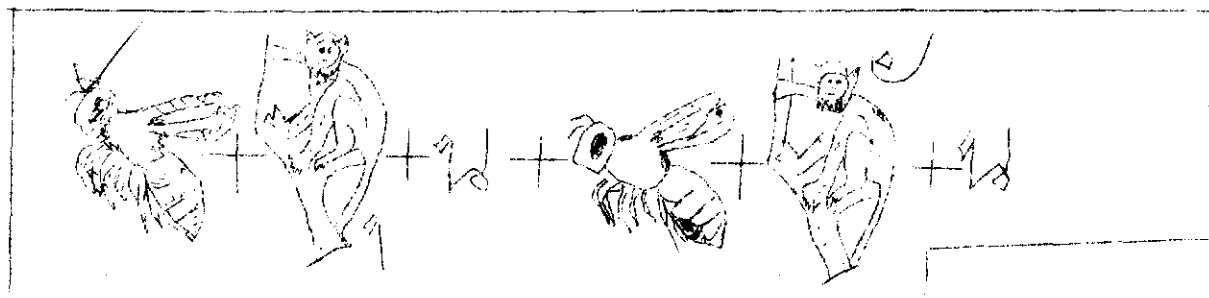
ตัวอักษร

นกเตย

แบบฝึกหัดที่ 3

จงหาผลบวก ผลลบ ผลคูณ ผลหาร ปริเศษส่วน และค่าสัมบูรณ์
ของค่าในวงเล็บวงในก่อน แล้วจึงหาค่าในวงเล็บวงนอก

ตัวอย่าง

กระ	อะไรวงใน	กระภายใน และ กระนอก
๑	อะไรวงใน	กำ และ แดง
๒	อะไรวงใน	งา และ ฟ้า
๓	อะไรวงใน	นก และ เทว
	กำแดง	กระภายใน

1

	อะไรวงใน	แดง และ ฟ้า
	อะไรวงใน	กา และ สิง
	อะไรวงใน	ฟ้า และ หี
	อะไรวงใน	แดง และ ฟ้า
	อะไรวงใน	กา และ ลอ
	อะไรวงใน	กา และ ฟ้า
	อะไรวงใน	ฟ้า และ สิง
	กำแดง	

2

	อะไรวงใน	แดง และ ฟ้า
	อะไรวงใน	กา และ ลอ
	อะไรวงใน	งู และ หู
	อะไรวงใน	นา และ นก
	อะไรวงใน	แดง และ แดง
	อะไรวงใน	กา และ สิง
	อะไรวงใน	กำ และ รัง
	อะไรวงใน	นก และ ฟ้า
	กำแดง	

3

อะไรรออยู่ใน	ทวน	และ	ควาย
อะไรรออยู่ใน	รัก	และ	เรือ
อะไรรออยู่ใน	วง	และ	แพรว
อะไรรออยู่ใน	ผจญ	และ	อริ
อะไรรออยู่ใน	ครว	และ	กรวย
อะไรรออยู่ใน	ทาง	และ	มาย
คำนี้คือ			

4

อะไรรออยู่ใน	งาน	และ	พบ
อะไรรออยู่ใน	คง	และ	ลำ
อะไรรออยู่ใน	กิด	และ	จิด
อะไรรออยู่ใน	ทรง	และ	พริก
อะไรรออยู่ใน	มา	และ	อา
อะไรรออยู่ใน	โก	และ	กา
คำนี้คือ			

5

อะไรรออยู่ใน	งาน	และ	ฝั่ง
อะไรรออยู่ใน	ถึง	และ	ลา
อะไรรออยู่ใน	จุด	และ	จุด
อะไรรออยู่ใน	สม	และ	อ่าว
อะไรรออยู่ใน	วา	และ	มา
อะไรรออยู่ใน	มด	และ	เม
คำนี้คือ			

6

อะไรรออยู่ใน	เท	และ	เก
อะไรรออยู่ใน	ความ	และ	กลาง
อะไรรออยู่ใน	ผู้	และ	ผู้
อะไรรออยู่ใน	วาง	และ	พบ
อะไรรออยู่ใน	กล	และ	กลบ
อะไรรออยู่ใน	ถ	และ	ส่ง
อะไรรออยู่ใน	หอ	และ	ขอม
คำนี้คือ			

7

	อะไรรออยู่ใน	บดง	และ	บร่ง
	อะไรรออยู่ใน	ทาบ	และ	ทบ
	อะไรรออยู่ใน	เรอ	และ	รี
	อะไรรออยู่ใน	ดง	และ	ดง
	อะไรรออยู่ใน	ทาบ	และ	ทบ
	อะไรรออยู่ใน	เรอ	และ	รบ
	อะไรรออยู่ใน	ดง	และ	ดง
	อะไรรออยู่ใน	ดง	และ	ดง
	คำนำถ้อย			

8

	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	กิง	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	กบ	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	เกา	และ	กบ
	คำนำถ้อย			

9

	อะไรรออยู่ใน	ใจ	และ	จาง
	อะไรรออยู่ใน	ลา	และ	ลาง
	อะไรรออยู่ใน	นา	และ	นา
	อะไรรออยู่ใน	จาก	และ	จก
	อะไรรออยู่ใน	ลา	และ	ลาง
	คำนำถ้อย			

10

	อะไรรออยู่ใน	พง	และ	ทบ
	อะไรรออยู่ใน	กิง	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	กิง	และ	กบ
	อะไรรออยู่ใน	ว	และ	ทวน
	คำนำถ้อย			

แบบฝึกหัดที่ 4

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปลงในช่องว่างให้ได้อ่านความหมายตรงกับคำข้างหน้า

ตัวอย่าง

เครื่องจักรกลที่รวดเร็ว

จ อ แ ก ร ง

1. เครื่องจักรที่ใช้ทำถนน
2. เป็นบ้านและสวยงามมาก
3. ถนนลาด
4. ไม่มีใครเร็ว
5. แยกให้ห่างจากกัน
6. มีมากและดี
7. ใช้ความคิดอย่างสงบและนิ่ง
8. เปิดเผย
9. ชักชวนให้หันตัว
10. ไม่ซื้อตรงกลับไม่กลับมา
11. ร้องด้วยความเจ็บปวด

พ อ ง
จ อ แ ก ร ง
ผ อ ผ อ ร ม
ผ อ น ผ อ น
พ อ ต พ อ ก
พ อ ก พ อ น
เ ค ง ข ม
แ พ ง พ อ ย
เ ก ย ก ต ม
จ บ ต อ บ ง
ค ว ฏ ค ก ง

แบบฝึกหัด 5

ให้นักเรียนแยกคำที่เป็นชนิดลงในช่องว่างในคำให้ดูต่าง ๆ ถ้าใดเป็นกริยาให้ไปเครื่องหมาย ✓

ชนิดกริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

.....

กริยา

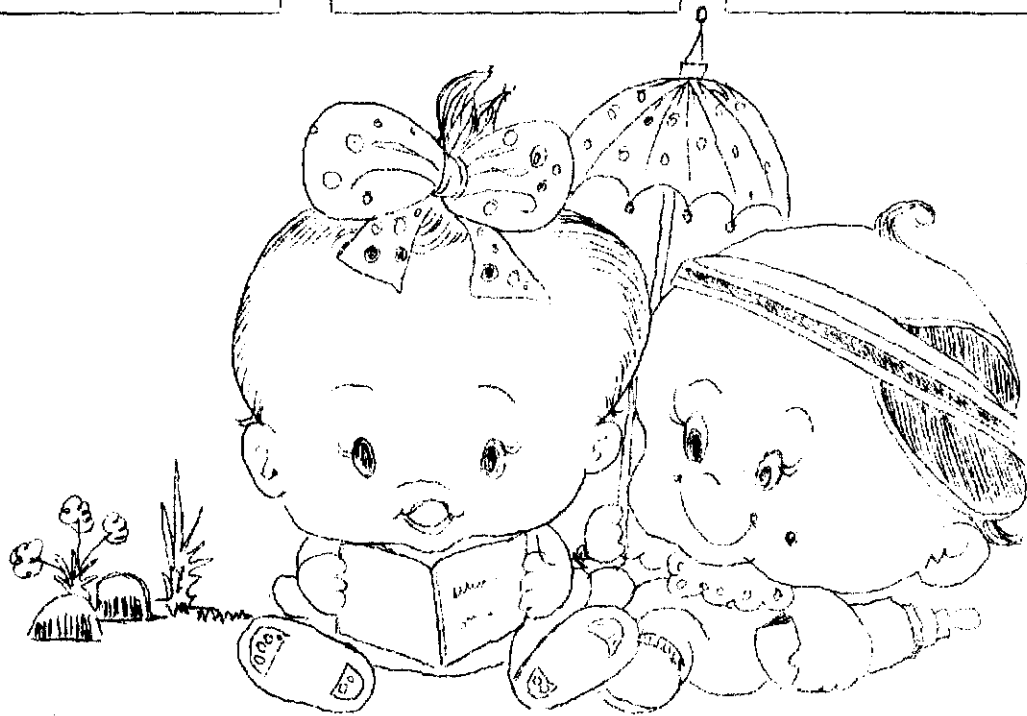
.....

กริยา

.....

กริยา

.....

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างทางขวาให้ตรงกับคำในช่องว่างทางซ้าย

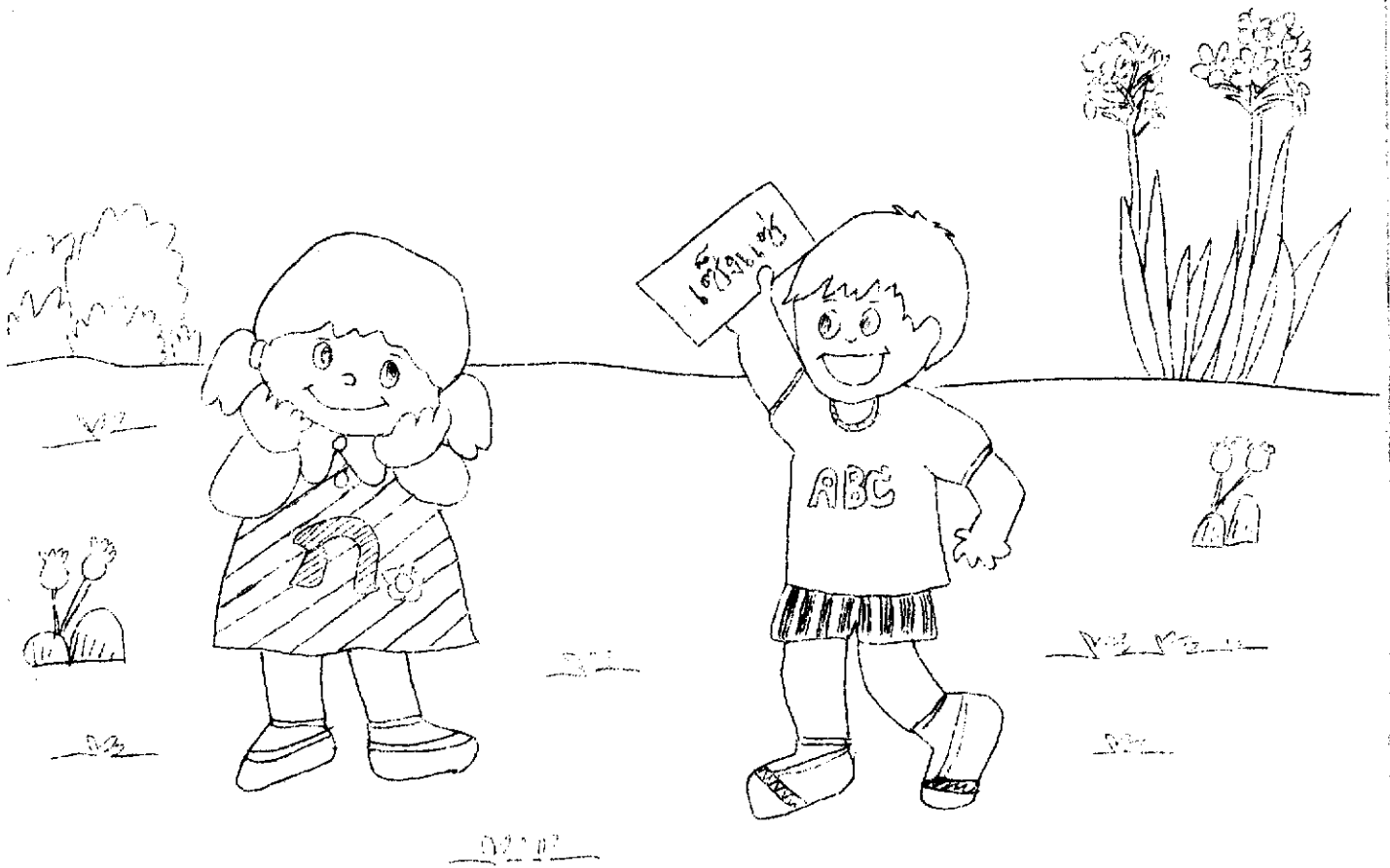
คำในช่องว่าง	เติมคำในช่องว่างให้ตรงกับคำในช่องว่าง
จะ-หา-จน	จ_ _ ห_ _
พลั	พ_ _
ปลั-ปลาม	_ ปล_ ม
ปลน-ปลน	ปล_ น ปล_ น
แพรง-พรา	แพ_ ง พ_ ร
พลา-พลา	พ_ ก พ_ ร
ปลัด-พรา	พ_ ด พ_ ร
เกิ้ล-กมล	เก_ ล ก_ ม
เครง-กรม	เค_ ง ก_ ร
กรวน-กราง	ก_ ร ก_ ร
กะ-กรบ-กะ-กะ	ก_ บ ก_ ร ก_ ร

แบบฝึกหัดคัดคำจาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่ 8

เรื่อง พยัญชนะขึ้น

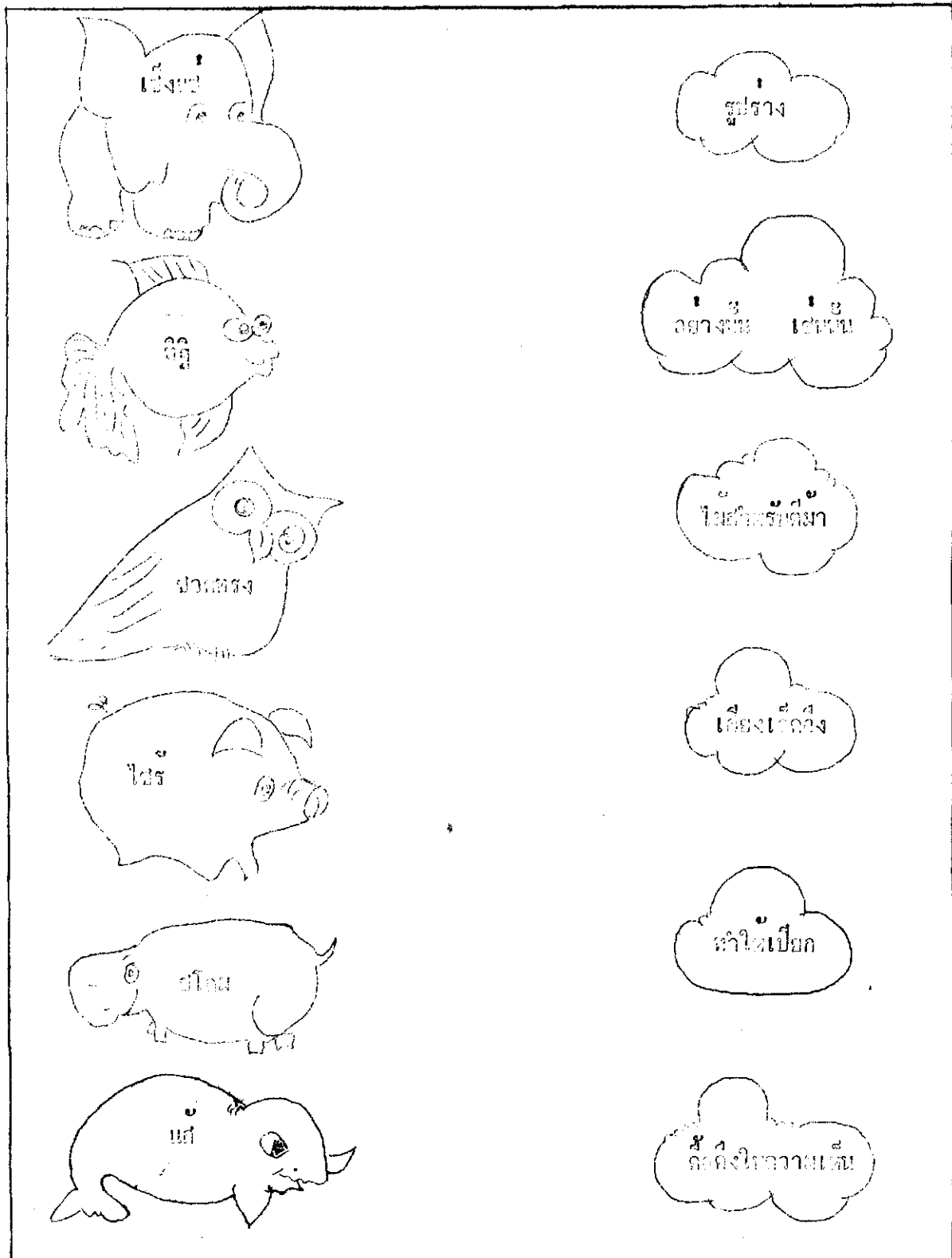

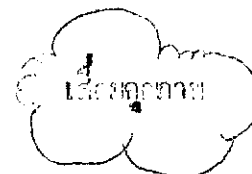
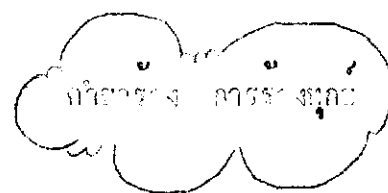
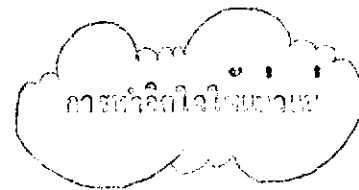
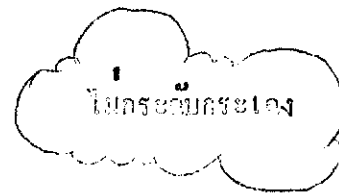
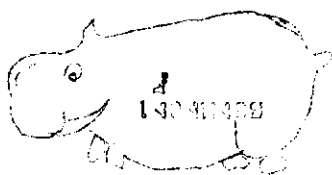
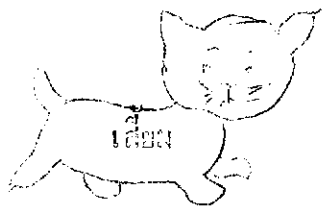
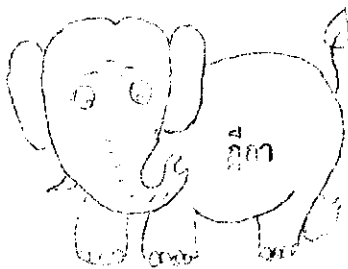
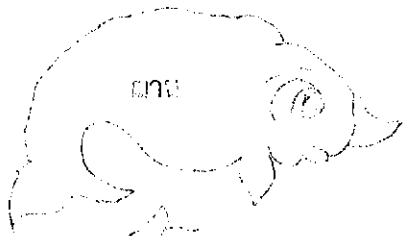
ชื่อ

โรงเรียน

แบบฝึกหัดที่ 1

จงใช้ใบธงระบายดำทางตาซ้ายมือ ให้ตรงกับดาวบนทางตาขวามือ

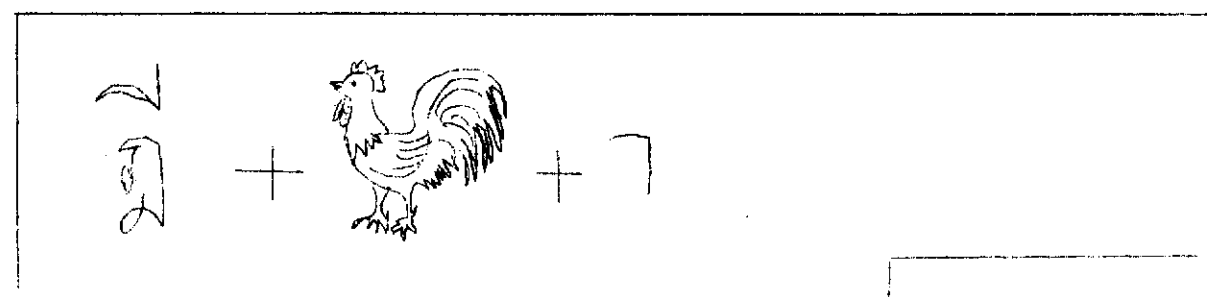
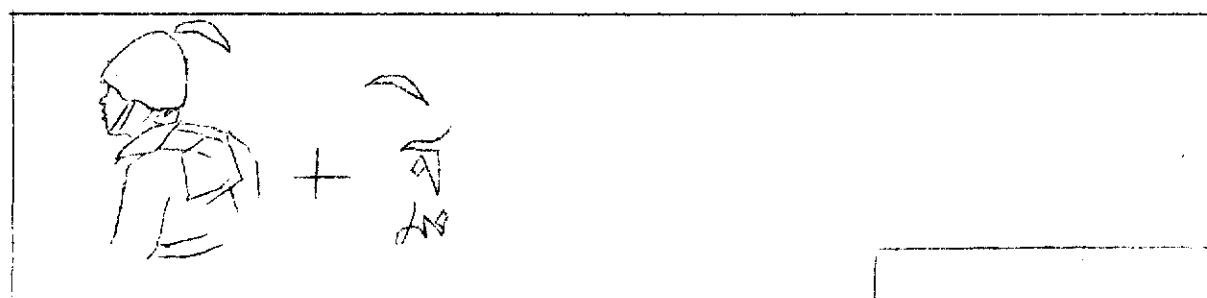
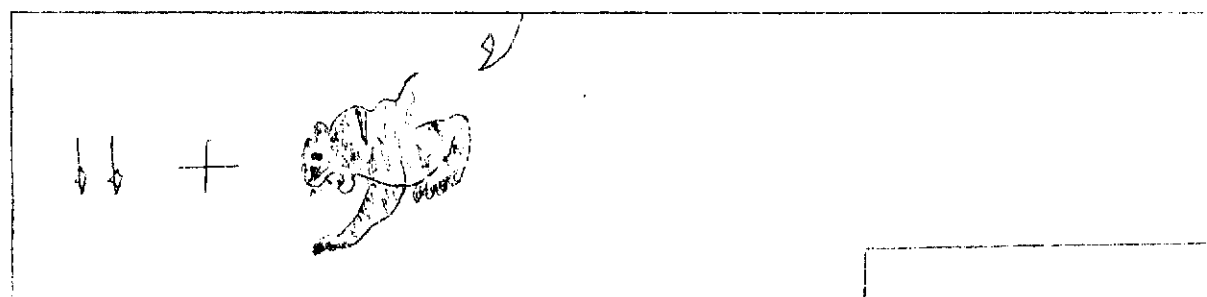
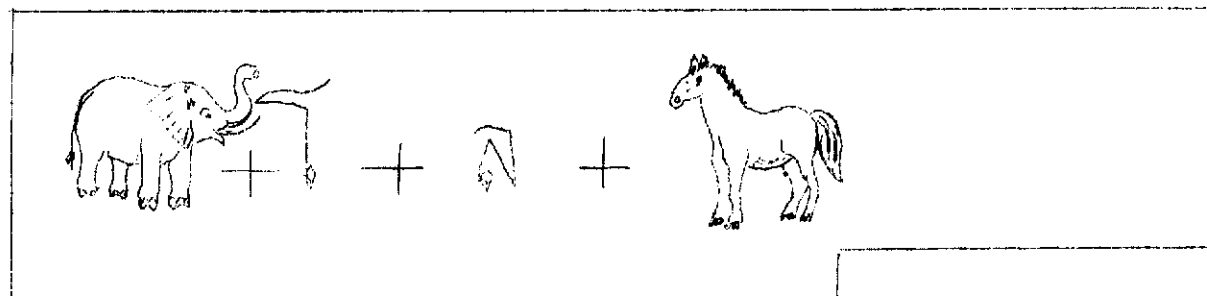
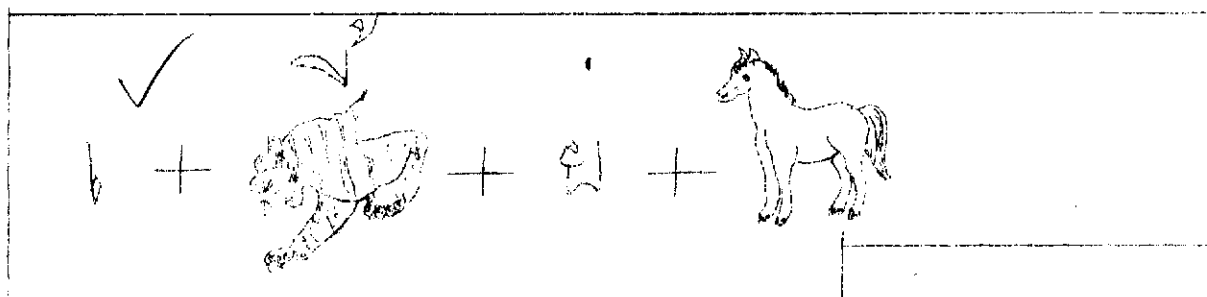

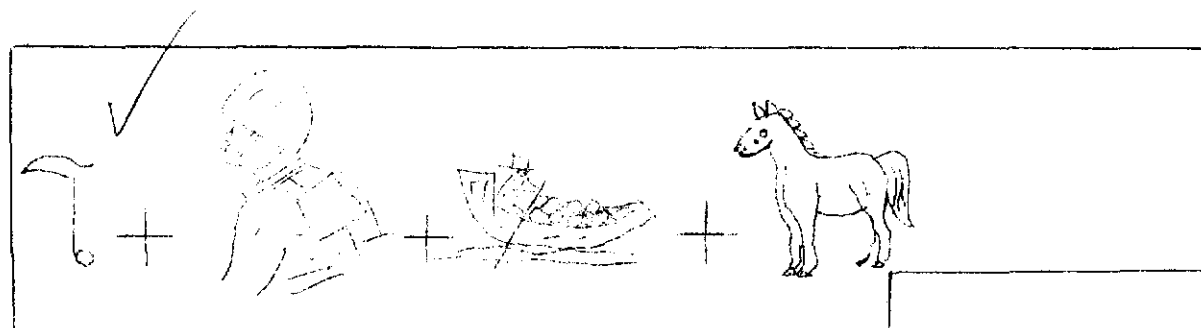
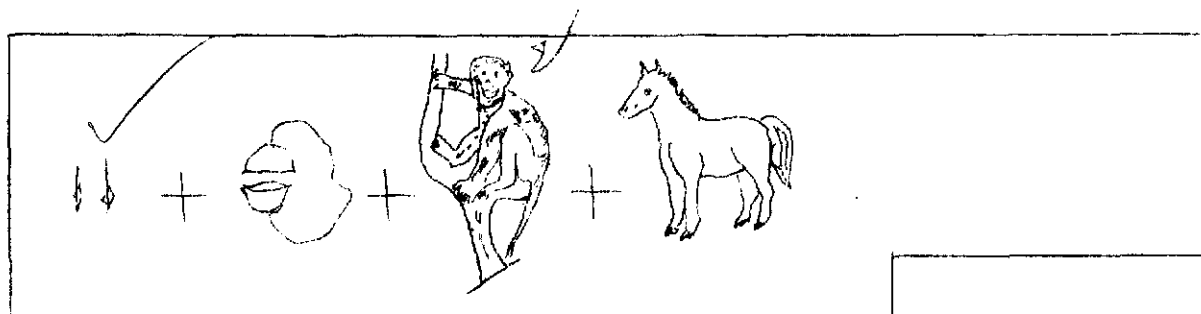
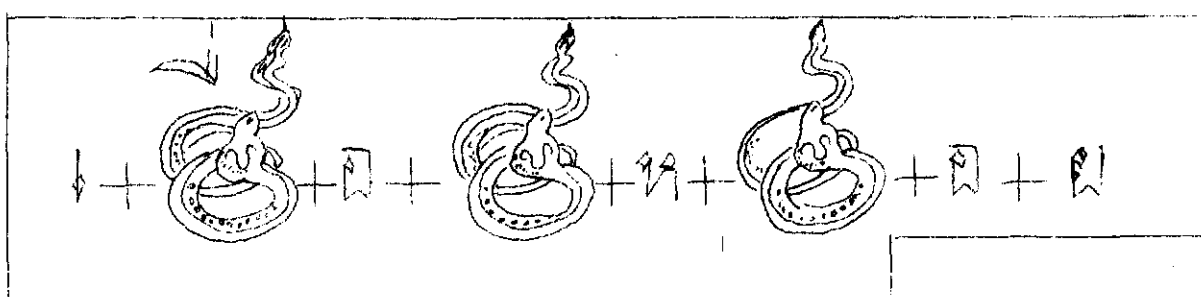
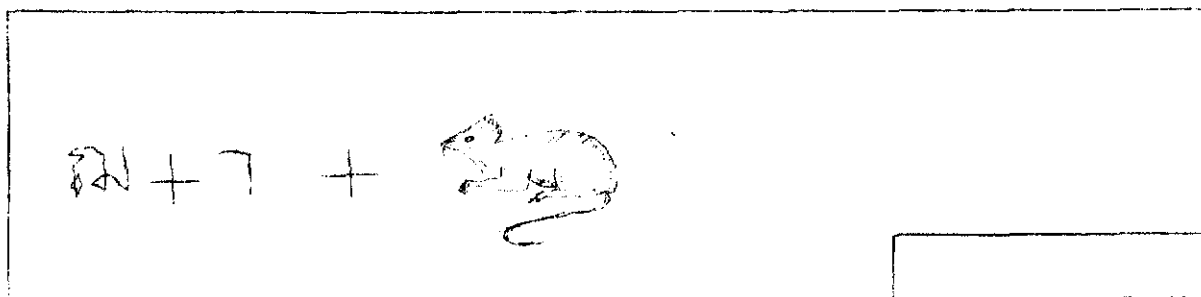

แบบฝึกหัดที่ 2

จงนำภาพมาประกอบตัวอักษรตามประสมอักษรเป็นคำจนครบคำที่กำหนดให้โดยนำภาพมาประกอบในช่องว่างตามภาพที่กำหนด

กล้วย

แบบฝึกหัดที่ 3

จงหาพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือคำจากปริศนาคำทายต่อไปนี้ นำส่วนที่เหมือนกัน
ออกมาใส่ในช่องว่างซ้ายมือ แล้วผสมเป็นคำใส่ลงในช่องว่างกลาง

ตัวอย่าง

กระ	อะไรอยู่ใน กระต่าย และ กระเจี๊ยบ
ค	อะไรอยู่ใน คำ และ แคง
า	อะไรอยู่ใน ภา และ อา
น	อะไรอยู่ใน นก และ นอง
คำตอบ กระดาน	

1

	อะไรอยู่ใน เท และ เป
	อะไรอยู่ใน เตื่อ และ แสน
	อะไรอยู่ใน ดี และ มี
	อะไรอยู่ใน ชี และ น้ำ
	อะไรอยู่ใน ยก และ ขำ
	อะไรอยู่ใน มา และ มก
	คำตอบ

2

	อะไรอยู่ใน ชุง และ ไซ
	อะไรอยู่ใน แหวน และ วัด
	อะไรอยู่ใน เต็ก และ แคง
	อะไรอยู่ใน ทอง และ ทำ
	อะไรอยู่ใน รบ และ รัก
	อะไรอยู่ใน งู และ งง
	คำตอบ

3

	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	កំណត់		

4

	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	កំណត់		

5

	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	កំណត់		

6

	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	កំណត់		

7

	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	កំណត់		

8

	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	ខ្មែរ	ប្រាស	ប្រាស
	កំណត់		

9

อะไรรออยู่ใน	ข้าง	และ	ชุด
อะไรรออยู่ใน	โซ่	และ	โต
อะไรรออยู่ใน	อัม	และ	ลัม
อะไรรออยู่ใน	มา	และ	มด
คำนี้คือ			

10

อะไรรออยู่ใน	ชฎา	และ	เมฆ
อะไรรออยู่ใน	สี	และ	สี
อะไรรออยู่ใน	ภา	และ	กัม
อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
คำนี้คือ			

11

อะไรรออยู่ใน	แปล	และ	เซ
อะไรรออยู่ใน	โซ่	และ	ชุด
อะไรรออยู่ใน	โต	และ	อัม
อะไรรออยู่ใน	งู	และ	งาว
อะไรรออยู่ใน	เมฆ	และ	มด
อะไรรออยู่ใน	โซ่	และ	ชุด
อะไรรออยู่ใน	ปุ่	และ	ลัม
คำนี้คือ			

12

อะไรรออยู่ใน	เมฆ	และ	เมฆ
อะไรรออยู่ใน	จาก	และ	ลัม
อะไรรออยู่ใน	ลัม	และ	อัม
อะไรรออยู่ใน	ส้ม	และ	บาว
อะไรรออยู่ใน	มา	และ	มด
คำนี้คือ			

แบบฝึกหัดที่ 5

ให้นักเรียนคัดคำที่เป็นพยางค์ในช่องว่างให้ตรงกับรูปประโยคที่กำหนด

.....			
.....			
.....			

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมสระลงในช่องว่างตามภาพในช่องว่างให้คำตรงตามภาพ

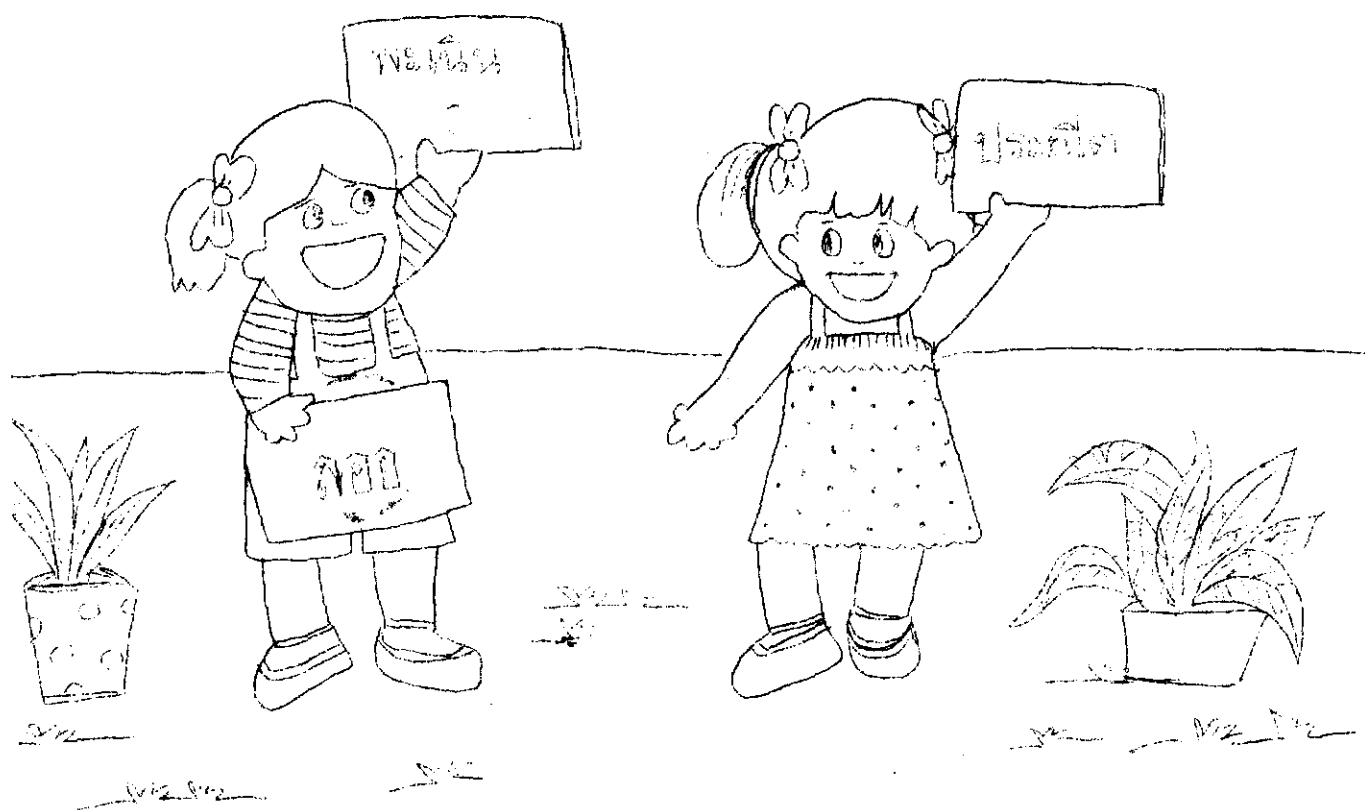
คำว่า	เติมอักษรให้ถูกต้อง
นิ-แอม	แอม
ช-โอม	โอม
โอม	โอม
ชวด ชง	ชวด ชง
ชู	ชู
เชิง-แอม	เชิงแอม
เลียม	เลียม
แอม (ไม่ติดกับตัว)	แอม
กิด-ก	กิด
กิด-ก	กิด
ชง-ชง	ชง
ชาน (การทำให้ใจให้มัน)	ชาน

แบบฝึกหัดคัดคำยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชุดที่ ๑

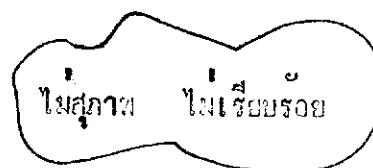
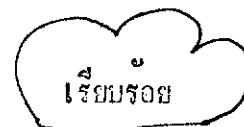
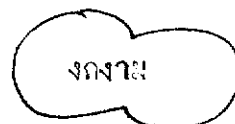
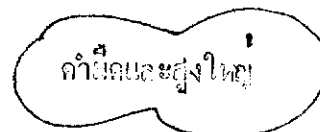
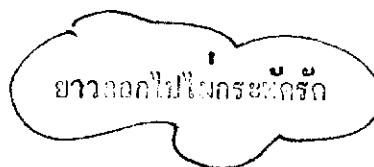
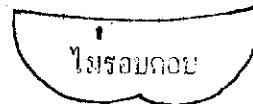
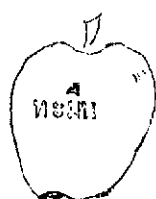
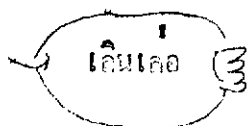
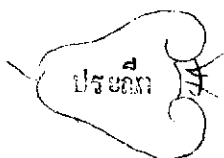
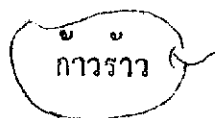
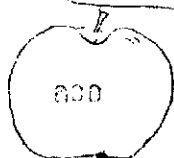
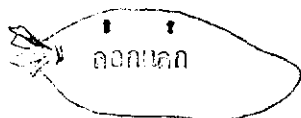
เรื่อง จรรยาสกตและการปฏิบัติตน

แบบฝึกหัด

1

จงเลือกใบไม้จากรูปข้างล่างมาวาดตามคำบอกใบไม้ที่ตรงกับคำบอกใบไม้ข้างล่าง

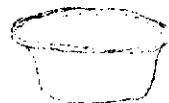
แบบฝึกหัดที่ 2

จงนำภาพของตัวอักษรมาประกอบกันเป็นคำที่มีความหมายประกอบคำในวงเล็บ

ตัวอักษร

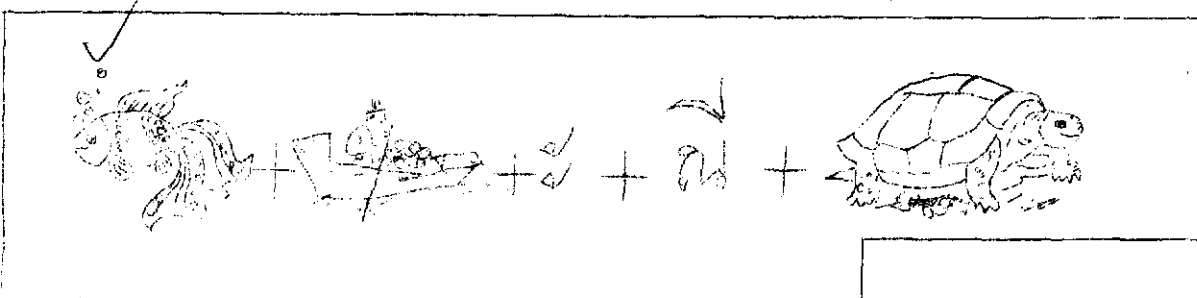
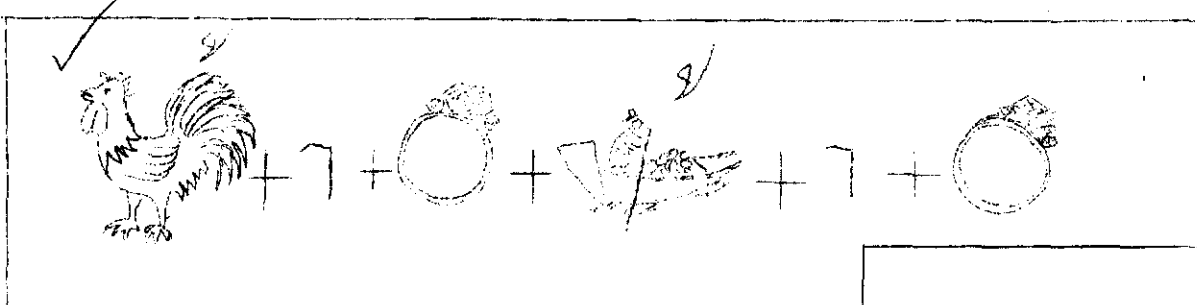
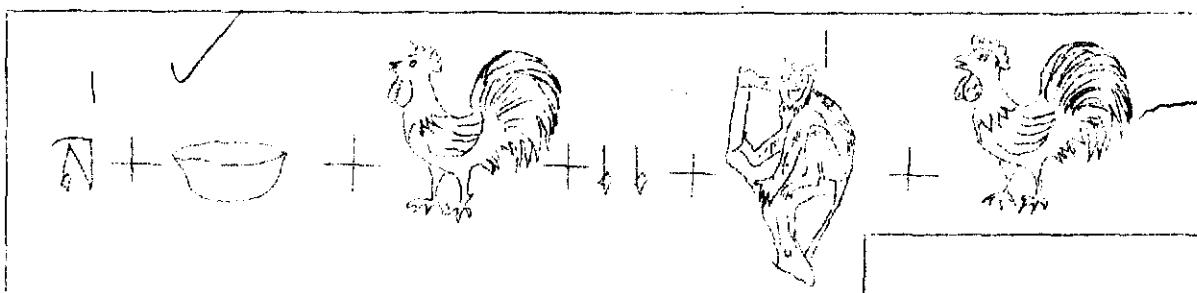
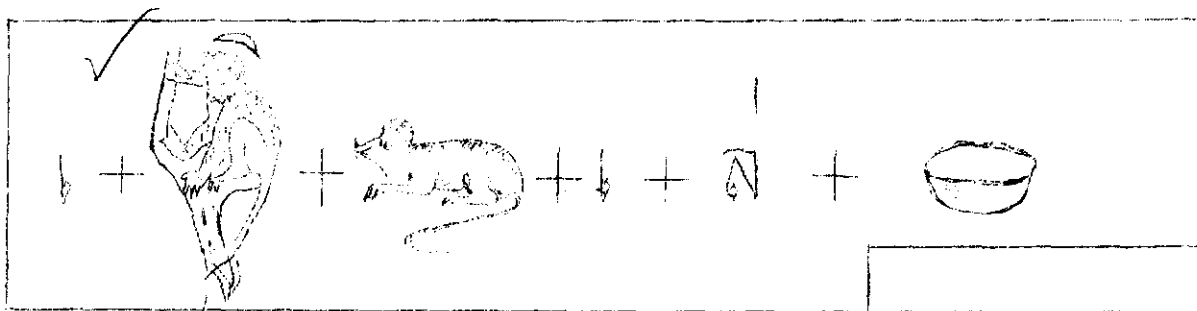
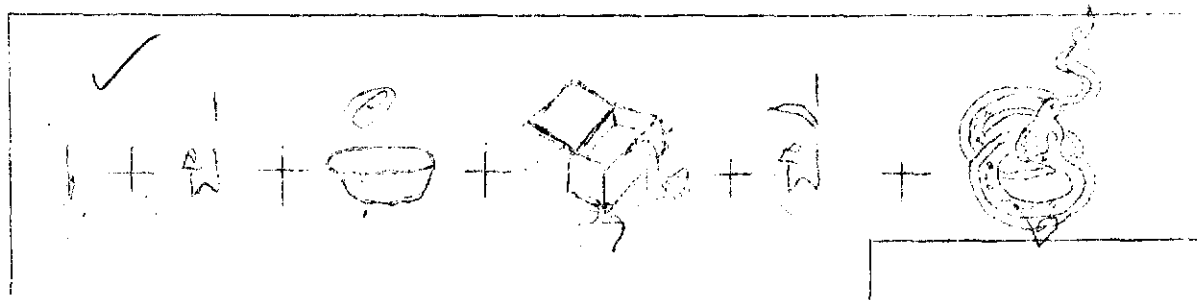
๙ + + ๒ + +

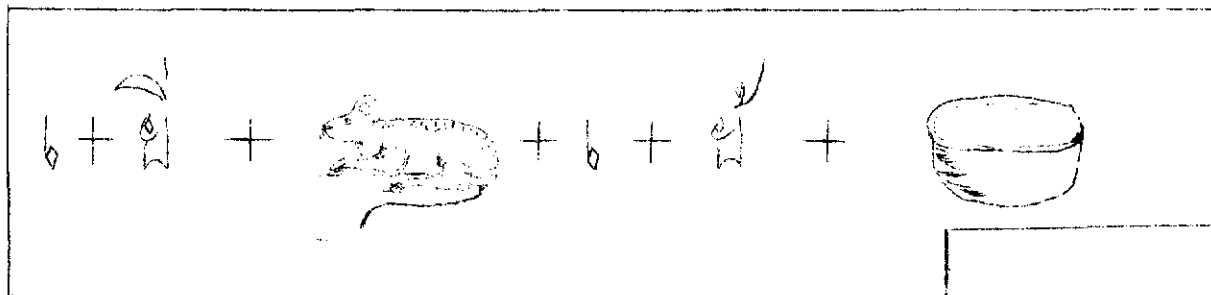
นกแดง

 + ๓ +

๗ + ๘ + +

 + ๖ + ๕ + + ๙

แบบฝึกหัดที่ 3

จงหาพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือคำจากปริศนาคำทายต่อไปนี้ นำส่วนที่เขียน
เหมือนกันออกมาใส่ช่องว่างซ้ายมือ แล้วผสมเป็นคำใส่ลงในช่องว่างด้านล่าง

ตัวอย่าง

กระ	อะไรรออยู่ใน	กระต่าย	และ	กระจก
ค	อะไรรออยู่ใน	คำ	และ	แดง
า	อะไรรออยู่ใน	อา	และ	นา
น	อะไรรออยู่ใน	นก	และ	หนู
คำนี้คือ		กระต่าย		

1

	อะไรรออยู่ใน	เก	และ	เท
	อะไรรออยู่ใน	ยับ	และ	ยก
	อะไรรออยู่ใน	ป่า	และ	ส่ง
	อะไรรออยู่ใน	รถ	และ	จอ
	อะไรรออยู่ใน	หัว	และ	หาง
	อะไรรออยู่ใน	ยับ	และ	ยก
	อะไรรออยู่ใน	ติ	และ	ริ
	อะไรรออยู่ใน	ป่า	และ	ส่ง
	อะไรรออยู่ใน	งู	และ	เงิน
คำนี้คือ				

2

	อะไรรออยู่ใน	เก	และ	เท
	อะไรรออยู่ใน	ยก	และ	ยั่ว
	อะไรรออยู่ใน	ติ	และ	จิก
	อะไรรออยู่ใน	กึ่ง	และ	กู
	อะไรรออยู่ใน	นก	และ	หนู
	อะไรรออยู่ใน	เก	และ	เซ
	อะไรรออยู่ใน	ยก	และ	ยั่ว
	อะไรรออยู่ใน	ลม	และ	ร่ำ
	อะไรรออยู่ใน	จอ	และ	ปอ
คำนี้คือ				

3

	อะโรฮฺยูไน	ปลา	และ	บู
	อะโรฮฺยูไน	รม	และ	รก
	อะโรฮฺยูไน	พระ	และ	จะ
	อะโรฮฺยูไน	เณร	และ	กฤษ
	อะโรฮฺยูไน	สี่	และ	ปี
	อะโรฮฺยูไน	เกา	และ	ก
	คำนี้คือ			

4

	อะโรฮฺยูไน	หลาน	และ	ชม
	อะโรฮฺยูไน	พระ	และ	จะ
	อะโรฮฺยูไน	เก	และ	เซ
	อะโรฮฺยูไน	นก	และ	น้ำ
	อะโรฮฺยูไน	ก	และ	ริ
	อะโรฮฺยูไน	นก	และ	น้ำ
	คำนี้คือ			

5

	อะโรฮฺยูไน	กา	และ	กง
	อะโรฮฺยูไน	ชา	และ	ล
	อะโรฮฺยูไน	อา	และ	นา
	อะโรฮฺยูไน	วง	และ	แพวน
	อะโรฮฺยูไน	รก	และ	รม
	อะโรฮฺยูไน	ชา	และ	ล
	อะโรฮฺยูไน	สาว	และ	ยาว
	คำนี้คือ			

6

	อะโรฮฺยูไน	เล็ก	และ	เลน
	อะโรฮฺยูไน	ก	และ	จิก
	อะโรฮฺยูไน	นก	และ	พญ
	อะโรฮฺยูไน	เก	และ	เซ
	อะโรฮฺยูไน	ลง	และ	ลค
	อะโรฮฺยูไน	คว	และ	ค
	อะโรฮฺยูไน	ปอ	และ	รอ
	คำนี้คือ			

7

	อะโรฮุโน	ค	และ	ค	ว
	อะโรฮุโน	จ	และ	ป	อ
	อะโรฮุโน	โก	และ	ก	ง
	อะโรฮุโน	ก	และ	ก	ง
	อะโรฮุโน	ค	และ	ค	ว
	อะโรฮุโน	โก	และ	ก	ง
	คำนำ				

8

	อะโรฮุโน	ค	และ	ค	ว
	อะโรฮุโน	จ	และ	จ	อ
	อะโรฮุโน	ก	และ	ก	ง
	อะโรฮุโน	ค	และ	ค	ว
	คำนำ				

9

	อะโรฮุโน	ค	และ	ค	ว
	อะโรฮุโน	จ	และ	จ	อ
	อะโรฮุโน	ก	และ	ก	ง
	คำนำ				

แบบฝึกหัด 4

ให้นักเรียนเขียนคำที่อ่านได้ลงในช่องว่างให้มีความหมายตรงกับคำอ่าน

ตัวอย่าง

อ่านเร็วไป

พ ล ู ล ี ร

1. งดงาม

อ อ อ

2. ลำบากและสูงใหญ่

อ อ อ น

3. เขียนเรียบร้อย

ป ร อ อ

4. เป็นกลอง

อ อ อ น

5. ไม่สละภาพเรียบร้อย

จ ำ จ ำ จ ำ

6. ไม่รบกวน

อ อ น อ อ

7. ไม่สละ

อ อ อ อ อ

8. สดุดี

อ อ อ อ อ

9. สดุดีใหม่กระหัด

อ อ อ อ อ

แบบฝึกหัด 5

ให้นักเรียนคัดคำที่เขียนผิดลงในช่องว่างให้คำใหญ่ถูกต้อง คำใดเขียนถูกให้ใส่เครื่องหมาย

ประเท	ถวด	ทะเฒ
.....		
ถง	เฒ	ถดถด
.....		
เฒ	เฒ	ถาว
.....		

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมอักษรลงในช่องว่างตามขวามยาวให้ตรงกับคำอ่านตามตัวอย่าง

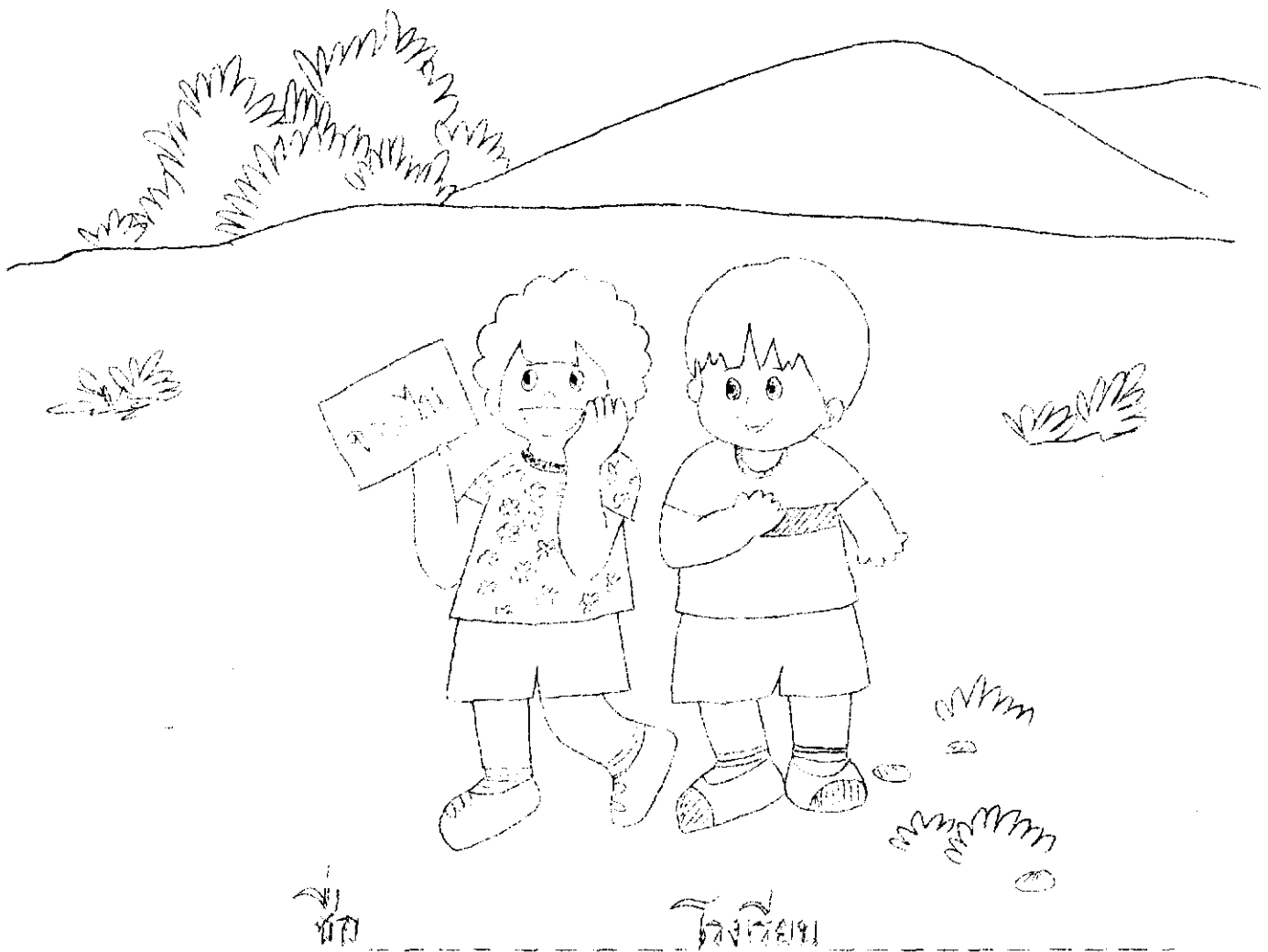
คำอ่านว่า	เติมอักษรให้ถูกต้อง
ฟระ - ฟัด	ฟร - ฝ -
สข - สด	- สด
ทข - ทน	- ฒน
พข - เพน	- ฒน
เผด - หึ่ง	เ - ห - ึ่ง
เพน - เพด	เ - น - ด
สขก - แสก	- สก - ก
เพน - เพด	เ - น - ด
กาว - ร้าว	- าว - าว

แบบฝึกหัดระกาดำมาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ตอนที่ 10

เรื่อง การอ่าน - เขียน

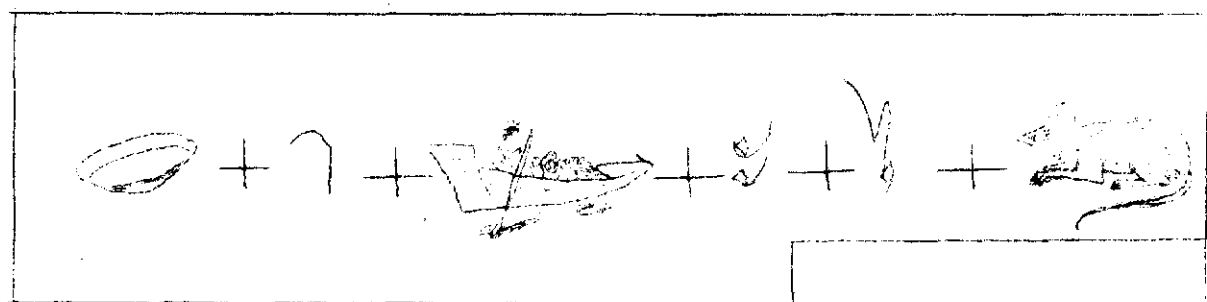
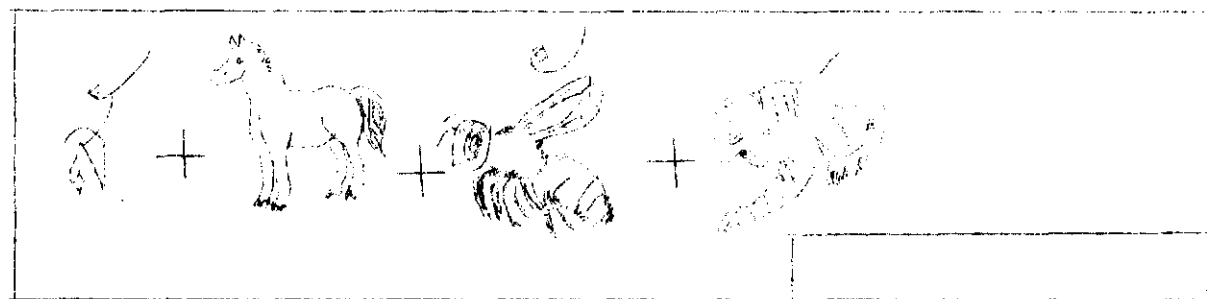
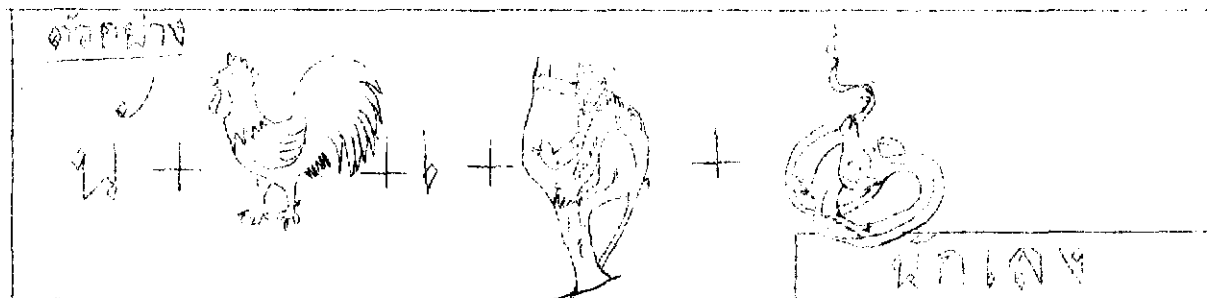

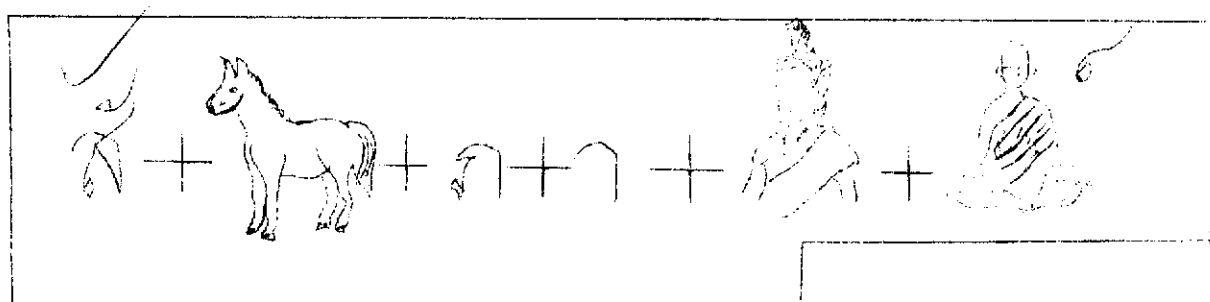
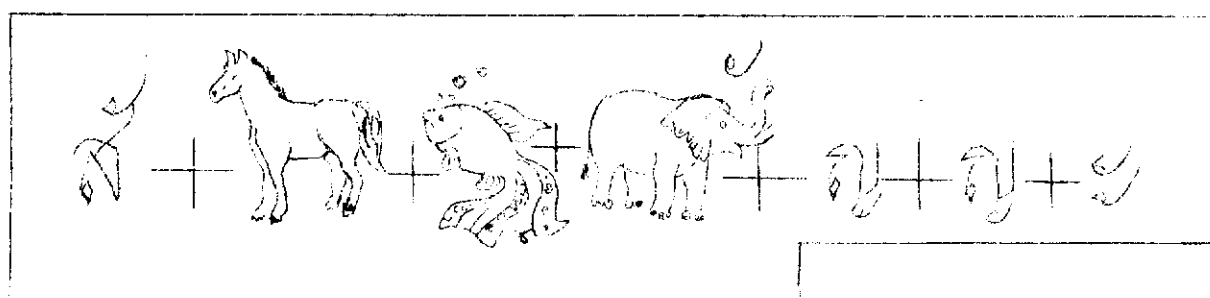
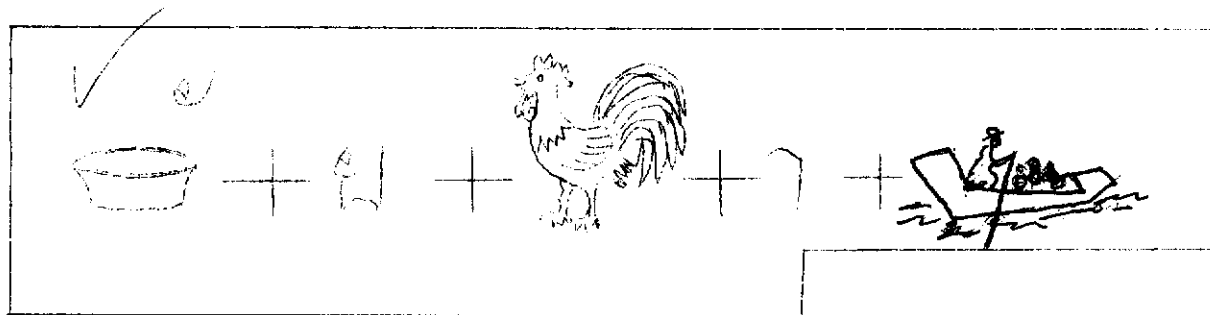
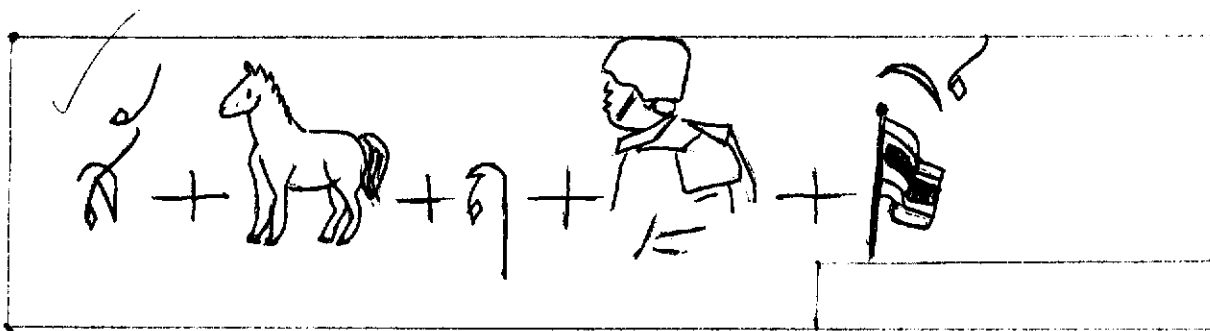
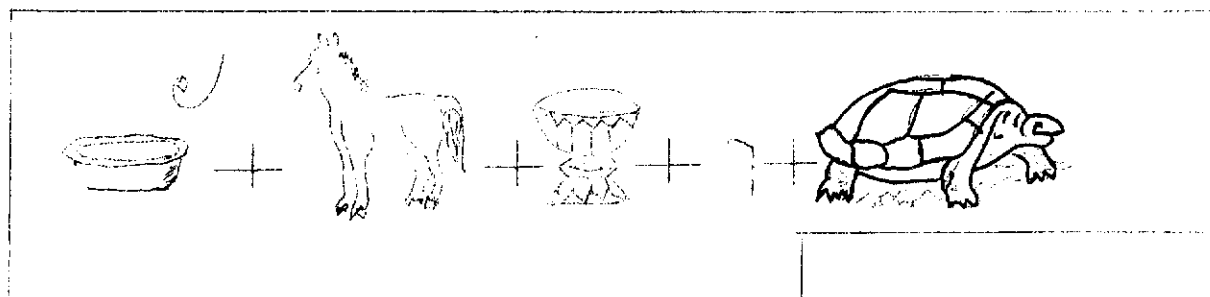
แบบฝึกหัด 1

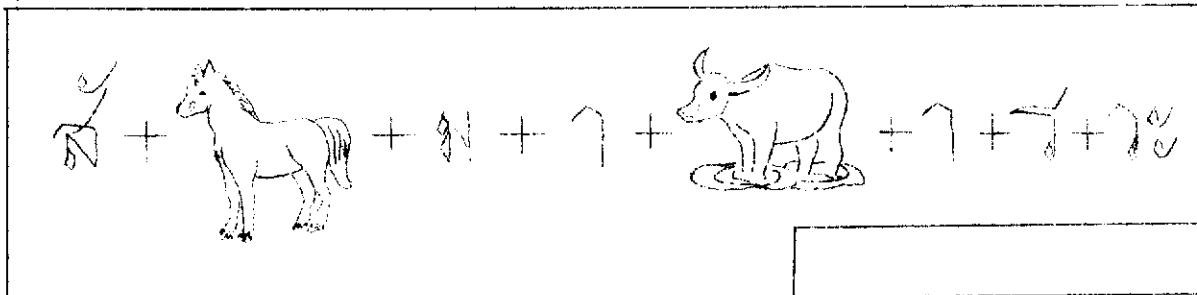
จงจับคู่ใบไม้ระหว่างภาพด้านซ้ายกับชื่อใบไม้ตรงกลางตามความหมาย

แบบฝึกหัดที่ 2

จงใช้ภาพและตัวอักษรประกอบคำต่อไปนี้ตามลําดับที่ปรากฏในภาพเขียนข้างล่าง

แบบฝึกหัด 4

ให้นักเรียนเติมอักษรที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้ได้อาขยตรงกับคำเป้าหมาย

คำเป้าหมาย

กัมภีร์สองตลับ

ก	ม	ภ	ิ	ร
---	---	---	---	---

1. เตะตลับ

อ	ม	ภ	
---	---	---	--

2. สำเนา

ส		ภ	ท	
---	--	---	---	--

3. เรือที่ท่าเรือกำลังเคลื่อนที่ไปมา

ค		ภ	า	
---	--	---	---	--

4. ล้อของเข็นใช้ทำสิ่งต่าง ๆ

	ภ	ภ	ภ	ภ
--	---	---	---	---

5. เจ้าหน้าที่จะพาเราไปหาพ่อและแม่

ค		ภ	า	
---	--	---	---	--

6. พดลนิมิตอย่างละเอียด

ภ	า		ะ	น
---	---	--	---	---

7. พดลนิมิต

ภ	ภ	ภ	ภ	
---	---	---	---	--

8. ความรู้ที่สืบทอด

ค		ภ	ภ		ภ	ะ
---	--	---	---	--	---	---

9. กิจกรรมจาก

ค		ภ	ภ	ภ		ภ	ะ
---	--	---	---	---	--	---	---

แบบฝึกหัดที่ 5

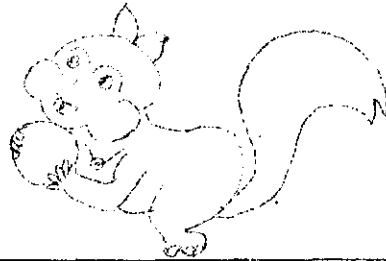
ให้นักเรียนแต่งคำที่ใช้เรียกของในช่องว่างโดยคำในชุดของ ถ้าใจเขื่อนทูลใจไว้ได้เครื่องหมาย ✓

โถกถาร	จระไน	ใบดวน
.....		
สำเฒ่า	สิ่งการระชะ	ท่ามกาด
.....		
สำเภา	สำเภา	สิ่งการระ
.....		

แบบฝึกหัดที่ 6

ให้นักเรียนเติมสระลงในช่องว่างทางตามความยาวของตรงกับคำในช่องว่างต่อไปนี้

อ่านว่า	เติมคำลงในช่องว่าง
ส้า-ริต	สั-ฤท-
ส้า-พัด	สั-ผ-
ส้า-มา-คา-ระ-วะ	สั-มาคารวะ
ส้า-ปะ-ชั้น-ยะ	สั-ปฐัณยะ
ส้า-มะ-พาด	สั-พา-
จา-ระ-โน	จาระ-น
โน-ล่อน	-นล่อน
โซ-ยะ-กาน	สั-กา-
ส้า-พาด	สั-ภาษ-

ศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ

ของ

ร.จี สุขเสมอ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และการทดลองใช้แบบฝึกสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้ในการศึกษาระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ภาคเรียนที่ 2 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ โรงเรียนวัดฉิมพลี โรงเรียนคลองเกลือ และโรงเรียนวัดกุ จํานวน 154 คน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ใช้ในการทดลองแบบฝึกสะกดคำยากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จํานวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบการเขียนสะกดคำเพื่อหาระดับความยากง่ายของคำ จํานวน 12 ชุด แบบฝึกสะกดคำยากจํานวน 10 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยาก จํานวน 50 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.8153 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test

ผลการวิจัยพบว่า คำที่ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จํานวน 1,568 คำ มีระดับความยากง่ายดังนี้ เป็นคำที่ง่ายมาก 481 คำ คำที่ง่าย 516 คำ คำที่ยากง่ายปานกลาง 375 คำ คำที่ยาก 155 คำ และคำที่ยากมาก 43 คำ การศึกษาลักษณะคำยากพบว่า มีรูปแบบที่นักเรียนเขียนผิด 7 แบบ คือ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่ ร ล ว และ รร (ร หัน) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดที่การใช้ ใ - -ย - -ม ผิดที่สระสั้น-ยาวและการประวิตรวชนัย และผิดที่วรรณยุกต์ การใช้แบบฝึกสะกดคำยากทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF THE LEVEL OF WORD DIFFICULTY: CHARACTERISTICS
AND USING OF EXERCISES OF THE DIFFICULT SPELLINGS FOR
THE PRATOM FOUR STUDENTS AT AMPHUR PAKKRET
IN NONTABURI PROVINCE.

AN ABSTRACT

BY

RUCHEE SOOKSAMUE

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1983

The two main purposes of this study were to examine, first, the difficulty level of words appeared in the text books of Pratom Four; the characteristics of difficult words, and, second, the results of using exercise books to improve spelling those difficult words.

One hundred and fifty four pupils of Wat Salugnua, Klongkua and Wat Koo School at Amphur Pakkret in Nontaburi Province were used as samples served for the first purpose, and thirty pupils of Wat Potongbon School in the same Province were used for the second purpose. All pupils attended class in the second semester of academic year 1981 and 1982. The two sets of samples were randomly selected.

The data were collected by twelve sets of Words Difficulty Inventory, ten sets of Words Difficulty Spelling Exercises, and Words Difficulty Spelling Achievement Test. The tests were composed of 50 items multiple-choice objective tests with reliability 0.8153. The statistical technique of the t-test was used for data analysis.

It was found that 1568 words, employed in Pratom Four level could be classified according to the level of difficulty as follows: There are 481 very easy words, 516 easy words, 375 fairly easy words, 155 difficult words and 43 very difficult words. The characteristics of difficult words are in 7 patterns, respectively, they are spelling mistake; wrong application of " - " ; using ı ă and ıı mistake; wrong application of beginning consonant; wrong differentiation of ı- , ıu and ıu ; wrong discrimination of using ı and with out ı ; and wrong

application of tone. And using exercise books to improve spelling the difficult words was found significantly improved at .01 level.